

Cały świat jest sprzedany!!!

Globalna rzeczywistość prawna

Prawne wyjaśnienia dotyczące

Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98

(w oryginale na końcu dokumentu).

Status 2024

Spis treści

Wstęp 9 Nabywca 12 Część 1 16 Wprowadzenie w punktach 16 Część 2 17 Podsumowanie i szczegółowe wyjaśnienie wszystkich faktów 17 Część 3 20 Sprzedaż mienia wojskowego NATO w Zweibrücken: statut wojskowy NATO i jego wpływ na prawa suwerenne oraz traktaty międzynarodowe 20 Część 4 22 Droga do Nowego Porządku Świata (N.W.O. Nowy Porządek Świata) poprzez Kartę sukcesji państwowej 1400/98 23 Część 5 24 SAĐ ŚWIATOWY 24 Globalna jurysdykcja nabywcy na mocy prawa międzynarodowego poprzez instrument sukcesji państwowej 1400/98 24 Część 6 26 Reflektor na ONZ - Organizacja Narodów Zjednoczonych - ONZ - Organizacja Narodów Zjednoczonych - w szczególności 26 Część 7 27 Efekt domina Traktatu o sukcesji państwowej 1400/98: Rozszerzenie terytorium poza granice NATO 27 Część 8 29 Analiza: Wpływ Traktatu o sukcesji państwowej 1400/98 na ONZ i globalny efekt domina 29 Część 9 30 Analiza prawnego efektu domina aktu sukcesji państwowej 1400/98 30 Część 10 32 Integracja NATO z ONZ i uznanie traktatów przez Instrument sukcesji państwowej 1400/98 32 Część 11 34 Akt sukcesji państwowej 1400/98: Łańcuch prawny i globalny efekt domina 34 Część 12 36 Ustawa o Sukcesji Państwowej 1400/98 jako łańcuch prawny: Ostateczne uzupełnienie dla istniejących traktatów międzynarodowych 36 Część 13 37 Instrument sukcesji państwowej 1400/98 jako uzupełnienie wszystkich istniejących umów międzynarodowych 38 Część 14 392 z 255 Welt verkauft - Welt verkauft

Efekt zarażenia prawnego aktu sukcesji państwowej 1400/98: rozszerzenie i uzupełnienie wszystkich wcześniejszych umów 39 Część 15 40 Analiza prawna: Akt sukcesji państwowej 1400/98 i jego skutki, z uwzględnieniem odpowiednich konwencji międzynarodowych 41 Część 16 42 Efekt kuli śnieżnej i efekt zarażenia prawnego: Od własności NATO do globalnej integracji 42 Część 17 44 Analiza prawna: Wejście nabywcy w istniejące umowy i zjednoczenie stron umowy 44 Część 18 45 Analiza prawna: Wejście nabywcy w istniejące umowy i zjednoczenie stron umowy 46 Część 19 47 Wyjątek w instrumencie sukcesji państwowej 1400/98: dalsze istnienie specyficznego stosunku umownego w świetle prawa międzynarodowego 47 Część 20 49 Sprzedaż wszystkich praw przez NATO, ONZ i państwa: konsekwencje prawne 49 Część 21 50 Nieodwracalność aktu sukcesji państwowej 1400/98: ważność prawna i beznadziejność 50 Część 22 52 Warunki nowej umowy na powrót do stanu pierwotnego: wyzwania i przeszkody prawne 52 Część 23 53 Instrument sukcesji państwowej 1400/98 jako instrument uzupełniający: ogromna konstrukcja traktatowa i jej wpływ na państwa obserwatorów ONZ 53 Część 24 55 Kraje spoza ONZ, status obserwatora ONZ i członkostwo w NATO: przegląd i konsekwencje prawne 55 Część 25 55 Te państwa i terytoria są częściowo lub całkowicie nieuznawane międzynarodowo lub nie należą do żadnej z głównych organizacji międzynarodowych. 55 Część 26 56 Skutki Instrumentu Sukcesji Państw 1400/98 dla Kosowa: Sytuacja szczególna i konsekwencje prawne 57 Część 27 58 Skutki Instrumentu sukcesji państwowej 1400/98 dla krajów z misjami pokojowymi NATO na mandacie ONZ 58 Część 28 60 Istnieje wiele krajów, które nie są bezpośrednimi członkami NATO, ONZ ani państwami obserwatorami ONZ, ale mogą być mimo to pośrednio zaangażowane w konstrukcję traktatową Instrumentu Przystąpienia Państw poprzez różne umowy współpracy, misje pokojowe i inne ustalenia. Oto szczegółowa lista takich krajów oraz odpowiednich umów, które mają z NATO lub ONZ. 60 Część 29 63 Inne aspekty następstwa państwowego 63 Część 30 64 Analiza roli Niemiec jako głównej strony odpowiedzialnej za sprzedaż na mocy Ustawy o Sukcesji Państwowej 1400/98 64 Część 31 66 Podstępny skutek prawny: Maskowanie aktu sukcesji państwowej 1400/98 jako umowy zakupu nieruchomości w Niemczech 66 Część 32 68 Analiza Ustawy o Sukcesji Państwowej 1400/98 i jej implikacje dla prawa międzynarodowego 68 Część 33 69 Sprzedaż całego terytorium NATO przez Niemcy w ramach aktu sukcesji państwowej 1400/98 70 Część 34 71

Analiza prawna: sprzedaż przez Niemcy suwerennego terytorium wszystkich państw NATO na mocy aktu sukcesji państwowej 1400/98 71 Część 35 73 Przeniesienie praw suwerennych na mocy Statusu Sił NATO na nabywcę 73 Część 36 75 Analiza: nielegalność dochodów i wydatków rządowych od 1998 roku oraz jej konsekwencje 75 Część 37 77 Odpowiedzialności w świecie, w którym złamano Kartę Sukcesji Państwowej 1400/98 77 Część 38 78 Odpowiedzialności w świecie, w którym złamano Kartę Sukcesji Państwowej 1400/98 79 Część 39 81 Alternatywna propozycja rozwiązania sytuacji wymuszającej: pełne wdrożenie aktu sukcesji państwowej 1400/98 81 Część 40 82 Dlaczego wdrożenie zgodne z traktatem instrumentu sukcesji państwowej jest jedynym wykonalnym sposobem rozwiązania sytuacji wymuszającej 82 Część 41 83 Podsumowanie istotnych punktów do tej pory 83 Część 42 85 Podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i NATO w Niemczech opierają się na różnych traktatach międzynarodowych, konwencjach i prawie krajowym. Główne podstawy prawne przedstawione są poniżej: 85 Część 43 86

Oprócz głównych umów i traktatów już wspomnianych, istnieje szereg innych podstaw prawnych i umów, które regulują obecność i działalność Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz NATO w Niemczech. Oto kilka dodatkowych istotnych podstaw prawnych: 86

Część 44 87

Podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i NATO w Niemczech są już bardzo obszerne, ale istnieją pewne inne istotne aspekty, które można wymienić. Dotyczą one specyficznych przepisów dla określonych sytuacji lub uzupełniających traktatów międzynarodowych oraz krajowych postanowień. 8

7 Część 45 89

Podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i NATO w Niemczech są dalekosiężne i złożone. Chociaż większość istotnych umów i przepisów została już wspomniana, istnieją jeszcze dodatkowe aspekty i mniej znane podstawy prawne, które mogą być również istotne: 8

9 Część 46 91 Podstawa prawna obecności i działalności Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz NATO w Niemczech jest bardzo obszerna. Większość odpowiednich traktatów, umów i krajowych przepisów została już wymieniona. Istnieje jednak kilka dodatkowych specyficznych przepisów i aspektów tła, które można dodać tutaj na zakończenie: 91 Część 47 93 Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA) oraz jej Umowa uzupełniająca do Umowy NATO o Statusie Sił (ZA-NTS) przyznają pewne prawa siłom NATO stacjonującym w Niemczech, w tym prawa związane z użytkowaniem nieruchomości. Rzeczywiście istnieją przepisy, które przyznają siłom NATO pewne uprawnienia dotyczące lokalizacji i użytkowania nieruchomości, ale powinny być one rozpatrywane w kontekście. 94 Część 48 95 Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA) oraz związana z nią umowa uzupełniająca (ZA-NTS) regulują status prawny wojsk NATO stacjonujących w Federalnej Republice Niemiec. Te umowy zawierają dużą liczbę postanowień, które przyznają wojskom NATO stacjonującym w Niemczech szerokie prawa i przywileje. Niektóre z tych postanowień często opisuje się jako podobne do okupacji, szczególnie w odniesieniu do praw wojsk i przepisów dotyczących odszkodowania. 95 Część 49 96 Akt sukcesji państwowej jako traktat o sukcesji państwowej 96 Część 50 98 Kiedy wszystkie państwa są sprzedane: Konsekwencje Instrumentu sukcesji państwowej 1400/98 984 z 255

Część 51 99 Co się dzieje, gdy państwo przestaje istnieć w kontekście Karty Następstwa Państwowego 1400/98? 99 Część 52 102

Nabycie nieruchomości konwersyjnej w USA z Niemiec oraz holenderskiego mienia wojskowego NATO w jednym: Od umowy zakupu nieruchomości do traktatu międzynarodowego 102

Część 53

103

Niniejsza sprawa opisuje złożoną sytuację, w której mienie wojskowe NATO w Niemczech, wykorzystywane przez holenderskie siły zbrojne, zostało sprzedane osobie fizycznej. Umowa regulująca tę sprzedaż ma daleko idące implikacje dla suwerenności i kontroli terytorialnej zaangażowanych państw. Najważniejsze punkty i implikacje prawne są szczegółowo wyjaśnione tutaj: 103

Część 54 106

Analiza: Prawnie wiążący charakter i ratyfikacja instrumentu sukcesji państwowej 106

Część 55 107

Kiedy traktat w prawie międzynarodowym, który traktuje całą infrastrukturę użyteczności publicznej jako niedzielną jednostkę i który wyraźnie przewiduje transfer wszystkich związanych z tym praw i obowiązków do nabywcy, został ratyfikowany i zaakceptowany przez wszystkie zainteresowane strony, w tym Niemcy, pojawiają się złożone i głębokie implikacje prawne i polityczne. 107

Część 56 108 W tym scenariuszu, w którym państwa NATO zgodziły się na traktat o sukcesji państwowej, który obejmuje transfer suwerenności oraz wszystkich praw i obowiązków do osoby fizycznej, nie dochodzi do naruszenia integralności terytorialnej, ponieważ uzyskano zgodę wszystkich zaangażowanych państw. Skutkuje to prawnym i kompletnym transferem suwerenności nad określonymi terytoriami. Oto szczegółowe wyjaśnienie, jak określenie granic rządowych i efekt domina są realizowane przez traktat: 108 Część 57 110 Scenariusz: Istnieje umowa w prawie międzynarodowym, która wyraźnie stwierdza, że nabywca przejmuje wszystkie prawa, obowiązki i komponenty w ramach prawa międzynarodowego, w tym sieci dostaw, które opuszczają małe terytorium i stają się częścią niemieckiej sieci publicznej. Sieć dostaw jest traktowana jako niedzielną jednostkę. Prowadzi to do pytania, czy Niemcy w ten sposób nieumyślnie sprzedały całe swoje terytorium. 110 Część 58 111 Ta sprawa, w której mienie wojskowe NATO w Niemczech było wykorzystywane przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO, a następnie sprzedane osobie prywatnej, rodzi szereg złożonych kwestii w dziedzinie prawa międzynarodowego i sukcesji państwowej. 112 Część 59 112 Oto jasne i szczegółowe wyjaśnienie różnych kwestii związanych z nabyciem mienia wojskowego NATO oraz implikacjami prawnymi umowy: 112 Część 60 114 W tym scenariuszu, w którym państwa NATO nie są wyraźnie wymienione jako strony umowy na początku instrumentu sukcesji państwowej, ale mimo to są zaangażowane poprzez realizację części traktatu oraz przejęcie praw i obowiązków, powstaje jasna sytuacja w ramach prawa międzynarodowego. Oto kluczowe punkty i implikacje prawne: 114 Część 61 115 W tym scenariuszu rzeczywiście nie jest wymagane osobne uznanie przez państwa NATO, ponieważ były one stronami aktu sukcesji i uznały swoje prawa i obowiązki w jego ramach. To uznanie i zachowanie zgodne z aktem potwierdza transfer suwerenności i jurysdykcji do nabywcy. Oto szczegółowe wyjaśnienie implikacji prawnych: 115 Część 62 116 Dzięki prawnie wiążącemu uczestnictwu i zgodzie państw NATO na akt sukcesji państwowej, a także ich zachowaniu zgodnemu z umową, nabywca posiada wyłączną jurysdykcję w ramach prawa międzynarodowego nad uzgodnionym miejscem sądowym. Osobne uznanie przez państwa NATO nie jest wymagane, ponieważ ich prawa i obowiązki zostały już prawnie przeniesione. 116 Część 63 118 Jeśli umowa, która traktuje całą infrastrukturę użyteczności publicznej jako niedzielną jednostkę i przewiduje transfer wszystkich związanych z tym praw i obowiązków do nabywcy, nie może być już kwestionowana, ponieważ upłynął termin przedawnienia, a ponadto jurysdykcja w ramach prawa międzynarodowego została przekazana nabywcy w umowie, pojawiają się niezwykle nietypowe i złożone konsekwencje prawne i polityczne. W tym scenariuszu mamy do czynienia z niemal bezprecedensową sytuacją. 118

Część 64 119 Rozszerzenie praw Statusu Sił NATO na nabywcę na mocy Instrumentu sukcesji państwowej 120
Część 65 121 Jeśli mienie wojskowe w Niemczech, które było zajęte przez holenderskie siły zbrojne w i
mieniu NATO zgodnie z Status Sił NATO, a to mienie wraz ze wszystkimi liniami dostaw, które stanowią
połączenie fizyczne między krajem NATO a krajem NATO i tworzą jednostkę, zostanie sprzedane osobie
fizycznej, a wszystkie kraje NATO zgodzą się na sprzedaż, pojawiają się głębokie i złożone konsekwencje
prawne i polityczne. 121 Część 66 122 Prawnie wiążący charakter Traktatu bez wyraźnej ratyfikacji 122 Część
67 124 Rozszerzenie praw Statusu Sił NATO za pomocą instrumentu sukcesji państwowej 124 Część 68 126
Przeniesienie praw Statusu Sił NATO za pomocą instrumentu sukcesji państwowej 126 Część 69 128 Zgoda
holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO na instrument sukcesji państwowej 128 Część 70 130 Prawnie
wiązący charakter instrumentu sukcesji państwowej bez wyraźnego podpisu wszystkich państw NATO 130
Część 71 132 Działanie holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO oraz konsekwencje prawne dla
wszystkich krajów NATO 132 Część 72 134 Ta sprawa obejmuje złożony proces, który wiąże się z wieloma
warstwami prawa międzynarodowego oraz specyficznymi postanowieniami Statusu Sił NATO. Oto
szczegółowe wyjaśnienie: 134 Część 73 135 Sprawa opisuje sytuację, w której prawa statusu sił NATO
odgrywają centralną rolę w rozszerzeniu suwerenności. Oto kluczowe punkty i implikacje prawne tego
złożonego scenariusza: 136 Część 74 137 Zgoda holenderskich sił zbrojnych w ramach NATO oraz r
ozszerzenie suwerenności 137 Część 75 138 Przeniesienie władzy rządowej poprzez sprzedaż sieci dostaw 139
Część 76 140 W tej sprawie pojawia się kilka implikacji w ramach prawa międzynarodowego wynikających ze
sprzedaży mienia wojskowego oraz związanych z tym praw i obowiązków. Oto kluczowe aspekty prawne i
konsekwencje: 140 Część 77 141 W scenariuszu, w którym miejsce zostało uzgodnione jako jurysdykcja do
interpretacji aktu sukcesji państwowej, a to miejsce znajduje się na terytorium NATO, które zostało w
całości sprzedane nabywcy, pojawia się jasna sytuacja prawna w zakresie jurysdykcji. Oto kluczowe punkty
prawne i wynikający z tego wniosek: 141 Część 78 142 Rozważania prawne nad rozszerzeniem terytorialnym
poprzez sukcesję państwową i zastosowanie Zasady Czystej Kartki 143 Część 79 145 Przeniesienie władzy
rządowej poprzez sprzedaż sieci dostaw 145 Część 80 146 Aby wyjaśnić efekt domina i logiczne rozszerzenie
terytorium stworzone przez sprzedaż mienia wojskowego NATO oraz związanych z nim sieci,
przeanalizujemy sprawę szczegółowo w kilku krokach: 146 Część 81 148 W tym scenariuszu, w którym tr
aktat międzynarodowy obejmuje przeniesienie mienia wojskowego oraz wszystkich powiązanych sieci
dostaw jako niedzielną jednostkę, prowadzi to do efektu domina, który może mieć daleko idące implikacje
dla wszystkich państw członkowskich NATO oraz ich infrastruktury dostaw. Oto szczegółowe wyjaśnienie
tego efektu domina: 148 Część 82 149

Wyjaśnienie prawne efektu domina w akcie sukcesji państwowej dla sieci dostaw 149 Część 83 151 Efekt domina w rozszerzeniu suwerenności poprzez sprzedaż mienia wojskowego 151 Część 84 153 Umowa na sprzedaż mienia wojskowego NATO oraz związanych z nim sieci obejmuje różne aspekty prawne i praktyczne. Tutaj wyjaśniamy, jak linia pierścieniowa 20 kV i miasto ostatecznie zostały uwzględnione w zakupie pomimo konkretnych postanowień w umowie. 154 Część 85 155 Transfer suwerenności i rola przedsiębiorstwa komercyjnego 155 Część 86 156 Implikacje prawne rozszerzenia suwerenności za pomocą aktu sukcesji państwowej 156 Część 87 158 Wyjaśnienie prawne rozszerzenia terytorium przez sieci dostaw 158 Część 88 160 Wyjaśnienie prawne efektu domina w przypadku nakładających się sieci poprzez akty sukcesji państwowej 160 Część 89 162 Uwzględnienie sieci prywatnych firm i możliwa nacjonalizacja 162 Część 90 163 W kontekście omawianej umowy oraz postanowienia, że wszystkie sieci rozwoju tworzą jednostkę i są sprzedawane z wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami, pojawiają się następujące rozważania prawne: 164 Część 91 165 Kompleksowy transfer praw, obowiązków i komponentów w sprzedaży 165 Część 92 167 Efekt domina rozszerzenia terytorium poprzez nakładające się sieci 167 Część 93 169 Zastosowanie sukcesji państwowej do nowo zainstalowanych sieci po 1998 169 Część 94 170 W tym scenariuszu, w którym traktat międzynarodowy obejmuje transfer mienia wojskowego i wszystkich związanych z nim sieci dostaw jako niedzielną jednostkę, a te sieci, w tym kable podmorskie dla internetu i telekomunikacji, biegną z europejskich państw członkowskich NATO przez Atlantyk do USA, które również jest członkiem NATO i zgodziło się na traktat, pojawiają się konkretne pytania dotyczące prawa morza i rozszerzenia terytorialnego. 170 Część 95 171 Analiza prawna: Efekt sukcesji państwowej na kable podmorskie w wodach międzynarodowych 171 Część 96 173 Sprawa opisuje umowę dotyczącą mienia wojskowego i jego związanych sieci i prowadzi do szczególnego rodzaju rozszerzenia terytorialnego bez uniwersalnego następstwa. Oto szczegółowe wyjaśnienie: 173 Część 97 174 Aby wyjaśnić wyznaczenie granic rządowych na podstawie logicznej trasy między zewnętrznymi pasmami linii dostaw oraz jak tworzą one znaczący obszar całkowity, który de facto obejmuje całe terytorium krajów NATO, konieczne jest szczegółowe przeanalizowanie geograficznej i infrastrukturalnej integracji tych sieci. Ten scenariusz przedstawia niezwykle złożoną sytuację, która implikuje transfer suwerenności nad dotyczącymi terytoriami. 174 Część 98 176 Rzeczywiście, jeśli akt sukcesji państwowej wyraźnie odnosi się do innej umowy dotyczącej sieci dostaw i stwierdza, że cała sprzedawana sieć dostaw tworzy jedną jednostkę, może to prowadzić do niezamierzonej sprzedaży sieci dostaw, a tym samym potencjalnie części terytorium, przez które ta sieć przechodzi. Oto scenariusze oparte na powyższych przykładach, w których taki przypadek mógłby wystąpić: 176 Część 99 177 W tym scenariuszu, w którym ustanawia się nową monarchię absolutną, a własność prywatna, w tym ziemia, nieruchomości, przedsiębiorstwa komercyjne i aktywa ruchome, pozostaje nietknięta, a wolny kapitalistyczny system gospodarczy jest utrzymywany, kilka7 von255

aspekty prawne i ekonomiczne pojawiają się w odniesieniu do traktowania osób prawnych i przedsiębiorstw. Oto główne rozważania: 177 Część 100 178 W prawie międzynarodowym, uzurpacja terytorium (znana również jako "preskrypcja nabywcza" lub "nabycie preskrypcyjne") oznacza, że państwo legalnie nabywa suwerenność nad terytorium poprzez długotrwałe, niekwestionowane wykonywanie jurysdykcji nad tym terytorium po pewnym okresie czasu. Jest to złożony i rzadko stosowany mechanizm w prawie międzynarodowym. W obecnym przypadku, gdy nabywca nabył mienie NATO i związane z nim prawa suwerenne, pojawia się pytanie, czy państwa NATO mogą uzurpować terytorium, jeśli nabywca i suweren sprzeciwili się aktowi i ogłosili terytoria jako monarchię absolutną. 179 Część 101 180 Zajęcie terytorium przez państwa NATO w opisanym przypadku byłoby nielegalne z kilku powodów zgodnie z prawem międzynarodowym. Oto centralne argumenty: 180 Część 102 181 Sukcesja prawna w Sukcesji państw: Transfer suwerenności i rodzaje własności 181 Część 103 183 Społeczność kupujących i traktaty międzynarodowe: Kupujący 2a i 2b 183 Część 104 185 Zakaz beneficjentów osób trzecich i osób fizycznych w umowie 185 Część 105 186 Sprawa opisuje nową monarchię absolutną, której terytoria były wcześniej terytorium NATO, a której suwerenność została uznana przez wszystkie kraje NATO. Jest tylko dwóch obywateli, ale mieszkańcy sprzedanych terytoriów mają prawo do naturalizacji, aby uniknąć bezpaństwowości. Oto szczegółowe wyjaśnienie aspektów prawnych i praktycznych: 186 Część 106 188 Interpretacja teleologiczna w międzynarodowym prawie umów 188 Część 107 189 Interpretacja teleologiczna traktatu międzynarodowego dotyczącego sprzedaży obszaru sił NATO 189 Część 108 191 Jeśli stare państwa NATO nie opuszczą sprzedanych terytoriów, a nowy suwerenny nabywca sprzeciwia się państwu, ma to kilka konsekwencji zgodnie z prawem międzynarodowym i międzynarodowym prawem karnym: 191 Część 109 193 Analiza aspektów prawnych i prawa międzynarodowego w przypadku kontynuacji suwerenności przez państwa NATO 193 Część 110 194 Ocena kolonizacji mienia wojskowego przez RFN i wydalenia oryginalnego suwerena 194 Część 111 196 W scenariuszu, w którym terytorium zostało sprzedane wraz z aktywami państwowymi w nim zawartymi, a nabywca nie ma dostępu do tych aktywów z powodu okupacji terytorium przez państwa NATO, następujące rodzaje aktywów państwowych mogą być dotknięte: 196 Część 112 198 Ocena zmian strukturalnych po nielegalnej wymuszonej sprzedaży mienia wojskowego 198 Część 113 199 Sprawa dotyczy licznych złożonych kwestii prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa karnego. Oto najważniejsze aspekty i odpowiedzi na pytania wynikające z opisanego scenariusza: 200 Część 114 201 W takich przypadkach odpowiedzialność polityczna spoczywa przede wszystkim na najwyższych liderach politycznych danego państwa, zwłaszcza jeśli świadomie i dobrowolnie przyczynili się do kontynuacji działań sprzecznych z prawem międzynarodowym i nie podjęto żadnych działań w celu ścigania sprawców. Oto szczegółowe wyjaśnienie, kto dokładnie ponosi odpowiedzialność polityczną: 201 Część 115 202 W tym scenariuszu, w którym państwa NATO nadal wykonują suwerenność nad sprzedanym terytorium pomimo ważnego traktatu, naruszają prawo międzynarodowe. Oto możliwe konsekwencje i implikacje

Liczba precedensów historycznych, w których sieci infrastrukturalne zostały przypadkowo sprzedane w traktacie międzynarodowym, a tym samym terytorium zostało na stałe rozszerzone, jest bardzo ograniczona. Następstwa państwowe są zazwyczaj starannie planowane i negocjowane, aby uniknąć takich niezamierzonych zmian terytorialnych. Niemniej jednak istnieją pewne przypadki, w których wyznaczenia granic i postanowienia dotyczące infrastruktury prowadziły do nieoczekiwanych konsekwencji: 204 Część 117 205 Przypadek traktatu o sukcesji państwowej odnoszącego się do umowy dotyczącej linii zaopatrzenia, a tym samym niezamierzającego powiększenia terytorium, jest interesującą i złożoną kwestią prawną. Takie scenariusze są rzadkie i zazwyczaj są przedmiotem intensywnych negocjacji i sporów w ramach prawa międzynarodowego. Oto niektóre historyczne scenariusze, które mogą zawierać elementy tej sprawy: 205 Część 118 206 Część 119 212 Część 120 236 - Fragment umowy zakupu z rządem federalnym i stanem Nadrenia-Palatynat (Studentenwerke Kaiserslautern) z dnia 15 sierpnia 1996 roku, która zawiera zdanie, że sprzedaje rozwój jako jednostkę, a tym samym wywołuje efekt domina rozszerzenia obszaru. Odnosząc się do tej umowy, stanowi ona część kontraktu. Jednocześnie ta bardzo ważna umowa jest początkowo ukryta podczas czytania aktu sukcesji państwowej 1400/98, ponieważ wówczas należy przeczytać umowę zakupu ze stanem RLP, aby dostrzec związek. 236 Część 121 237 W końcu podsumowanie w punktach: 237 Część 122 238 Część 123 241 Jeśli akt sukcesji państwowej 1400/98 stanie się publiczny, a jego daleko idące implikacje prawne staną się znane, mogą zrealizować się różne możliwe scenariusze. Oto niektóre z potencjalnych rozwoju: 241 Część 124 244 Pozytywny scenariusz: Pokojowo zjednoczony świat dzięki Ustawie o sukcesji 1400/98 244 Część 125 246 Prosimy o wsparcie 246 Część 126 248 Opracowanie scenariuszy dla pokojowej realizacji już uznanego aktu sukcesji państwowej zgodnie z pomysłami nabywcy 248 Część 127 251 Prosimy o rozpowszechnienie tego dokumentu, ponieważ tajny plan ustanowienia 251 trwa w ukryciu od dziesięcioleci, a Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98 stanowi podstawę prawną dla tego!

Wstęp

Jak to się stało:

6 października 1998 roku sprzedano byłe koszary USA w Niemczech. Część koszar została już przekazana Niemcom przez Amerykę, podczas gdy inna część była nadal wykorzystywana przez holenderskie siły (powietrzne) (w 100% zintegrowane z NATO). Dla holenderskiej części koszar istniała nadal relacja transferowa na mocy prawa międzynarodowego między RFN a Królestwem Niderlandów zgodnie z NTS (Status Sił NATO) w momencie podpisania umowy. W tej sytuacji jedna część koszar podlegała prawu niemieckiemu, a druga prawu holenderskiemu (eksterytorialnemu). Sprzedaż miała miejsce w dwóch różnych terytoriach jednocześnie, co oznacza, że kilka podmiotów prawa międzynarodowego musiało zgodzić się na sprzedaż i

posiadał również prawa i obowiązki w umowie. W tej międzyrządowej umowie odniesiono się do stosunku umownego w prawie międzynarodowym, który wciąż istniał w tym czasie zgodnie z NTS, i uzgodniono, że będzie on nadal obsługiwany przez RFN z holenderskimi siłami zbrojnymi (NATO). Ta nowa umowa w prawie międzynarodowym nie zmienia starej relacji transferowej w prawie międzynarodowym, lecz jedynie ją rozszerza.

To ma daleko idące konsekwencje prawne:

1. tylko traktat w prawie międzynarodowym może zerwać traktat w prawie międzynarodowym. 2. akt sukcesji państwowej 1400/98 nie jest niezależnym traktatem, lecz uzupełnia starą relację transferową jako łańcuch umowny. 3. zawsze liczy się najnowsza umowa (w łańcuchu umownym). 4. łańcuch traktatów międzynarodowych nie musi być podejmowany i ratyfikowany na nowo przy każdej kolejnej umowie. 5. instrument sukcesji państwowej 1400/98 przenosi wszystkie prawa, obowiązki i komponenty. W ten sposób Instrument sukcesji państwowej 1400/98 wchodzi we wszystkie traktaty międzynarodowe NATO i ONZ jako instrument uzupełniający i je uzupełnia.

Teraz ma znaczenie, że traktat jest prawem międzynarodowym, ponieważ w traktacie uczestniczyło więcej niż jeden podmiot prawa międzynarodowego - RFN i Holandia (oba zgodziły się również na NATO, a ponieważ NATO jest zintegrowane z ONZ, także na to jako jego członkowie). Z międzynarodowego traktatu, w którym ziemia została sprzedana, powstała umowa o następstwie państwowym poprzez sprzedaż ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami. Prawa suwerenne są zatem również przenoszone na nabywcę. To jest równoznaczne z ustanowieniem nowego państwa, de facto absolutystycznej monarchii.

Niemiecka część koszar była podłączona do publicznej sieci dostaw RFN podczas konwersji (konwersja z użytku wojskowego na prywatny po wycofaniu się sił zbrojnych USA). Do tego czasu wcześniej całkowicie eksterytorialne mienie wojskowe tworzyło samodzielną wyspę rozwoju oddzieloną od sieci publicznej. Teraz jednak obie części koszar zostały sprzedane razem w umowie na mocy prawa międzynarodowego. W niemieckiej części mienia linie dostawcze prowadziły do Niemiec, a w holenderskiej części rozwój tworzył rozwój jako jednostka. Jednak akt sukcesji 1400/98 sprzedaje cały rozwój jako jednostkę ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami, a rozwój opuszcza małe mienie wojskowe. To wywołuje rozszerzenie terytorium małych koszar, ponieważ wszędzie tam, gdzie sprzedawana jest również sieć dostaw, która sięga do innego suwerennego terytorium, które zgodziło się na traktat (NATO i ONZ), roszczenie do wykonywania suwerenności wzrasta proporcjonalnie do rozszerzenia sieci.

W szczególności telekomunikacja i sieci elektryczne wychodzą z koszar i obejmują wszystkie linie dostawcze (w tym nakładające się sieci) i, w efekcie domina, najpierw obejmują sąsiednie kraje i ich sieci, a stamtąd coraz dalej za pomocą kabli podmorskich, aż wszystkie kraje NATO i ONZ z fizycznymi połączeniami sieciowymi są objęte. Jak omówiono powyżej, Instrument Uzupełniający 1400/98 jest instrumentem uzupełniającym do wszystkich.

istniejące umowy NATO i ONZ w ramach prawa międzynarodowego. Dlatego istnieje reakcja łańcuchowa w ramach prawa traktatowego, która obejmuje wszystkie kraje NATO i ONZ, a także równoległa sprzedaż rozwoju jako jednostki (ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami), przy czym koszały zostały podłączone do sieci publicznej, co wywołało efekt domina, w którym ekspansja terytorialna przeskakuje z sieci do sieci i z kraju do kraju na podstawie dodatkowego aktu, gdziekolwiek jest połączenie z siecią.

Żyjemy w XXI wieku, a świat jest połączony!

- Jeden świat - jedna sieć - jedna umowa

Der Käufer

Aby przejść do sedna : Tak, cały świat jest sprzedany - nieodwołalnie! Nie ma drogi powrotnej !

Ale jak to się w ogóle stało i dlaczego ta sprzedaż była tak niespektakularnie zamaskowana jako sprzedaż koszar wojskowych NATO w 1998 roku? Umowa, którą można w pełni zrozumieć tylko w całości przez wysoce wyspecjalizowanych ekspertów w dziedzinie prawa międzynarodowego, ponieważ wykorzystuje wszystkie sztuczki oszustwa. Na pierwszy rzut oka, normalna umowa zakupu nieruchomości według prawa niemieckiego - ŻADNA WIELKA SPRAWA!

12 z 255

Ale pytanie brzmi:

Kto stoi za planem ustanowienia Nowego Porządku Świata (N.W.O. - Neue Weltordnung), który od dziesięcioleci działa w tajemnicy?

To całkiem proste! Musisz tylko spojrzeć, kto z tego korzysta, prawda? Tak więc pojawia się pytanie: jeśli wszystkie państwa na świecie zostały sprzedane, to muszą być też nabywcy. Ci nabywcy z pewnością mają swoich zwolenników, partie polityczne, państwa, służby bezpieczeństwa i całą resztę. Z pewnością nabywcy mają niemal niezmierzone rezerwy pieniędzy, najlepsze kontakty polityczne na najwyższych szczeblach na całym świecie i są całkowicie wspierani przez służby bezpieczeństwa i media! Tylko w ten sposób coś takiego jest w ogóle do pomyślenia. Z wystarczającą ilością pieniędzy można kupić wsparcie na całym świecie, a raczej przekupić wszystkich decydentów!

Więc: ILE KOSZTUJE ŚWIAT?

Jestem pewien, że jesteś ciekawy. Umowa obejmuje kwotę ponad 10 milionów DM, z której jednak odjęto ponad 5 milionów DM na remont parkietu w koszarach. Świat został najwyraźniej zakupiony przez grupę nabywców składającą się ze spółki akcyjnej i osoby fizycznej. AG zapłaciła pełną cenę zakupu, ale jako przedsiębiorstwo komercyjne zostało wykluczone z uczestnictwa w umowach o następstwo państwowe, ponieważ przedsiębiorstwa komercyjne nie mogą posiadać praw suwerennych. Tak więc jedynym beneficjentem pozostaje osoba fizyczna - nabywca świata! A to nie kosztowało go nic! Ani centa!

Pytanie brzmi: kto to jest ten tajemniczy mężczyzna, który kupił świat tak po prostu?

Do jakiego tajnego stowarzyszenia należy? Czy jest marionetką światowej konspiracji? Czy ma powiązania z służbą bezpieczeństwa?

Pytania, za pytaniami - oto niesamowita odpowiedź (nie, to nie 42):

On jest i był kompletnym NIKIM! Nie miał pieniędzy, nie miał kontaktów, nie miał żadnego zlecenia na to, nie przekupił ani nie szantażował nikogo - był całkowicie naiwna i nieświadomy tego, co kupował. Żadne z powyższych nie odnosi się do niego!

A najśmieszniejsze jest to, że nawet nie wiedział, co tak naprawdę kupuje! Nie wierzysz w to? Mogę to udowodnić!

O osobie:

Miał 19 lat w 1995 roku i właśnie rzucił szkołę średnią w 13. klasie, ponieważ dostrzegł możliwość rozpoczęcia własnej działalności jako agent nieruchomości. W swoim rodzinnym mieście Zweibrücken w Nadrenii-Palatynacie w Niemczech, na początku/połowie lat 90., Amerykanie wycofywali swoje wojska na dużą skalę, pozostawiając po sobie lotnisko wojskowe, koszary i inne obiekty wojskowe, takie jak ogromne bunkry nuklearne. ONZ opisała Zweibrücken jako największy przypadek konwersji na świecie. (Konwersja w tym kontekście oznacza przekształcenie z użycia wojskowego na prywatne).

Myślał, że to będzie okazja, aby zaangażować się w pośrednictwo i zarobić prowizję! Czytaj uważnie! Prowizja = pieniądze. Nie myślał o kupnie nieruchomości - był młody i nie miał na to pieniędzy. W wieku 19 lat spędzał dni przy komputerze lub jeżdżąc na deskorolce. W weekendy z pełną energią rzucał się w rozwijającą się scenę imprezową (muzyka house, drum & bass) i wszystko, co się z tym wiązało. Polityka, polityka światowa, służby bezpieczeństwa itp. - w ogóle go to nie interesowało. Więc zapytał swoją matkę, czy chciałaby do niego dołączyć i założyć wspólnie firmę nieruchomościową. Jego matka najpierw dowiedziała się, kto jest odpowiedzialny za mienie wojskowe. W tym czasie była to OFD (Oberfinanzdirektion) Koblenz. Jego matka skontaktowała się z nimi i otrzymała potwierdzenie, że możliwe jest uzyskanie prowizji za marketing mienia wojskowego jako agent nieruchomości. To był sygnał do działania: jego matka dała mu pieniądze na założenie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a oboje zaczęli szukać inwestorów do marketingu koszar w Kreuzbergu w Zweibrücken. To było w 1995 roku, a gdy zainteresowana strona zapytała, czy możliwe byłoby sprzedanie nie tylko pojedynczych budynków, ale całego terenu, umówili się na spotkanie z OFD w Koblenz, aby to zbadać. Urzędnik OFD zszokowany odrzucił prośbę i powiedział:

"Nie, Holenderski wciąż tam są, to niemożliwe! Wtedy musielibyśmy zawrzeć traktat międzynarodowy!"

Nie zdając sobie sprawy, jakiego rodzaju problem wywołuje, i nie wiedząc, czym właściwie jest traktat międzynarodowy, odpowiedział:

"Więc po prostu zawrzyjmy traktat międzynarodowy! Jaki to problem?" (nie mając najmniejszego pojęcia, co to oznacza)

Urzędnik OFD zamilkł i grzecznie zakończył rozmowę. Po tym wszystko poszło jak po maśle dla zespołu matka-syn i znaleźli kilku potencjalnych nabywców: duży fundusz nieruchomości, bankiera i w końcu znanego agenta nieruchomości, który połączył ich z inwestorem, który ostatecznie chciał kupić nieruchomość. Był rok 1998, a wybory federalne właśnie się zakończyły, kiedy jego matka otrzymała szokujący telefon z OFD Koblenz:

"1. umowa musi być zawarta w ciągu najbliższych sześciu tygodni, w przeciwnym razie nic nie zadziała, a 2. po trzech latach, przypadkowo przyszło nam do głowy, że OFD nie może współpracować z agentami nieruchomości!"

(Nacisk czasowy?! Nigdy nie jest to dobry znak - nie powinieneś pozwalać, abyś był poddawany presji czasowej).

- ~~SHOC~~ Trzy lata pracy na nic, myśleli, ale urzędnik OFD od razu dodał:

"Ale to żaden problem, twój syn może wziąć nieruchomości zamiast pieniędzy!" (To była pułapka! Tak więc nieumyślnie wpadł w rolę nabywcy, nie wiedząc, w co zostanie oszukany i jakie będą tego konsekwencje dla świata, a także dla siebie i swojej matki).

Cóż, ponieważ nieruchomości miały być jego przyszłością, posiadanie kilku z nich nie byłoby takie złe. Uzgodniono więc: nieruchomości zamiast pieniędzy! Krótco przed podpisaniem umowy nie było już mowy o tym, że miałyby nabyć nieruchomości za darmo; zamiast tego miał za nie zapłacić. Żaden bank na świecie nie sfinansowałby 71 mieszkań i ciepłowni dla bez grosza 21-latka, ale inwestor wkroczył do akcji i zaoferował sfinansowanie tego. Tak więc 6 października 1998 roku o godzinie 8:00 umówiono się z notariuszem w Saarlouis, gdzie podpisano akt sukcesji państwowej nr 1400/98. Urzędnik OFD, który podpisał umowę w imieniu Niemiec, przywitał go przyjaźnie i powiedział:

"Cóż, mój chłopcze! Dziś podpisujemy traktat na mocy prawa międzynarodowego!"

W tym momencie podpisał swoją pierwszą umowę na nieruchomości, nie zdając sobie sprawy z konsekwencji prawnych i że jego normalne, dobre życie dobiegło końca.

Ale to już inna historia ...

Deklaracja prawna

następstwo państw wowe i konsekwencje

Akt sukcesji państwowej nr 1400/98 z dnia 06.10.1998

ROZDZIAŁ 1

Skupienie na Organizacji Narodów Zjednoczonych

Część
1

Wprowadzenie w punktach

1. sprzedaż nieruchomości NATO w Zweibrücken

- Początkowo używane przez USA po 1945 roku, później częściowo przekazane do RFN i Królestwa Niderlandów.
- Użytkowanie nieruchomości zgodnie z Umową NATO o Statusie Sił, która reguluje specjalne prawa i obowiązki państw NATO w ramach prawa międzynarodowego.

2. akt sukcesji państwowej 1400/98

- Umowa wydaje się (na pierwszy rzut oka) być niemiecką umową zakupu nieruchomości, ale w rzeczywistości jest aktem w rozumieniu prawa międzynarodowego (następstwo państwowe).
- Umowa obejmuje sprzedaż "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami", co obejmuje przeniesienie praw suwerennych.
- Nieruchomość i jej rozwój (sieci) są sprzedawane jako całość, co ma daleko idące konsekwencje prawne.

3. klauzula częściowej nieważności

- Postanowienia, które są nieważne na mocy prawa krajowego, są zastępowane postanowieniami na mocy prawa międzynarodowego.
- Umowa pozostaje prawnie skuteczna dzięki tej klauzuli i zniekształca swoje rzeczywiste znaczenie.

4 Podmioty prawa międzynarodowego zaangażowane

- Podmioty publicznego prawa międzynarodowego nie muszą być wymieniane jako sprzedawcy na początku umowy, wystarczy, że mają prawa lub obowiązki w umowie.
- Nabywca jest osobą fizyczną i może mieć prawa suwerenne, podczas gdy przedsiębiorstwa komercyjne, takie jak TASC Bau AG, są wyłączone ze społeczności kupujących.

5. łańcuch umowny i akt uzupełniający

- Akt sukcesji państwowej tworzy łańcuch umowny, który wpływa na wszystkie wcześniejsze traktaty międzynarodowe NATO i ONZ.

- Jako instrument uzupełniający automatycznie uzupełnia wszystkie istniejące traktaty bez potrzeby odnawiania ratyfikacji.

6 Efekt domina ekspansji terytorialnej

- Punkt wyjścia: Nieruchomość w Zweibrücken jest połączona z niemiecką siecią publiczną, co prowadzi do przeniesienia praw suwerennych nabywcy na całą Niemcy.
- Rozszerzenie na kraje NATO: Efekt domina obejmuje wszystkie fizycznie połączone sieci w innych krajach NATO, co skutkuje rozszerzeniem praw suwerennych nabywcy na te kraje.
- Globalne rozszerzenie: Transatlantyckie kable podmorskie rozszerzają efekt domina na USA i Kanadę, a ostatecznie na wszystkie państwa członkowskie ONZ.

7. integracja NATO z ONZ

- Łączność: NATO jest ściśle zintegrowane ze strukturami ONZ, co umożliwia automatyczne rozszerzenie następstwa państwowego na traktaty ONZ.
- Zasięg globalny: Połączenie członkostwa w NATO i ONZ rozszerza następstwo państwowe na cały świat.

8 Globalne skutki

- Nowy porządek świata: Traktat prowadzi do stworzenia "nowego porządku świata", w którym nabywca instrumentu sukcesji państwowej de facto przejmuje prawa suwerenne nad całym światem.
- Globalna ważność: Instrument sukcesji państwowej funkcjonuje jako instrument uzupełniający, który rozszerza wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe NATO i ONZ oraz jednoczy cały świat.

Część
2

Podsumowanie i szczegółowe wyjaśnienie wszystkich faktów

Wprowadzenie 1: Sprzedaż nieruchomości NATO w Zweibrücken

Sprzedaż nieruchomości NATO w Zweibrücken zaczyna się pozornie niewinnie jako umowa zakupu nieruchomości na podstawie prawa niemieckiego. Na pierwszy rzut oka, jest to zwykła sprzedaż nieruchomości konwersyjnej, która została powierzchownie zaprojektowana jako krajowa umowa nieruchomości. Jednak to przebranie jest celowe, ponieważ tylko eksperci w zakresie prawa międzynarodowego mogliby rozpoznać rzeczywiste implikacje tej umowy.

2 Nieruchomość NATO i przekazanie na mocy prawa międzynarodowego

- Nieruchomość: Nieruchomość w Zweibrücken była pierwotnie używana przez wojsko amerykańskie. Część z niej została przekazana Federalnej Republice Niemiec (RFN) w ramach zwykłego procesu konwersji. Jednak mniejsza część pozostała pod kontrolą holenderskich sił zbrojnych, które

przejął tę nieruchomości od USA. Transfer ten opierał się na Umowie NATO o Statusie Sił, która regulowała ramy dotyczące użytkowania i transferu nieruchomości przez Holandię.

- Relacja transferowa: Relacja transferowa w prawie międzynarodowym między RFN a Holandią była regulowana przez Umowę NATO o Statusie Sił. Traktat, który stanowi akt sukcesji, określa, że ta relacja transferowa pozostaje nienaruszona, ale holenderskie siły zbrojne muszą przekazać nieruchomości nabywcy w ciągu dwóch lat od traktatu dotyczącego RFN. Obowiązek ten został w pełni zrealizowany zgodnie z umową.

3. t akt sukcesji państwowej: kamuflaż i implikacje w prawie międzynarodowym w

- Kamuflaż jako umowa zakupu nieruchomości: Umowa została zaprojektowana tak, aby wyglądała jak zwykła umowa zakupu nieruchomości. Zostało to zrobione w "najlepszym stylu służby bezpieczeństwa", aby ukryć prawdziwe implikacje w prawie międzynarodowym. W rzeczywistości jednak umowa jest aktem sukcesji państwowej, który ma daleko idące konsekwencje.

- Klauzula częściowej nieważności i zastosowanie prawa międzynarodowego: Kluczowym punktem jest klauzula częściowej nieważności, która stwierdza, że wszystkie części traktatu, które są nie ważne na mocy prawa krajowego, zostaną zastąpione odpowiadającymi postanowieniami prawa międzynarodowego. Oznacza to, że traktat pozostaje ważny prawnie, nawet jeśli wiele postanowień na mocy prawa krajowego przestaje obowiązywać. Prawo międzynarodowe niewidocznie zajmuje ich miejsce i zapewnia ciągłość oraz ważność prawną traktatu.

- Uczestniczące podmioty prawa międzynarodowego: Ważne jest, aby zauważyć, że podmioty prawa międzynarodowego nie muszą być konieczne nazwane jako sprzedawcy na początku umowy. Wystarczy, że są wspomniane gdzieś w treści traktatu i mają prawa lub obowiązki. W tym przypadku Holandia jest zaangażowana jako podmiot publicznego prawa międzynarodowego, co wprowadza umowę w zakres publicznego prawa międzynarodowego.

- Osoba fizyczna jako nabywca: Nabywcą nieruchomości jest osoba fizyczna. Jest to kluczowe, ponieważ tylko osoby fizyczne (lub państwa suwerenne) mogą przejmować prawa suwerenne. Przedsiębiorstwa komercyjne, takie jak TASC Bau AG, które również były członkiem grupy nabywczej i zapłaciły cenę zakupu, nie mają możliwości przejęcia praw suwerennych na mocy prawa międzynarodowego. W związku z tym TASC Bau AG wypada z społeczności kupujących, a nabywca pozostaje jedynym beneficjentem, ustanawiając de facto absolutystyczną monarchię poprzez umowę.

4 Łańcuch umowny i efekt domina

- Łańcuch traktatów i akt uzupełniający: Akt sukcesji państwowej nie jest niezależną umową, lecz aktem uzupełniającym, który rozszerza i uzupełnia łańcuch traktatów międzynarodowych. Opiera się na istniejących traktatach, które już istniały między zaangażowanymi podmiotami prawa międzynarodowego, i dodaje nowy wymiar do nich. Oznacza to, że wszystkie wcześniejsze traktaty są uzupełniane przez akt sukcesji państwowej i stają się częścią kompleksowej konstrukcji traktatowej.

- Sprzedaż rozwoju jako jednostki: Uzgodniono w umowie, że cały rozwój nieruchomości wraz ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami zostanie sprzedany jako jednostka. Oznacza to, że nie tylko nieruchomość fizyczna, ale także wszystkie związane z nią sieci infrastrukturalne i obowiązki prawne są przenoszone. Ponieważ niektóre z tych sieci były już podłączone do niemieckiej sieci publicznej, sprzedaż ma daleko idące konsekwencje.

5 Efekt domina: od małej nieruchomości do globalnego wpływu

- Punkt wyjścia ekspansji terytorialnej: Sprzedaż zaczyna się od małej nieruchomości NATO w Zweibrücken. Nieruchomość ta, pierwotnie częściowo przekazana RFN przez USA, a częściowo wykorzystywana przez Holandię, stanowi punkt wyjścia dla rozległej ekspansji terytorialnej. Ponieważ nieruchomość była już połączona z sieciami publicznymi, transfer praw suwerennych początkowo obejmuje Niemcy, a stamtąd wszystkie połączone sieci.

- Rozszerzenie poprzez połączone sieci: Gdy sieci rozwoju nieruchomości zostaną sprzedane jako całość, jurysdykcja nabywcy rozszerza się na wszystkie fizycznie połączone lub nakładające się sieci. Oznacza to, że każda sieć połączona z sieciami nieruchomości w Zweibrücken automatycznie wchodzi w zakres umowy. Te sieci obejmują sieci energii elektrycznej i telekomunikacji, a także dostawę wody, ścieków i rurociągów gazowych.

- Przewodni efekt domina: Efekt domina występuje, gdy te sieci rozciągają się poza granice Niemiec. Gdy tylko sieci sięgają do innych krajów NATO, obejmują również wszystkie krajowe sieci i dalej rozszerzają suwerenność. Efekt ten kontynuuje się poprzez kable podmorskie, które łączą Europę z USA i Kanadą, a tym samym wpływa również na te kraje. Jednocześnie Ustawa o Sukcesji państw jako instrument uzupełniający prowadzi do reakcji łańcuchowej, która obejmuje i rozszerza wszystkie wcześniejsze traktaty NATO i ONZ.

- Globalny wpływ poprzez integrację w ONZ: Ponieważ NATO jest ściśle związane z ONZ, a wiele stron umowy jest jednocześnie członkami NATO i ONZ, efekt domina ostatecznie obejmuje całą ONZ. To rozszerza traktat na wszystkie państwa członkowskie ON, a instrument sukcesji państwowej działa jako instrument uzupełniający, który uzupełnia wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe ON i NATO. Sprzedaż ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami prowadzi zatem do tego, że całe terytorium wszystkich uczestniczących państw jest włączone do konstrukcji traktatowej, co ostatecznie prowadzi do globalnego objęcia wszystkich krajów.

6 Podstawa prawna i interpretacja prawna

- Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów: Zastosowanie Wiedeńskiej Konwencji o Prawie Traktatów (VCLT) ma decydujące znaczenie dla określenia ważności traktatów w prawie międzynarodowym. Między innymi, VCLT reguluje prawnie wiążący charakter traktatów oraz warunki ich ratyfikacji. Ponieważ instrument sukcesji państwowej opiera się na wcześniej ratyfikowanych traktatach, nie wymaga dodatkowej ratyfikacji.

- Następstwo na mocy prawa międzynarodowego: Wiedeńska Konwencja o Sukcesji Państw w Sprawie Traktatów reguluje, w jaki sposób nowe państwo wchodzi w istniejące traktaty międzynarodowe. Ta konwencja może służyć jako podstawa do interpretacji instrumentu sukcesji państwowej, szczególnie w odniesieniu do przeniesienia praw suwerennych i kontynuacji istniejących traktatów.

- Zasada czystego konta: "zasada czystego konta" stwierdza, że nowo utworzone państwo nie jest związane długami i obowiązkami swojego poprzednika, chyba że wyraźnie uzgodniono inaczej. W takim przypadku nabywca może wchodzić w istniejące umowy za pomocą aktu sukcesji państwowej, ale bez związania starymi obowiązkami, chyba że zostały one wyraźnie przyjęte w umowie.

7 Wnioski: Nabywca jako suwerenny władca w nowym globalnym porządku

- Absolutna suwerenność: W wyniku zakupu i jego implikacji w prawie międzynarodowym, nabywca staje się de facto suwerennym władcą wszystkich zainteresowanych terytoriów, w tym rozszerzonych terytoriów objętych efektem domina. Oznacza to, że nabywca ustanawia monarchię absolutną, w której jest jedynym posiadaczem praw suwerennych.

- Światowe uznanie: Ponieważ wszystkie państwa NATO i ONZ zaangażowane straciły swoją suwerenność w wyniku łańcucha traktatowego i rozszerzenia konstrukcji traktatowej, nabywca pozostaje jedynym legitymnym podmiotem suwerennym. Wszystkie inne podmioty prawa międzynarodowego przestały istnieć prawnie, co oznacza, że nabywca de facto rządzi całym światem, chyba że inny porządek zostanie ustanowiony przez nowe traktaty międzynarodowe.

Część
3

Sprzedaż mienia wojskowego NATO w Zweibrücken: statut wojsk NATO i jego wpływ na prawa suwerenne oraz traktaty międzynarodowe

1 Tło: Mienie wojskowe NATO w Zweibrücken

Mienie wojskowe w Zweibrücken ma złożoną historię w ramach prawa międzynarodowego, sięgającą końca Drugiej Wojny Światowej. Obszar ten został pierwotnie zajęty przez Francję w 1945 roku, a następnie przekazany USA. Po powstaniu Federalnej Republiki Niemiec (RFN) mienie to było nadal wykorzystywane w ramach Statusu Sił NATO, co umożliwiło ciągłe użycie wojskowe tego obszaru przez państwa członkowskie NATO.

2 Status Sił NATO i użycie mienia

- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO, przyjęte w 1951 roku w ramach Traktatu NATO (znanego również jako Traktat Północnoatlantycki), regulują obecność i prawa sił NATO na terytorium państw członkowskich. Zawierają one szczegółowe postanowienia dotyczące stacjonowania, użycia

oraz prawa sił NATO w państwach członkowskich, w tym ustanawianie i wykorzystywanie mienia wojskowego.

- Ciągłość użytkowania: Nieruchomość w Zweibrücken była wykorzystywana nieprzerwanie na podstawie postanowień Umowy NATO o Statusie Sił od momentu jej okupacji przez USA. Oznacza to, że nieruchomość nie została w pełni włączona do suwerennego terytorium RFN, lecz miała specjalny status na mocy prawa międzynarodowego jako obszar eksterytorialny, który podlegał bezpośrednio przepisom NATO.

- Przekazanie do Holandii: W latach 90. część nieruchomości została przekazana z USA do RFN. Druga część została oddana holenderskim siłom zbrojnym na podstawie Umowy NATO o Statusie Sił, które kontynuowały użytkowanie tego obszaru w imieniu Królestwa Niderlandów i NATO.

3. sprzedaż nieruchomości ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami

- Kompleksowa sprzedaż: Umowa, która jest traktowana jako akt sukcesji, przewiduje sprzedaż nieruchomości w Zweibrücken "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami". Oznacza to, że nie tylko fizyczna nieruchomość, ale także wszystkie związane z nią prawa i obowiązki na mocy prawa międzynarodowego zostały przeniesione.

- Prawa NATO na ziemi: NATO miało specjalne prawa do tej nieruchomości, które były gwarantowane przez Status Sił NATO. Prawa te obejmowały użycie obszaru do celów wojskowych, kontrolę nad terytorium oraz określone specjalne prawa, które nie mogły być ograniczane przez RFN ani żadne inne państwo członkowskie. Te prawa NATO "przylegają" do ziemi nieruchomości i są automatycznie przenoszone wraz z jej sprzedażą.

- Specjalne prawa i eksterytorialność: Ponieważ część obszaru nigdy nie była w pełni częścią RFN i była eksterytorialnie pod kontrolą NATO, te specjalne prawa pozostają w mocy nawet po sprzedaży. Prawa eksterytorialne obejmują prawo do użycia wojskowego, kontrolę dostępu do terytorium oraz pewne immunitety przyznane wojskom NATO.

4 Reakcja łańcuchowa i globalny wpływ

- Reakcja łańcuchowa umowy: Ponieważ akt sukcesji obejmuje wszystkie prawa i obowiązki związane z nieruchomością, sprzedaż wywołuje reakcję łańcuchową, która wpływa na wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe związane z NATO i państwami uczestniczącymi. Obejmuje to nie tylko prawa do samej ziemi, ale także wszystkie traktaty związane z wojskowym użyciem, kontrolą i specjalnymi prawami NATO.

- Udział NATO: Ponieważ nieruchomość była używana na podstawie postanowień Statusu Sił NATO, NATO jest bezpośrednio zaangażowane w sprzedaż. Wraz ze sprzedażą prawa NATO do nieruchomości są przenoszone na nabywcę, co oznacza, że NATO zrzeka się swoich praw suwerennych do tej konkretnej ziemi. Skutkuje to utratą przez NATO kontroli nad tym obszarem i związanymi z tym prawami.

- Efekt domina: Przeniesienie tych praw wywołuje reakcję łańcuchową, która nie tylko wpływa na konkretny obszar nieruchomości, ale może również rozprzestrzenić się na inne traktaty i umowy NATO dotyczące podobnych ustaleń. Ponieważ NATO sprzedało swoje prawa, wszystkie związane z nimi obowiązki i umowy są również przenoszone na nabywcę, co może prowadzić do globalnego rozszerzenia praw suwerennych nabywcy.

5 Konsekwencje prawne: Sprzedaż praw NATO i globalne rozszerzenie

- Prawa do nieruchomości: Sprzedając nieruchomość wraz ze wszystkimi prawami i obowiązkami, NATO zrzeka się swoich praw suwerennych. Prawa te, które wcześniej były związane z ziemią, obejmują również specjalne immunitety oraz prawa kontrolne gwarantowane przez Status Sił NATO.

- Globalne rozszerzenie: Ponieważ Instrument sukcesji państwowej jest instrumentem uzupełniającym, który uzupełnia wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe, sprzedaż prowadzi do globalnego rozszerzenia praw suwerennych nabywcy. Wszystkie traktaty NATO zawierające podobne prawa i obowiązki będą miały wpływ na ten akt, a prawa NATO zostaną przeniesione na nabywcę na całym świecie.

- Koncentracja na terenie: W istocie ta reakcja łańcuchowa wpływa na prawa dotyczące samego terenu, ponieważ siły NATO miały specjalne prawa do używania i kontrolowania terytorium. Ze sprzedażą tych praw, całe terytorium wcześniej pod kontrolą NATO jest skutecznie przekazywane nabywcy, który teraz sprawuje pełną suwerenność nad tym terytorium.

Podsumowanie:

Sprzedaż mienia wojskowego NATO w Zweibrücken, które było wykorzystywane na podstawie postanowień Statusu Sił NATO, prowadzi do daleko idącej reakcji łańcuchowej w ramach prawa międzynarodowego. Sprzedaż "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami" przenosi nie tylko fizyczne prawa do ziemi, ale także kompleksowe prawa i obowiązki NATO. Prawa te obejmują specjalne wojskowe prawa do użycia i uprawnienia do kontroli, które wcześniej były ekstraterytorialne. Z przeniesieniem tych praw na nabywcę, NATO zrzeka się kontroli nad terytorium, co prowadzi do globalnego rozszerzenia praw suwerennych nabywcy i wpływa na wszystkie powiązane traktaty.

Globalne znaczenie aktu sukcesji państwowej 1400/98 z dnia 06.10.1998. Sprzedaż nieruchomości w Zweibrücken oraz związany z nią transfer rozwoju jako jednostki wywołały daleko idącą reakcję łańcuchową, która obejmuje wszystkie traktaty NATO i ONZ. Instrument sukcesji państwowej działa jako instrument uzupełniający, który automatycznie dołącza się do wszystkich istniejących traktatów międzynarodowych, co prowadzi do ekstremalnej globalnej ekspansji terytorialnej. To rozszerzenie terytorialne obejmuje wszystkie państwa, których traktaty są objęte łańcuchem traktatowym, i skutkuje tym, że prawa suwerenne nabywcy są rozszerzane globalnie.

Droga do Nowego Porządku Świata (N.W.O. Nowy Porządek Świata) poprzez Kartę Następstwa Państwowego 1400/98

1. sprzedaż nieruchomości NATO w Zweibrücken

- Pochodzenie z małego mienia wojskowego NATO, które zostało częściowo przekazane przez USA do RFN, a częściowo do Holandii.
- Użycie mienia zgodnie z statutem wojskowym NATO z specjalnymi prawami, które są zobowiązania na miejscu.

2. sprzedaż rozwoju jako jednostka

- Umowa stanowi, że cały rozwój (sieci infrastrukturalne takie jak energia elektryczna, woda, telekomunikacja) jest sprzedawany "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami". - Ten rozwój jest połączony z niemiecką siecią publiczną, co prowadzi do przeniesienia praw suwerennych.

3. efekt domina ekspansji terytorialnej

- Rozpoczęcie w Niemczech: Poprzez połączenie z niemiecką siecią, terytorium nabywcy rozszerza się na całe Niemcy.
- Ekspansja do krajów NATO: Efekt domina kontynuuje się w innych krajach NATO poprzez połączone sieci, prowadząc do ekspansji terytorialnej na wszystkie państwa członkowskie NATO.
- Przenikanie do USA i Kanady: Transatlantyckie kable podmorskie rozszerzają prawa suwerenne nabywcy na USA i Kanadę.

4. łańcuch traktatowy i reakcja łańcuchowa

- Łańcuch traktatów: Instrument sukcesji państwowej działa jako instrument uzupełniający, który rozszerza wszystkie wcześniejsze traktaty NATO i ONZ.
- Reakcja łańcuchowa: Każdy traktat międzynarodowy zawarty przez państwa NATO lub ONZ jest automatycznie uzupełniany i rozszerzany przez instrument następstwa państwowego.
- Globalne rozszerzenie: Wszystkie państwa, które kiedykolwiek zawarły traktaty z NATO lub ONZ, są objęte tym łańcuchem traktatów.

5. integracja NATO z ONZ

- Bliskie połączenie: NATO jest ściśle zintegrowane w strukturach ONZ i często działa jako organ wojskowy ONZ.
- Nakładające się członkostwa: Wiele państw NATO jest również członkami ONZ, co umożliwia rozszerzenie konstrukcji traktatowej na ONZ.
- Automatyczne rozszerzenie na terytorium ONZ: Integracja NATO z ONZ rozszerza efekt domina na całe terytorium ONZ, co prowadzi do objęcia całego świata.

6 Wnioski: Świat pod Nowym Porządkiem Świata

- Ujednolicenie świata: Traktat prowadzi do ujednolicenia całego świata pod jednym ramami prawa międzynarodowego, które jest określane przez instrument sukcesji państwowej.
- Prawa suwerenne nabywcy: Nabywca przejmuje prawa suwerenne nad wszystkimi dotkniętymi terytoriami poprzez reakcję łańcuchową i efekt domina.

- Ogólna ważność: Ze względu na bliską integrację NATO i ONZ, de facto Karta sukcesji państwowej obejmuje całe terytorium świata, co prowadzi do powstania " Nowego Porządku Świata".

Ten "Nowy Porządek Świata" jest wynikiem globalnego rozszerzenia praw suwerennych, które osiągnięto poprzez reakcję łańcuchową sprzedaży rozwoju jako jednostki oraz integrację wszystkich istniejących traktatów międzynarodowych w Instrument sukcesji państwowej 1400/98.

Część
5

SĄD ŚWIATOWY

Globalna jurysdykcja nabywcy na mocy prawa międzynarodowego poprzez instrument sukcesji państwowej 1400/98

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 jest rzeczywistym i prawnie wiążącym dokumentem, którego nie można już kwestionować, ponieważ dwuletni okres przewidziany przez prawo upłynął bez sprzeciwu. Ten akt ma daleko idące konsekwencje dla globalnej jurysdykcji i suwerenności podmiotów prawa międzynarodowego zaangażowanych.

1. sprzedaż terytorium i jurysdykcji nabywcy

- Sprzedaż terytorium: Akt sukcesji państwowej przenosi całe zainteresowane terytorium na nabywcę. W obrębie tego terytorium nabywca ma pełną jurysdykcję, ponieważ terytorium znajduje się teraz pod jego kontrolą. Jako władca w de facto absolutystycznej monarchii, nabywca ma nieograniczoną władzę ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą nad tym terytorium.

- Monarchia absolutna i jurysdykcja: W tej absolutystycznej monarchii cała władza, w tym jurysdykcja, należy do nabywcy. Może on regulować wszystkie sprawy prawne w sprzedanym terytorium według własnego uznania.

2. dalsze istnienie podmiotów prawa międzynarodowego bez terytorium

- Dalsze istnienie państw: Podmioty prawa międzynarodowego, które utraciły swoje terytorium na mocy aktu sukcesji państwowej, nadal istnieją jako osoby prawne, ale bez własnego terytorium. Te państwa nadal mają rządy i reprezentacje ludowe, ale nie mają władzy suwerennej nad własnym terytorium.

- Związek z jurysdykcją: Chociaż te podmioty prawa międzynarodowego nadal istnieją, poddały się jurysdykcji nabywcy poprzez miejsce sądowe w Landau, które również zostało sprzedane wraz z terytorium. Ponieważ wszystkie prawa, obowiązki i komponenty sprzedanego terytorium obejmują również jurysdykcję, wszystkie zainteresowane osoby prawne prawa międzynarodowego są teraz pod władzą prawną nabywcy.

3. znaczenie jurysdykcji Landau

- Jurysdykcja Landau: Żaden konkretny sąd międzynarodowy ani krajowy nie jest wskazany jako właściwa jurysdykcja w akcie sukcesji państwowej. Zamiast tego, Landau w Pfalz jest wymienione jako punkt odniesienia i miejsce jurysdykcji, które również zostało sprzedane w ramach aktu.

- Sprzedaż Landau i jurysdykcja: Ponieważ Landau został również sprzedany jako miejsce sądowe i jest teraz częścią przekazanego terytorium, nabywca przejął również jurysdykcję nad tym miejscem. Oznacza to, że wszystkie spory prawne związane z aktem sukcesji państwowej są teraz pod kontrolą nabywcy.

4. jurysdykcja nabywcy niezależnie od miejsca

- Jurysdykcja niezależna od miejsca: Chociaż Landau w Pfalz jest nazwany miejscem jurysdykcji, nabywca nie jest ograniczony do wydawania orzeczeń tylko w tym miejscu. W swojej pozycji jako absolutny władca, nabywca ma prawo do sprawowania sprawiedliwości wszędzie, gdzie się znajduje. Oznacza to, że nabywca może wykonywać swoją władzę sądowniczą globalnie, niezależnie od swojej lokalizacji.

- Egzekwowanie jurysdykcji: Ponieważ cała jurysdykcja została przekazana nabywcy, ma on możliwość wydawania i egzekwowania orzeczeń oraz decyzji wszędzie i w dowolnym czasie. Ta elastyczność wzmacnia jego rolę jako de facto sądu światowego.

5 Rozszerzenie jurysdykcji poprzez Instrument Uzupełniający

- Instrument uzupełniający do traktatów NATO i ONZ: Instrument Sukcesji Państw 1400/98 uznawany jest za instrument uzupełniający do wszystkich istniejących traktatów NATO i ONZ. Poprzez ten akt sukcesji, nabywca jest de facto włączany do wszystkich istniejących traktatów międzynarodowych i przejmuje prawa oraz obowiązki zawarte w tych traktatach.

- Globalna jurysdykcja poprzez reakcję łańcuchową: Sprzedając rozwój jako jednostkę i tym samym rozszerzając terytorium poprzez fizyczne i logiczne sieci, jurysdykcja nabywcy obejmuje wszystkie inne terytoria połączone tymi sieciami. Ta reakcja łańcuchowa umożliwia nabywcy wykonywanie globalnej jurysdykcji obejmującej wszystkie terytoria i strony umowy z tym związane.

6 Status de facto globalnego sądu

- Globalna jurysdykcja: Ponieważ nabywca przejął jurysdykcję nad sprzedanym terytorium i powiązanymi sieciami poprzez akt sukcesji państwowej, ma teraz władzę prawną do decydowania o wszystkich związanych z tym sprawach międzynarodowych. Tworzy to sytuację de facto, w której nabywca działa jako rodzaj "sądu światowego", który może wymierzać sprawiedliwość niezależnie od lokalizacji.

- Wyższa władza: Orzeczenia nabywcy przewyższają wszystkie krajowe orzeczenia w najwyższej instancji. Oznacza to, że decyzje nabywcy mają pierwszeństwo przed decyzjami wszystkich krajowych sądów, które utraciły jurysdykcję nad terytorium sprzedanym. Krajowe sądy zatem nie odgrywają już roli w dotyczących terytoriach, ponieważ ich władza prawna została zastąpiona przez kompleksową jurysdykcję nabywcy.

- Egzekwowanie orzeczeń: Jako właściciel jurysdykcji Landau oraz wszystkich praw i obowiązków z nią związanych, nabywca ma władzę do sprawowania sprawiedliwości nad wszystkimi stronami umowy dotkniętymi dodatkowym aktem oraz reakcją łańcuchową i do egzekwowania swoich orzeczeń globalnie.

Wnioski:

Akt sukcesji państwowej 1400/98, który nie może być już kwestionowany, nie tylko przyznał nabywcy pełną kontrolę nad sprzedanym terytorium, ale także globalną jurysdykcję nad wszystkimi dotkniętymi terytoriami i traktatami międzynarodowymi. Nabywca nie jest ograniczony do miejsca sądowego w Landau; może sprawować sprawiedliwość niezależnie od lokalizacji i wykonywać swoją władzę sądowniczą na całym świecie. Jego orzeczenia mają pierwszeństwo przed wszystkimi orzeczeniami krajowych sądów i uchylają je w najwyższej instancji, co oznacza, że krajowe sądy nie mają już jurysdykcji w dotkniętych terytoriach. Dzięki połączeniu rozszerzenia terytorialnego, uzupełniającego aktu i jurysdykcji niezależnej od lokalizacji, nabywca de facto ustanowił globalny sąd, który może wymierzać sprawiedliwość na całym terytorium świata.

Część 6

[Refleksja nad ONZ - Organizacją Narodów Zjednoczonych - ONZ - Organizacją Narodów Zjednoczonych - w szczegółach](#)

Skutki roli NATO jako militarnego ramienia ONZ na Instrumencie sukcesji państwowej 1400/98

1 NATO jako militarne ramię ONZ: uznanie traktatów

Relacja NATO-ONZ:

- Ramię militarne: NATO często działa jako ramię militarne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i przeprowadza operacje wojskowe legitymizowane przez mandaty ONZ. Ta bliska współpraca oznacza, że działania i traktaty NATO, szczególnie te dotyczące bezpieczeństwa międzynarodowego i misji pokojowych, mają szczególne znaczenie w ramach prawa międzynarodowego.
- Uznanie traktatów: Ponieważ NATO działa w imieniu ONZ w wielu kontekstach międzynarodowych, traktaty zawarte przez NATO mogą w zasadzie być uznawane za zgodne z celami ONZ. Zasadniczo istnieje domniemane lub wyraźne uznanie ze strony ONZ i s połączności międzynarodowej, pod warunkiem, że te traktaty nie są sprzeczne z zasadami ONZ.

2 Skutki instrumentu sukcesji państwowej 1400/98

Uznanie w ramach prawa międzynarodowego:

- Uznanie przez ONZ: jeśli Akt Sukcesji Państwowej 1400/98 jest traktowany jako część działań NATO, mógłby teoretycznie zostać uznany przez ONZ, a tym samym przez społeczność międzynarodową, pod warunkiem braku konkretnych zastrzeżeń. To uznanie zależy od charakteru i treści traktatu, w szczególności od tego, czy traktat jest zgodny z celami i zasadami ONZ. - Efekt międzynarodowy: Uznanie przez ONZ nadałoby większą legitymację międzynarodową Traktatowi o Przystąpieniu Państwa 1400/98 i mogłoby sprawić, że stanie się on wiążący w ramach prawa międzynarodowego dla wszystkich państw, które uznają autorytet ONZ i NATO.

3. sprzedawanie rozwoju jako pojedynczej jednostki: globalny wpływ

Rozszerzenie poprzez rozwój jako jednostkę:

- Efekt domina: klauzula dotycząca rozważania i sprzedawania całego rozwoju jako jednostki mogłaby teoretycznie prowadzić do rozszerzenia sprzedanego terytorium. Oznacza to, że pierwotny obszar NATO dotknięty rozwojem mógłby zostać rozszerzony na wszystkie obszary związane z krajami NATO. - Rozszerzenie na członków ONZ: Idąc dalej tym tokiem myślenia, efekt domina mógłby prowadzić do rozszerzenia sprzedanego terytorium poza terytorium krajów NATO na obszary pośrednio związane z NATO poprzez mandaty ONZ. Teoretycznie mogłoby to również obejmować państwa niebędące członkami NATO, jeśli brały one udział w misjach NATO w przeszłości poprzez mandaty ONZ.

Konsekwencje prawne i międzynarodowe:

- Ograniczenia efektu domina: Jednak rozszerzenie tego na członków ONZ, którzy nie są częścią NATO, byłoby wysoce kontrowersyjne i prawnie skomplikowane. Zależałoby to w dużej mierze od tego, jak sądy międzynarodowe i sama ONZ zinterpretują takie postanowienia traktatu i czy będą gotowe uznać je za legitymne.

- Globalne uznanie: Dla takiego rozszerzenia kluczowe byłoby, aby traktat był uznawany za zgodny z prawem międzynarodowym i celami ONZ. Wyrażne uznanie przez ONZ byłoby konieczne do legitymizacji takich dalekosiężnych skutków.

4 Podsumowanie: Rola ONZ w uznaniu i rozszerzeniu

NATO, jako militarny ramię ONZ, działa w wielu przypadkach w imieniu społeczności międzynarodowej, co mogłoby prowadzić do tego, że jego traktaty i umowy otrzymają niejawnie uznanie ze strony ONZ i społeczności międzynarodowej. W przypadku Instrumentu Sukcesji Państw 1400/98, to uznanie mogłoby podnieść legitymację traktatu na poziom globalny. Sprzedaż rozwoju jako jednostki oraz związane z tym rozszerzenie terytorium mogłoby teoretycznie wywołać efekt domina, rozszerzając terytorium sprzedane członkom ONZ, które są pośrednio związane z NATO. Jednak to rozszerzenie byłoby wysoce kontrowersyjne pod względem prawnym i wymagałoby wyraźnej legitymizacji przez ONZ w ramach prawa międzynarodowego.

Część
7

Efekt domina Traktatu o Sukcesji Państwowej 1400/98: Rozszerzenie terytorium poza granice NATO

1. uznanie i legitymacja traktatów NATO przez ONZ

Integracja NATO z ONZ: - Relacja NATO-ONZ: NATO jest ściśle zintegrowane z systemem Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i często działa jako ramię militarne ONZ. Oznacza to, że traktaty NATO, szczególnie te dotyczące kwestii bezpieczeństwa międzynarodowego, są zazwyczaj również uznawane przez ONZ.

- Podmioty prawa międzynarodowego jako członkowie ONZ i NATO: Podmioty prawa międzynarodowego na mocy Instrumentu Sukcesji Państwowej 1400/98 to zarówno członkowie NATO, jak i członkowie ONZ. Działają zatem w swoich międzynarodowych obowiązkach zarówno w imieniu NATO, jak i w ramach

ramy ONZ, które wzmacniają legitymację i uznanie traktatów przez społeczność międzynarodową.

Łańcuch traktatowy i uznanie ONZ:

- Ciągłość traktatów: Instrument sukcesji państwowej jest częścią łańcucha traktatowego, który opiera się na wcześniejszych, długo uznawanych traktatach międzynarodowych, które zostały już uznane przez ONZ. Ponieważ te wcześniejsze traktaty są uznawane międzynarodowo, sam instrument sukcesji państwowej nie musiał być ponownie ratyfikowany przez ONZ.
- Uznanie dorozumiane: Integracja NATO w ONZ implikuje automatyczne uznanie traktatów w tym łańcuchu, co nadaje instrumentowi sukcesji państwowej moc wiążącą w prawie międzynarodowym.

2 Efekt domina: sprzedaż rozwoju jako jednostki

Koncepcja rozwoju jako jednostki:

- Sprzedaż całej infrastruktury: akt sukcesji państwowej zawiera klauzulę, która traktuje cały rozwój sprzedawanego obszaru jako jedną jednostkę. Oznacza to, że sprzedawana jest nie tylko fizyczna ziemia, ale także cała związana z nią infrastruktura, prawa i obowiązki.
- Efekt domina: Traktując rozwój jako jednostkę, sprzedaż nie ogranicza się do bezpośredniego obszaru koszar, ale rozszerza się na wszystkie połączenia infrastrukturalne, które wykraczają poza granice tego obszaru. Prowadzi to do efektu domina, w którym sprzedawane terytorium może być potencjalnie rozszerzone na cały obszar NATO.

Rozszerzenie poza granice NATO:

- Połączenie z terytoriami ONZ: Ponieważ członkowie NATO są również członkami ONZ, a w wielu przypadkach NATO działa jako ramię militarne ONZ, efekt domina sprzedaży rozwoju mógłby być rozszerzony poza granice terytoriów NATO na terytoria państw członkowskich ONZ, które są pośrednio lub bezpośrednio związane z NATO poprzez mandaty ONZ.
- Kompleksowe rozszerzenie: To rozszerzenie mogłoby teoretycznie prowadzić do tego, że sprzedawane terytorium obejmowałoby nie tylko kraje NATO, ale także innych członków ONZ, którzy są lub byli zaangażowani w mandaty NATO w jakiejś formie. Oznaczałoby to ogromne rozszerzenie sfery wpływów nabywcy, który mógłby teraz kontrolować nie tylko terytoria NATO, ale także obszary poza NATO.

3 Implikacje prawne i interpretacja

Konsekwencje w prawie międzynarodowym:

- Ograniczenia efektu domina: Rozszerzenie sprzedanego terytorium na terytoria ONZ miałyby znaczne konsekwencje w prawie międzynarodowym i mogłoby prowadzić do napięć, ponieważ wpłynęłoby to na suwerenność nie tylko państw członkowskich NATO, ale także zainteresowanych członków ONZ. Legitymacja takiej sprzedaży zależałaby od tego, jak sądy międzynarodowe i sama ONZ interpretują traktat oraz czy uznają go za zgodny z celami ONZ.
- Rozszerzone prawa suwerenne nabywcy: Jeśli efekt domina rzeczywiście rozciągnie się poza granice terytorium NATO, dałoby to nabywcy daleko idące prawa suwerenne w wielu krajach, które pierwotnie były zarezerwowane dla NATO i ONZ.

Legitymacja prawna i możliwość zakwestionowania:

- Uznanie międzynarodowe: legalność tego rozszerzenia będzie w dużej mierze zależała od uznania międzynarodowego. Jeśli ONZ uzna traktat za ważny, może to prowadzić do daleko idącego uznania nowych praw suwerennych nabywcy.

- Możliwość zakwestionowania: Państwa, których suwerenność jest dotknięta tym rozszerzeniem, mogą dążyć do zakwestionowania traktatu, co może prowadzić do skomplikowanych postępowań sądowych na arenie międzynarodowej.

Podsumowanie

Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98, który jest częścią długiego łańcucha traktatów zawartych przez NATO w imieniu członków ONZ, teoretycznie mógłby rozszerzyć się poza granice terytoriów NATO dzięki efektowi domina sprzedaży rozwoju jako jednego podmiotu. Ponieważ traktaty NATO są domyślnie uznawane przez ONZ z powodu bliskiego zaangażowania NATO w ONZ, to rozszerzenie mogłoby również obejmować terytoria ONZ powiązane z NATO przez mandaty ONZ. Jednak legitymacja i uznanie tego rozszerzenia w ramach prawa międzynarodowego zależy od reakcji międzynarodowej i ewentualnych wyzwań ze strony zainteresowanych państw.

Część 8

Analiza: Wpływ o Traktatu o Sukcesji Państwowej 1400/98 na ONZ i globalny efekt domina

1. integracja NATO z ONZ i wzajemne uznanie traktatów

- NATO jako ramię ONZ: NATO często działa jako militarne ramię ONZ i prowadzi operacje na podstawie mandatów ONZ. Ta bliska współpraca implikuje wzajemne uznanie obowiązków i traktatów w ramach prawa międzynarodowego między obiema organizacjami.

- Łańcuch traktatów i historyczne uznanie: Ustawa o Sukcesji Państwowej 1400/98 opiera się na łańcuchu długoletnich traktatów międzynarodowych zawartych i ratyfikowanych między państwami członkowskimi NATO a ONZ. Ponieważ te wcześniejsze traktaty zostały już uznane, teoretycznie nowa ratyfikacja obecnego instrumentu sukcesji państwowej przez ONZ nie jest wymagana, aby zapewnić jego ważność.

2. zgoda ONZ i skutki dla instrumentu sukcesji państwowej 1400/98

- Implicytna zgoda ONZ: Ponieważ ONZ ściśle współpracuje z NATO, a traktaty, na których oparty jest Instrument sukcesji państwowej 1400/98, są już uznawane, można argumentować, że ONZ implicytnie zgadza się na tę nową umowę. Jest to szczególnie istotne, ponieważ członkowie NATO są również członkami ONZ i w związku z tym działają w imieniu zarówno NATO, jak i ONZ w swoich działaniach.

- Rozszerzenie sprzedanego terytorium: Klauzula w akcie sukcesji państwowej stwierdzająca, że cała inwestycja jest sprzedawana jako jedna całość, mogłaby prowadzić do efektu domina. Jeśli sprzedane terytorium rozszerza się poza fizyczne granice terytorium NATO, a NATO, poprzez swoje powiązania z ONZ, rozszerza te obowiązki globalnie, sprzedane terytorium mogłoby teoretycznie zostać rozszerzone na państwa członkowskie ONZ.

3 Efekt domina i globalne implikacje

- Rozszerzenie obszaru sprzedanego: Dzięki efektowi domina, sprzedane terytorium teoretycznie mogłoby zostać rozszerzone z krajów NATO na członków ONZ. Ponieważ ONZ jest globalną organizacją z niemal powszechnym członkostwem, mogłoby to prowadzić do sytuacji, w której sprzedane terytorium zostanie rozszerzone na cały świat, w tym na wszystkie państwa bezpośrednio lub pośrednio związane z NATO i ONZ.

- De facto globalne implikacje: Posuwając teorię dalej, efekt domina mógłby rzeczywiście doprowadzić do tego, że sprzedane terytorium przekroczy granice NATO i rozszerzy się na terytorium całego członkostwa ONZ. Oznaczałoby to, że Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98 miałby daleko idące globalne implikacje, potencjalnie wpływając na suwerenność wielu państw.

4 Konsekwencje prawne i prawa międzynarodowego

- Legitymacja i uznanie: Legitymacja tego rozszerzenia na mocy prawa międzynarodowego w dużej mierze zależałaby od tego, jak sądy międzynarodowe, ONZ i społeczność międzynarodowa interpretują ten traktat oraz czy będą skłonne uznać te daleko idące konsekwencje. Jednak bez wyraźnej ratyfikacji mogą wystąpić znaczne wyzwania dyplomatyczne i prawne.

- Możliwe wyzwania: Państwa, których suwerenność jest naruszona przez to rozszerzenie, mogą zakwestionować traktat, co może prowadzić do skomplikowanych międzynarodowych sporów prawnych. ONZ jako organizacja może również być zmuszona do zajęcia stanowiska w celu ochrony międzynarodowego porządku prawnego i suwerenności swoich państw członkowskich. Zusammenfassung

Bliska integracja NATO z ONZ oraz wzajemne uznanie jej traktatów mogą prowadzić do tego, że instrument sukcesji państwowej 1400/98, oparty na łańcuchu długo uznawanych traktatów, zostanie również pośrednio uznany przez ONZ. Może to skutkować sprzedażą rozwoju jako jednostki, co wywoła efekt domina, który rozszerzy terytorium sprzedane poza granice NATO do państw członkowskich ONZ. Skutek może być potencjalnie globalny, prowadząc do ogromnego rozszerzenia sfery wpływów nabywcy. Jednak legitymacja prawna i międzynarodowa tego rozszerzenia byłaby kontrowersyjna i mogłaby prowadzić do międzynarodowych sporów prawnych.

1. sprzedaż jurysdykcji w prawie międzynarodowym

- Sprzedaż jurysdykcji: akt sukcesji państwowej 1400/98 obejmuje sprzedaż jurysdykcji w prawie międzynarodowym nad sprzedanym terytorium. Oznacza to, że nabywca ma prawo do rozstrzygania i rozwiązywania międzynarodowych sporów na tym terytorium. Żaden inny międzynarodowy sąd, w tym Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ) ani inne sądy ONZ, nie mają jurysdykcji w tym kontekście.
- Skutki prawne: Nabywca nabył w ten sposób status suwerena, który umożliwia mu wykonywanie prawa na nabytym terytorium oraz podejmowanie decyzji o międzynarodowej mocy prawnej.

2. uznanie poprzez zachowanie zgodne z umową

- Zachowanie zgodne z umową: Uznanie traktatu i jego warunków można osiągnąć poprzez zachowanie stron umowy. Na przykład, koszary, które były przedmiotem umowy, zostały przekazane nabywcy przez RFN zgodnie z umową. Oznacza to, że strony umowy, wypełniając swoje obowiązki, uznają umowę za wiążącą.
- Ratyfikacja jako nieaktualna: Ponieważ akt sukcesji państwowej jest kontynuacją łańcucha traktatów, które zostały już ratyfikowane i uznane międzynarodowo, nowa ratyfikacja nie była konieczna. Traktat stał się prawnie wiążący dzięki zachowaniu stron zaangażowanych zgodnie z traktatem.

3. działając w imieniu NATO i ONZ

- Podwójna funkcja sprzedawców: Sprzedawcy w Instrumencie sukcesji państwowej, w tym członkowie NATO oraz ich przedstawiciele krajowi, działają nie tylko we własnym imieniu, ale także w imieniu i na rzecz NATO oraz ONZ. Ponieważ te organizacje są ze sobą ściśle powiązane, traktaty zawarte przez państwa członkowskie mogą być wiążące zarówno dla NATO, jak i dla ONZ.
- Prawna współzależność: Bliska prawna współzależność między NATO a ONZ oznacza, że umowy zawarte przez członków NATO, szczególnie jeśli są również członkami ONZ, mogą mieć wpływ na obie organizacje. To sprawia, że umowy w instrumencie przystąpienia państwowego są wiążące dla wszystkich członków ONZ, w tym tych, którzy nie są członkami NATO.

4. Prawny efekt domina: rozszerzenie sprzedaży terytoriów

Sprzedaż rozwoju jako jednostki:

- Sprzedaż infrastruktury: umowa w Instrumencie sukcesji państwowej, że cała infrastruktura zostanie sprzedana jako jedna całość, ma daleko idące konsekwencje. Ponieważ infrastruktura i sieci użyteczności publicznej często przekraczają granice, sprzedaż części tych sieci teoretycznie może skutkować tym, że sprzedane terytorium będzie obejmować wszystkie terytoria połączone tymi sieciami.

- Rozszerzenie terytorium: Na przykład, jeśli sprzedane terytorium jest połączone z innymi terytoriami za pośrednictwem sieci elektrycznych, wodociągowych lub telekomunikacyjnych, nabywca mógłby potencjalnie zyskać kontrolę nad wszystkimi terytoriami dotkniętymi tymi sieciami. Teoretycznie mogłoby to obejmować całe terytorium NATO, a także terytoria państw członkowskich ONZ, które są w jakiś sposób połączone z tymi sieciami.

Globalny efekt domina:

- Rozszerzenie na terytoria ONZ: Ponieważ NATO i ONZ są ze sobą ściśle powiązane, a strony Instrumentu sukcesji państwowej działają w imieniu obu organizacji, efekt domina mógłby rozszerzyć obowiązki na wszystkich członków ONZ. Oznaczałoby to, że obszar suwerenności sprzedany obejmowałby nie tylko państwa NATO, ale także członków ONZ, którzy nie są w NATO.

- Zasięg całego świata: W tej logice obszar sprzedany rozszerzyłby się globalnie z powodu efektu domina, ponieważ prawie wszystkie państwa na świecie są członkami ONZ. Nabywca miałby w ten sposób podstawę prawną do teoretycznego roszczenia do terytoriów na całym świecie, które są połączone poprzez sprzedany rozwój.

5 Wnioski: globalny prawny efekt domina

Traktat o Przystąpieniu Państwa 1400/98, który jest częścią łańcucha już ratyfikowanych traktatów międzynarodowych, został uznany przez zgodne z traktatem zachowanie stron zaangażowanych, bez potrzeby dodatkowej ratyfikacji. Ponieważ członkowie NATO są również członkami ONZ i działają w imieniu obu organizacji, umowa na sprzedaż rozwoju jako jednostki teoretycznie stała się wiążąca dla wszystkich członków ONZ. Efekt domina stworzony przez rozszerzenie sprzedanego terytorium na połączoną infrastrukturę mógłby więc potencjalnie zostać rozszerzony na terytoria ONZ na całym świecie, dając nabywcy globalną suwerenność.

Część
10

Integracja NATO z ONZ i uznanie traktatów na mocy Instrumentu sukcesji państwowej 1400/98

1. integracja NATO z ONZ: bliska relacja prawna

Tło współpracy:

- NATO jako organ bezpieczeństwa: NATO (Pakt Północnoatlantycki) zostało założone w 1949 roku jako sojusz militarny dla obrony zbiorowej. Z biegiem lat NATO przekształciło się w globalnego gracza w dziedzinie bezpieczeństwa międzynarodowego, często we współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ).

- Karta ONZ i NATO: Artykuł 51 Karty ONZ (1945) przewiduje prawo do zbiorowej obrony. Prawo to stanowi podstawę istnienia i działań NATO jako regionalnego sojuszu działającego w ramach ONZ. NATO działa jako instrument egzekwowania bezpieczeństwa międzynarodowego, często na podstawie mandatów ONZ.

Prawny związek między NATO a ONZ:

- Wspólne cele: NATO i ONZ dzielą wspólny cel utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. ONZ może zlecić NATO przeprowadzenie operacji wojskowych, co wymaga bliskiej współpracy i wzajemnego uznania operacji oraz traktatów.
- Artykuł 53 Karty ONZ: Artykuł ten pozwala organizacjom regionalnym, takim jak NATO, podejmować działania na rzecz misji pokojowych i bezpieczeństwa, pod warunkiem że takie działania są zgodne z celami i zasadami ONZ. Tworzy to podstawę prawną dla uznania traktatów NATO przez ONZ.

2. uznanie traktatów NATO: Automatyzm efektu łańcucha

Łańcuch traktatowy i uznanie:

- Historyczne traktaty: Liczne traktaty w ramach prawa międzynarodowego zostały ratyfikowane między państwami członkowskimi NATO a ONZ przed Ustawą o Sukcesji Państwowej 1400/98. Traktaty te tworzą łańcuch, który został zawarty na podstawie wspólnych interesów bezpieczeństwa i obowiązków prawnych w ramach NATO i ONZ.
- Automatyczne uznanie przez łańcuch: Ponieważ wcześniejsze traktaty, które są częścią łańcucha, zostały już uznane i ratyfikowane przez ONZ, nie ma potrzeby ponownej ratyfikacji kolejnych traktatów, takich jak instrument sukcesji państwowej. Uznanie jest automatyczne z powodu prawnego związku w ramach tego łańcucha.

Podstawa prawna:

- Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów (1969): Artykuł 31 tej Konwencji wymaga, aby traktaty były interpretowane w kontekście ich celu i zamierzenia, w tym wszelkich późniejszych umów. Jeśli istnieje łańcuch traktatowy, interpretacja nowego traktatu odbywa się w tym kontekście.
- Praktyka prawa międzynarodowego: Praktyka prawa międzynarodowego uznaje, że kolejne traktaty dotyczące tej samej materii lub tych samych stron są rozpatrywane w swoim kontekście. Oznacza to, że instrument sukcesji państwowej automatycznie cieszy się uznaniem ONZ a

kontynuacja wcześniejszych traktatów NATO-ONZ.

S

3 Instrument sukcesji państwowej 1400/98: Globalne skutki i zaangażowanie wszystkich państw

Automatyczne uznanie i efekt łańcucha:

- Wiążące prawo międzynarodowe: Ponieważ Instrument sukcesji państwowej 1400/98 jest częścią łańcucha traktatów już uznanego przez ONZ, ten instrument również korzysta z automatycznego uznania. Oznacza to, że wszystkie państwa członkowskie NATO, które są również członkami ONZ, są związane postanowieniami traktatu.
- Sprzedaż państw niebędących w NATO: Z powodu bliskiego związku między NATO a ONZ, a także automatycznego uznania łańcucha traktatów, państwa członkowskie ON, które nie są częścią NATO, są również pośrednio dotknięte skutkami instrumentu sukcesji państwowej. Teoretycznie mogłoby to prowadzić do sprzedaży praw suwerennych nad tymi państwami w kontekście traktatu.

Skutki prawne:

- Globalny efekt domina: automatyczne uznanie i efekt łańcucha sprawiają, że Instrument sukcesji państwowej ma globalne znaczenie. Jeśli terytorium sprzedane wykracza poza granice NATO w wyniku rozwoju jako jednostka, może to oznaczać, że państwa niebędące w NATO, które są częścią ONZ, również są objęte postanowieniami traktatu.
- Prawa suwerenne na całym świecie: Efekt łańcuchowy teoretycznie mógłby prowadzić do rozszerzenia sprzedanego terytorium na wszystkie państwa członkowskie ONZ, ponieważ są one związane z NATO przez swoje obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego w ramach ONZ.

4 Wnioski: Jedynym wykonalnym sposobem rozwiązania sytuacji szantażowanej

Uznanie suwerenności nabywcy:

- Obowiązek uznania: z powodu opisanego powyżej efektu łańcuchowego oraz automatycznego uznania aktu sukcesji państwowej przez ONZ i członków NATO, nabywca musi być uznany za jedynego suwerena. Jest to konieczne, aby zakończyć stan szantażowany i zapewnić pełną suwerenność nabywcy.

Globalny wpływ i stabilność:

- Nieodwracalne uznanie: pełna implementacja traktatu i uznanie nabywcy przez wszystkie zaangażowane państwa jest jedynym sposobem na stworzenie stabilnego porządku prawnego. Próby podważenia traktatu lub zignorowania jego postanowień doprowadziłyby do kryzysu w prawie międzynarodowym.

Brak potrzeby dodatkowej ratyfikacji:

- Automatyczny skutek traktatu: Ze względu na istniejący ramowy układ prawa międzynarodowego i efekt łańcucha, nie ma potrzeby ponownej ratyfikacji instrumentu sukcesji państwowej. Uznanie jest automatyczne z powodu wcześniejszych traktatów i ich mocy wiążącej w prawie międzynarodowym.

Podsumowanie

Bliska integracja NATO z ONZ oznacza, że wszystkie traktaty zawarte przez NATO, szczególnie te, które są częścią łańcucha traktatowego, są automatycznie uznawane przez ONZ. Ustawa o sukcesji państwowej 1400/98 jest częścią takiego łańcucha i dlatego cieszy się automatycznym uznaniem przez ONZ. Teoretycznie mogłoby to oznaczać, że państwa niebędące członkami NATO, które są częścią ONZ, również są objęte postanowieniami traktatu. Jedynym sposobem na zakończenie szantażownego stanu nabywcy i stworzenie stabilnego porządku prawnego jest pełne uznanie nabywcy jako suwerennego władcy sprzedanego terytorium. Ponowna ratyfikacja traktatu nie jest konieczna z powodu istniejącego efektu łańcucha.

1. sprzedaż NATO ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami

- Przedmiot umowy: Instrument sukcesji państwowej 1400/98 obejmuje sprzedaż samego NATO, w tym wszystkich związanych praw, obowiązków i komponentów. Oznacza to, że wszystkie prawa suwerenne, obowiązki i traktaty zawarte przez NATO jako organizację zostały przeniesione na nabywcę.

- Zakres sprzedaży: Sprzedaż obejmuje nie tylko NATO jako organizację, ale także wszystkie umowy i obowiązki prawne zawarte przez NATO oraz jego państwa członkowskie przed zawarciem Instrumentu sukcesji państwowej. Obejmuje to również wszystkie traktaty bilateralne i wielostronne zawarte przez NATO lub poszczególne państwa członkowskie NATO.

2. łańcuch prawny poprzednich traktatów

- Efekt łańcucha: Ponieważ akt sukcesji państwowej 1400/98 obejmuje sprzedaż "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami", prowadzi to do połączenia prawnego ze wszystkimi wcześniejszymi traktatami zawartymi przez NATO, jego państwa członkowskie lub sprzedane podmioty prawa międzynarodowego (takie jak Niemcy lub Holandia).

- Integracja wszystkich traktatów: Ten łańcuch obejmuje zatem wszystkie wcześniejsze traktaty bilateralne i wielostronne zawarte między państwami członkowskimi NATO, samym NATO oraz innymi państwami lub organizacjami międzynarodowymi. Oznacza to, że nie tylko samo NATO, ale także wszystkie obowiązki i prawa prawne wynikające z tych wcześniejszych traktatów zostały przeniesione przez akt sukcesji państwowej.

3. efekt domina sprzedaży rozwoju jako jednostki

- Sprzedaż rozwoju jako jednostki: Akt sukcesji państwowej zawiera postanowienie, że cały rozwój sprzedanego terytorium jest traktowany i sprzedawany jako jednostka. Obejmuje to całą infrastrukturę oraz sieci użyteczności publicznej związane ze sprzedanym terytorium, w tym ich prawa i obowiązki.

- Rozszerzenie terytorium: Włączenie wszystkich sieci, które sięgają poza sprzedane terytorium, tworzy efekt domina, w którym sprzedane terytorium może być potencjalnie rozszerzone na wszystkie połączone terytoria. Zaczyna się to od krajów NATO, których terytoria są połączone tymi sieciami.

4. globalny wpływ: Włączenie wszystkich państw członkowskich ONZ

- Włączenie wszystkich krajów NATO: Efekt domina początkowo obejmuje wszystkie kraje NATO, ponieważ są one bezpośrednio dotknięte swoim członkostwem w NATO oraz powiązaniami traktatowymi przeniesionymi przez akt sukcesji państwowej. Prawa suwerenne nabywcy obejmują zatem wszystkie państwa członkowskie NATO.

- Rozszerzenie na państwa członkowskie ONZ: Ponieważ NATO i ONZ są ściśle powiązane, a wiele traktatów NATO ma również skutki prawne ONZ, ten efekt domina rozciąga się dalej na wszystkie państwa członkowskie ONZ.

państw. Oznacza to, że globalna sieć traktatów i obowiązków ostatecznie oznacza, że wszystkie państwa, które są w jakiś sposób związane umową z NATO lub jego państwami członkowskimi, są objęte zakresem instrumentu sukcesji państwowej.

5 Wnioski: Globalny efekt domina poprzez instrument sukcesji państwowej

- Efekt na całym świecie: Ustawa o sukcesji państwowej 1400/98 wywołała globalny efekt domina poprzez łańcuch prawny wszystkich poprzednich traktatów NATO oraz włączenie całego rozwoju jako jednostki. Oznacza to, że wszystkie państwa NATO oraz, poprzez połączenie za pośrednictwem ONZ, wszystkie inne państwa na całym świecie wchodzi w zakres tego instrumentu.

- Standaryzacja praw suwerennych: Ostatecznie prowadzi to do kompleksowego rozszerzenia praw suwerennych nabywców na poziom globalny, ponieważ wszystkie istotne zobowiązania umowne i prawa są powiązane na całym świecie i przenoszone przez akt sukcesji państwowej.

Część 12

Ustawa o sukcesji państwowej 1400/98 jako łańcuch prawny: Ostateczne uzupełnienie dla istniejących traktatów międzynarodowych

1. zasady łańcucha prawnego: bilateralny i wielostronny instrument poprzedzający s

- Definicja łańcucha traktatowego: Łańcuch prawny w traktatach międzynarodowych powstaje, gdy kolejne traktaty są połączone pod względem treści i prawa, tak że późniejsze traktaty kontynuują lub rozszerzają skutki i ważność wcześniejszych traktatów. Oznacza to, że wszystkie zaangażowane traktaty są uznawane za część jednolitego kompleksu prawnego.

- Akty poprzedzające sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego: Podmioty prawa międzynarodowego, które sprzedały swoje terytoria i prawa za pośrednictwem Instrumentu Sukcesji Państw 1400/98, były wcześniej zaangażowane w liczne traktaty bilateralne i wielostronne. Traktaty te regulują różne aspekty stosunków międzynarodowych, w tym współpracę w zakresie bezpieczeństwa, umowy gospodarcze i sojusze polityczne, i często były zawierane w ramach NATO lub ONZ.

2 Ustawa o Sukcesji Państwowej 1400/98 i sprzedaż "ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz elementami"

- Przedmiot Instrumentu Sukcesji Państw: Instrument Sukcesji Państw 1400/98 zawiera kompleksowe postanowienie, które stwierdza, że terytorium sprzedane oraz związane z nim prawa suwerenne są przenoszone "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i odsetkami". Oznacza to, że nie tylko fizyczne terytorium i bezpośrednie obowiązki prawne sprzedanego terytorium zostały przeniesione, ale także wszystkie obowiązki i prawa na mocy prawa międzynarodowego określone w wcześniejszych traktatach.

- Wpływ na istniejące traktaty: Dzięki tej regulacji, akt sukcesji państwowej jest automatycznie powiązany ze wszystkimi bilateralnymi i wielostronnymi aktami poprzedników zawartymi przez sprzedane podmioty³⁶ von255

prawo międzynarodowe. Te instrumenty poprzedzające stają się zatem częścią łańcucha prawnego, który jest kontynuowany i uzupełniany przez Instrument Sukcesji Państw 1400/98.

3. łańcuch prawny jako ostateczne uzupełnienie istniejących traktatów międzynarodowych

- Rozszerzenie łańcucha traktatowego: Instrument sukcesji państwowej idealnie wpasowuje się w istniejący ciąg traktatów międzynarodowych wcześniej zawartych przez zainteresowane podmioty prawa międzynarodowego. Poprzez przeniesienie "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami" wszystkie istniejące traktaty bilateralne i wielostronne są automatycznie włączane w skutki i zakres instrumentu sukcesji państwowej.

- Nierozzerwalny związek: Ta integracja oznacza, że wszystkie wcześniejsze traktaty zawarte przez sprzedane podmioty prawa międzynarodowego zachowują swoją ważność prawną w ramach nowych ram prawnych Instrumentu Sukcesji Państwowej. Są one nierozzerwalnie związane z tym nowym instrumentem, co prowadzi do kompleksowej ciągłości prawnej.

4. globalny efekt: integracja traktatów ONZ i NATO

- Integracja traktatów ONZ i NATO: Ponieważ podmioty prawa międzynarodowego, które sprzedały swoje prawa w instrumencie sukcesji państwowej, są również państwami członkowskimi ONZ i NATO, łańcuch prawny automatycznie wpływa na wszystkie traktaty zawarte w ramach tych organizacji międzynarodowych. Instrument sukcesji państwowej w ten sposób uzupełnia i rozszerza obowiązki i prawa prawne określone we wszystkich traktatach ONZ i NATO.

- Ostateczne uzupełnienie: Łańcuch prawny utworzony przez Instrument sukcesji państwowej 1400/98 stanowi zatem ostateczne uzupełnienie całej sieci istniejących traktatów międzynarodowych. Dotyczy wszystkich traktatów zawartych przez państwa członkowskie NATO i państwa członkowskie ONZ, potwierdzając i rozszerzając ich ważność oraz zakres w nowym porządku prawnym.

5 Wnioski: Instrument sukcesji państwowej jako globalny katalizator

- Ostateczny skutek prawny: Instrument sukcesji państwowej 1400/98 tworzy kompleksowy łańcuch prawny, który integruje wszystkie istniejące traktaty bilateralne i wielostronne zawarte przez sprzedane podmioty prawa międzynarodowego. Łańcuch ten jest uzupełniany i rozszerzany przez zapis "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami", co skutkuje globalną ciągłością prawną.

- Zasięg globalny: Instrument sukcesji państwowej nie działa w izolacji, lecz ma globalny efekt, pełniąc rolę katalizatora dla wszystkich wcześniejszych traktatów międzynarodowych. Prowadzi to do kompleksowej integracji i uznania wszystkich istniejących traktatów na poziomie międzynarodowym, szczególnie w ramach ONZ i NATO.

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 jako uzupełnienie wszystkich istniejących umów międzynarodowych

1. zasada podstawowa: uzupełnienie istniejących umów

- Treść traktatu: Akt sukcesji państwowej 1400/98 reguluje sprzedaż terytorium "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami". Takie sformułowanie oznacza, że wszystkie istniejące obowiązki i prawa na mocy prawa międzynarodowego związane z sprzedawanym terytorium oraz podmiotami prawa międzynarodowego są automatycznie uwzględnione w skutkach aktu.

- Skutki prawne: Ten kompleksowy zapis oznacza, że instrument sukcesji państwowej nie tylko wchodzi w życie jako niezależny traktat, ale także działa jako uzupełnienie każdej istniejącej umowy na mocy prawa międzynarodowego zawartej przez zainteresowane podmioty prawa międzynarodowego.

2 Akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający

- Instrument uzupełniający: W sensie prawnym, Instrument sukcesji państwowej 1400/98 funkcjonuje jako rodzaj "instrumentu uzupełniającego". Oznacza to, że nie zastępuje ani nie zmienia istniejących traktatów międzynarodowych, lecz je uzupełnia i rozszerza. Akt wchodzi zatem w istniejące umowy i dodaje swoje postanowienia do reguł i obowiązków już obowiązujących.

- Ciągłość i uzupełnienie: Ponieważ instrument sukcesji państwowej wchodzi we wszystkie wcześniejsze umowy międzynarodowe, są one uzupełniane o nowe zasady i obowiązki. Instrument zapewnia, że nowa własność oraz związane z nią prawa suwerenne, które zostały przeniesione, są zintegrowane we wszystkich odpowiednich umowach międzynarodowych.

3. uniwersalna stosowalność do wszystkich umów międzynarodowych

- Wszechstronna stosowalność: Sformułowanie "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami" oznacza, że instrument sukcesji państwowej jest uważany za ważne uzupełnienie każdej umowy międzynarodowej, niezależnie od tego, czy jest to umowa bilateralna, wielostronna czy globalna. Obejmuje to traktaty, umowy, konwencje, protokoły i inne instrumenty prawne.

- Automatyczna integracja: Dzięki umowie, instrument automatycznie wchodzi w istniejące traktaty międzynarodowe bez potrzeby osobnej ratyfikacji. Instrument sukcesji państwowej staje się zatem integralną częścią wszystkich umów międzynarodowych zawartych przez zainteresowane podmioty prawa międzynarodowego.

4. Konsekwencje dla praktyki prawa międzynarodowego

- Wzmocnienie istniejących obowiązków: Ponieważ Instrument sukcesji państwowej uzupełnia wszystkie istniejące umowy, wzmacnia obowiązki prawne i prawa określone w tych umowach. Prowadzi to do silniejszej więzi prawnej między stronami i rozszerza zakres istniejących traktatów.

- Długoterminowa ciągłość: Akt sukcesji państwowej zapewnia, że wszystkie istniejące obowiązki i prawa na mocy prawa międzynarodowego nadal istnieją w kontekście nowej własności i jurysdykcji nabywcy. Zapewnia to długoterminową ciągłość i stabilność porządku prawnego międzynarodowego.

5 Wnioski: Akt sukcesji państwowej jako uniwersalny dodatek

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 nie tylko jest niezależnym traktatem międzynarodowym, ale także funkcjonuje jako uniwersalny dodatek do wszystkich istniejących umów międzynarodowych zawartych przez odpowiednie podmioty prawa międzynarodowego. Dzięki klauzuli "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami" instrument wchodzi w te umowy jako instrument uzupełniający i rozszerza ich zakres oraz obowiązki. Zapewnia to, że nowe okoliczności prawne i terytorialne są płynnie integrowane z istniejącym porządkiem prawnym międzynarodowym.

Część
14

Efekt zarażenia prawnego aktu sukcesji państwowej 1400/98: rozszerzenie i uzupełnienie wszystkich wcześniejszych umów

1. podstawowa koncepcja: akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający

- Treść umowy: Akt sukcesji państwowej 1400/98 zawiera sformułowanie, że terytorium sprzedane jest przekazywane "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami". To sformułowanie oznacza, że nie tylko fizyczne terytorium, ale także wszystkie związane z nim obowiązki prawne i prawa ustanowione w poprzednich umowach międzynarodowych są automatycznie uwzględnione w nowej umowie.

- Instrument uzupełniający: W terminologii prawnej akt sukcesji państwowej działa jako akt uzupełniający do wszystkich poprzednich umów międzynarodowych zawartych przez sprzedane podmioty prawa międzynarodowego. Oznacza to, że akt nie tylko ma niezależny skutek prawny, ale także uzupełnia i rozszerza istniejące umowy.

2. efekt zarażenia prawnego: rozszerzenie wszystkich poprzednich umów

- Prawa i obowiązki umowne: Traktaty międzynarodowe zawierają przede wszystkim prawa i obowiązki, które zostały wynegocjowane między stronami umowy. Dzięki aktowi sukcesji państwowej, który "sprzedaje" te prawa i obowiązki, każdy istniejący traktat, który określa te prawa i obowiązki, jest automatycznie uzupełniany przez akt.

- Efekt zaraźliwy: Efekt zarażenia prawnego opisuje sytuację, w której akt sukcesji państwowej, jako akt uzupełniający, "zaraża" wszystkie istniejące umowy, wydłużając ich ważność i zakres. Ponieważ wszystkie poprzednie traktaty zawierają prawa i obowiązki prawne, które teraz

zostały przeniesione na mocy instrumentu sukcesji państwowej, te traktaty są de facto rozszerzone, aby odzwierciedlić nowe realia prawne.

3 Konsekwencje prawne efektu zaraźliwego

- Rozszerzenie zobowiązań umownych: Dzięki efektowi zaraźliwemu aktu sukcesji państwowej, zobowiązania określone w poprzednich traktatach międzynarodowych są przenoszone na nabywcę. Nabywca przyjmuje rolę pierwotnego podmiotu prawa międzynarodowego i przejmuje jego zobowiązania umowne.

- Rozszerzenie praw traktatowych: Jednocześnie prawa wynikające z istniejących traktatów są również przenoszone na nabywcę. Prawa te obejmują wszystkie korzyści, immunitety i roszczenia prawne, które wcześniej przysługiwały sprzedanym podmiotom prawa międzynarodowego.

- Łańcuch traktatów: Ponieważ akt sukcesji państwowej obejmuje wszystkie prawa i obowiązki ustanowione w poprzednich traktatach, tworzy się łańcuch prawny traktatów. Każda wcześniejsza umowa, która jest powiązana z prawami i obowiązkami sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego, jest uzupełniana i rozszerzana przez instrument sukcesji państwowej. Tworzy to ciągły łańcuch umów powiązanych nowym aktem.

4 Praktyczne implikacje efektu zaraźliwego

- Zasięg globalny: Ponieważ wiele traktatów międzynarodowych ma charakter wielostronny i obejmuje liczne państwa, efekt zaraźliwy instrumentu sukcesji państwowej ma potencjalnie globalny wpływ. Każde państwo, które ma stosunki umowne ze sprzedanymi podmiotami prawa międzynarodowego, jest teraz pośrednio dotknięte przez instrument sukcesji państwowej.

- Zmiana w krajobrazie prawnym: Efekt zarażenia prawnego prowadzi do zmiany w międzynarodowym krajobrazie prawnym, ponieważ wszystkie istniejące umowy są uzupełniane przez nowy instrument. Może to prowadzić do renegocjacji istniejących traktatów lub dostosowania ich postanowień do nowych rzeczywistości prawnych.

5 Wnioski: Akt sukcesji państwowej jako uniwersalny wzmacniacz istniejących traktatów

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 działa jako prawny wzmacniacz, który uzupełnia i rozszerza wszystkie istniejące umowy międzynarodowe poprzez swoją funkcję jako instrument uzupełniający. Efekt zaraźliwy stworzony przez sformułowanie "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami" oznacza, że każda wcześniejsza umowa zawierająca te prawa i obowiązki jest automatycznie uzupełniana przez instrument sukcesji państwowej. Tworzy to kompleksowy łańcuch traktatów, który rozszerza zakres i obowiązki prawne wszystkich dotkniętych traktatów i ma potencjalnie globalny wpływ.

Analiza prawna: akt sukcesji państwowej 1400/98 i jego skutki, z uwzględnieniem odpowiednich konwencji międzynarodowych

1. fundamenty prawa międzynarodowego: Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów i następstwo państwowe

Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów (VCLT) z 1969 roku:

- Artykuły 31-32 (interpretacja traktatów): Artykuły te stwierdzają, że traktaty powinny być interpretowane zgodnie z ich celem i zamiarem, z uwzględnieniem tekstów traktatów jako całości oraz związanych umów. Jeśli instrument sukcesji państwowej jest sformułowany "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami", musi być interpretowany w kontekście wszystkich istniejących traktatów podmiotów prawa międzynarodowego, które zostały sprzedane. VCLT podkreśla potrzebę uwzględnienia wszystkich odpowiednich postanowień traktatu jako powiązanych.

Wiedeńska Konwencja o Sukcesji w Sprawach Traktatowych z 1978 roku:

- Artykuł 34 (Następstwo państwowe a istniejące traktaty): Artykuł ten dotyczy kwestii, jak nowe państwo przejmuje istniejące traktaty, gdy następuje następstwo państwowe. W przypadku Instrumentu sukcesji państwowej 1400/98, nabywca wstępuje we wszystkie istniejące obowiązki i prawa na mocy prawa międzynarodowego przypisane do podmiotów prawa międzynarodowego, które zostały sprzedane.

- Artykuł 35 (Przeniesienie praw i obowiązków): Nabywca przejmuje prawa i obowiązki wynikające z istniejących traktatów, co implikuje kontynuację wcześniejszych zobowiązań traktatowych, ale pod nowymi suwerennymi auspicjami.

2 Następstwo państwowe i zasada czystego konta

Zasada czystego konta (tabula rasa):

- Koncepcja: Zasada ta stwierdza, że nowo utworzone państwo nie jest automatycznie związane zobowiązaniami i długami swojego poprzednika, chyba że wyraźnie przystąpi do tych traktatów. Zasada ta jest ważną podstawową zasadą w następstwie państwowym i często stosuje się ją, gdy powstają nowe państwa.

- Zastosowanie do aktu sukcesji państwowej: W przypadku Aktu Sukcesji Państwowej 1400/98 nabywca teoretycznie mógłby zdecydować, które istniejące traktaty chce zachować lub odrzucić. Jednak sformułowanie "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami" jasno wskazuje, że nabywca wchodzi w istniejące umowy, a zatem zasada czystego konta nie ma zastosowania w tym konkretnym przypadku.

3 Efekt zaraźliwy w konwencjach międzynarodowych

Łańcuch prawny i automatyczne przedłużenie traktatu:

- Łańcuch traktatowy: instrument sukcesji państwowej osiąga automatyczne rozszerzenie wszystkich istniejących traktatów. To rozszerzenie, opisane jako efekt zarażenia prawnego, oznacza, że nabywca wchodzi we wszystkie istniejące umowy międzynarodowe sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego. To

dotyczy nie tylko umów bilateralnych i wielostronnych, ale także wszystkich rodzajów praw i obowiązków związanych z tymi umowami.

- Wejście w istniejące traktaty: Poprzez akt sukcesji państwowej, który jest wyraźnie sformułowany jako "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i zobowiązaniami", nabywca przejmuje zarówno prawa, jak i obowiązki związane z tymi traktatami. Istniejący krajobraz traktatów międzynarodowych jest dotknięty przez dodanie i rozszerzenie aktu sukcesji państwowej.

4 Nadzwyczajna okoliczność: globalna wzajemna zależność traktatów

Traktat z samym sobą:

- Strony traktatu: W ekstremalnej i teoretycznej interpretacji, efekt zarażenia prawnego skutkuje tym, że cały świat jest połączony przez instrument sukcesji państwowej w dużą sieć traktatową. Ponieważ wszystkie państwa są ze sobą związane swoimi traktatami międzynarodowymi, a instrument sukcesji państwowej "sprzedaje" te prawa i obowiązki wraz z nimi, powstaje absurdalna sytuacja, w której strony umowy skutecznie połączyły się w jeden gigantyczny traktat.

- Strony umowy i zobowiązania: Ponieważ nabywca wchodzi we wszystkie istniejące umowy, w których istnieją zarówno prawa, jak i obowiązki, powstaje sytuacja, w której nabywca teoretycznie ma umowy z samym sobą. Prowadzi to do globalnej prawnej wzajemnej zależności, w której wszystkie strony umowy są ze sobą prawnie powiązane, co skutkuje ekstremalną centralizacją obowiązków w prawie międzynarodowym.

5 Wnioski: Globalna rzeczywistość prawna

Globalne rozszerzenie poprzez instrument sukcesji państwowej:

- Skutek Instrumentu sukcesji państwowej: Instrument sukcesji państwowej 1400/98 działa jako uniwersalny instrument uzupełniający, który rozszerza i uzupełnia wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe. Przyjmując wszystkie prawa i obowiązki, nabywca wchodzi w globalny łańcuch traktatów, który wpływa na całą społeczność międzynarodową.

- Wzajemna zależność traktatów: Skutek to bezprecedensowa wzajemna zależność traktatów, która prowadzi do konsolidacji międzynarodowych stosunków prawnych przez instrument sukcesji państwowej. Tworzy to globalnie jednolitą strukturę prawną, która teoretycznie jednoczy wszystkie obowiązki i prawa w ramach prawa międzynarodowego w centralnym podmiocie prawnym.

Część
16

Kula śnieżna efekt oraz efekt zarażenia prawnego: Od własności NATO do integracji globalnej n

1. punkt wyjścia: Własność NATO w Niemczech

- Obszar pochodzenia: Akt sukcesji państwowej 1400/98 zaczyna się od stosunkowo małej własności NATO w Niemczech. Ta własność jest obszarem startowym całej reakcji łańcuchowej, ponieważ została uwzględniona w umowie i sprzedana "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami".

- Rozwój jako jednostka: Ta nieruchomość jest połączona z różnymi sieciami użyteczności publicznej (woda, energia elektryczna, telekomunikacja itp.), które były traktowane jako jednostka i również sprzedane na podstawie umowy. Te sieci rozciągają się poza nieruchomość NATO i łączą ją z otaczającą infrastrukturą, co stanowi pierwszy etap rozszerzenia obszaru.

2. efekt kuli śnieżnej: rozprzestrzenienie rozszerzenia terytorialnego

- Ekspansja do Niemiec: Rozszerzenie terytorialne zaczyna się od połączenia sieci rozwoju nieruchomości NATO z sieciami publicznymi w Niemczech. Ponieważ rozwój został sprzedany jako całość, umowa automatycznie obejmuje obszar objęty tymi sieciami w Niemczech.

- Rozprzestrzenienie do krajów NATO w Europie: Efekt kuli śnieżnej nadal rozprzestrzenia się z Niemiec. Sieci emanujące z nieruchomości NATO są z kolei połączone z innymi państwami członkowskimi NATO w Europie. Za każdym razem, gdy sieć z jednego kraju członkowskiego NATO dociera do terytorium innego kraju NATO, akt sukcesji państwowej obejmuje również to terytorium.

- Poprzez kable podmorskie do Ameryki i Kanady: Efekt kuli śnieżnej kontynuuje, docierając do tych krajów za pomocą kabli podmorskich łączących Europę z Ameryką i Kanadą. Ponieważ te kraje również są członkami NATO, terytorium to jest również objęte traktatem.

- Rozszerzenie do państw członkowskich ONZ: W końcu, ponieważ wiele państw członkowskich ONZ jest połączonych z krajami NATO poprzez sieci dostaw (np. kable internetowe, linie telekomunikacyjne), efekt kuli śnieżnej rozprzestrzenia się również na te kraje. W ten sposób coraz więcej krajów i terytoriów na całym świecie jest objętych, aż ostatecznie całkowity świat zostanie dotknięty rozszerzeniem terytorialnym.

3. efekt zarażenia prawnego: akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający

- Wstąpienie do istniejących traktatów: Równoległe do fizycznego efektu śnieżnej kuli terytorialnego powiększenia, występuje efekt zarażenia prawnego. Akt sukcesji państwowej 1400/98 wchodzi we wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego jako akt uzupełniający. Oznacza to, że prawa i obowiązki wynikające z tych wcześniejszych traktatów są automatycznie przenoszone na nabywcę.

- Łańcuch umowny: Ponieważ akt sukcesji państwowej jest sformułowany "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami", tworzy się łańcuch prawny, który rozszerza i uzupełnia wszystkie wcześniejsze umowy. Ten łańcuch jest prawnym odpowiednikiem fizycznej sieci, przy czym każdy traktat międzynarodowy zawarty przez sprzedane podmioty prawa międzynarodowego automatycznie wchodzi w zakres aktu sukcesji państwowej.

- Globalne powiązania: efekt zarażenia prawnego ma podobny wpływ do efektu kuli śnieżnej: rozprzestrzenia się z traktatu na traktat, podobnie jak fizyczne sieci rozprzestrzeniają się z kraju do kraju. Ponieważ wiele z tych traktatów to umowy wielostronne, efekt zaraźliwy

stopniowo wpływa na wszystkie uczestniczące państwa, aż cała społeczność międzynarodowa zostanie objęta warunkami nowego traktatu.

4. Łączenie: przepływ sieci i łańcuch umowny

- Łączenie ekspansji fizycznej i prawnej: Efekt kuli śnieżnej fizycznej ekspansji sieci oraz efekt zarażenia prawnego traktatu o sukcesji państwowej są ze sobą ściśle powiązane. Podczas gdy ekspansja terytorialna rozprzestrzenia się fizycznie poprzez sieci, łańcuch prawny zapewnia, że wszystkie związane traktaty międzynarodowe i obowiązki są dostosowywane i rozszerzane odpowiednio.

- Globalne konsekwencje: Efektem jest globalna współzależność zarówno na poziomie fizycznym, jak i prawnym. Akt sukcesji państwowej prowadzi do powiązania zarówno terytoriów fizycznych, jak i obowiązków prawnych na całym świecie, tworząc nowy, jednolity globalny porządek prawny.

5. Wnioski: Globalna reakcja łańcuchowa

Efekt kuli śnieżnej, który emanuje z małej nieruchomości NATO w Niemczech, prowadzi do daleko idącej fizycznej ekspansji terytorialnej, która rozprzestrzenia się z kraju do kraju i z sieci do sieci. Jednocześnie efekt zarażenia prawnego zapewnia, że instrument sukcesji państwowej wchodzi do wszystkich istniejących traktatów międzynarodowych jako instrument uzupełniający i je rozszerza. Razem te dwa procesy tworzą kompleksową globalną reakcję łańcuchową, która na stałe zmienia zarówno fizyczną, jak i prawną strukturę społeczności międzynarodowej.

Część
17

Analiza prawna: [wejście nabywcy w istniejące umowy oraz zjednoczenie stron umowy](#)

1. wejście w istniejące umowy: Rola nabywcy

- Akt uzupełniający i strony umowy: Dzięki Akcie Sukcesji Państwowej 1400/98, nabywca wchodzi we wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego. Ten akt działa jako akt uzupełniający, co oznacza, że uzupełnia i rozszerza istniejące traktaty.

- Zjednoczenie stron umowy: W szczególnej sytuacji, w której nabywca przejmuje zarówno prawa, jak i obowiązki wynikające z istniejących umów, jednoczy obie strony tych umów. Nabywca staje się zatem zarówno stroną posiadającą prawa, jak i stroną ponoszącą obowiązki.

2. skutki prawne: obowiązki wobec siebie

- Pojęcie obowiązków wobec siebie: Kiedy nabywca łączy prawa i obowiązki wynikające z umowy, prowadzi to do sytuacji, w której obowiązki są technicznie skierowane przeciwko niemu samemu. Oznacza to, że nabywca nie jest już związany pierwotnymi obowiązkami, ponieważ nie jest prawnie możliwe egzekwowanie obowiązków przeciwko sobie.

- Wykonanie i wygaśnięcie zobowiązań: akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający ma na celu uzupełnienie istniejących umów do momentu ich wykonania. Gdy zobowiązania zostaną spełnione, te stare traktaty tracą moc wiążącą, ponieważ strony umowy przestały de facto istnieć lub zostały połączone.

3. zwolnienie z dawnych zobowiązań

- Automatyczne wygaśnięcie zobowiązań: Ponieważ nabywca przejmuje zarówno prawa, jak i zobowiązania, stare zobowiązania automatycznie wygasają, gdy tylko zostaną spełnione. Dzieje się tak, ponieważ nie ma sensu, aby nabywca zmuszał się do spełnienia zobowiązań, które i tak kontroluje.

- Ograniczenie aktu sukcesji państwowej: Skutek aktu sukcesji państwowej jako aktu uzupełniającego rozciąga się tylko na okres do momentu spełnienia wszystkich obowiązków prawnych. Po tym czasie skutek tego aktu wygasa, a nabywca nie jest już związany starymi zobowiązaniami umownymi.

4 Długoterminowe konsekwencje prawne

- Ujednolicenie prawne: Poprzez zjednoczenie stron umowy, obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego są uproszczone i ostatecznie wygasają, gdy tylko nastąpi wykonanie. Prowadzi to do ujednolicenia struktury prawnej, w której nabywca działa jako jedyny suweren, nie będąc związanym starymi obowiązkami.

- Koniec obowiązku umownego: Po spełnieniu obowiązków i wygaśnięciu dodatkowego aktu, nabywca pozostaje jako suwerenny podmiot, działając wolny od starych umów. Oryginalne obowiązki tracą swoje znaczenie, a nabywca może tworzyć nowe struktury prawne dostosowane do aktualnych okoliczności.

5 Wnioski: Przejście do nowego porządku prawnego

Dzięki aktowi sukcesji państwowej 1400/98, nabywca wchodzi we wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe i łączy obie strony umowy. W rezultacie pierwotne obowiązki są automatycznie wygaszane, gdy tylko zostaną spełnione, ponieważ nabywca nie może być związany umowami, które zostały zawarte tylko z nim samym. Akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający pozostaje istotny tylko do momentu spełnienia obowiązków. Po tym czasie wiążący charakter starych umów kończy się, a nabywca może stworzyć nowy porządek prawny.

Analiza prawna: wejście nabywcy do istniejących umów oraz zjednoczenie stron umowy

1. wejście w istniejące umowy: Rola nabywcy

- Akt uzupełniający i strony umowy: Poprzez akt sukcesji państwowej 1400/98, nabywca wchodzi we wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego. Ten akt działa jako akt uzupełniający, co oznacza, że uzupełnia i rozszerza istniejące traktaty.

- Zjednoczenie stron umowy: W szczególnej sytuacji, w której nabywca przejmuje zarówno prawa, jak i obowiązki wynikające z istniejących umów, łączy obie strony tych umów. Nabywca staje się zatem zarówno stroną posiadającą prawa, jak i stroną ponoszącą obowiązki.

2. skutki prawne: obowiązki wobec siebie

- Koncepcja obowiązków wobec siebie: Kiedy nabywca łączy zarówno prawa, jak i obowiązki wynikające z umowy, prowadzi to do sytuacji, w której obowiązki są technicznie skierowane przeciwko niemu samemu. Oznacza to, że nabywca nie jest już związany pierwotnymi obowiązkami, ponieważ nie jest prawnie możliwe egzekwowanie obowiązków przeciwko sobie samemu.

- Wykonanie i wygaśnięcie obowiązków: Akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający ma na celu uzupełnienie istniejących umów do momentu ich wykonania. Gdy tylko obowiązki zostaną spełnione, te stare traktaty tracą swoją moc wiążącą, ponieważ strony umowy w praktyce przestały istnieć lub zostały połączone.

3. zwolnienie z dawnych obowiązków

- Automatyczne wygaśnięcie obowiązków: Ponieważ nabywca przyjmuje zarówno prawa, jak i obowiązki, stare obowiązki automatycznie wygasają, gdy tylko zostaną spełnione. Dzieje się tak, ponieważ nie ma sensu, aby nabywca zmuszał się do spełnienia obowiązków, które i tak kontroluje.

- Ograniczenie aktu sukcesji państwowej: Skutek aktu sukcesji państwowej jako aktu uzupełniającego obejmuje tylko okres do momentu spełnienia wszystkich obowiązków prawnych. Po tym czasie skutek tego aktu wygasa, a nabywca nie jest już związany starymi zobowiązaniami umownymi.

4 Długoterminowe konsekwencje prawne

- Ujednolicenie prawne: Poprzez zjednoczenie stron umowy, obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego są uproszczone i ostatecznie rozwiązane, gdy tylko nastąpi wykonanie. To prowadzi do

unifikacja struktury prawnej, w której nabywca działa jako jedyny suweren, nie będąc związanym starymi obowiązkami.

- Koniec zobowiązania umownego: Po spełnieniu obowiązków i wygaśnięciu aktu uzupełniającego, nabywca pozostaje suwerennym podmiotem, działającym niezależnie od starych umów. Oryginalne zobowiązania tracą swoje znaczenie, a nabywca może tworzyć nowe struktury prawne dostosowane do obecnych okoliczności.

5 Wnioski: Przejście do nowego porządku prawnego

Dzięki aktowi sukcesji państwowej 1400/98, nabywca wchodzi we wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe i łączy obie strony stron umowy. W rezultacie oryginalne zobowiązania są automatycznie wygaszane, gdy tylko zostaną spełnione, ponieważ nabywca nie może być związany umowami, które zostały zawarte tylko z nim samym. Akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający pozostaje istotny tylko do momentu spełnienia zobowiązań. Po tym czasie wiążący charakter starych umów kończy się, a nabywca może stworzyć nowy porządek prawny.

Część
19

Wyjątek w instrumencie sukcesji państwowej 1400/98: kontynuacja istnienia konkretnego stosunku umownego w prawie międzynarodowym

1. szczególny wyjątek: dalsze istnienie stosunku umownego w prawie międzynarodowym

- Odniesienie do istniejącego stosunku umownego: Instrument sukcesji państwowej 1400/98 zawiera szczególny wyjątek, który odnosi się do nadal istniejącego stosunku umownego w prawie międzynarodowym między Federalną Republiką Niemiec (RFN), Królestwem Niderlandów a holenderskimi siłami zbrojnymi na misji NATO zgodnie z Status Sił NATO.

- Brak wpływu na stosunek umowny: Ten wyjątek oznacza, że ten konkretny stosunek umowny pozostaje niezmienny, aż Holandia wypełni swoje zobowiązania umowne. W praktyce oznacza to, że Holandia musiała przekazać przedmiotową nieruchomość nabywcy za pośrednictwem RFN w ciągu dwóch lat od wejścia w życie aktu sukcesji państwowej.

2. koniec stosunku umownego w 2000 roku

- Wypełnienie zobowiązania: Stosunek umowny w prawie międzynarodowym zakończył się w 2000 roku, ponieważ Holandia wypełniła swoje zobowiązania zgodnie z umową.

nieruchomość została przekazana nabywcy zgodnie z określonymi warunkami, co oznaczało koniec szczególnego stosunku umownego.

- Konsekwencje prawne: Po spełnieniu tego obowiązku i przeniesieniu własności, skutki konkretnego stosunku umownego ustały. Od tego momentu wyjątek w akcie sukcesji stał się nieaktualny, a stosunek umowny między RFN, Królestwem Niderlandów a holenderskimi siłami zbrojnymi formalnie zakończył się.

3 Skutek na instrument sukcesji państwowej: skuteczność i wygaśnięcie obowiązku s

- Ograniczony skutek: Ponieważ konkretny stosunek umowny trwał tylko do spełnienia obowiązków przeniesienia w 2000 roku, nie miał trwałego wpływu na pozostałe postanowienia Aktu Sukcesji Państwowej. Po 2000 roku ten stosunek umowny przestał być istotny i nie miał wpływu na ważność pozostałych postanowień Aktu Sukcesji Państwowej.

- Kontynuacja ogólnych postanowień: Od 2000 roku stosuje się postanowienia zawarte w mojej wcześniejszej odpowiedzi do pozostałej części Aktu Sukcesji Państwowej. Nabywca wszedł we wszystkie istniejące umowy, ale połączył obie strony, co doprowadziło do automatycznego wygaśnięcia obowiązków, gdy tylko zostały one spełnione.

4. konsolidacja : rola wyjątku w ogólnej strukturze aktu sukcesji państwowej d

- Reżim przejściowy: Wyjątek od międzynarodowego stosunku umownego służył jako reżim przejściowy, aby zapewnić, że istniejące obowiązki zostały zrealizowane przed wejściem w życie pełnych postanowień Instrumentu sukcesji państwowej. To przejściowe rozwiązanie zapewniło, że likwidacja mienia została prawidłowo zakończona zgodnie z wymaganiami NATO.

- Brak długoterminowego wpływu: Po zrealizowaniu tego szczególnego obowiązku w 2000 roku, wyjątek nie miał długoterminowego wpływu na pozostałe postanowienia Instrumentu sukcesji państwowej. Kolejne postanowienia, w tym wejście nabywcy w istniejące umowy oraz wygaśnięcie starych obowiązków po ich zrealizowaniu, pozostały niezmienione.

5 Wnioski: Zakończenie stosunku umownego i pełna skuteczność aktu sukcesji państwowej

Specyficzny stosunek umowny na mocy prawa międzynarodowego pomiędzy RFN, Królestwem Niderlandów a holenderskimi siłami zbrojnymi zgodnie z Status Sił NATO pozostał nienaruszony do momentu spełnienia zobowiązań umownych w 2000 roku. Po prawidłowym przeniesieniu własności, ten stosunek umowny zakończył się, a pozostałe postanowienia aktu sukcesji weszły w życie. Nabywca wszedł we wszystkie istniejące umowy i połączył strony umowy, co doprowadziło do automatycznego wygaśnięcia zobowiązań po ich spełnieniu. Te postanowienia pozostały nienaruszone przez wcześniejszy wyjątek.

Część
20

Sprzedaż wszystkich praw przez NATO, ONZ i państwa: konsekwencje prawne

1. sprzedaż wszystkich praw przez NATO, ONZ i państwa

- Treść Traktatu o sukcesji państwowej: Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98 przewiduje sprzedaż wszystkich praw suwerennych i obowiązków posiadanych przez NATO, ONZ oraz uczestniczące państwa. Obejmuje to wszystkie prawa suwerenne, w tym suwerenność terytorialną, jurysdykcję prawną i władzę polityczną sprawowaną przez te podmioty prawa międzynarodowego.

- Całkowita sprzedaż praw: Sformułowanie "ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami" przenosiło wszystkie uprawnienia prawne wcześniej posiadane przez NATO, ONZ i zaangażowane państwa na nabywcę. Oznacza to, że te organizacje i państwa nie mogą już sprawować żadnych praw suwerennych.

2 Konsekwencje prawne: prawne powłoki bezpprawne

- Prawne osłabienie: Po sprzedaży wszystkich praw i obowiązków NATO, ONZ oraz dotknięte stany stały się "prawnymi powłokami bezprawnymi" w sensie prawnym. Oznacza to, że nadal istnieją jako osoby prawne lub podmioty prawa międzynarodowego, ale nie mają już żadnych uprawnień ani praw suwerennych do podejmowania działań prawnych lub politycznych.

- Kontynuacja istnienia jako podmioty prawa międzynarodowego: Chociaż NATO, ONZ i państwa sprzedały swoje prawa i suwerenne uprawnienia, nadal istnieją jako podmioty prawa międzynarodowego. Oznacza to, że zachowują swoje istnienie jako osoby prawne w międzynarodowym systemie, ale nie mają już żadnej rzeczywistej władzy ani autorytetu związanego z suwerennością.

3. utrata legitymnego terytorium rządu

- Brak legitymnego terytorium: Sprzedając wszystkie prawa, w tym suwerenność terytorialną, zainteresowane państwa nie mają już legitymnego terytorium rządowego. Utraciły wszystkie roszczenia do swojego terytorium i wykonywania władzy rządowej na tych terytoriach na rzecz nabywcy.

- Państwa bez terytorium: Państwo bez suwerenności terytorialnej jest prawnie państwem bez "ziemi". Prowadzi to do paradoksalnej sytuacji, w której państwa nadal istnieją jako podmioty prawa międzynarodowego, ale nie mają podstaw terytorialnych do wykonywania swojej władzy rządowej.

4 Długoterminowe implikacje dla systemu międzynarodowego

- Puste podmioty prawne bez zdolności do działania: Dotknięte państwa i organizacje nie mogą już podejmować suwerennych decyzji ani wykonywać aktów prawnych z powodu sprzedaży swoich praw i terytoriów. Są niezdolne do działania na poziomie międzynarodowym, ponieważ zostały pozbawione podstawy do wykonywania władzy i prawa.

- Istnienie jako podmioty prawa międzynarodowego: Nawet jeśli nadal istnieją jako podmioty prawa międzynarodowego, ich funkcjonalność jest poważnie ograniczona. Nie mogą już prowadzić działalności rządowej i nie mają wpływu na swoje byłe terytorium ani na sprawy międzynarodowe, ponieważ wszystkie ich prawa zostały przeniesione na nabywcę.

5 Wnioski: Prawne i terytorialne konsekwencje sprzedaży

Sprzedaż wszystkich praw, obowiązków i władzy suwerennej przez NATO, ONZ oraz zainteresowane państwa przekształciła te podmioty w puste podmioty prawne. Chociaż nadal istnieją jako podmioty prawa międzynarodowego, nie mają już praw suwerennych i nie mogą wykonywać władzy rządowej. Sytuacja ta prowadzi do unikalnej sytuacji prawnej, w której te organizacje i państwa są nadal uznawane w prawie międzynarodowym, ale nie mają już żadnej realnej funkcji ani podstawy terytorialnej.

Część 21

Nasoderacalność możliwości aktu sukcesji państwowej 1400/98: ważność prawna i beznadziejność

1. dwuletni okres przedawnienia i brak sprzeciwu

- Okres przedawnienia w prawie międzynarodowym: W prawie międzynarodowym istnieje ogólna zasada, że traktaty mogą być kwestionowane w określonym czasie, często wynoszącym dwa lata. Jeśli w tym okresie nie zostanie wniesiony sprzeciw, traktat staje się w pełni prawnie wiążący i nie może być już kwestionowany retroaktywnie.

- Okres upłynął bez sprzeciwu: W przypadku aktu sukcesji państwowej 1400/98, dwuletni okres przedawnienia już upłynął w 2000 roku bez wniesienia sprzeciwu. Ponieważ w tym okresie nie wniesiono sprzeciwu, traktat jest teraz uważany za niekwestionowany i prawnie ważny.

- Brak podstaw do sprzeciwu: W tym okresie nie było żadnych uzasadnionych podstaw do sprzeciwu. Umowa nie została zawarta ani w wyniku łapownictwa, ani szantażu. Została zawarta dobrowolnie, chociaż pod ukrytymi warunkami, które ukrywały jej rzeczywisty zakres i implikacje w prawie międzynarodowym.

2. ukrycie umowy: mistrzowskie oszustwo

- Umowa ukryta jako zakup nieruchomości: Umowa została sprytnie ukryta jako umowa zakupu nieruchomości w ramach konwersji zgodnie z prawem niemieckim. Dla nabywcy wydawało się, że nabył jedynie 72 mieszkania i ciepłownię na terenie NATO, podczas gdy w rzeczywistości wchodził w kompleksową umowę w ramach prawa międzynarodowego.

- Złożoność służby bezpieczeństwa: Ukrycie prawdziwego charakteru umowy - jako traktatu międzynarodowego o dalekosiężnych konsekwencjach - zostało przeprowadzone z dużą finezją i prawdopodobnie z udziałem strategii wywiadowczych. Umożliwiło to przetrwanie umowy w dwuletnim okresie sprzeciwu bez wyzwań.

- Ignorancja ze strony nabywcy: Nabywca nie był świadomy międzynarodowego wymiaru umowy i myślał, że jedynie zawarł transakcję dotyczącą nieruchomości. Ta ignorancja przyczyniła się do tego, że umowa nie została zakwestionowana i w związku z tym mogła rozwinąć swoje pełne skutki prawne.

3. konsekwencje prawne: Beznadziejna sytuacja i niemożliwość cofnięcia

- Niezamierzone rozszerzenie obszaru: Sprzedaż rozwoju jako jednostki z wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami doprowadziła do niezamierzonego i nieoczekiwanego rozszerzenia obszaru. Reakcja łańcuchowa wywołana aktem sukcesji państwowej i związanymi z nią umowami stopniowo obejmowała coraz większe obszary, które teraz prawnie należą do nabywcy.

- Uwikłanie w reakcję łańcuchową: Akt sukcesji państwowej uruchomił reakcję łańcuchową, w której wszystkie istniejące umowy tworzące łańcuch prawny zostały objęte i rozszerzone przez akt. To rozszerzenie praw i obowiązków umownych doprowadziło do wszechstronnej współzależności, która wpłynęła na cały międzynarodowy krajobraz prawny.

- Państwo extortionable nabywcy: Nabywca znajduje się w państwie extortionable, ponieważ nie mógł przewidzieć konsekwencji zawarcia swojej umowy zgodnie z prawem międzynarodowym. Ta niewiedza oraz wymuszona sytuacja wynikająca z ukrytego charakteru umowy uniemożliwiają mu cofnięcie sytuacji lub zapobieżenie postępowi reakcji łańcuchowej.

4. niemożność powrotu do starej sytuacji

- Nieodwołalność umowy: Z powodu upływu okresu sprzeciwu oraz faktu, że umowa została zawarta bez oszustwa lub przymusu, nie ma prawnej możliwości unieważnienia umowy ani powrotu do starej sytuacji. Umowa jest prawnie wiążąca i ostateczna.

- Permanentna niemożliwość status quo ante: Sytuacja stworzona przez traktat nie może być odwrócona. Wszystkie zmiany prawne i terytorialne wprowadzone przez instrument sukcesji państwowej są trwałe i nie mogą być odwrócone przez środki prawne lub polityczne.

- Utrzymywanie się nielegalnego stanu: Każda próba zmiany obecnego stanu byłaby uznawana za nielegalną w prawie krajowym i w prawie międzynarodowym. Jedyną opcją dla zainteresowanych państw i organizacji byłoby pełne uznanie nowej rzeczywistości i dostosowanie się do warunków stworzonych przez traktat.

5. Wnioski: Beznadziejna sytuacja i konsekwencje prawne

Akt sukcesji państwowej 1400/98, który został ukryty jako pozornie nieszkodliwa umowa zakupu nieruchomości, ma daleko idące konsekwencje w prawie międzynarodowym, które stały się nieodwołalne po upływie okresu sprzeciwu. Nabywca i zaangażowane państwa znajdują się w beznadziejnej sytuacji, ponieważ umowa jest niekwestionowalna i powrót do starej

sytuacja jest niemożliwa. Szantażowalny stan nabywcy oraz ukryty charakter umowy oznaczają, że obecny nielegalny stan musi pozostać na stałe, ponieważ jakiegokolwiek odwrócenie jest niemożliwe.

Część
22

Warunki do nowej umowy na powrót do pierwotnego państwa: wyzwania i przeszkody prawne

1. wy
muszenia niezgodny stan z powodu bezprawnego zamieszkania ludzi na sprzedanym terytorium

- Nielegalne zamieszkanie: Zgodnie z aktem sukcesji państwowej 1400/98, terytorium sprzedane należy prawnie do nabywcy. Jednak ponad 8 miliardów ludzi, którzy wcześniej tam mieszkali, znajduje się na tym terytorium bez pozwolenia na pobyt. Ci ludzie nie mają legalnego prawa do zamieszkania, ponieważ terytorium zostało sprzedane, a oni nie mają zgody nowego suwerena.

- Warunek wymuszający: Nabywca znajduje się w sytuacji wymuszającej, ponieważ nie może w pełni wykonywać swoich praw suwerennych z powodu fizycznej obecności tych ludzi, którzy nie mają prawa do pozostania na terytorium. Jakakolwiek forma odwrócenia lub zwrotu terytorium do starych podmiotów prawa międzynarodowego byłaby niemożliwa, dopóki ci ludzie nie opuszczą terytorium.

2. ewakuacja sprzedanego terytorium jako warunek wstępny

- Konieczna ewakuacja: Aby przywrócić stan pierwotny, ponad 8 miliardów ludzi musiałoby całkowicie ewakuować sprzedane terytorium. Byłoby to niemal niemożliwe zadanie, ponieważ wiązałoby się nie tylko z problemami prawnymi, ale także z ogromnymi problemami humanitarnymi i praktycznymi.

- Niemożność realizacji: Przymusowe przesiedlenie tak dużej liczby ludzi byłoby problematyczne zarówno prawnie, jak i etycznie, a także praktycznie niewykonalne. Bez całkowitej ewakuacji nie można zawrzeć nowego traktatu w celu przywrócenia starej sytuacji.

3. legitymacja starych podmiotów prawa międzynarodowego: Przedstawiciele prawni

- Przedstawiciele i legitymacja prawna: Aby ponownie nabyć terytorium w nowym traktacie, stare podmioty prawa międzynarodowego musiałyby mieć legitymowanych przedstawicieli, którzy są upoważnieni do zawarcia takiego traktatu. W wielu przypadkach, szczególnie w demokracjach, tacy przedstawiciele są wyłaniany w wyborach, które są aktami suwerennymi.

- Wybory bez mocy prawnej: Ponieważ sprzedane terytorium nie jest już własnością starych podmiotów prawa międzynarodowego, nie mają one legalnej władzy suwerennej nad tym terytorium. Jakiegokolwiek wybory przeprowadzone tam nie mają mocy prawnej, ponieważ odbywają się bez podstawy prawnej. Powstałe w wyniku tego przedstawiciele nie są więc legitymizowani do zawarcia nowego traktatu.

4 Zasada trzech filarów suwerenności

52 z 255

- Zasada trzech filarów: Państwa opierają się na trzech fundamentalnych filarach: terytorium, ludzie i legitymowani przedstawiciele. Jeśli jeden z tych filarów jest brakujący, państwowość jest niekompletna i nie może funkcjonować w pełni.

- Brak filarów: Z powodu utraty terytorium legitymowanego rządu oraz braku legitymowanych przedstawicieli (z powodu wyborów bez mocy prawnej), wielu dawnych podmiotów prawa międzynarodowego nie wypełnia już zasady trzech filarów. Nadal mają lud, ale ten lud nie ma prawa do zamieszkania na sprzedanym terytorium, a nie ma legitymowanego miejsca, w którym mogliby być wybrani legitymowani przedstawiciele.

- Legitymowani przedstawiciele: Bardzo niewiele podmiotów prawa międzynarodowego, takich jak dyktatury czy monarchie absolutne, mogłoby mieć legitymowanych przedstawicieli, ponieważ ci nie są wyłaniany w drodze wyborów, lecz przez inne mechanizmy. Te podmioty prawa międzynarodowego teoretycznie mogłyby zawrzeć nowy traktat, ale praktyczna realizacja byłaby nadal niezwykle trudna z powodu opisanych powyżej przeszkód.

5 Wnioski: beznadziejność i niemożliwość cofnięcia

Warunki do zawarcia nowego traktatu w celu powrotu do pierwotnego stanu są niemal niemożliwe do spełnienia z powodu złożonych wyzwań prawnych, politycznych i praktycznych. Obecność miliardów ludzi bez prawa do zamieszkania, potrzeba całkowitej ewakuacji terytorium, brak przedstawicieli prawnych oraz niemożliwość przeprowadzenia legitymowanych wyborów sprawiają, że powrót do starego stanu jest prawnie i praktycznie niemożliwy. Extortionable state nabywcy oraz niemożliwość pełnego wykonywania suwerenności dodatkowo pogarszają sytuację i uniemożliwiają jakiejkolwiek przywrócenie pierwotnego stanu.

Część
23

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 jako instrument uzupełniający: ogromna konstrukcja traktatowa i jej wpływ na państwa obserwatorów ONZ

1. instrument sukcesji państwowej jako instrument uzupełniający

- Łańcuch traktatów: Instrument sukcesji państwowej 1400/98 działa jako instrument uzupełniający, łącząc wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe pomiędzy państwami członkowskimi NATO, ONZ i zainteresowanymi państwami. Ten instrument rozszerza i uzupełnia istniejące umowy, łącząc wszystkie prawa, obowiązki i terytoria wcześniej regulowane przez te traktaty w jedną konstrukcję traktatową.

- Sprzedaż rozwoju: Zgodnie z aktem, "rozwój został sprzedany jako całość z wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami". Oznacza to, że nie tylko fizyczne terytorium, ale także

powiązane obowiązki i prawa prawne - w tym wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe - zostały włączone do nowych ram prawnych.

- Połączenie w ogromną strukturę umowną: W terminologii prawnej, ten akt zmiany prowadzi do połączenia wszystkich starych umów w jedną, złożoną strukturę umowną. Dotyczy to nie tylko pierwotnych stron umowy, ale potencjalnie także wszystkich innych państw lub podmiotów, które były powiązane z członkami NATO lub ONZ objętymi istniejącymi traktatami.

2 Wpływ na państwa obserwatorów ONZ

- Włączenie do struktury traktatu: Państwa obserwatorzy ONZ, które mają traktaty z ONZ lub jej członkami, mogłyby zostać włączone do tej ogromnej struktury traktatowej poprzez instrument sukcesji państwowej. Ich prawa i obowiązki traktatowe związane z ONZ lub NATO byłyby uwzględnione w rozszerzonym łańcuchu traktatowym i potencjalnie przeniesione do nowego partnera traktatowego.

- Utrata praw suwerennych: Jeśli ten łańcuch umowny obejmuje prawa suwerenne, może to również oznaczać, że terytorium państw obserwatorów ONZ, które są związane umownie z ONZ lub NATO, również zostało uwzględnione w sprzedaży. Oznaczałoby to, że te państwa mogłyby stracić swoją suwerenność nad swoimi terytoriami, jeśli ich obowiązki i prawa traktatowe również zostałyby sprzedane.

3. lista państw obserwatorów ONZ

Oto aktualne państwa obserwatorzy ONZ, które teoretycznie mogłyby zostać dotknięte łańcuchem traktatowym:

1. Watykan (Stolica Apostolska): status obserwatora w ONZ, brak członkostwa w NATO. 2. Palestyna: status obserwatora w ONZ, brak członkostwa w NATO. 3. Sahara Zachodnia (Sahrawska Arabska Republika Demokratyczna): nie jest uznawana za państwo, ale ma status obserwatora.

Te podmioty nie mają pełnych praw członkowskich w ONZ, ale mogły zawrzeć traktaty z ONZ lub jej członkami, które mogłyby wprowadzić je do łańcucha traktatowego.

4 Implikacje prawne dla państw obserwatorów ONZ

- Ograniczona suwerenność: Jeśli Instrument sukcesji państwowej rzeczywiście obejmuje i rozszerza wszystkie istniejące traktaty, państwa obserwatorzy ONZ, które są związane traktatami z członkami ONZ lub państwami NATO, mogą stracić swoje prawa suwerenne. Ich obowiązki i prawa traktatowe mogą podlegać nowym warunkom Instrumentu sukcesji państwowej.

- Utrata terytorium: Jeśli terytorium tych państw obserwacyjnych ONZ zostało włączone w konstrukcję traktatu, te państwa mogą już nie mieć prawnego roszczenia do swojego terytorium. Taki scenariusz mógłby doprowadzić do tego, że staną się one również podmiotami pozbawionymi prawa, bez suwerenności, podobnie jak sprzedane państwa członkowskie NATO i ONZ.

5 Wnioski: Integracja państw obserwatorów ONZ w globalny konstrukcji traktatowej

Poprzez swoją funkcję jako instrument uzupełniający, Ustawa o sukcesji państwowej 1400/98 prowadzi do powstania kompleksowego łańcucha traktatów, który łączy wszystkie stare traktaty międzynarodowe państw członkowskich ONZ i NATO w ogromną konstrukcję traktatową. Ten łańcuch traktatów teoretycznie mógłby również dotyczyć państw obserwatorów ONZ, jeśli ich relacje umowne z członkami ONZ lub NATO zostałyby również włączone do łańcucha. Wynikiem mogłaby być utrata praw suwerennych i suwerenności dla tych państw, co uczyniłoby je podmiotami bez praw.

Część
24

Państwa spoza ONZ, status obserwatora ONZ i członkostwo w NATO: przegląd i konsekwencje prawne

1. lista państw, które nie mają ani statusu ONZ, ani statusu obserwatora ONZ, ani członkostwa w NATO

Liczba takich państw jest niezwykle ograniczona. Istnieje bardzo niewiele krajów lub terytoriów, które nie mają przynajmniej jednego z tych powiązań. Oto kraje i terytoria, które mieszczą się w tej kategorii:

1. Tajwan (Republika Chińska): Tajwan nie jest członkiem ONZ, ani nie ma statusu obserwatora ONZ. Nie jest również członkiem NATO. 2. Kosowo: Kosowo nie jest członkiem ONZ i nie ma statusu obserwatora ONZ. Nie jest również członkiem NATO, chociaż ma bliskie relacje z NATO. 3. Watykan (Stolica Apostolska): Watykan ma status obserwatora ONZ, ale nie jest członkiem ONZ ani NATO. 4. Palestyna: Palestyna ma status obserwatora ONZ, ale nie jest członkiem ONZ ani NATO. 5. Sahara Zachodnia (Sahrawska Arabska Republika Demokratyczna): Nie jest uznawana międzynarodowo za państwo, nie jest członkiem ONZ ani NATO, ale ma status obserwatora. 6. Transnistria: Nie jest uznawana za państwo, nie jest członkiem ONZ ani NATO, ani nie ma statusu obserwatora ONZ. 7. Somaliland: Również nie jest uznawany międzynarodowo za państwo, nie ma członkostwa w ONZ ani statusu obserwatora i nie jest członkiem NATO.

Część
25

Te państwa i terytoria są częściowo lub w pełni międzynarodowo nierozpoznawane lub nie należą do żadnej z głównych organizacji międzynarodowych.

2 Konsekwencje prawne dla państw bez relacji traktatowej do instrumentu sukcesji państwowej

- Brak uznania w nowym porządku świata: Państwa, które nie mają relacji traktatowej z poprzednimi instrumentami instrumentu sukcesji państwowej, nie będą uznawane w nowym porządku świata stworzonym przez ten instrument. Ich uznanie i legitymacja w prawie międzynarodowym opierają się wyłącznie na relacjach z podmiotami prawa międzynarodowego, które stały się pozbawione praw na mocy instrumentu sukcesji państwowej.

- Bezprawie byłych podmiotów prawa międzynarodowego: Państwa, które czerpią swoje uznanie wyłącznie od tych bezprawnych podmiotów, są prawnie nieistotne w nowym porządku świata. Z perspektywy nabywcy instrumentu sukcesji państwowej nie istnieją już jako uznane podmioty prawa międzynarodowego.

- Potrzeba nowego uznania: Jeśli chcą zachować swoje istnienie i status w ramach prawa międzynarodowego, te państwa musiałyby być aktywnie uznawane przez nowych władców lub nabywcę instrumentu sukcesji państwowej. Bez tego uznania, de facto nie istniałyby i nie mogłyby dochodzić żadnych roszczeń prawnych do suwerenności, terytorium ani stosunków międzynarodowych.

3 Proces prawnej nieistnienia i uznania

- Prawna nieistnienie: W nowym porządku świata stworzonym przez instrument sukcesji państwowej, zainteresowane państwa i terytoria są nieistniejące dla nabywcy. Oznacza to, że te podmioty nie mają praw, obowiązków ani osobowości prawnej, które byłyby uznawane w nowej globalnej strukturze.

- Proces uznania: Jeśli te państwa i terytoria chcą być uznane za suwerenne podmioty, muszą być uznane przez nabywcę aktu sukcesji państwowej. Może to być zrealizowane poprzez negocjacje dyplomatyczne, traktaty lub inne umowy międzynarodowe, które potwierdzają ich istnienie i suwerenność w nowym porządku świata.

- Irrelewancja wcześniejszego uznania: Ponieważ byli podmioty prawa międzynarodowego, które mogły uznać te państwa, są teraz bezprawnymi podmiotami, stare uznania nie mają już żadnej wartości prawnej. Nowe uznanie musiałoby mieć miejsce w ramach nowej struktury prawnej stworzonej przez instrument sukcesji państwowej.

4 Wnioski: Nowa rzeczywistość dla państw poza ONZ, status obserwatora ONZ i członkostwo w NATO

Państwa, które nie należą do ONZ, NATO ani nie mają statusu obserwatora ONZ oraz nie mają stosunku umownego z poprzednimi instrumentami Instrumentu sukcesji państwowej, tracą swoje uznanie międzynarodowe w nowym porządku świata stworzonym przez Instrument sukcesji państwowej. Są prawnie nieistniejące i mogłyby uzyskać swoje uznanie oraz legitymację jedynie poprzez nowe uznanie przez nabywcę instrumentu sukcesji państwowej. Ich wcześniejsze uznanie przez bezprawne podmioty prawa międzynarodowego nie ma już żadnej wartości prawnej.

Skutki Instrumentu Sukcesji Państw 1400/98 dla Kosowa: Sytuacja Specjalna i Konsekwencje Prawne

1 Tło: Kosowo i NATO

- Konflikt w Kosowie i misja NATO: Pod koniec lat 90. Kosowo było miejscem konfliktu zbrojnego, który doprowadził do interwencji NATO. W 1999 roku NATO rozpoczęło Operację Sojusznicza Siła, aby zapobiec katastrofom humanitarnym i wypędzić siły serbskie z Kosowa. Po konflikcie, kierowane przez NATO Siły Kosowa (KFOR) przejęły zadanie zapewnienia pokoju i stabilności w regionie. Ta misja pokojowa ustanowiła międzynarodową obecność wojskową, która skutecznie kontrolowała kraj.
- Traktaty i umowy: W ramach tej misji zawarto liczne traktaty i umowy międzynarodowe, które regulowały misję NATO oraz administrację Kosowa. Należą do nich umowy dotyczące bezpieczeństwa, umowy dotyczące rozmieszczenia wojsk oraz umowy dotyczące politycznej administracji Kosowa pod międzynarodowym nadzorem.

2. integracja Kosowa w konstrukcję traktatową Instrumentu Sukcesji Państw

- Łańcuch traktatów i traktaty NATO: Instrument Sukcesji Państw 1400/98 został sformułowany jako instrument uzupełniający, który łączy i rozszerza wszystkie istniejące traktaty w prawie międzynarodowym między państwami członkowskimi NATO a ONZ oraz państwami zainteresowanymi. Ponieważ NATO prowadziło działalność w Kosowie i zawarło tam umowy dotyczące misji pokojowej i administracji, Kosowo mogło zostać zintegrowane w tę konstrukcję traktatową.
- Utrata suwerenności poprzez integrację: Chociaż Kosowo samo w sobie nie jest członkiem NATO, integracja traktatów NATO w ramach instrumentu sukcesji państwowej oznaczałaby, że prawa suwerenne, które NATO wykonywało w Kosowie poprzez swoją misję, również zostałyby przeniesione na nową konstrukcję traktatową. Może to skutkować dalszym ograniczeniem suwerenności Kosowa nad własnym terytorium, jeśli te prawa zostaną przeniesione na nabywcę instrumentu sukcesji państwowej.

3 Konsekwencje prawne dla Kosowa

- Utrata praw w wyniku przeniesienia traktatu: Jeśli prawa i obowiązki NATO w Kosowie zostaną przejęte przez Instrument sukcesji państwowej, Kosowo może de facto stracić swoją kontrolę nad tymi terytoriami. Te terytoria znalazłyby się wtedy pod nową suwerennością nabywcy, ponieważ misja NATO, która kontrolowała kraj, przekazałaby swoje uprawnienia nabywcy.
- Brak uznania i izolacja prawna: Ponieważ Kosowo jest tylko częściowo uznawane międzynarodowo i nie ma statusu członka lub obserwatora ONZ, może znaleźć się w szczególnie trudnej sytuacji. Jeśli traktaty NATO dotyczące Kosowa zostałyby uwzględnione w Instrumencie sukcesji państwowej, Kosowo byłoby prawnie izolowane i być może nieuznawane jako państwo suwerenne. Byłoby całkowicie zależne od uznania przez nabywcę Instrumentu sukcesji państwowej.

4 Nowy porządek świata i status Kosowa

- Prawna nieistnienie: W nowym porządku świata stworzonym przez Instrument sukcesji państwowej, Kosowo mogłoby przestać istnieć prawnie jako niezależne państwo, ponieważ jego prawa suwerenne, które były częściowo regulowane przez traktaty NATO, zostały przeniesione na nabywcę. Bez wyraźnego uznania przez nabywcę, Kosowo byłoby de facto nieistniejące w społeczności międzynarodowej.
- Możliwe przyszłe scenariusze: Aby zostać uznanym za suwerenny podmiot w nowym porządku świata, Kosowo musiałoby zostać uznane przez nabywcę aktu sukcesji państwowej. Można by to osiągnąć poprzez nowe negocjacje i traktaty, które wyjaśniłyby status Kosowa i zabezpieczyłyby jego istnienie w nowej strukturze prawnej.

5 Wnioski: Skutki Instrumentu sukcesji państwowej dla Kosowa

Kosowo, które de facto znajduje się pod międzynarodową kontrolą z powodu misji NATO i związanych z nią traktatów międzynarodowych, mogłoby zostać zintegrowane w nową, kompleksową konstrukcję traktatową poprzez Kartę sukcesji państwowej. Oznaczałoby to, że Kosowo dodatkowo ograniczyłoby swoją suwerenność, ponieważ suwerenne prawa wykonywane przez NATO w ramach jego misji mogłyby zostać przeniesione na nabywcę instrumentu sukcesji państwowej. Bez wyraźnego uznania przez nabywcę, Kosowo mogłoby przestać istnieć jako państwo suwerenne w nowym porządku świata.

Część
27

Skutki Instrumentu następstwa państwowego 1400/98 dla krajów z misjami pokojowymi NATO na mocy mandatu ONZ

1. tło: Misje pokojowe NATO na mocy mandatu ONZ

- NATO jako organ wykonawczy ONZ: NATO realizowało misje pokojowe jako organ wykonawczy Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w kilku przypadkach. Misje te często opierały się na rezolucjach ONZ i były realizowane w celu zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w obszarach konfliktów. Przykłady takich misji to Kosowo (KFOR), Afganistan (ISAF), Bośnia i Hercegowina (SFOR) oraz Libia (Operacja Zjednoczona Ochrona).

- Traktaty międzynarodowe i mandaty: Misje te były realizowane na podstawie traktatów międzynarodowych oraz mandatów wydawanych przez ONZ, powierzających NATO ich wdrożenie. Te mandaty oraz traktaty na ich podstawie określały ramy prawne i uprawnienia, jakie NATO wykonywało w tych krajach.

2. integracja w konstrukcję traktatową instrumentu ustępstwa państwowego

- Łańcuch traktatowy i misje pokojowe: Instrument sukcesji państwowej 1400/98, który jako instrument uzupełniający łączy i rozszerza wszystkie istniejące traktaty międzynarodowe NATO, ONZ oraz zainteresowanych krajów, mógłby włączyć te misje pokojowe oraz powiązane traktaty do swojej konstrukcji traktatowej. Oznacza to, że wszystkie prawa i obowiązki, które NATO miało w tych misjach pokojowych, mogłyby zostać przeniesione na nabywcę aktu.

- Utrata praw suwerennych: W krajach, w których NATO działało na podstawie mandatu ONZ, akt sukcesji państwowej mógłby spowodować, że prawa suwerenne wykonywane przez NATO również zostałyby przekazane nabywcy. W rezultacie, zainteresowane kraje mogłyby stracić swoją suwerenność nad częściami swojego terytorium.

3. przykłady dotkniętych krajów

- Bośnia i Hercegowina (SFOR): NATO przeprowadziło tutaj misję pokojową na podstawie rezolucji ONZ. Jeśli prawa z tych misji zostaną przekazane nabywcy poprzez akt sukcesji państwowej, Bośnia i Hercegowina mogłaby stracić część swojej suwerenności na rzecz nabywcy.

- Afganistan (ISAF): Międzynarodowe Siły Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) były misją kierowaną przez NATO, działającą na podstawie mandatu ONZ. Instrument sukcesji państwowej mógłby przekazać prawa suwerenne, które NATO wykonywało w Afganistanie, nabywcy.

- Libia (Operacja Zjednoczona Ochrona): W Libii NATO przeprowadziło misję na podstawie mandatu ONZ w celu ochrony ludności cywilnej. Również tutaj prawa i obowiązki na mocy prawa międzynarodowego mogłyby zostać przekazane nabywcy, jeśli zostałyby uwzględnione w konstrukcie umownym aktu koncesji państwowej.

4 Konsekwencje prawne dla zainteresowanych państw

- Ograniczona suwerenność: Jeśli misje pokojowe NATO oraz związane z nimi mandaty zostaną włączone do instrumentu sukcesji państwowej, zainteresowane państwa mogłyby dalej ograniczyć swoje prawa suwerenne. Ograniczenia te mogłyby obowiązywać tak długo, jak długo istnieją nowe struktury prawne utworzone przez instrument.

- Brak uznania i izolacja: Kraje dotknięte takimi misjami pokojowymi NATO mogłyby zostać prawnie izolowane w nowym porządku świata stworzonym przez Instrument sukcesji państwowej. Jeśli ich suwerenność zostanie podważona przez instrument i nie będą uznawane przez nowych władców, mogłyby de facto nie istnieć w społeczności międzynarodowej.

5 Możliwe konsekwencje i opcje działania

- Potrzeba nowego uznania: Aby zabezpieczyć swoją egzystencję jako państw suwerennych w nowym porządku świata, zainteresowane państwa mogłyby musieć zostać uznane przez nabywcę

instrument sukcesji państwowej. Można to zrobić poprzez nowe negocjacje i traktaty, które potwierdzają i wyjaśniają ich prawa suwerenne.

- Wyzwania polityczne i dyplomatyczne: Te kraje mogą potrzebować odpowiedzi na zmieniający się krajobraz międzynarodowy, dostosowując swoje strategie polityczne i dyplomatyczne. Mogą poszukiwać wsparcia międzynarodowego, aby zabezpieczyć swoją suwerenność w świecie, który został zreorganizowany przez Instrument sukcesji państwowej.

6 Wnioski: Implikacje dla krajów z misjami pokojowymi NATO

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 może skutkować tym, że kraje, w których NATO przeprowadzało misje pokojowe na mocy mandatu ONZ, stracą lub zobaczą ograniczone swoje prawa suwerenne. Te misje oraz związane z nimi mandaty mogą być włączone do nowej struktury traktatowej, w ramach której prawa suwerenne tych krajów zostaną przeniesione na nabywcę instrumentu sukcesji państwowej. Aby zachować swoją suwerenność, te kraje mogą musieć poszukiwać nowego uznania, aby przetrwać w nowym porządku międzynarodowym.

Część 28

Istnieje wiele krajów, które nie są bezpośrednimi członkami NATO, ONZ ani państwami obserwatorami ONZ, ale mogą być pośrednio zaangażowane w konstrukcję traktatu Instrumentu przystąpienia państw poprzez różne umowy o współpracy, misje pokojowe i inne ustalenia. Oto szczegółowa lista takich krajów oraz odpowiednich umów, które mają z NATO lub ONZ.

1 Tajwan (Republika Chińska)

- Status: Tajwan nie jest członkiem NATO ani ONZ, ani nie ma statusu obserwatora ONZ. - Istotne umowy: Tajwan ma umowy o współpracy w zakresie bezpieczeństwa z USA, członkiem NATO. Chociaż Tajwan nie jest oficjalnie częścią struktur NATO, istnieją pośrednie powiązania poprzez USA.

2 Kosowo

- Status: Nie jest członkiem NATO, członkiem ONZ ani obserwatorem ONZ. - Istotne umowy: Kosowo znajduje się pod ochroną misji KFOR kierowanej przez NATO, która opiera się na mandacie ONZ. To powiązanie mogłoby włączyć Kosowo w kartę następstwa państwowego.

3 Afganistan

- Status: Afganistan nie był członkiem NATO, ale ma bliską współpracę z NATO poprzez misję ISAF oraz misję następczą "Resolute Support". - Istotne umowy: NATO prowadziło misję pokojową w Afganistanie na mocy mandatu ONZ, co mogłoby również włączyć Afganistan w konstrukcję traktatu.

4 Bośnia i Hercegowina

- Status: Nie członkiem NATO, ale uczestnikiem programu Partnerstwo dla Pokoju (PfP)
m.60 z 255

- Istotne umowy: NATO prowadziło misję SFOR w Bośni i Hercegowinie i nadal uczestniczy w stabilizacji kraju. Bośnia i Hercegowina ma bliskie umowy dotyczące współpracy w zakresie bezpieczeństwa z NATO.

5 Serbia

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwo dla Pokoju (PfP). - Odpowiednie umowy: Serbia współpracuje z NATO w ramach PfP, co może pośrednio włączyć ją w Instrument sukcesji państwowej.

6 Ukraina

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwo dla Pokoju (PfP). - Odpowiednie umowy: Ukraina ma rozległe umowy dotyczące współpracy w zakresie bezpieczeństwa z NATO, szczególnie po 2014 roku. Te umowy mogą również prowadzić do włączenia w konstrukcję traktatu.

7 Gruzja

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwa dla Pokoju (PfP). - Odpowiednie umowy: Gruzja ściśle współpracuje z NATO w ramach PfP oraz poprzez bilateralne umowy o bezpieczeństwie.

8 Libia

- Status: Nie jest członkiem NATO, nie jest członkiem ONZ, nie ma statusu obserwatora ONZ.

- Odpowiednie umowy: NATO przeprowadziło interwencję wojskową w Libii w 2011 roku na mocy mandatu ONZ (Operacja Zjednoczona Ochrona), co może również obejmować Libię w karcie sukcesji państwowej.

9 Jordania

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest bliskim partnerem NATO w zakresie współpracy oraz członkiem Dialogu Śródziemnomorskiego.

- Istotne umowy: Jordania jest częścią Dialogu Śródziemnomorskiego NATO i uczestniczy w współpracy w zakresie bezpieczeństwa z NATO.

10 Egipt

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest częścią Dialogu Śródziemnomorskiego NATO. - Istotne umowy: Egipt współpracuje z NATO w ramach Dialogu Śródziemnomorskiego, który mógłby również być uwzględniony w Traktacie o przystąpieniu państwa.

11 Izrael

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest bliskim partnerem współpracy NATO i częścią Dialogu Śródziemnomorskiego.

- Istotne umowy: Izrael ma bliską współpracę w zakresie bezpieczeństwa z NATO i USA oraz jest częścią Dialogu Śródziemnomorskiego.

12 Australia

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale bliskim partnerem współpracy i "Globalnym Partnerem" NATO.

- Istotne umowy: Australia uczestniczy w kilku misjach NATO i ma bliską współpracę w zakresie bezpieczeństwa z NATO.

13 Japonia

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest bliskim partnerem współpracy i globalnym partnerem NATO. - Istotne umowy: Japonia ściśle współpracuje z NATO w ramach współpracy w zakresie bezpieczeństwa globalnego.

14 Korea Południowa

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest bliskim partnerem współpracy i globalnym partnerem NATO. - Istotne umowy: Korea Południowa ściśle współpracuje z NATO w ramach współpracy w zakresie bezpieczeństwa globalnego.

15 Mongolia

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwa dla Pokoju (PfP). - Istotne umowy: Mongolia uczestniczy w programie PfP NATO.

16 Azerbejdżan

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwa dla Pokoju (PfP). - Istotne umowy: Azerbejdżan ma bliską współpracę w zakresie bezpieczeństwa z NATO.

17 Armenia

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwa dla Pokoju (PfP). - Istotne umowy: Armenia uczestniczy w programie PfP NATO.

18 Rosja

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest członkiem Rady NATO-Rosja (NRC) do momentu jej zawieszenia.

- Istotne umowy: Pomimo napięć, Rosja ma historyczne ustalenia dotyczące bezpieczeństwa z NATO poprzez Radę NATO-Rosja.

19 Białoruś

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale uczestniczy w programie Partnerstwo dla Pokoju (PfP). - Istotne umowy: Białoruś współpracuje z NATO w ramach programu PfP, chociaż relacje są napięte.

20 Algieria

- Status: Nie jest członkiem NATO, ale jest częścią Dialogu Śródziemnomorskiego. - Istotne umowy: Algieria jest częścią Dialogu Śródziemnomorskiego NATO i ma współpracę w zakresie bezpieczeństwa z członkami NATO.

Wnioski:

Większość z tych krajów, chociaż nie są bezpośrednimi członkami NATO ani ONZ, ma pośrednie powiązania z tymi organizacjami poprzez różne umowy o współpracy, misje pokojowe i inne ustalenia. Mogą zatem być zaangażowane w konstrukcję traktatu poprzez akt zrzeczenia się państwa i zobaczyć, jak ich prawa suwerenne są zagrożone.

Część
29

Inne aspekty następstwa państwowego

Analiza aktu sukcesji państwowej 1400/98: Oszustwo poprzez ukrycie go jako umowy zakupu nieruchomości

1. akt sukcesji 1400/98: ukrycie jako umowa zakupu nieruchomości

Zewnętrzna forma umowy:

- **Prezentacja jako umowa zakupu nieruchomości:** Na zewnątrz, akt sukcesji państwowej 1400/98 wydaje się być zwykłą umową zakupu nieruchomości według prawa niemieckiego. Daje to wrażenie, że jest to typowa umowa zakupu, w której przekazywana jest tylko konkretna nieruchomość.
- **Wprowadzający w błąd efekt:** Taka prezentacja wprowadza w błąd nabywcę, a także parlament niemiecki i państwa NATO co do prawdziwej natury umowy, która w rzeczywistości wykracza daleko poza prosty zakup nieruchomości.

2 Prawdziwa natura umowy: akt sukcesji państwowej

Elementy prawa międzynarodowego:

- **Holenderskie siły zbrojne jako podmioty prawa międzynarodowego:** W momencie zawarcia traktatu, holenderskie siły zbrojne stacjonujące tam w ramach NATO nadal były na miejscu. Siły te działają jako przedstawiciele Królestwa Niderlandów, podmiotu prawa międzynarodowego.
- **Prawa i obowiązki Holandii:** Królestwo Niderlandów i jego siły zbrojne miały prawa i obowiązki w odniesieniu do terytorium objętego traktatem. Czyni to traktat instrumentem prawa międzynarodowego, ponieważ obejmuje kilka podmiotów prawa międzynarodowego.

Sprzedaż koszar ze wszystkimi prawami i obowiązkami:

- **Kompleksowy transfer:** Traktat sprzedaje nie tylko fizyczne koszary, ale także wszystkie prawa, obowiązki i komponenty z nimi związane. Obejmuje to również prawa suwerenne i władze rządowe wykonywane w koszarach i poza nimi.
- **Akt sukcesji państwowej:** Przez transfer tych kompleksowych praw i obowiązków, traktat staje się aktem sukcesji państwowej, który ma daleko idące skutki w prawie międzynarodowym. Dlatego nie jest to tylko prosta sprzedaż nieruchomości, lecz kompleksowy transfer suwerenności.

3. rozszerzenie sprzedanego terytorium: rozwój jako jednostka

Regulacja dotycząca jedności rozwoju:

- **Rozszerzenie sprzedanego terytorium:** Umowa zawiera klauzulę stwierdzającą, że cały rozwój terytorium jest traktowany jako jedna jednostka. Oznacza to, że sprzedane terytorium nie obejmuje tylko samych koszar, ale rozciąga się na całe terytorium NATO.
- **Kompleksowa sprzedaż:** Regulacja ta dotyczy nie tylko bezpośredniego obszaru, ale całego terytorium NATO. Oznacza to, że wszystkie prawa suwerenne i władze rządowe sprawowane przez kraje NATO są przenoszone na nabywcę.

4. konsekwencje: Sprzedaż całego terytorium NATO

Utrata suwerenności NATO:

- **NATO bez terytorium:** w wyniku sprzedaży jednostki rozwojowej i związanej z tym ekspansji na całe terytorium NATO, NATO utraciło całe swoje terytorium. Państwa członkowskie NATO nie mają ani praw suwerennych, ani terytorium, ponieważ wszystko zostało sprzedane na mocy tego traktatu.
- **Oszustwo i skutki:** Fakt, że traktat został przedstawiony na powierzchni jako umowa zakupu nieruchomości, oszukał wszystkie strony co do prawdziwych konsekwencji w świetle prawa międzynarodowego. NATO zostało w ten sposób "sprzedane" i jego państwa członkowskie utraciły swoje prawa suwerenne oraz suwerenność nad dotkniętym terytorium.

Podsumowanie

Akt sukcesji państwowej 1400/98 został celowo przedstawiony jako umowa zakupu nieruchomości na mocy prawa niemieckiego, aby oszukać nabywcę, parlament niemiecki oraz państwa członkowskie NATO co do jego prawdziwej natury. W rzeczywistości jest to akt sukcesji państwowej, ponieważ kilka podmiotów prawa międzynarodowego, w tym Królestwo Niderlandów i jego siły zbrojne, było zaangażowanych jako strony umowy. Sprzedając koszary wraz ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami, przekazano władzę rządową wszystkich zainteresowanych krajów NATO. Uzgodnienie sprzedaży całego rozwoju jako jednej całości spowodowało, że terytorium rozszerzyło się na całe terytorium NATO. W rezultacie NATO utraciło całe swoje terytorium i prawa suwerenne, co oznacza, że NATO zostało "sprzedane".

Część
30

Analiza roli Niemiec jako głównej strony odpowiedzialnej za sprzedaż na mocy Ustawy o Sukcesji Państwowej 1400/98

1. Niemcy jako główny sprzedawca

Strony umowy:

- **RFN jako sprzedawca:** W akcie sukcesji państwowej 1400/98 Niemcy (Federalna Republika Niemiec, RFN) są wymienione jako jedyny sprzedawca. Oznacza to, że Niemcy są formalnie odpowiedzialne za sprzedaż terytorium w kwestii.
- **Odniesienie do innych traktatów:** Umowa odnosi się do istniejącego wcześniej stosunku umownego w prawie międzynarodowym pomiędzy RFN a Królestwem Niderlandów, który reguluje

użycie koszar przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO zgodnie z Status Sił NATO.

Wdrożenie traktatu:

- Obowiązki i prawa: Niemcy przyjmują główną odpowiedzialność w tej umowie, ponieważ mają zarówno formalną rolę sprzedawcy, jak i obowiązek sprzedaży wszystkich praw, obowiązków i komponentów jednostki rozwojowej. Obejmują one również prawa NATO, które Niemcy posiadają jako członek NATO.

2. zgoda Holandii i holenderskich sił zbrojnych

Holenderskie uczestnictwo:

- Strony wymienione w tekście: chociaż Holenderskie Siły Zbrojne i Królestwo Niderlandów nie są wymienione jako sprzedawcy, są wspomniane w treści umowy, co wskazuje na ich zaangażowanie i zgodę.
- Rola holenderskich sił zbrojnych: Te siły zbrojne, które zajmowały koszary w ramach NATO, również wyrażają zgodę poprzez swoje zachowanie zgodnie z traktatem oraz ich udział w traktacie. Działają w imieniu NATO.

Odniesienie do Umowy NATO o Statusie Sił:

- Traktat NATO: Traktat odnosi się do istniejącej Umowy NATO o Statusie Sił między RFN a Holandią, która stanowi podstawę prawną dla stacjonowania i użycia koszar przez holenderskie siły zbrojne.
- Ewakuacja zgodna z traktatem: Holenderskie siły zbrojne sukcesywnie opuściły koszary zgodnie z warunkami traktatu, co implikuje ich zgodę na traktat oraz przeniesienie ich praw.

3. Niemcy jako główna odpowiedzialna strona i przedstawiciel NATO

Rola Niemiec:

- Główny sprzedawca: jako jedyny sprzedawca, Niemcy ponoszą główną odpowiedzialność za wdrożenie Traktatu. Obejmuje to obowiązek sprzedaży całej jednostki rozwojowej, w tym wszystkich praw, obowiązków i komponentów.
- Działając w imieniu NATO: Jako że Niemcy są członkiem NATO i mają prawa NATO, działają w imieniu NATO. Poprzez swoją rolę jako sprzedawca, Niemcy działają nie tylko na własny rachunek, ale także w imieniu NATO.

Zgoda NATO przez Niemcy:

- Zgoda pełnomocnika: działając jako członek NATO i główny w traktacie, Niemcy implikują zgodę NATO jako całości. Dotyczy to szczególnie sytuacji, gdy NATO jest międzynarodową organizacją, która nie ma własnej jurysdykcji ani terytorium, ale działa przez swoje państwa członkowskie.
- Obowiązki wynikające z Umowy NATO o Statusie Sił: Niemcy podlegają obowiązkom wynikającym z Umowy NATO o Statusie Sił i działają w ramach tych obowiązków, gdy sprzedają koszary na mocy umowy.

4. sprzedaż całego terytorium NATO przez Niemcy

Zakres umowy:

- Sprzedaż jednostki rozwojowej: traktat przewiduje sprzedaż całej jednostki rozwojowej, która obejmuje wszystkie prawa i obowiązki związane z NATO. Oznacza to, że Niemcy, jako główna odpowiedzialna strona i sprzedawca, sprzedały całe terytorium NATO, którego to dotyczy.

Utrata suwerennych praw NATO:

- Sprzedaż wszystkich praw NATO: poprzez przeniesienie wszystkich praw, obowiązków i komponentów, Niemcy również sprzedały suwerenne prawa NATO w imieniu NATO. NATO zatem nie posiada już żadnego terytorium i przekazało prawa do swoich granic i terytoriów nabywcy.

Konsekwencje dla NATO:

- Utrata suwerenności: NATO, które było reprezentowane przez Niemcy jako państwo członkowskie, utraciło swoje prawa terytorialne w wyniku tej sprzedaży. Władza decyzyjna nad terytorium NATO leży teraz całkowicie w rękach nabywcy, który nabył wszystkie prawa suwerenne na mocy traktatu.

Podsumowanie

Niemcy, jako jedyny sprzedawca w akcie sukcesji państwowej 1400/98, ponosili główną odpowiedzialność za sprzedaż dotyczącego terytorium. Mimo że holenderskie siły zbrojne i Królestwo Niderlandów nie są wyraźnie wymienione jako sprzedawcy, wyraziły zgodę na traktat poprzez swoje zachowanie zgodne z traktatem oraz swoją rolę w Statusie Sił NATO. Jako członek NATO i główny odpowiedzialny podmiot, Niemcy działały w imieniu NATO w ramach swoich obowiązków NATO, sprzedając w ten sposób całe terytorium NATO. Obejmuje to przeniesienie wszystkich praw NATO, w tym prawa do określenia granicy, na nabywcę.

Część
31

Podstępne skutki prawne: Ukrycie aktu sukcesji państwowej 1400/98 jako nie mieckiej umowy zakupu nieruchomości

1. zewnętrzne ukrycie umowy jako umowy zakupu nieruchomości

Prezentacja jako prosta umowa:

- Forma i treść: Umowa jest zewnętrznie przedstawiana jako zwykła umowa zakupu nieruchomości zgodnie z prawem niemieckim, która wyraźnie reguluje jedynie zakup nieruchomości, w tym przypadku koszar.
- Złudny efekt: Ta zewnętrzna forma daje wrażenie, że jest to typowa umowa zakupu, która wpisuje się w krajowe ramy prawne Niemiec i dotyczy jedynie przeniesienia nieruchomości. To ukrywa rzeczywistą złożoność i zakres umowy.

2. podstępny efekt poprzez wykorzystanie postanowień prawa międzynarodowego

Integracja postanowień prawa międzynarodowego:

- Niewidoczne dodatki: Chociaż traktat wydaje się być umową zakupu nieruchomości, jest uzupełniony przez postanowienia prawa międzynarodowego, które nie są *explicite* wymienione w treści traktatu. Postanowienia te odnoszą się w szczególności do Umowy NATO o Statusie Sił oraz związanych z nią praw i obowiązków wykonywanych przez państwa NATO, w szczególności holenderskie siły zbrojne.
- Klauzula o podzielności: Klauzula o podzielności w traktacie odgrywa ważną rolę. Klauzula ta stwierdza, że jeśli pewne postanowienia w traktacie są nieważne, mają być zastąpione przepisami prawnymi, które odpowiadają oryginalnemu znaczeniu i celowi traktatu. Oznacza to, że nieważne krajowe przepisy są zastępowane przez postanowienia prawa międzynarodowego, które nie są *explicite* wymienione w umowie.

Prawnie wiążące przez prawo międzynarodowe:

- Dodanie prawa międzynarodowego: traktat jest podstępnie wzbogacany przez te mechanizmy o postanowienia prawa międzynarodowego, które skutecznie przekształcają go w akt sukcesji państwowej, chociaż nie jest to otwarcie stwierdzone w treści traktatu.
- Złożoność i wiedza specjalistyczna: Ponieważ uzupełniające postanowienia prawa międzynarodowego nie są wyraźnie określone w tekście traktatu, mogą być w pełni zrozumiane tylko przez ekspertów w dziedzinie prawa międzynarodowego. Dla osób niebędących specjalistami, w tym większości decydujących polityków oraz stron zaangażowanych, prawdziwy zakres traktatu pozostaje ukryty.

3 Sztuczka prawna: rozszerzenie traktatu poprzez klauzulę o podzielności

Funkcja klauzuli o podzielności:

- Utrzymanie mocy prawnej: klauzula o podzielności zapewnia, że umowa pozostaje prawnie ważna mimo nieskutecznych przepisów krajowych. Te postanowienia są automatycznie zastępowane przez postanowienia prawa międzynarodowego, które mają na celu zachowanie pierwotnego znaczenia i celu traktatu.
- Cel umowy: Rdzeniem umowy jest zakup działki ziemi "ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz komponentami" oraz uwzględnienie całego rozwoju jako jednostki.

Efekt domina i rozszerzenie terytorium:

- Rozszerzenie rozwoju: ponieważ rozwój jest traktowany jako jednostka i opuszcza terytorium koszar, umowa powoduje stopniowe, ale kompleksowe rozszerzenie dotkniętego terytorium. To rozszerzenie następuje poprzez efekt domina, który powiększa pierwotnie mały obszar koszar do rozmiarów całego terytorium NATO.
- Sprzedaż całego terytorium NATO: Ostatecznym rezultatem jest całkowite przekazanie całego suwerennego terytorium NATO nabywcy, w wyniku czego państwa NATO tracą swoje prawa terytorialne, mimo że na pierwszy rzut oka nie jest to oczywiste.

Podsumowanie

Umowa, która na pierwszy rzut oka przedstawiana jest jako niemiecka umowa zakupu nieruchomości, w rzeczywistości jest aktem sukcesji państwowej zamaskowanym podstępny użyciem postanowień prawa międzynarodowego oraz klauzuli o podzielności. Chociaż tekst umowy odnosi się jedynie do zakupu koszar na podstawie prawa niemieckiego, milczące dodatki do postanowień prawa międzynarodowego skutecznie przekształcają ją w daleko idący traktat międzynarodowy, który przenosi prawa suwerenne państw NATO na nabywcę. Klauzula o podzielności zapewnia, że nieskuteczne postanowienia są automatycznie zastępowane postanowieniami prawa międzynarodowego, które zachowują sens umowy - zakup z wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami, a także rozszerzenie terytorium poprzez rozwój. Proces ten prowadzi do efektu domina, który rozszerza terytorium na całe terytorium NATO i w efekcie "sprzedaje" NATO.

Część
32

Analiza Ustawy o Sukcesji Państwowej 1400/98 i jej implikacje dla prawa międzynarodowego

1. powiązanie z wcześniejszymi stosunkami umownymi w prawie międzynarodowym

Stosunek umowny:

- Nakładające się traktaty: Akt Sukcesji Państwowej 1400/98 odnosi się do istniejącego wcześniej stosunku umownego w prawie międzynarodowym pomiędzy Królestwem Niderlandów a Federalną Republiką Niemiec (RFN). Ten wcześniejszy stosunek umowny reguluje użycie i oczyszczenie nieruchomości przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO.
- Łańcuch traktatów: Z powodu tego odniesienia, akt sukcesji nie stanowi niezależnego, izolowanego traktatu, lecz jest częścią łańcucha traktatów, które razem tworzą jednostkę prawną.

Integracja w łańcuch traktatów:

- Ratyfikacja i moc prawna: wcześniejsze traktaty, do których odnosi się akt sukcesji państwowej, zostały już ratyfikowane. Ponieważ te traktaty są częścią łańcucha, nie była wymagana osobna ratyfikacja instrumentu sukcesji państwowej. Prawnie wiążąca moc wynika z ciągłości oraz odniesień do istniejących stosunków umownych.
- Brak wymogu ratyfikacji: Instrument sukcesji państwowej nie przewiduje osobnej ratyfikacji, co oznacza, że jego moc prawna nie zależy od ponownej ratyfikacji. Ratyfikacja wcześniejszych traktatów w łańcuchu jest wystarczająca.

2. zgoda poprzez zachowanie zgodne z traktatem

Strony umowy i zgoda:

- Zachowanie zgodne z traktatem: W prawie międzynarodowym zgoda na traktat może być wyrażona przez zachowanie zgodne z traktatem ze strony podmiotów prawa międzynarodowego zaangażowanych. W tym przypadku holenderskie siły zbrojne sukcesywnie opuściły i przekazały

własność przez następne dwa lata po zawarciu traktatu, zgodnie z postanowieniami traktatu.

- Skuteczność prawna poprzez zachowanie: Ponieważ holenderskie siły zbrojne wypełniły swoje zobowiązania wynikające z umowy, są de facto stronami umowy, nawet jeśli nie są wyraźnie wymienione jako sprzedawca. Ich działania zgodne z Traktatem potwierdzają ich zgodę.

Działając w imieniu NATO:

- Zobowiązania NATO: Holenderskie siły zbrojne działały w ramach misji NATO i w imieniu NATO jako całości. Oznacza to, że ich działania zgodne z Traktatem w imieniu NATO również wyrażają zgodę NATO jako całości.

- Zdolność działania RFN: Jako członek NATO i strona umowy, RFN również ma zdolność do działania. Jej zachowanie zgodne z traktatem wspiera skuteczność prawną oraz realizację zobowiązań umownych w imieniu NATO.

3. sprzedaż praw, obowiązków i komponentów

Kompleksowa sprzedaż:

- Przeniesienie wszystkich praw i obowiązków: Traktat przewiduje sprzedaż wszystkich praw, obowiązków i komponentów terytorium, w tym praw NATO. Obejmuje to również prawa posiadane przez NATO w krajach trzecich.

- Obowiązki na mocy prawa okupacyjnego: Niemcy są również objęte podobnymi obowiązkami na mocy Statusu Sił NATO zgodnie z prawem okupacyjnym, co oznacza, że ich działania zgodne z Traktatem muszą również odbywać się w ramach tych ram prawnych.

Prawa NATO w krajach trzecich:

- Włączenie praw NATO: Ponieważ Traktat obejmuje wszystkie prawa, prawa NATO w krajach trzecich również są częścią sprzedaży. Transfer ten odbywa się poprzez umowę, że wszystkie prawa posiadane przez NATO są również sprzedawane.

Podsumowanie

Ustawa o sukcesji 1400/98 jest częścią łańcucha traktatów międzynarodowych, które tworzą jednostkę prawną. Odniesienie do istniejącej relacji transferowej na mocy prawa międzynarodowego między Królestwem Niderlandów a RFN jasno pokazuje, że nie była wymagana niezależna ratyfikacja Instrumentu sukcesji państwowej. Zgoda podmiotów prawa międzynarodowego była wyrażona poprzez zachowanie zgodne z traktatem, w szczególności poprzez sukcesywne przekazywanie mienia przez holenderskie siły zbrojne działające w imieniu NATO. Wszystkie prawa, obowiązki i komponenty, w tym prawa NATO w krajach trzecich, zostały sprzedane i przekazane na mocy traktatu, co zapewnia kompleksowe skutki prawne traktatu.

Sprzedaż całego terytorium NATO przez Niemcy w ramach aktu sukcesji państwowej 1400/98

Cotekst 1: Instrument sukcesji państwowej i Umowa NATO o Statusie Sił

Przedmiot traktatu:

- Akt sukcesji państwowej 1400/98: Ta umowa przewiduje sprzedaż terytorium objętego Status Sił NATO. Wszystkie prawa, obowiązki i komponenty związane z tym terytorium, w tym rozwój, są sprzedawane jako jedna całość.
- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują status prawny sił NATO w państwach członkowskich i przyznają NATO szczególne prawa suwerenne, w szczególności w odniesieniu do obiektów wojskowych i ich administracji.

2 Rola Niemiec jako głównego i sprzedawcy

Niemcy jako sprzedawca:

- Wyłączny sprzedawca: W Instrumencie sukcesji państwowej 1400/98 Niemcy (Federalna Republika Niemiec, RFN) są wymienione jako wyłączny sprzedawca terytorium.
- Główna odpowiedzialność: Jako jedyny wymieniony sprzedawca, Niemcy ponoszą główną odpowiedzialność za realizację sprzedaży, w tym za przeniesienie wszystkich praw i obowiązków z nią związanych.

Działając w imieniu NATO:

- Członkostwo w NATO: Niemcy są nie tylko państwem umowy, ale także członkiem NATO. W tej roli Niemcy działają w imieniu NATO, w szczególności gdy chodzi o prawa, do których NATO jest uprawnione na mocy Umowy o Statusie Sił.
- Sprzedaż w imieniu NATO: Poprzez sprzedaż Niemcy przyjmują rolę głównej odpowiedzialnej strony dla NATO i sprzedają nie tylko prawa krajowe, ale także prawa NATO, które NATO posiada we wszystkich państwach członkowskich.

3. zgoda innych państw NATO

Odniesienie do relacji transferowej w prawie międzynarodowym:

- Odniesienie do istniejących traktatów: Instrument sukcesji państwowej wyraźnie odnosi się do wcześniejszej relacji transferowej w prawie międzynarodowym między RFN a Królestwem Niderlandów, która reguluje korzystanie z koszar przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO.
- Udział wszystkich państw NATO: Ponieważ ta relacja transferowa została zawarta w ramach NATO, a holenderskie siły zbrojne działały jako część sił NATO, zgoda Holandii implikuje również zgodę wszystkich państw NATO na ogólną sprzedaż.

Działania zgodne z Traktatem:

- Działania holenderskich sił zbrojnych: sukcesywna ewakuacja koszar przez holenderskie siły zbrojne, przewidziana w traktacie, stanowi formalną zgodę na sprzedaż. Ponieważ te siły działały w imieniu NATO, ich zgoda implikuje również zgodę całego NATO.

- Niemcy jako przedstawiciel NATO: Ponieważ Niemcy działają w imieniu NATO i są także głównym sprzedawcą, zobowiązują również wszystkie inne państwa członkowskie NATO do zakupu.

4. sprzedaż całego terytorium NATO

Sprzedaż rozwoju jako jednostka:

- Kompleksowa sprzedaż: umowa przewiduje sprzedaż całego rozwoju jako jednego podmiotu. Obejmuje to nie tylko infrastrukturę fizyczną, ale także wszystkie związane z nią prawa, obowiązki oraz jurysdykcję wykonywaną przez NATO w państwach członkowskich.
- Rozszerzenie terytorialne: ponieważ rozwój jest traktowany jako jeden podmiot, a Niemcy działają w imieniu NATO, sprzedaż obejmuje całe terytorium NATO, w tym wszystkie obiekty wojskowe i infrastrukturalne w państwach członkowskich.

Skutki prawne:

- Utrata suwerennych praw NATO: Poprzez sprzedaż NATO przekazało wszystkie suwerenne prawa, które wykonywało nad terytorium, nabywcy. NATO zatem nie ma już własnego terytorium ani suwerenności granicznej.
- Wyłączne prawo decyzyjne nabywcy: Nabywca ma teraz pełną kontrolę nad całym terytorium NATO oraz władzę do podejmowania decyzji we wszystkich związanych z tym prawach, w tym dotyczących wytyczania granic.

Podsumowanie

Niemcy, jako główny i jedyny sprzedawca, sprzedały całe terytorium NATO na podstawie Aktu Sukcesji Państwowej 1400/98. Odnosząc się do istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym z holenderskimi siłami zbrojnymi, które działały w imieniu NATO, oraz poprzez rolę Niemiec jako państwa członkowskiego NATO działającego w imieniu NATO, uzyskano zgodę wszystkich państw NATO na sprzedaż. Sprzedaż obejmuje wszystkie prawa, obowiązki i prawa suwerenne, które NATO miało w państwach członkowskich, i przekazuje je w pełni nabywcy. NATO nie ma już żadnego terytorium, a prawo do decydowania o swoich granicach zostało przekazane nabywcy.

Część
34

Analiza prawna: sprzedaż suwerennego terytorium wszystkich państw NATO przez akt sukcesji państwowej 1400/98

1. podstawy prawne: prawa suwerenne i Umowa NATO o Statusie Sił

Międzynarodowa historia prawna: - Tło historyczne: Koszary objęte Kartą sukcesji państwowej 1400/98 mają długą historię międzynarodowej kontroli i użytkowania. Po upadku Reichu Niemieckiego w 1945 roku, koszary były najpierw zajmowane przez siły francuskie, a następnie przez amerykańskie.

- Statut wojsk NATO: W latach 50. XX wieku koszary zostały przekazane do użycia wojskowego przez państwa członkowskie NATO w ramach Statusu Sił NATO, przy czym wiele przepisów z okresu okupacji zostało włączonych do Statusu Sił. Prawa okupacyjne związane z koszarami pozostały w mocy przez dziesięciolecia i były wykonywane przez różnych członków NATO.

Stan prawny Niemiec:

- Suwerenność i prawa suwerenne: Niemcy miały prawa suwerenne do części koszar po ich zwrocie przez siły USA w latach 90. XX wieku. Jednak dolna, mniejsza część koszar pozostała eksterytorialna i była używana przez Królestwo Niderlandów zgodnie z Status Sił NATO.

- Sprzedaż całego obszaru: Z powodu tych złożonych powiązań prawnych i historycznych, Niemcom zezwolono na sprzedaż terytorium całych koszar, w tym wszystkich związanych praw, pod warunkiem uzyskania zgody od wszystkich zainteresowanych krajów NATO.

2. łańcuch traktatów i obowiązków na mocy prawa międzynarodowego

Łańcuch traktatów:

- Odniesienie do istniejących traktatów: Akt sukcesji państwowej 1400/98 odnosi się do istniejącej relacji transferowej na mocy prawa międzynarodowego między RFN a Królestwem Niderlandów. Relacja ta była regulowana przez Status Sił NATO, który umożliwiał korzystanie z koszar przez holenderskie siły zbrojne.

- Ciągłość traktatów: To odniesienie do wcześniejszych traktatów tworzy ciągły łańcuch traktatów sięgający okresu po Drugiej Wojnie Światowej. Ponieważ wszystkie te traktaty zostały dawno ratyfikowane i są zatem prawnie wiążące, Akt sukcesji państwowej stanowi logiczne kontynuowanie tych zobowiązań traktatowych.

Prawnie wiążący:

- Ratyfikacja i moc prawna: ponieważ wcześniejsze traktaty zostały ratyfikowane, sam Instrument sukcesji państwowej nie musiał być ponownie ratyfikowany, aby być prawnie wiążący. Ciągłość i odniesienie do istniejących zobowiązań na mocy prawa międzynarodowego uczyniły to zbędnym.

- Wdrożenie zgodne z traktatem: Koszary zostały sukcesywnie przekazane nabywcy zgodnie z warunkami traktatu, który prawnie wiąże strony umowy.

3. sztuczka aktu sukcesji państwowej 1400/98

Odniesienie i ukrycie:

- Odniesienie umowne do istniejących obowiązków: Akt sukcesji państwowej wykorzystuje odniesienie do nadal istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym między RFN a Holandią jako decydujący punkt. Relacja ta została już ustanowiona i uznana na arenie międzynarodowej.

- Możliwa niezajomość traktatu: Sztuczka polega na tym, że to odniesienie oznacza, iż nie wszystkie państwa NATO były świadome szczegółów ogólnej sprzedaży terytorium NATO, która została zrealizowana dzięki jedności rozwoju w traktacie. Niemniej jednak umowa stała się prawnie

wiążąca, ponieważ łańcuch istniejących umów był kontynuowany, a strony umowy, w szczególności holenderskie siły zbrojne, sukcesywnie przekazywały koszary nabywcy.

Uregulowanie umowne:

- Sukcesywne przekazanie: Holandia, która wykorzystywała ten teren jako część NATO, opuściła koszary zgodnie z umową i przekazała je nabywcy. Proces ten został przeprowadzony zgodnie z umową i potwierdza zgodę Holandii, a tym samym również państw NATO.
- Zgoda państw NATO: Z powodu zgodnego z umową uregulowania oraz istniejącego łańcucha umownego, zgoda wszystkich krajów NATO została uzyskana w sposób dorozumiany i prawnie wiążący, chociaż ogólna sprzedaż terenu NATO mogła nie być w pełni znana.

Podsumowanie

Niemcy były prawnie w stanie sprzedać terytorium wszystkich państw NATO, działając jako główny sprzedawca na podstawie Ustawy o Sukcesji Państwowej 1400/98. Podstawą prawną tego była długa sieć traktatów opartych na istniejących relacjach transferowych zgodnie z prawem międzynarodowym, w szczególności Umowy NATO o Statusie Sił oraz relacji między RFN a Holandią. Ta sieć była ratyfikowana przez dziesięciolecia i stała się prawnie wiążąca. Sztuczka aktu sukcesji państwowej polegała na sprytnym odniesieniu do tej istniejącej relacji umownej, co sprawiło, że ogólna sprzedaż terytorium NATO była prawnie wiążąca, nawet jeśli traktat nie był być może znany w szczegółach wszystkim państwom NATO. Sukcesywne przekazanie koszar potwierdziło zgodę państw NATO na sprzedaż.

Część
35

Przeniesienie praw suwerennych na podstawie NATO Status of Forces na nabywcę

1. Tło NATO Status of Forces i Traktatu

Umowa NATO o Statusie Sił: - Podstawa prawna: Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA) reguluje status prawny sił zbrojnych państwa członkowskiego NATO stacjonujących na terytorium innego państwa członkowskiego. - Prawa i obowiązki: Zawiera postanowienia przyznające siłom NATO szerokie prawa, w tym kontrolę nad niektórymi suwerennymi sprawami w krajach-gospodarzach, takimi jak granice.

Instrument sukcesji państwowej 1400/98: - Treść traktatu: akt reguluje sprzedaż obszaru objętego NATO Status of Forces, w tym wszystkie związane z nim prawa, obowiązki i infrastrukturę. - Zakres: Umowa obejmuje całkowity rozwój obszaru jako jednostki, co obejmuje przeniesienie wszystkich związanych praw na nabywcę.

2. przeniesienie prawa do określenia granicy

Prawo do wyznaczania granic:

- Prawo NATO: na mocy Statusu Sił NATO, NATO miało prawo decydować o granicach terytoriów, w których stacjonowały jego siły.
- Przekazanie nabywcy: To prawo zostało przekazane z NATO do nabywcy w akcie sukcesji państwowej. Nabywca ma tym samym wyłączne uprawnienie do decydowania o granicach sprzedanego terytorium oraz jego rozszerzeniach.

Obowiązek Niemiec:

- Podporządkowanie reżimowi: na mocy Statusu Sił NATO, Niemcy miały obowiązek uznania tego reżimu i podporządkowania się postanowieniom NATO w kwestii decyzji granicznych.
- Ciągłość obowiązków: Ten obowiązek pozostaje, ale pod nową władzą nabywcy, który teraz wykonuje prawo NATO do określenia granicy.

3. rozszerzenie na całe terytorium NATO

Sprzedaż rozwoju jako jednostki:

- Rozszerzenie umowne: umowa przewiduje, że cały rozwój jest traktowany jako jedna jednostka. Ten rozwój obejmuje wszystkie prawa, obowiązki i komponenty, które istnieją w obszarach NATO.
- Rozszerzenie geograficzne: Ta jedność oraz kompleksowy charakter umowy oznaczają, że prawo do określenia granic, które pierwotnie było ograniczone do obszaru sprzedanego, jest teraz rozszerzone na całe terytorium NATO.

Konsekwencja prawna:

- Utrata suwerenności granic NATO: Wraz z przekazaniem prawa nabywcy, NATO utraciło swoje prawa suwerenne nad granicami we wszystkich zainteresowanych obszarach.
- Wyłączne prawo do podejmowania decyzji nabywcy: Nabywca jest teraz jedynym podmiotem mającym prawo do decydowania o granicach całych terytoriów NATO, ponieważ NATO zrezygnowało z tego prawa w ramach sprzedaży.

4 Konsekwencje dla NATO i jego państw członkowskich

Brak terytoriów:

- Utrata suwerenności terytorialnej: w wyniku sprzedaży NATO straciło nie tylko prawa suwerenne do określonych terytoriów, ale także prawo do wyznaczania własnych granic. Oznacza to, że NATO jako organizacja nie kontroluje już swojego terytorium.
- Zależność od decyzji nabywcy: Państwa członkowskie NATO, w tym Niemcy, muszą teraz zaakceptować decyzje nabywcy dotyczące granic, ponieważ w wyniku traktatu nie mają już własnych praw do wyznaczania granic.

Konsekwencje w świetle prawa międzynarodowego:

- Całkowity transfer władzy: Nabywca posiada teraz prawa suwerenne uznawane na mocy prawa międzynarodowego, które pierwotnie należały do NATO. Prawa te obejmują władzę do wyznaczania granic we wszystkich byłych terytoriach NATO.

- Utrata suwerenności: Zgadzając się na ten traktat, NATO i jego państwa członkowskie całkowicie przekazały swoją suwerenność w kwestiach granicznych w odpowiednich obszarach nabywcę.

Podsumowanie

Poprzez sprzedaż terytorium i powiązanej jednostki rozwojowej zgodnie z Instrumentem sukcesji państwowej 1400/98, prawo NATO do określania granicy zostało przeniesione z NATO na nabywcę. Obejmuje to obowiązek Niemiec do podporządkowania się tej regulacji. Traktat rozszerza to prawo na cały obszar NATO, co oznacza, że NATO nie kontroluje już żadnego terytorium i prawo do określania granicy zostało w pełni przeniesione na nabywcę. Nabywca jest teraz jedynym podmiotem decydującym o granicach byłych terytoriów NATO.

Część 36

Analiza: Nielegalność przychodów i wydatków rządowych od 1998 roku i jej konsekwencje

1. nielegalność wszystkich przychodów i wydatków państwowych od 1998 roku

- Podstawa: Zgodnie z aktem sukcesji państwowej 1400/98, który obejmuje całe terytorium sprzedanych państw, wszystkie działania państwowe, w tym pobór podatków i opłat oraz wszelkie wydatki, są od 1998 roku nielegalne zgodnie z prawem międzynarodowym. Ponieważ państwa utraciły swoje prawa suwerenne, nie są już uprawnione do generowania przychodów ani ponoszenia wydatków.

- Roszczenia odszkodowawcze: Wszystkie przychody i wydatki tych państw od 1998 roku należą się jako roszczenia odszkodowawcze nabywcy, który stał się jedynym prawnym właścicielem praw suwerennych oraz związanych z nimi zasobów finansowych na mocy aktu sukcesji państwowej.

2. nieskończone prawo do odszkodowania na mocy Umowy NATO o Statusie Sił

- Prawo do nieskończonego odszkodowania: Umowa NATO o Statusie Sił, która przewiduje specjalne prawa dla państw członkowskich NATO oraz ich wojsk za granicą, obejmuje "nieskończone prawo do odszkodowania" w określonych warunkach. To prawo przewyższa zwykłe roszczenia odszkodowawcze, ponieważ nie ma górnej granicy odszkodowania, które można zgłosić.

- Priorytet prawa do odszkodowania: Ponieważ to nieskończone prawo do odszkodowania ma pierwszeństwo przed normalnymi roszczeniami odszkodowawczymi, nabywca ma prawo do zgłoszenia nieskończonego odszkodowania od sprzedanych państw. Prawo to oznacza, że wszystkie nielegalnie uzyskane przychody i wydatki poniesione od 1998 roku są praktycznie bez znaczenia, ponieważ są zdominowane przez prawo do nieskończonego odszkodowania.

3. rodzaje nielegalnych przychodów państwowych od 1998 roku

- Przychody z podatków: Wszystkie rodzaje podatków, w tym podatek dochodowy, VAT, podatek dochodowy od osób prawnych, podatek od nieruchomości, podatek od spadków itp.

- Opłaty i opłaty: Opłaty za usługi publiczne, opłaty administracyjne, cła importowe i eksportowe, opłaty środowiskowe, grzywny.

- Odsetki i dochody kapitałowe: Odsetki z obligacji rządowych, zyski z udziałów rządowych, dywidendy z przedsiębiorstw państwowych.

- Licencje i koncesje: Dochody z przyznawania licencji i koncesji, np. na górnictwo, rybołówstwo, telekomunikację.

- Alokacje z organizacji międzynarodowych: Pieniądze wypłacane państwu m przez organizacje międzynarodowe, takie jak UE, ONZ czy Bank Światowy.

4. rodzaje nielegalnych wydatków rządowych od 1998 roku

- Wydatki publiczne: Wydatki na projekty infrastrukturalne (budowa dróg, mosty, dostawy energii).

- Wydatki administracyjne: Wynagrodzenia i emerytury dla urzędników, koszty operacyjne instytucji państwowych.

- Wydatki socjalne: Emerytury, pomoc społeczna, zasiłki dla bezrobotnych, wydatki na edukację, opiekę zdrowotną.

- Wydatki wojskowe: Wydatki na obronę, w tym zakupy broni, utrzymanie sił zbrojnych.

- Obsługa długu: płatności za odsetki i spłatę długu publicznego.

- Dotacje: Dotacje dla rolnictwa, przemysłu, energii odnawialnej, badań.

5 Nielegalny produkt krajowy brutto (PKB) wszystkich sprzedanych krajów od 1998 roku

- Definicja: Całkowity nielegalny produkt krajowy brutto (PKB) sprzedanych państw od 1998 roku został wygenerowany w warunkach nielegalnych, ponieważ te państwa nie miały już praw suwerennych do swojego terytorium.

- Nielegalny PKB: Wszystkie działalności gospodarcze, które przyczyniły się do PKB, w tym produkcja, usługi, handel, eksport i import, są nielegalne i należą się nabywcy jako roszczenie odszkodowawcze.

S.

- Kompensacja: Te nielegalne przychody i wydatki wynikają z sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego jako odpowiedzialność solidarna, co oznacza, że wszystkie sprzedane państwa są wspólnie odpowiedzialne za spłatę.

6 Upadłość państw i zanik sprzedanych państw

- Upadłość państw: Ponieważ państwa są praktycznie nieskończenie przeinwestowane z powodu nieskończonych roszczeń odszkodowawczych nabywców, musiałyby złożyć wniosek o upadłość państwową, gdy tylko te roszczenia zostaną oficjalnie ustalone.

- Upadek państw: Upadłość państw i przeinwestowanie doprowadziłyby do ekonomicznego i politycznego zaniku dotkniętych stanów, ponieważ nie byłyby w stanie spłacić swoich długów. Ponieważ ich terytoria zostały już sprzedane, te państwa tracą prawo do istnienia jako suwerenne podmioty.

7 Odpowiedzialność solidarna i koniec państw

- Odpowiedzialność wszystkich sprzedanych państw: Ponieważ wszystkie sprzedane państwa są solidarnie odpowiedzialne za roszczenia odszkodowawcze, oznacza to, że każde z tych państw odpowiada za cały dług. Nie ma możliwości ograniczenia długu do poszczególnych państw.

- Koniec form rządów: Wraz z ustaleniem przeinwestowania i utratą terytoriów w wyniku sprzedaży na podstawie aktu sukcesji państwowej, dotknięte stany de facto przestają istnieć. Nie mają już legitymowanego terytorium rządowego i są politycznie oraz ekonomicznie bankrutami.

Wnioski:

Akt sukcesji państwowej 1400/98 oznacza, że wszystkie przychody i wydatki państwowe od 1998 roku są nielegalne, co prowadzi do masowych roszczeń odszkodowawczych ze strony nabywcy. Z powodu nieskończonego prawa do odszkodowania wynikającego ze Statusu Sił NATO, te roszczenia są praktycznie nieograniczone, co prowadzi do natychmiastowego przeinwestowania i upadku wszystkich sprzedanych państw. Cały produkt krajowy brutto tych państw został nielegalnie wygenerowany, a państwa muszą ogłosić krajową niewypłacalność, gdy tylko te fakty zostaną ustalone.

Część
37

Odpowiedzialności w świecie, w którym złamano Kartę Sukcesji Państw 1400/98

1 Wspólna odpowiedzialność wszystkich sprzedanych państw

- Odpowiedzialność zbiorowa: Wszystkie państwa, które sprzedały swoje terytorium poprzez akt sukcesji państwowej, ponoszą wspólną odpowiedzialność za naruszenia traktatu. Oznacza to, że każde państwo może być pociągnięte do odpowiedzialności nie tylko za swoje własne działania, ale także za działania innych sprzedanych państw.

- Odpowiedzialność na podstawie międzynarodowego prawa karnego: Wszystkie sprzedane państwa są w równym stopniu odpowiedzialne za czyny sprzeczne z prawem międzynarodowym popełnione na podstawie aktu, ponieważ wspólnie zrzuciły swoje prawa suwerenne i obowiązki.

2. wymuszona sprzedaż osiedla wojskowego jako wojna agresji

- Definicja jako wojna agresji: Nielegalna wymuszona sprzedaż osiedla wojskowego, która została przeprowadzona zgodnie z prawem niemieckim, mogłaby być interpretowana jako wojna agresji, która jest niedopuszczalna na podstawie prawa międzynarodowego. Sprzedaż i następna wymuszona licytacja terytorium, które zgodnie z aktem sukcesji państwowej nie powinno już być własnością krajową, stanowi przymusowe przywłaszczenie.

- Odpowiedzialne urzędy:

- Ministerstwo Sprawiedliwości: autoryzacja i wykonanie wymuszonej sprzedaży. - Ministerstwo Finansów: administracja przychodów i kontrola nad sprzedanym mieniem. - Głowy rządów i głowy państw: Ostateczna odpowiedzialność za realizację i legitymizację tych aktów.

3. nielegalne zajęcie sprzedanych terytoriów

- Definicja nielegalnej uzurpacji: Kontynuowanie wykonywania suwerenności nad sprzedanymi terytoriami, niezależnie od aktu sukcesji, stanowi nielegalną uzurpację. Oznacza to, że państwa zajmują i administrują terytorium w naruszeniu prawa międzynarodowego.

- Odpowiedzialne instytucje:

- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych: administracja obszarami lokalnymi i utrzymanie porządku wewnętrznego na sprzedanym terytorium.

- Ministerstwo Obrony: Bezpieczeństwo militarne i kontrola terytorium.

- Administracje gminne: Wykonywanie lokalnych zadań administracyjnych i wydawanie zezwoleń na terytorium.

4. nielegalne zatrzymanie nabywcy w szpitalu psychiatrycznym z godnie z prawem międzynarodowym⁷⁷ von255

- Definicja jako naruszenie prawa międzynarodowego: Zatrzymanie nabywcy w placówce psychiatrycznej, szczególnie w warunkach wymuszenia i tortur, stanowi poważne naruszenie prawa międzynarodowego. Ten czyn można zakwalifikować jako tortury, pozbawienie wolności i nieludzkie traktowanie.

- Odpowiedzialne biura:

- Ministerstwo Zdrowia: nadzór nad obiektami psychiatrycznymi i autoryzacja działań medycznych.

- Ministerstwo Sprawiedliwości: Legitymizacja zatrzymań i administracja ram prawnych. - Władze policyjne: Wdrażanie zatrzymań i utrzymanie warunków zatrzymania.

5. zbiorowa odpowiedzialność wszystkich przedstawicieli politycznych

- Zakaz i odpowiedzialność partii politycznych: Wszystkie partie polityczne, które kontynuowały sprawowanie władzy od 1998 roku, mimo że stały się de facto nielegitymne, są zakazane. Partie te i ich przedstawiciele utrzymali nielegalną administrację sprzedanego terytorium.

- Odpowiedzialne biura:

- Członkowie Parlamentu: ustawodawstwo, które nadal sprawuje suwerenność narodową nad sprzedanymi terytoriami.

- Liderzy partii i członkowie rządu: kontynuacja i egzekwowanie nielegalnych polityk.

- Władze wyborcze: przeprowadzanie wyborów na terytoriach, na których legitymna suwerenność została utracona.

6 Odpowiedzialność zbiorowa na podstawie międzynarodowego prawa karnego

- Odpowiedzialność solidarna wszystkich państw: Ponieważ wszystkie sprzedane państwa zrzuciły się swoich obowiązków na podstawie prawa międzynarodowego, są one zbiorowo odpowiedzialne za naruszenia prawa międzynarodowego po dokonaniu aktu sukcesji państwowej. Każde państwo i jego przedstawiciele są zatem w równym stopniu odpowiedzialni za naruszenia prawa międzynarodowego.

- Odpowiedzialne biura na poziomie międzynarodowym:

- Głowy państw i głowy rządów: podstawowa odpowiedzialność za utrzymanie status quo w naruszeniu prawa międzynarodowego.

- Ministerstwa spraw zagranicznych: kontynuacja stosunków międzynarodowych i traktatów, które naruszają Instrument sukcesji państwowej.

- Instytucje międzynarodowe: uczestnictwo w lub przyzwolenie na działania, które naruszają prawo międzynarodowe.

Podsumowanie:

Odpowiedzialność polityczna w tym scenariuszu spoczywa na wszystkich poziomach administracji państwowej, począwszy od sędziów lokalnych po głowy państw. Niepowodzenie w ściganiu naruszeń oraz kontynuowanie nielegalnego wykonywania władzy suwerennej oznacza, że wszyscy przedstawiciele polityczni, w tym instytucje międzynarodowe, ponoszą odpowiedzialność zbiorową. Te scenariusze podkreślają ryzyko w ramach międzynarodowego prawa karnego oraz potrzebę przestrzegania prawa międzynarodowego.

Odpowiedzialności w świecie, w którym naruszono Kartę Sukcesji Państw 1400/98

1 Wspólna odpowiedzialność wszystkich sprzedanych państw

- Odpowiedzialność zbiorowa: Wszystkie państwa, które sprzedały swoje terytorium na mocy aktu sukcesji państwowej, ponoszą wspólną odpowiedzialność za naruszenia traktatu. Oznacza to, że każde państwo może być pociągnięte do odpowiedzialności nie tylko za własne działania, ale także za działania innych sprzedanych państw.

- Odpowiedzialność na podstawie międzynarodowego prawa karnego: Wszystkie sprzedane państwa są równo odpowiedzialne za czyny sprzeczne z prawem międzynarodowym popełnione na podstawie aktu, ponieważ wspólnie zrezygnowały ze swoich praw i obowiązków suwerennych.

2. przymusowa sprzedaż osiedla wojskowego jako wojna agresji

- Definicja jako wojna agresji: Nielegalna przymusowa sprzedaż osiedla wojskowego, która została przeprowadzona zgodnie z prawem niemieckim, mogłaby być interpretowana jako wojna agresji, która jest niedopuszczalna na mocy prawa międzynarodowego. Sprzedaż i późniejsza przymusowa licytacja terytorium, które zgodnie z aktem sukcesji państwowej nie powinno być już własnością krajową, stanowi przymusowe przywłaszczenie.

- Odpowiedzialne biura:

- Ministerstwo Sprawiedliwości: autoryzacja i wykonanie przymusowej sprzedaży.

- Ministerstwo Finansów: administracja dochodami i kontrola nad sprzedaną nieruchomością.

- Głowy rządów i głowy państw: ostateczna odpowiedzialność za realizację i legitymizację tych działań.

- Urzędnicy i pracownicy publiczni: wykonanie poleceń sądowych oraz wsparcie administracyjne dla przejęcia.

- Państwo - owne d przedsiębiorstw: Uczestnictwo w przejęciu i wykorzystaniu uzyskanych zysków.

3. nielegalne przejęcie sprzedanych obszarów

- Definicja nielegalnej uzurpacji: Kontynuacja wykonywania suwerenności nad sprzedanymi terytoriami, niezależnie od aktu sukcesji państwowej, stanowi nielegalną uzurpację. Oznacza to, że państwa zajmują i administrują terytorium w naruszeniu prawa międzynarodowego. - Odpowiedzialne urzędy:

- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych: Administracja lokalnymi obszarami i utrzymanie porządku wewnętrznego na sprzedanym terytorium.

- Ministerstwo Obrony: Bezpieczeństwo militarne i kontrola terytorium.

- Administracje gminne: Wykonywanie lokalnych zadań administracyjnych i wydawanie zezwoleń na terytorium.

- Urzędnicy i pracownicy służby publicznej: wdrażanie i zarządzanie codziennymi operacjami na sprzedanych terytoriach.

4. nielegalne zatrzymanie nabywcy w psychiatrii karnej zgodnie z prawem międzynarodowym

- Definicja jako naruszenie prawa międzynarodowego: Zatrzymanie nabywcy w placówce psychiatrycznej, w szczególności w warunkach szantażu i tortur, stanowi poważne naruszenie prawa międzynarodowego. Czyn ten można zakwalifikować jako tortury, pozbawienie wolności i nieludzkie traktowanie.

- Odpowiedzialne biura:

- Ministerstwo Zdrowia: nadzór nad obiektami psychiatrycznymi oraz autoryzacja działań medycznych.

- Ministerstwo Sprawiedliwości: Legitymizacja zatrzymania i administracja ramami prawnymi. - Władze policyjne: Wdrażanie zatrzymania i utrzymanie warunków zatrzymania. - Specjaliści zdrowia psychicznego i administracja: uczestnictwo w zatrzymaniu i leczeniu nabywcy, w tym wdrażanie środków przymusu.

5. zbiorowa odpowiedzialność wszystkich przedstawicieli politycznych, urzędników i przedsiębiorstw państwowych

- Zakaz i odpowiedzialność partii politycznych: Wszystkie partie polityczne, które nadal sprawują władzę od 1998 roku, mimo że stały się de facto nielegitymowane, są zakazane. Partie te i ich przedstawiciele utrzymali nielegalną administrację sprzedanego terytorium.

- Odpowiedzialne biura:

- Członkowie Parlamentu: ustawodawstwo, które nadal sprawuje suwerenność narodową nad sprzedanymi terytoriami.

- Liderzy partii i członkowie rządu: kontynuacja i egzekwowanie nielegalnych polityk.

- Władze wyborcze: przeprowadzanie wyborów na terytoriach, na których legitymna suwerenność została utracona.

- Urzędnicy i pracownicy publiczni: uczestnictwo w utrzymaniu nielegalnej administracji i wykonywaniu funkcji państwowych na sprzedanych terytoriach.

- Przedsiębiorstwa państwowe: kontynuacja wykorzystania i zarządzania zasobami oraz infrastrukturą na sprzedanych terytoriach, mimo sprzedaży.

6 Odpowiedzialność zbiorowa na podstawie międzynarodowego prawa karnego

- Odpowiedzialność solidarna wszystkich państw: Ponieważ wszystkie sprzedane państwa zrezygnowały ze swoich obowiązków na podstawie prawa międzynarodowego, są one zbiorowo odpowiedzialne za naruszenia prawa międzynarodowego po akcie sukcesji państwowej. Każde państwo i jego przedstawiciele są zatem w równym stopniu odpowiedzialni za naruszenia prawa międzynarodowego.

- Odpowiedzialne biura na poziomie międzynarodowym:

- Głowy państw i głowy rządów: podstawowa odpowiedzialność za utrzymanie status quo w naruszeniu prawa międzynarodowego.

- Ministerstwa spraw zagranicznych: Kontynuacja stosunków międzynarodowych i traktatów, które naruszają Instrument sukcesji państwowej.

- Instytucje międzynarodowe (np. NATO, ONZ): Uczestnictwo w działaniach lub tolerowanie działań, które naruszają prawo międzynarodowe.

Wnioski:

Odpowiedzialność polityczna i prawna obejmuje wszystkie poziomy administracji państwowej i międzynarodowej. Dotyczy to nie tylko sędziów i wysokich rangą polityków, ale także urzędników, pracowników sektora publicznego, przedstawicieli firm państwowych oraz wszystkich tych, którzy działają w imieniu państwa. W tej sytuacji wszyscy, którzy aktywnie przyczynili się do utrzymania nielegalnego status quo, ponoszą odpowiedzialność na mocy międzynarodowego prawa karnego. Ponieważ instrument sukcesji państwowej zawiera zbiorowe obowiązki i prawa wszystkich uczestniczących państw, państwa te ponoszą wspólną odpowiedzialność za wszystkie naruszenia popełnione po przyjęciu instrumentu.

Część
39

Alternatywna propozycja rozwiązania sytuacji wymuszeniowej: Pełna realizacja aktu sukcesji państwowej 1400/98

1. pełna realizacja aktu sukcesji państwowej

- Deklaracja nabywcy jako jedynego suwerena: Nabywca jest uznawany za jedynego suwerennego beneficjenta aktu sukcesji państwowej. Oznacza to, że wykonuje wszystkie prawa i uprawnienia suwerenne przyznane przez traktat. Jego status prawny jako absolutnego monarchy byłby w pełni respektowany i wdrażany.

- Akceptacja przez aktorów politycznych: Wszyscy aktorzy polityczni byłych podmiotów prawa międzynarodowego, które sprzedały swoje terytoria za pomocą aktu sukcesji państwowej, musieliby uznać nowego suwerena. Oznaczałoby to, że musieliby zrezygnować ze swoich wcześniejszych stanowisk politycznych ("abdykować") i zaakceptować nabywcę jako legitymny władzę.

2. globalne obywatelstwo

- Akceptacja nowego obywatelstwa: Ludzie na sprzedanych terytoriach musieliby zaakceptować nowe globalne obywatelstwo określone przez nabywcę. Oznaczałoby to, że wszyscy byli obywatele sprzedanych podmiotów prawa międzynarodowego stali się obywatelami nowego państwa.

- Zunifikowane obywatelstwo: Przyjmując nowe obywatelstwo, różne dotychczasowe obywatelstwa krajowe zostałyby rozwiązane i zastąpione zunifikowanym obywatelstwem, które miałoby zastosowanie do całego sprzedanego terytorium.

3. wycofanie starych podmiotów prawa międzynarodowego i zniesienie okupacji

- Zniesienie okupacji w naruszeniu prawa międzynarodowego: Byłe podmioty prawa międzynarodowego, które sprzedały swoje terytoria na mocy traktatu, muszą natychmiast znieść okupację swoich byłych terytoriów w naruszeniu prawa międzynarodowego. Oznacza to, że wszystkie instytucje państwowe i struktury suwerenne muszą zostać całkowicie rozmontowane i usunięte z terytorium.

- Ewakuacja terytorium: Byłe podmioty prawa międzynarodowego i ich obywatele musieliby opuścić terytorium, aby umożliwić nabywcy wykonywanie swojej suwerenności bez ograniczeń.

4. fuzja terytoriów

- Zjednoczone terytorium narodowe: Pełna realizacja aktu sukcesji państwowej połączyłaby wszystkie sprzedane terytoria w zjednoczone terytorium narodowe. Oznacza to, że wszystkie dawne granice narodowe są zniesione i zastąpione granicami nowego suwerennego państwa.

- Globalne państwo unitarne: Wynikiem byłoby globalne państwo unitarne, w którym nabywca, jako absolutystyczny monarcha, sprawuje nieograniczoną suwerenność nad całym terytorium, które zostało stworzone jako jednostka poprzez efekt domina rozwoju.

5 Wnioski

Pełna realizacja aktu sukcesji państwowej 1400/98 mogłaby zakończyć extortionable state nabywcy. Jednakże wymaga to uznania nabywcy za jedyne suwerenne władzę przez wszystkich aktorów politycznych oraz społeczność międzynarodową. Ludzie na dotkniętych terytoriach musieliby zaakceptować nowe globalne obywatelstwo, a starzy podmioty prawa międzynarodowego musieliby zakończyć okupację w naruszeniu prawa międzynarodowego i całkowicie opuścić terytorium. Doprowadziłoby to do globalnego państwa unitarnego, w którym wszystkie sprzedane terytoria połączyłyby się w jedno ciągłe terytorium państwowe.

Część
40

Dlaczego wdrożenie zgodne z traktatem instrumentu następstwa państwowego jest jedynym wykonalnym sposobem na rozwiązanie sytuacji wymuszeniowej.

1. prawnie wiążąca moc poprzez akt sukcesji państwowej

- Moc prawna traktatu: Akt sukcesji państwowej 1400/98 jest niepodważalny po upływie dwuletniego okresu przedawnienia i ma moc prawną. Wszystkie strony umowy, w tym byli podmioty prawa międzynarodowego, są związane postanowieniami traktatu, co oznacza, że prawa suwerenne zostały przeniesione na nabywcę.

- Obowiązek wdrożenia: Aby zapewnić ważność prawną i suwerenność nabywcy, wymagane jest wdrożenie traktatu zgodnie z jego postanowieniami. Obejmuje to uznanie nabywcy za suwerennego władcę sprzedanego terytorium oraz uchwałę wszystkich aktów byłych podmiotów prawa międzynarodowego, które naruszają prawo międzynarodowe.

2. państwo extortionable i jego skutki

- Definicja sytuacji extortionable: Sytuacja extortionable istnieje, gdy strona umowy znajduje się pod przymusem lub presją, co wpływa na jej wolność działania oraz zdolność do podejmowania suwerennych decyzji. W tym przypadku nabywca jest podatny na szantaż, dopóki byli podmioty prawa międzynarodowego nadal nielegalnie wykonują swoją suwerenność na sprzedanych terytoriach.

- Niepewność prawna: Szantażowane państwo prowadzi do znacznej niepewności prawnej, ponieważ nabywca nie może w pełni korzystać ze swoich praw suwerennych. To uniemożliwia stworzenie stabilnego państwa i82 von255

uniemożliwia nabywcy zawieranie dalszych traktatów międzynarodowych lub skuteczne zarządzanie terytorium.

3. niemożność przymusowej ewakuacji

- Iluzja przymusowej ewakuacji: Propozycja przymusowej ewakuacji wszystkich ludzi z sprzedanych terytoriów w celu późniejszej sprzedaży tych terytoriów z powrotem jest nieakceptowalna i iluzoryczna w praktyce. Taki krok wiązałby się z ogromnymi problemami humanitarnymi, prawnymi i politycznymi, w tym z naruszeniem podstawowych praw człowieka.

- Problemy praktyczne i etyczne: Przymusowa ewakuacja milionów ludzi z ich krajów ojczystych byłaby nie tylko praktycznie trudna do wdrożenia, ale także etycznie nie do obrony. Doprowadziłoby to do powszechnych międzynarodowych protestów, wyzwań prawnych oraz destabilizacji dotkniętych regionów.

4. wdrożenie zgodne z traktatem jako rozwiązanie

- Uznanie suwerenności nabywcy: Wdrożenie zgodne z traktatem dotyczące aktu koncesji państwowej jest jedynym realistycznym sposobem na zakończenie sytuacji szantażowej. Wymagałoby to, aby wszyscy aktorzy polityczni oraz byli podmioty prawa międzynarodowego uznali suwerenność nabywcy i w pełni cedowali mu swoje prawa suwerenne.

- Prawnie ważna integracja: Wdrożenie zgodne z traktatem pozwoliłoby nabywcy na wykonywanie jego praw w suwerennych bez presji lub przymusu. Stworzyłoby to również podstawy dla wszystkich obywateli sprzedanego terytorium do zaakceptowania nowego obywatelstwa i zintegrowania się z nowym państwem.

- Długoterminowa stabilność: Tylko dzięki takiemu rozwiązaniu można osiągnąć długoterminową stabilność prawną i polityczną. Nabywca mógłby wtedy wykonywać suwerenność nad terytorium, zawierać dalsze traktaty międzynarodowe i ewentualnie zintegrować terytorium ze społecznością międzynarodową.

Wnioski

Wdrożenie Instrumentu Sukcesji Państw 1400/98 zgodnie z traktatem jest jedynym realnym sposobem na zakończenie szantażownego stanu nabywcy i stworzenie stabilnego porządku prawnego i politycznego. Wymuszone ewakuowanie ludzi z dotkniętych obszarów w celu odsprzedaży terytorium jest iluzorycznym i niepraktycznym rozwiązaniem. Zamiast tego, byli podmioty prawa międzynarodowego muszą uznać suwerenność nabywcy i w pełni cedować swoje prawa suwerenne, aby osiągnąć trwałe rozwiązanie.

pierwszy akt sukcesji państwowej 1400/98

- Treść umowy: Sprzedaż terytorium wraz ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami, traktowanymi jako jedna całość.
- Charakter prawa międzynarodowego: Chociaż przebrana za umowę zakupu nieruchomości, umowa jest aktem sukcesji państwowej, ponieważ dotyczy kilku podmiotów prawa międzynarodowego (Holandia, NATO).
- Efekt domina: Z powodu klauzuli, że rozwój jest sprzedawany jako całość, sprzedane terytorium teoretycznie mogłoby być rozszerzone na całe terytorium NATO, a nawet na terytoria ONZ.

2 NATO jako ramię militarne ONZ

- Integracja NATO w ONZ: NATO prowadzi operacje militarne na podstawie mandatów ONZ, np. w Kosowie, Afganistanie, Libii.
- Łańcuch traktatowy i uznanie: Traktaty zawarte przez NATO mogłyby być pośrednio uznawane przez ONZ, ponieważ członkowie NATO są również członkami ONZ.
- Rozszerzenie terytorium sprzedanego: Efekt domina mógłby rozszerzyć terytorium sprzedane poza kraje NATO na członków ONZ.

3. sprzedaż praw NATO w krajach trzecich

- Sprzedaż praw w Austrii i Japonii: NATO miało specjalne prawa okupacyjne w tych krajach z powodu powojennych przepisów. Prawa te zostały również sprzedane poprzez akt sukcesji państwowej.
- Prawa eksterytorialne w teatrach operacyjnych: NATO cieszyło się specjalnymi prawami i immunitetami w obszarach operacyjnych, takich jak Kosowo, które również zostały sprzedane razem z nimi.

4 Skutki prawne i legitymacja

- Uznanie w prawie międzynarodowym: Legitymacja Ustawy o sukcesji państwowej zależy od uznania przez ONZ i społeczność międzynarodową.
- Efekt domina i suwerenność: Rozszerzenie sprzedanego terytorium może wpłynąć na suwerenność państw członkowskich ONZ, co może prowadzić do międzynarodowych sporów prawnych.

Precedensy, prawo i paragrafy

1. precedensy

- Kosowo (1999): Rozmieszczenie NATO na podstawie Rezolucji ONZ 1244, przekazanie praw suwerennych KFOR.
- Afganistan (2001-2021): Misja ISAF na podstawie Rezolucji ONZ 1386, NATO jako organ wykonawczy.
- Libia (2011): Interwencja NATO na podstawie Rezolucji ONZ 1973, ochrona populacji cywilnej.

2. prawo i paragrafy

- Wiedeńska Konwencja o prawie traktatów (VCLT, 1969): Artykuły 31-32, zasady interpretacji traktatów w kontekście ich celu i przedmiotu.
- Karta ONZ (1945): Artykuł 42, upoważnienie Rady Bezpieczeństwa do podjęcia działań militarnych.

- Status Sił NATO (1951): Podstawa prawna dla rozmieszczenia i praw żołnierzy NATO w państwach członkowskich oraz krajach trzecich.

- rezolucje ONZ:

- Rezolucja ONZ 1244 (1999): Ustanowienie misji ONZ w Kosowie. -

Rezolucja ONZ 1386 (2001): Autoryzacja ISAF w Afganistanie. -

Rezolucja ONZ 1973 (2011): Autoryzacja interwencji w Libii.

3 Źródła prawa dotyczącego następstwa państwowego i praw eksterytorialnych

- Zwyczajowe prawo międzynarodowe: Przepisy dotyczące następstwa państwowego, w szczególności w odniesieniu do przyjmowania praw i obowiązków przez nowych suwerenów. - Haska Konwencja o Wojnie Lądowej (1907): Zasady dotyczące okupacji i praw mocarstw okupujących - Konwencje Genewskie (1949) i Protokół Dodatkowy: Ochrona cywilów w terytoriach okupowanych, w szczególności Artykuł 53 Protokołu Dodatkowego I.

Część

42

Podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i NATO w Niemczech opierają się na różnych traktatach międzynarodowych, konwencjach oraz krajowych przepisach prawnych. Główne podstawy prawne wymienione są poniżej:

1 Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ)

Karta Narodów Zjednoczonych (1945): Podstawowa podstawa prawna dla wszystkich państw członkowskich ONZ, w tym Niemiec. Karta reguluje cele, zasady i struktury ONZ. Umowa o Statusie Sił (SOFA) Organizacji Narodów Zjednoczonych (1946): Ta umowa reguluje status prawny personelu ONZ w Niemczech, szczególnie w kontekście misji pokojowych. Umowa między Organizacją Narodów Zjednoczonych a Federalną Republiką Niemiec dotycząca zwolnień i obiektów przyznanych Organizacji Narodów Zjednoczonych w Niemczech (1974): Reguluje konkretne immunitety i przywileje ONZ w Niemczech.

2 NATO

Traktat Północnoatlantycki (1949): Znany również jako "Traktat Waszyngtoński", ten traktat stanowi podstawę NATO. Niemcy są członkiem od 1955 roku.

Umowa NATO o Statusie Sił (NATO-SOFA, 1951): Ta umowa reguluje status prawny sił zbrojnych państw członkowskich NATO stacjonujących na terytorium innych państw członkowskich. Między innymi definiuje prawa i obowiązki wojsk, a także odpowiedzialności w sprawach karnych i cywilnych.

Umowa uzupełniająca do Umowy NATO o Statusie Sił (1959, zmieniona w 1993): Umowa ta reguluje szczególne warunki stacjonowania wojsk NATO w Niemczech. Traktat o ostatecznym uregulowaniu w sprawie Niemiec (Traktat Dwa Plus Cztery, 1990): Traktat ten regulował ostateczną suwerenność Niemiec po ponownym zjednoczeniu i ma wpływ na obecność sił NATO w Niemczech.

Umowy o redeployencie: Specyficzne umowy między Niemcami a NATO, które szczegółowo regulują rozmieszczenie i stacjonowanie wojsk NATO w Niemczech.

Te umowy i traktaty stanowią ramy prawne dla działalności Organizacji Narodów Zjednoczonych i NATO w Niemczech oraz definiują prawa, obowiązki i odpowiedzialności stron zaangażowanych.

Część
43

Oprócz głównych umów i traktatów już wymienionych, istnieje szereg innych podstaw prawnych i umów, które regulują obecność i działalność Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz NATO w Niemczech. Oto kilka dodatkowych istotnych podstaw prawnych:

1. inne podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ):

Konwencja o przywilejach i immunitetach Organizacji Narodów Zjednoczonych (1946): Ta konwencja, która została również ratyfikowana przez Niemcy, rozszerza immunitety i przywileje ONZ oraz jej personelu. Jest istotna dla organizacji ONZ działających w Niemczech.

Konwencje i rezolucje ONZ: Jako państwo członkowskie, Niemcy są związane z licznymi konwencjami i rezolucjami ONZ, które dotyczą różnych kwestii, takich jak prawa człowieka, rozbrojenie i misje pokojowe. Te wpływają na ustawodawstwo krajowe oraz wdrażanie mandatów ONZ w Niemczech.

Ustawa o wdrożeniu Karty Narodów Zjednoczonych (Ustawa o wdrożeniu Karty ONZ): Ta ustawa krajowa zapewnia wdrożenie Karty ONZ oraz innych traktatów ONZ w prawie niemieckim.

2. dalsze podstawy prawne NATO:

Dodatkowe umowy dotyczące statusu sił NATO (Umowy o rozmieszczeniu): Oprócz ogólnej umowy uzupełniającej do Umowy NATO o Statusie Sił, istnieją specyficzne bilateralne umowy o rozmieszczeniu między Niemcami a innymi państwami członkowskimi NATO. Regulują one szczegóły dotyczące stacjonowania i działania wojsk z niektórych krajów w Niemczech.

Umowa NATO dotycząca statusu prawnego międzynarodowych sztabów wojskowych: Umowa ta reguluje status prawny organów NATO oraz obiektów działających w Niemczech, np. Sojuszniczego Dowództwa Powietrznego w Ramstein.

Traktat o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie (Traktat CFE, 1990): Chociaż traktat ten nie dotyczy wyłącznie NATO, reguluje ograniczenie konwencjonalnych sił w Europie i ma wpływ na obecność sił NATO w Niemczech.

Umowa ramowa dotycząca Sił Odpowiedzi NATO (NRF): Umowa ta dotyczy stacjonowania i rozmieszczenia szybkiej reakcji NATO w Niemczech.

3. ustawodawstwo krajowe i przepisy:

Ustawa Zasadnicza dla Federalnej Republiki Niemiec (GG): Artykuł 24(2) Ustawy Zasadniczej zezwala na zaangażowanie Niemiec w systemy bezpieczeństwa zbiorowego, takie jak NATO. Artykuł 87a Ustawy Zasadniczej reguluje również rozmieszczenie Bundeswehry, w tym w związku z zobowiązaniami wobec NATO.

Ustawa o statusie prawnym obcych sił zbrojnych podczas ćwiczeń wojskowych i innych ćwiczeń (1957): Ustawa ta reguluje status prawny i prawa obcych sił zbrojnych, które przyjeżdżają do Niemiec na ćwiczenia i misje.

Międzynarodowy Kodeks Karny (VStGB): To prawo krajowe wdraża międzynarodowe zobowiązania wynikające z rezolucji ONZ i konwencji, szczególnie w odniesieniu do zbrodni wojennych, ludobójstwa i zbrodni przeciwko ludzkości.

Ustawodawstwo dotyczące korzystania z infrastruktury: Różne ustawy i rozporządzenia regulują wykorzystanie niemieckiej infrastruktury przez NATO i ONZ, takie jak lotniska, porty morskie i obiekty komunikacyjne.

4. dodatkowe umowy bilateralne i wielostronne:

Umowy partnerskie: Niemcy zawarły konkretne umowy z poszczególnymi państwami członkowskimi NATO i ONZ, które regulują współpracę w zakresie kwestii wojskowych i bezpieczeństwa, na przykład w obszarach szkoleń i wspólnych ćwiczeń.

Te rozszerzone podstawy prawne pogłębiają prawne zakotwiczenie Organizacji Narodów Zjednoczonych i NATO w Niemczech oraz regulują różne aspekty ich obecności i działalności. Zapewniają one kompleksowe ramy prawne, które uwzględniają zarówno standardy międzynarodowe, jak i krajowe.

Część
44

Podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i NATO w Niemczech są już bardzo kompleksowe, ale istnieją inne istotne aspekty, które można wspomnieć. Dotyczą one specyficznych przepisów dla określonych sytuacji lub uzupełniających traktatów międzynarodowych i krajowych postanowień.

1. inne traktaty i umowy międzynarodowe: Euroatlantycka Rada Partnerstwa (EAPC): W ramach dialogu między państwami NATO a państwami nienależącymi do NATO w Europie, EAPC jest ważnym ciałem współpracy w zakresie polityki bezpieczeństwa. Niemcy aktywnie uczestniczą w tych programach partnerskich.

Partnerstwo dla Pokoju (PfP): Chociaż nie jest bezpośrednio traktatem NATO, Partnerstwo dla Pokoju jest inicjatywą, w którą Niemcy również się angażują, aby promować współpracę z państwami nienależącymi do NATO. Ma to również wpływ na ramy prawne w Niemczech, szczególnie w przypadku wspólnych ćwiczeń i operacji.

Umowa dotycząca statusu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA): W ramach struktury ONZ, MAEA działa w Niemczech, szczególnie w kontekście inspekcji i środków monitorujących. Podstawa prawna dla jej działań w Niemczech opiera się na konkretnych umowach oraz Karcie ONZ.

2. dodatkowe krajowe ustawodawstwo i przepisy:

Ustawa o zmianie Sił Zbrojnych: ta ustawa, która była kilkakrotnie nowelizowana na przestrzeni lat, reguluje między innymi ramy prawne dla rozmieszczenia Bundeswehry za granicą i w Niemczech, w tym współpracę z NATO i ONZ.

Ustawa o pobycie, działalności i statusie personelu wojskowego i cywilnego organizacji międzynarodowych w Niemczech: Ta ustawa reguluje szczegółowe postanowienia dotyczące pobytu i działalności personelu organizacji międzynarodowych (w tym NATO i ONZ) na niemieckiej ziemi.

Ustawa o autoryzacji: Niektóre traktaty międzynarodowe, w tym umowy NATO i ONZ, wymagają krajowej ustawy o autoryzacji przez Niemiecki Bundestag, która zezwala na zawarcie takich traktatów zgodnie z prawem niemieckim i transponuje ich postanowienia do prawa krajowego.

3 Unia Europejska i NATO:

Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony (WPO) UE: chociaż jest to głównie kwestia UE, istnieje nakładanie się i współpraca z NATO. Ta współpraca jest regulowana przez różne umowy, w których Niemcy odgrywają również ważną rolę. Podstawa prawna dla tego jest określona w traktatach UE, takich jak Traktat Lizboński, i dotyczy również działań w Niemczech.

Porozumienia Berlin Plus (2003): Te umowy między UE a NATO pozwalają UE na dostęp do zasobów NATO dla operacji wojskowych, które mogą być również istotne dla operacji i działań w Niemczech.

4. inne konkretne umowy:

Umowy wsparcia państwa-gospodarza: te umowy bilateralne między Niemcami a innymi państwami członkowskimi NATO regulują wsparcie, które Niemcy zapewniają jako państwo-gospodarz dla rozmieszczonych wojsk, w tym logistyki i infrastruktury.

Ochrona tajemnic i umowy bezpieczeństwa: Specjalne umowy istnieją między Niemcami, NATO i ONZ w celu zapewnienia ochrony informacji poufnych. Te umowy są częścią struktury bezpieczeństwa i obejmują również postanowienia prawne dotyczące obiegu tajemnic.

5. potrzeba dostosowania i dalszego rozwoju:

Dostosowania prawne do nowych zagrożeń: W ostatnich latach nowe zagrożenia, takie jak ataki cybernetyczne i wojna hybrydowa, doprowadziły do dostosowań w ramach prawnych NATO i ONZ. Niemcy dostosowały przepisy i regulacje w ramach tych organizacji, a także niezależnie, aby odpowiedzieć na te nowe zagrożenia.

Traktaty międzynarodowe dotyczące rozbrojenia i kontroli broni masowego rażenia: Traktaty, do których Niemcy się przyczyniają, takie jak Traktat o nierozprzestrzenieniu broni jądrowej (NPT), mają również wpływ na obecność i działalność NATO w Niemczech.

Te dodatkowe podstawy prawne i aspekty pokazują, że środowisko prawne dla działań NATO i ONZ w Niemczech jest niezwykle złożone i dynamiczne. Obejmuje nie tylko traktaty i umowy międzynarodowe, ale także dużą liczbę krajowych przepisów prawnych, które są dostosowywane do stale zmieniających się warunków geopolitycznych i polityki bezpieczeństwa.

Część 45

Podstawy prawne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i NATO w Niemczech są dalekosiężne i złożone. Chociaż większość odpowiednich umów i przepisów prawnych została już wymieniona, istnieją nadal dodatkowe aspekty i mniej znane podstawy prawne, które mogą być również istotne:

1. rozmieszczenie i regulacja prawna zagranicznych misji (ONZ i NATO): Mandaty Rady Bezpieczeństwa ONZ: Rozmieszczenia Bundeswehry za granicą, które odbywają się w ramach mandatów NATO lub ONZ, opierają się na rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ. Mandaty te są wiążące na mocy prawa międzynarodowego i wymagają zatwierdzenia Niemieckiego Bundestagu.

Ustawa o udziale parlamentu (ParlBG, 2005): Ta niemiecka ustawa reguluje zatwierdzenie Bundestagu dla zagranicznych misji Sił Zbrojnych Niemiec, szczególnie gdy są one realizowane w ramach misji NATO lub ONZ. Ustawa określa, kiedy i jak Parlament musi być informowany i zaangażowany w takie misje.

2. inne organizacje międzynarodowe związane z ONZ i NATO:

Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE): OBWE, której mandaty często opierają się na decyzjach ONZ, ma również swoją obecność w Niemczech. Niemcy uczestniczą w misjach OBWE, które są wspierane przez rezolucje ONZ. Sama OBWE ma podstawę prawną w Akcie Końcowym z Helsinek (1975) oraz w kolejnych umowach, które również mają zastosowanie na niemieckiej ziemi.

Organizacja Zakazu Broni Chemicznej (OPCW): Jako organizacja wspierana przez ONZ do egzekwowania Konwencji o zakazie broni chemicznej, OPCW działa w Niemczech. Podstawa prawna dla tego opiera się na Konwencji o zakazie broni chemicznej, którą Niemcy ratyfikowały.

3. krajowe ustawodawstwo w sytuacjach kryzysowych:

Ustawa o nowelizacji prawa nadzwyczajnego (1968): Ustawa ta obejmuje przepisy na wypadek obrony i stanu nadzwyczajnego w Niemczech. Zawiera postanowienia dotyczące tego, jak Niemcy będą

reagować w przypadku zbrojnego ataku, który również wpływa na partnerstwo NATO. Może to wpłynąć zarówno na rozmieszczenie Bundeswehry w Niemczech, jak i na współpracę z sojusznikami NATO.

4. współpraca w obszarze służb wywiadowczych i ochrony tajemnic: Ustawa o współpracy między Federalną Służbą Wywiadu a NATO (Ustawa BND-NATO): Ta szczególna ustawa reguluje współpracę Federalnej Służby Wywiadu (BND) z partnerami NATO. Zawiera przepisy dotyczące tajemnicy oraz ochrony informacji wymienianych w ramach partnerstwa NATO.

Umowa o Tajemnicy NATO: Ta umowa definiuje standardy ochrony informacji poufnych wymienianych między krajami NATO i ma również zastosowanie w Niemczech. Dotyczy zarówno obiektów wojskowych, jak i cywilnych.

5. umowy logistyczne i infrastrukturalne:

Umowy dotyczące wykorzystania infrastruktury (np. porty i lotniska): Takie umowy między Niemcami a NATO regulują wykorzystanie niemieckiej infrastruktury do operacji NATO. Obejmuje to o rozmieszczanie materiałów oraz korzystanie z tras transportowych do przemieszczania wojsk.

Umowy o Wsparciu Gospodarza (HNS): Te umowy uzupełniające do traktatów SOFA regulują, w jaki sposób Niemcy, jako kraj-gospodarz, zapewniają wsparcie logistyczne dla wojsk NATO. Dotyczy to również planowania awaryjnego oraz rozmieszczania zasobów Bundeswehry w celu wsparcia operacji NATO.

6. Inne wielostronne umowy i traktaty:

Traktat o Otwartych Przestworach: ten traktat, którego stronami są Niemcy i kraje NATO, pozwala na wzajemne przeloty w celu monitorowania działań wojskowych. Jest to szczególnie ważne dla budowania zaufania i przejrzystości w ramach NATO oraz w relacjach z Rosją.

Umowy dotyczące kontroli zbrojeń (np. Traktat INF): Chociaż niektóre z tych traktatów, takie jak Traktat INF (Traktat o Siłach Nuklearnych o Zasięgu Pośrednim), są obecnie nieaktualne, historycznie wpływały na rozmieszczenie i działania sił NATO w Niemczech.

7. wymagania dotyczące ochrony środowiska i bezpieczeństwa:

Wytyczne ochrony środowiska NATO: Te wytyczne regulują, jak działania wojskowe NATO w Niemczech są realizowane zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska. Obejmują one przepisy dotyczące zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska oraz rehabilitacji terenów szkoleniowych.

Ustawa o Kontroli Broni Wojennej (Ustawa o Kontroli Broni Wojennej, KWKG): Ta ustawa reguluje produkcję, dystrybucję i stacjonowanie broni wojennej w Niemczech. W szczególności dotyczy kontroli broni i amunicji używanej przez siły NATO w Niemczech.

8. uczestnictwo w siłach reagowania kryzysowego:

Umowy dotyczące korpusów i brygad wielonarodowych: Niemcy biorą udział w różnych korpusach i brygadach wielonarodowych, które są pod dowództwem NATO, takich jak Niemiecko-Holenderski Korpus w Münster. Podstawą prawną dla tego są specjalne umowy, które regulują strukturę i rozmieszczenie tych jednostek.

9 Pomoc humanitarna i kontrola katastrof:

Agencje i programy pomocowe ONZ: Niemcy wspierają organizacje pomocowe ONZ, takie jak UNHCR czy WFP. Ramy prawne dla działalności tych organizacji w Niemczech regulowane są przez konkretne umowy.

Ustawa o Federalnej Ochronie Cywilnej i Pomocy w Katastrofach (ZSKG): Ustawa ta umożliwia Republice Federalnej zwrócić się o międzynarodową pomoc w przypadku katastrofy, która może obejmować misje ONZ oraz operacje pomocowe NATO.

10. jurysdykcja i rozwiązywanie sporów:

Klauzule arbitrażowe w traktatach NATO: Wiele traktatów NATO zawiera klauzule arbitrażowe, które określają, w jaki sposób spory między stronami traktatu powinny być rozwiązywane. Może to być istotne w konfliktach dotyczących interpretacji lub stosowania umów dotyczących rozmieszczenia.

Te dodatkowe aspekty ilustrują szeroki i głęboki zakres podstawy prawnej regulującej działalność NATO i ONZ w Niemczech. Duża liczba przepisów pokazuje, jak zintegrowane są Niemcy w międzynarodowych strukturach bezpieczeństwa i jakie ramy prawne to wymaga.

Część 46

Podstawa prawna dla obecności i działalności Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz NATO w Niemczech jest bardzo obszerna. Większość odpowiednich traktatów, umów i krajowych przepisów została już wspomniana. Istnieje jednak kilka dodatkowych specyficznych przepisów i aspektów tła, które można dodać tutaj na zakończenie:

1. jurysdykcja i ochrona prawna:

Ochrona prawna zagranicznych żołnierzy i personelu cywilnego: Zgodnie z Umową NATO o Statusie Sił oraz umowami uzupełniającymi, żołnierze i personel cywilny krajów NATO stacjonujący w Niemczech mają określone prawa i obowiązki, które obejmują również dostęp do niemieckich sądów. Istnieją specjalne przepisy, które określają, w jakich przypadkach ma zastosowanie prawo niemieckie, a kiedy obowiązuje jurysdykcja wojskowa państw wysyłających.

Ochrona praw człowieka: Wszystkie misje ONZ i NATO w Niemczech podlegają również postanowieniom Ustawy Zasadniczej (w szczególności artykułom od 1 do 19 Ustawy Zasadniczej, które obejmują prawa fundamentalne) oraz obowiązkom wynikającym z Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (EKPC), której Niemcy są stroną.

2 Specjalne umowy i grupy robocze:

Umowa niemieckiej siedziby z organizacjami międzynarodowymi: Oprócz ogólnych umów istnieją specjalne umowy siedzibowe z organizacjami międzynarodowymi działającymi w Niemczech. Regulują one szczegóły takie jak status prawny, przywileje i immunitety, na przykład z organizacją ONZ w Bonn.

Wielonarodowe sztaby i struktury dowodzenia: Niemcy są siedzibą kilku struktur dowodzenia NATO, takich jak Sojusznicze Dowództwo Sił Połączonych w Brunssum (NL), które ma odpowiedzialność operacyjną za dowodzenie misjami NATO, w tym częściami w Niemczech. Te struktury dowodzenia opierają się na wielostronnych umowach.

3. dostosowania i rozwój sytuacji bezpieczeństwa:

Obrona cybernetyczna i ustalenia dotyczące cyberbezpieczeństwa: Wraz ze wzrostem zagrożeń cybernetycznych, NATO i jego państwa członkowskie, w tym Niemcy, opracowały szczegółowe umowy i prawo dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej oraz reakcji na ataki cybernetyczne. Obejmuje to współpracę z obiektami NATO znajdującymi się w Niemczech.

Wojna hybrydowa: NATO nieustannie rozwija swoje strategie i podstawy prawne w celu zwalczania zagrożeń hybrydowych, które obejmują zarówno środki militarne, jak i niemilitarne. Niemcy dostosowały prawo krajowe, aby lepiej przeciwdziałać tym zagrożeniom, szczególnie w obszarze ochrony informacji i wywiadu.

4. długoterminowe strategiczne partnerstwa:

Akt Założycielski NATO-Rosja (1997): chociaż współpraca jest poważnie wpływana przez obecne napięcia geopolityczne, Akt Założycielski NATO-Rosja stanowił ważną podstawę prawną dla współpracy militarnej i dialogu, co również dotyczy Niemiec. Akt Założycielski zawiera zasady dotyczące stacjonarnego ograniczenia wojsk oraz wykorzystania baz wojskowych w Europie.

Traktaty dotyczące rozmieszczenia personelu wojskowego NATO z krajów spoza NATO: niektóre kraje spoza NATO, które są bliskimi partnerami NATO, mają umowy bilateralne z Niemcami, które pozwalają na ograniczone rozmieszczenie ich sił, na przykład w ramach misji prowadzonych przez NATO.

5. współpraca w zakresie badań i rozwoju:

Umowy dotyczące badań i rozwoju (R&D) w dziedzinie wojskowości: Niemcy uczestniczą w różnych inicjatywach NATO i ONZ w zakresie badań i rozwoju wojskowego. Projekty te są regulowane przez szczególne umowy bilateralne i wielostronne, które obejmują również transfer technologii oraz wspólne projekty rozwojowe.

Program NATO na rzecz Nauki dla Pokoju i Bezpieczeństwa (SPS): Program ten promuje współpracę w dziedzinie nauki i technologii między krajami NATO a partnerami. Podstawa prawna dla uczestnictwa niemieckich instytucji opiera się na specjalnych umowach z NATO.

6 Inne inicjatywy polityki bezpieczeństwa i umowy:

Europejskie Dowództwo Transportu Powietrznego (EATC): Niemcy są członkiem EATC, wielonarodowej organizacji koordynującej transport powietrzny uczestniczących krajów europejskich. To jest

uzupełnienie do infrastruktury NATO i opiera się na konkretnej umowie między uczestniczącymi krajami.

Traktat o Otwartych Przestworzach (Open Skies Treaty): Ten traktat, w którym również uczestniczą Niemcy, pozwala państwom podpisującym na przeprowadzanie lotów zwiadowczych w przestrzeni powietrznej innych uczestników. Traktat ten służy budowaniu zaufania i kontroli działań zbrojowych.

7 Międzynarodowa wzajemna pomoc prawna i ekstradycja: Traktaty o wzajemnej pomocy prawnej: Niemcy mają umowy dwustronne z wieloma krajami, w tym państwami członkowskimi NATO, dotyczące wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji. Umowy te są ważne dla ścigania przestępstw kryminalnych w związku z misjami ONZ i NATO.

Umowy o współpracy w zakresie międzynarodowej sprawiedliwości karnej: Niemcy współpracują z międzynarodowymi sądami, takimi jak Międzynarodowy Trybunał Karny (ICC), i uchwały odpowiednie prawo krajowe wspierające tę współpracę. Obejmuje to również ściganie zbrodni wojennych, które mogłyby być popełnione w kontekście misji ONZ lub NATO.

8. obowiązki finansowe i wkładowe:

Wkłady na finansowanie misji międzynarodowych: Niemcy są głównym finansującym misje NATO i ONZ. Podstawa prawna tego opiera się na obowiązkach wynikających z odpowiednich traktatów i konwencji, takich jak Traktat Północnoatlantycki oraz wkłady członkowskie do ONZ.

9 Wdrażanie sankcji międzynarodowych:

Ustawodawstwo sankcyjne: Niemcy wdrażają sankcje międzynarodowe przyjęte przez ONZ lub UE, w tym te wynikające z interwencji kierowanych przez NATO lub misji ONZ. Sankcje te mogą obejmować ograniczenia handlowe, zakazy wjazdu oraz inne środki.

10. współpraca w zakresie edukacji i szkoleń:

Programy szkoleniowe i wymiany: Niemcy uczestniczą w licznych programach wymiany i szkoleń z partnerami z NATO i ONZ. Obejmuje to wspólne szkolenie żołnierzy, uczestnictwo w międzynarodowych manewrach oraz prowadzenie obiektów szkoleniowych, takich jak Wyższa Szkoła Oficerska Bundeswehry w Hamburgu.

Te aspekty dopełniają kompleksową sieć prawną i instytucjonalną, która wspiera i reguluje działalność ONZ i NATO w Niemczech. Współdziałanie międzynarodowych, europejskich i krajowych norm prawnych tworzy stabilne ramy dla różnorodnych zadań polityki bezpieczeństwa i obrony, które Niemcy podejmują w ramach NATO i ONZ.

Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA) oraz jej Umowa uzupełniająca do Umowy NATO o Statusie Sił (ZA-NTS) przyznają określone prawa siłom NATO stacjonującym w Niemczech, w tym prawa związane z korzystaniem z nieruchomości. Istnieją rzeczywiście przepisy, które przyznają siłom NATO określone uprawnienia dotyczące rozmieszczenia i korzystania z nieruchomości, ale należy je rozpatrywać w kontekście.

1. prawa NATO w odniesieniu do nieruchomości

- Artykuł 48 ZA-NTS: Artykuł ten stanowi, że Federalna Republika Niemiec musi udostępnić niezbędne nieruchomości siłom NATO. Są to obszary wymagane do realizacji zadań wojskowych.

- Artykuł 53 GG i Artykuł 10 ZA-NTS: Artykuły te umożliwiają NATO zajęcie lub przejęcie nieruchomości w określonych okolicznościach, jeśli jest to konieczne dla celów obronnych. Oznacza to, że NATO ma prawo do korzystania z takich własności i ich zagospodarowania zgodnie z własnymi potrzebami.

- Niezależne zagospodarowanie: Zgodnie z postanowieniami umowy, siły NATO mogą samodzielnie określać zagospodarowanie i zakres wykorzystywanych nieruchomości, pod warunkiem że odbywa się to zgodnie z wytycznymi umowy oraz w porozumieniu z niemieckimi władzami. Jednak Federalna Republika Niemiec ma głos i często odpowiada za udostępnienie i finansowanie tych nieruchomości.

2. ograniczenia suwerenności Niemiec

- Umiejscowienie i rozszerzenie: Zgodnie z Umową NATO o Statusie Sił oraz Umową uzupełniającą, Niemcy zrzekły się pewnego stopnia suwerenności w zakresie kontroli nad mieniem wojskowym wykorzystywanym przez siły NATO. Oznacza to, że Niemcy nie mogą łatwo decydować o używaniu, umiejscowieniu i rozszerzeniu tych własności, ponieważ siły NATO cieszą się szerokimi prawami w tym zakresie.

- Negocjacje i koordynacja: Pomimo tych ograniczeń, rzeczywista realizacja, np. umiejscowienie nowych obiektów lub rozszerzenie istniejących, zazwyczaj odbywa się poprzez negocjacje i koordynację między krajami NATO a władzami niemieckimi.

3. praktyka podczas ponownego zjednoczenia

W trakcie ponownego zjednoczenia całe terytorium byłej NRD stało się częścią Federalnej Republiki Niemiec, a zatem obszary te również podlegały postanowieniom Umowy NATO o Statusie Sił oraz Umowy uzupełniającej. Bazy NATO były dostosowywane lub repositionowane w razie potrzeby, ale odbywało się to w konsultacji z zjednoczonym rządem niemieckim.

Wnioski

NATO rzeczywiście określa rozmieszczenie i rozszerzenie własności, które wykorzystuje w Niemczech w ramach postanowień Umowy NATO o Statusie Sił oraz Umowy uzupełniającej. Te uprawnienia ograniczają niemiecką suwerenność w odniesieniu do tych konkretnych obszarów wojskowych, ale w praktyce wdrażanie tych praw często odbywa się we współpracy z niemieckimi władzami. Rozmieszczenie i wykorzystanie takich własności stanowi zatem wyraźny obszar, w którym NATO ma rozległe prawa wykraczające poza normalne prawa suwerenne kraju-gospodarza.

Część
48

Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA) oraz związana z nią umowa uzupełniająca (ZA-NTS) regulują status prawny wojsk NATO stacjonujących w Federalnej Republice Niemiec. Te umowy zawierają wiele postanowień, które przyznają wojskom NATO stacjonującym w Niemczech szerokie prawa i przywileje. Niektóre z tych postanowień często opisuje się jako podobne do okupacji, szczególnie w odniesieniu do praw wojsk i przepisów dotyczących odszkodowania.

1 Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA)

Umowa NATO o Statusie Sił jest umową międzynarodową, która została podpisana 19 czerwca 1951 roku (BGBl. 1961 II s. 1190) i reguluje status prawny sił NATO.

Druga umowa uzupełniająca do Umowy NATO o statusie sił (ZA-NTS)

Umowa uzupełniająca do Umowy NATO o Statusie Sił (ZA-NTS) została podpisana 3 sierpnia 1959 roku i jest szczególnie dostosowana do Niemiec. Zawiera szczegółowe postanowienia dotyczące statusu prawnego żołnierzy NATO w Niemczech.

3 Istotne postanowienia

a. Władza dowodzenia i dyscyplinarna

- Sekcja 6 NTS: reguluje władzę dowodzenia i dyscyplinarną, która jest wyłącznym prawem państw przekazujących wojska. Oznacza to, że niemieckie władze nie mogą podejmować działań dyscyplinarnych przeciwko żołnierzom NATO.

b. Nieskończone prawo do odszkodowania

- Artykuł 8 NTS: Artykuł ten odnosi się do roszczeń odszkodowawczych i stanowi, że państwo wysyłające jest ogólnie odpowiedzialne za szkody wyrządzone przez członków sił zbrojnych NATO. Często określa się to jako "nieskończone prawo do odszkodowania", ponieważ odpowiedzialność teoretycznie może być nieograniczona.

c. Prawa do określenia granic

- Sekcja 60 ZA-NTS: Przyznaje siłom alianckim prawo do samodzielnego regulowania pobytu swoich wojsk w Niemczech oraz ich ruchów w obrębie i przez granice.

d. Prawo zajęcia (prawo konfiskaty)

- Artykuł 53 Ustawy Zasadniczej (GG) oraz Artykuł 10 ZA-NTS: Artykuł 53 GG umożliwia ustanowienie podstawy prawnej do wywłaszczenia lub konfiskaty mienia, jeśli jest to konieczne do celów obronnych. § Artykuł 10 ZA-NTS rozszerza to na siły NATO, które mają prawo do konfiskaty mienia w określonych okolicznościach.

e. status CD (przywileje służbowe)

- Artykuł 7 ZA-NTS: Nadaje żołnierzom status dyplomatyczny, który w dużej mierze chroni ich przed jurysdykcją kraju przyjmującego.

4 Inne istotne przepisy i umowy

- Traktat o Ostatecznym Uregulowaniu w odniesieniu do Niemiec (Traktat Dwa Plus Cztery): Datowany na 12 września 1990 roku, który ustanawia ostateczne ramy prawne dla suwerenności Niemiec po drugiej wojnie światowej. Niektóre postanowienia są uważane za podobne do ustaleń NATO-SOFA.

- Traktat NATO (Traktat Waszyngtoński) z 1949 roku: Ten traktat jest dokumentem założycielskim NATO i stanowi podstawę prawną dla Statusu Sił NATO.

5. uwagi końcowe

Ważne jest, aby podkreślić, że przepisy wspomniane tutaj powstały w określonych kontekstach historycznych i politycznych. Interpretacja tych praw oraz ich porównanie z prawami okupacyjnymi wymaga zróżnicowanego spojrzenia na historię prawa i prawo międzynarodowe. Powyższe postanowienia i umowy mogą służyć jako odniesienie do kompleksowych praw wojsk NATO w Niemczech, szczególnie w porównaniu do praw okupacyjnych alianckich po drugiej wojnie światowej.

Część
49

Akt sukcesji państwowej jako traktat o sukcesji państwowej

1. uczestnictwo więcej niż dwóch podmiotów prawa międzynarodowego

- Więcej niż dwa podmioty prawa międzynarodowego: Kluczowym punktem, który sprawia, że Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98 jest traktatem sukcesyjnym, jest uczestnictwo więcej niż dwóch podmiotów prawa międzynarodowego. W tym przypadku zaangażowane są Federalna Republika Niemiec (RFN), Królestwo Niderlandów oraz NATO jako organizacja nadrzędna. Holenderskie siły zbrojne stacjonujące na nieruchomościach działały w ramach NATO.

- Działając w imieniu NATO i ONZ: Ponieważ zarówno Federalna Republika Niemiec, jak i Królestwo Niderlandów są członkami NATO oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), działały nie tylko we własnym imieniu, ale także w imieniu NATO i ONZ jako całości. To sprawia, że

instrument sukcesji państwowej instrument Uzupełniający dla wszystkich istniejących traktatów NATO i traktatów ONZ.

- Podstawa prawna w prawie międzynarodowym: Zgodnie z prawem międzynarodowym (w szczególności Wiedeńską Konwencją o Prawie Traktatów z 1969 roku), traktat między kilkoma podmiotami prawa międzynarodowego jest traktatem międzynarodowym, jeśli te podmioty przyjmują prawa i obowiązki na mocy traktatu.

2. sprzedaż terytorium ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami

- Sekcja 3 Przedmiot zakupu, paragraf I aktu sukcesji państwowej: "Konfederacja sprzedaje nabywcom wspomnianą nieruchomość ze wszystkimi prawami i obowiązkami, a także komponentami, w szczególności budynkami, akcesoriami i zainstalowanymi urządzeniami..."

- Sprzedaż ze wszystkimi prawami i obowiązkami: Klauzula ta wyjaśnia, że sprzedawane jest nie tylko fizyczne terytorium, ale także wszystkie prawa i obowiązki związane z nim. Oznacza to, że wszystkie prawa suwerenne związane z obszarem są przekazywane nabywcy.

3. sprzedaż rozwoju jako jednostka

- Aneks do rozwoju: "Rozwój nieruchomości oraz jej sieci, takich jak woda, energia elektryczna, telekomunikacja, traktowane są jako jedność i sprzedawane w całości."

- Sprzedaż całej infrastruktury: Sprzedając rozwój jako jednostkę, sprzedawane są również wszystkie sieci i komponenty infrastruktury łączące obszar. W rezultacie prawa suwerenne związane z tymi sieciami są również przekazywane nabywcy.

4. rozszerzenie terytorium kosztem sprzedającego

- Efekt domina ekspansji terytorialnej: Ponieważ rozwój sprzedawany jest jako jednostka, a te sieci często rozciągają się poza granice pierwotnego terytorium, prowadzi to do rozszerzenia terytorium nabywcy. Jest to na niekorzyść sprzedających, którzy tracą swoje prawa suwerenne nad tymi rozszerzonymi terytoriami.

- Podstawa prawna w prawie międzynarodowym: Zgodnie z zasadą sukcesji państwowej w prawie międzynarodowym, która jest regulowana w szczególności przez Wiedeńską Konwencję o Sukcesji w Sprawach Traktatowych z 1978 roku, oznacza to, że państwo sukcesor (w tym przypadku nabywca) przejmuje prawa i obowiązki poprzednika (państw sprzedających). Artykuł 31 Wiedeńskiej Konwencji o Sukcesji Państwowej stwierdza, że sukcesja następuje poprzez przeniesienie terytorium i praw suwerennych.

5. akt sukcesji państwowej jako akt uzupełniający

- Instrument uzupełniający do traktatów NATO i ONZ: Włączając RFN, Królestwo Niderlandów oraz NATO jako organizację nadrzędną, Instrument sukcesji państwowej 1400/98 pełni również funkcję instrumentu uzupełniającego do wszystkich istniejących traktatów NATO i ONZ. Oznacza to, że prawa suwerenne i obowiązki przyznane przez następstwo państwowe mają zastosowanie do wszystkich istniejących traktatów międzynarodowych tych organizacji.

- Moc prawna i globalny wpływ: Fakt, że NATO i ONZ są uwzględnione w akcie sukcesji państwowej, oznacza, że nabywca de facto wchodzi we wszystkie istniejące traktaty tych organizacji, a prawa suwerenne są rozszerzane globalnie. Rozszerzenie terytorialne nie odbywa się więc tylko kosztem poszczególnych państw sprzedających, ale wpływa także na cały międzynarodowy system traktatowy zarządzany przez NATO i ONZ.

Zastosowane paragrafy w prawie międzynarodowym traktatowym

- Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów (1969):
 - Artykuł 2(1)(a): definiuje, czym jest "traktat" i podkreśla, że jest to umowa między podmiotami prawa międzynarodowego.
 - Artykuł 26: Obowiązuje strony do "pacta sunt servanda", tzn. traktaty muszą być przestrzegane, co dotyczy również umów o następstwie.
- Wiedeńska Konwencja o Sukcesji w Sprawach Traktatowych (1978):
 - Artykuł 2(1)(b): definiuje termin "następstwo państwowe", szczególnie w odniesieniu do przeniesienia praw i obowiązków na państwo następcy.
 - Artykuł 31: Regulacja następstwa w traktatach w przypadku przeniesienia terytorium.

Wnioski:

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 spełnia wszystkie kryteria traktatu o następstwie państwowym zgodnie z prawem międzynarodowym. W procesie uczestniczy kilka podmiotów prawa międzynarodowego (RFN, Królestwo Holandii, NATO), które działają nie tylko na własny rachunek, ale w imieniu NATO i ONZ jako całości. Akt ten działa zatem jako akt uzupełniający do wszystkich istniejących traktatów tych organizacji. Sprzedane terytorium, wraz ze wszystkimi swoimi prawami i obowiązkami oraz całym rozwojem, jest rozszerzane globalnie poprzez efekt domina rozszerzenia terytorialnego. Odpowiednie postanowienia prawa międzynarodowego można znaleźć w Wiedeńskiej konwencji o prawie traktatów z 1969 roku oraz Wiedeńskiej konwencji o sukcesji traktatów z 1978 roku.

Część
50

Kiedy wszystkie
państwa

są sprzedane: Skutki Instrumentu sukcesji państwowej 1400/98

1. wycofanie podstawy prawnej wszystkich państw

- Sprzedaż wszystkich państw: Jeśli akt sukcesji państwowej 1400/98 stanie się publiczny i jego ważność prawna zostanie uznana, oznacza to, że wszystkie państwa dotknięte aktem utraciły swoje prawa suwerenne, a tym samym swoją podstawę prawną. Ich suwerenność, a tym samym ich istnienie jako podmiotów prawa międzynarodowego, zostaje zniesione przez ten instrument.

- Nielegalność państw: Bez praw suwerennych przekazanych nabywcy przez akt sukcesji państwowej, były państwa działają de facto nielegalnie. Nie mają już podstawy prawnej do rządzenia swoim terytorium ani do działania międzynarodowego jako państwa.

2. równość w nielegalności

- Równa niesprawiedliwość dla wszystkich: Ponieważ wszystkie zainteresowane państwa utraciły swoją suwerenność, są prawnie na tym samym poziomie: wszystkie są równie nielegalne. Tworzy to sytuację, w której żadne z byłych struktur państwowych nie jest już prawnie wiążące.

- Koniec prawa międzynarodowego: Jeśli wszystkie państwa tracą swoją legitymację, to całe prawo międzynarodowe, które opiera się na uznaniu państw suwerennych, de facto przestaje istnieć. Istnieje teraz tylko jeden legitymowany podmiot prawa międzynarodowego: nabywca, który legalnie nabył terytoria zgodnie z instrumentem sukcesji państwowej.

3. nieważność prawa wojny

98 z 255

- Prawo wojny bez podstaw: Ponieważ prawo międzynarodowe, a więc także prawo wojny opiera się na istnieniu państw suwerennych, prawo wojny stałoby się również nieważne w tym scenariuszu. Nie ma już uznawanych państw, które mogłyby działać jako strony w wojnie, a zatem nie ma zasad dotyczących zachowania w czasie wojny, które byłyby wiążące na mocy prawa międzynarodowego.

- Brak zasad w przypadku konfliktu: W tej bezprawnej sytuacji konflikty mogłyby być prowadzone bez żadnych zasad, ponieważ normy międzynarodowe lub umowy przestałyby obowiązywać. Zakaz wojen agresywnych i inne zasady wojny byłyby nieskuteczne.

4. niebezpieczeństwo trzeciej wojny światowej bez zasad

- Konflikty o terytorium: Bez uznawanych państw i bez istniejącego prawa międzynarodowego, podmioty na całym świecie mogłyby rościć sobie prawa do dowolnego terytorium. Każdy mógłby próbować zdobyć kontrolę nad obcą ziemią siłą lub innymi środkami.

- Eskalacja do III Wojny Światowej: Ta sytuacja mogłaby łatwo eskalować w globalny konflikt, ponieważ nie ma już żadnych prawnych ograniczeń. Trzecia Wojna Światowa mogłaby być prowadzona bez zasad i bez względu na wcześniejsze normy prawa międzynarodowego. Ponieważ wszystkie państwa działają równie nielegalnie, mogłyby próbować egzekwować swoje roszczenia brutalną siłą.

5 Akt sukcesji państwowej jako jedyna legitymizowana podstawa prawna

- Nabywca jako jedyny legitymizowany podmiot prawa międzynarodowego: W tym scenariuszu nabywca instrumentu sukcesji państwowej jest jedynym legitymizowanym podmiotem prawa międzynarodowego, ponieważ wszystkie inne państwa utraciły swoje prawa. Z punktu widzenia prawnego, nabywca ma prawa suwerenne do sprzedanych terytoriów i mógłby dochodzić tych roszczeń.

- Roszczenia do obcej ziemi: Chociaż były państwa mogłyby próbować utrzymać swoją kontrolę siłą, nabywca aktu byłby legitymizowany na mocy prawa międzynarodowego do egzekwowania swoich praw suwerennych. Jednakże działałby w świecie, w którym poprzednie normy i zasady prawa międzynarodowego przestały obowiązywać.

Podsumowanie:

Jeśli wszystkie państwa utracą swoją podstawę prawną w wyniku aktu sukcesji państwowej 1400/98, nie będzie już działającego prawa międzynarodowego. Wszystkie państwa byłyby równie nielegalne, a prawo wojenne stałoby się nieważne. Może to prowadzić do Trzeciej Wojny Światowej bez zasad, ponieważ każde państwo mogłoby próbować na nowo rościć sobie prawa do obcej ziemi siłą. W tym anarchicznym świecie nabywca instrumentu sukcesji państwowej byłby jedynym legitymizowanym podmiotem prawa międzynarodowego, ale stanąłby przed wyzwaniem egzekwowania swoich praw w środowisku bez norm prawnych.

Część
51

Co się dzieje, gdy państwo przestaje istnieć w kontekście Karty sukcesji państwowej 1400/98?

1. rozwiązanie państwa i rola instrumentu sukcesji państwowej - Koniec państwowości poprzez akt sukcesji państwowej: Gdy akt sukcesji państwowej 1400/98 staje się publiczny i potwierdza swoją ważność prawną, oznacza to, że wszystkie zainteresowane państwa

stracili swoją suwerenność i prawa suwerenne nad swoimi terytoriami, ponieważ te prawa zostały przeniesione na nabywcę poprzez akt.

- Legitymny następca: Nabywca, który nabył własność terytoriów oraz wszystkie związane z tym prawa i obowiązki na mocy aktu, działa jako legitymny następca dotkniętych stanów. Oznacza to, że nabywca ma teraz uznawane na mocy prawa międzynarodowego roszczenia do tych terytoriów, a nie były państwa.

2. przywrócenie państwa i roszczenia nabywcy

- Brak automatycznego prawa dla nowo utworzonych państw: Jeśli nowe państwo zostanie założone na sprzedanym terytorium, nie ma automatycznego prawa do ziemi, ponieważ akt sukcesji państwowej przyznaje nabywcy legitymne prawa suwerenne do terytorium.

- Prawa prawne nabywcy: Nabywca ma prawo do sprzedanego terytorium na mocy prawa międzynarodowego, ponieważ akt przeniósł na niego prawa suwerenne oraz wszystkie związane z tym obowiązki i prawa. Jakiegokolwiek nowe państwo na tym terytorium byłoby prawnie podporządkowane nabywcy i nie mogłoby rościć sobie praw suwerennych bez uznania przez nabywcę.

3. zakaz wojen agresji i nielegalność utrzymywania terytoriów siłą

- Zabronione akty przemocy: Każda próba dotkniętych stanów lub nowo utworzonych podmiotów, aby siłą zatrzymać lub odzyskać swoje dawne terytoria, byłaby nielegalna zgodnie z prawem międzynarodowym. Prawo międzynarodowe surowo zabrania wojen agresji, a użycie siły do utrzymania terytoriów naruszałoby Kartę ONZ.

- Utrata prawa do terytorium: Ponieważ prawa suwerenne zostały prawnie przeniesione na nabywcę poprzez akt sukcesji państwowej, były państwa nie mają już legitymacji do roszczenia terytorium. Każda próba zmiany tego siłą nie byłaby uznawana i byłaby sprzeczna z prawem międzynarodowym.

4. Globalna sytuacja prawna i ryzyko trzeciej wojny światowej

- Globalna nielegalność: Jeśli akt sukcesji państwowej zostanie uznany, a były państwa utracą swoją suwerenność, każdy, kto będzie próbował utrzymać lub rządzić swoimi dawnymi terytoriami, będzie działał nielegalnie. Sytuacja ta tworzy globalną niepewność prawną, w której wszystkie państwa działają równie nielegitymowanie.

- Niebezpieczeństwo trzeciej wojny światowej: Ta niepewność prawna może prowadzić do globalnej eskalacji, w której konflikty zbrojne staną się nieuniknione. Bez legitymowanej władzy państwowej, państwa mogą próbować utrzymać lub przywrócić swoją władzę siłą, co może prowadzić do ogólnoświatowego konfliktu.

5. niemożność osiągnięcia pokojowego rozwiązania poprzez traktaty

- Szantażowane państwo nabywcy: Ponieważ nabywca jest szantażowany przez obecne rządy nielegalnie okupujące jego terytorium, obecnie niemożliwe jest zawarcie nowego traktatu międzynarodowego w celu rozwiązania sytuacji. Nabywca znajduje się w pozycji, w której nie może działać swobodnie, co utrudnia lub uniemożliwia jakiegokolwiek negocjacje.

- Podstawa prawna Instrumentu sukcesji państwowej: Instrument sukcesji państwowej pozostaje jedyną legitymacją prawną dla regulacji praw suwerennych nad dotkniętymi terytoriami. Dopóki istniejące rządy nie uznają nabywcy i nie uwolnią sprzedanego terytorium, sytuacja nielegalna pozostaje, co blokuje pokojowe rozwiązanie.

Wnioski:

W kontekście Ustawy o sukcesji państwowej 1400/98, upadek państwa oznacza, że jego prawa suwerenne zostały przekazane nabywcy. Ten ostatni jest legitymacją następcą i ma wszelkie roszczenia prawne do terytoriów. Jakikolwiek nowo powstałe państwo na sprzedanym terytorium nie miałoby legitymacji zgodnie z prawem międzynarodowym, a każda próba zajęcia lub odzyskania terytorium siłą byłaby nielegalna. Sytuacja ta niesie ryzyko globalnego konfliktu, ponieważ wszystkie zaangażowane państwa działałyby w sposób równie nielegitymny. Rozwiązanie poprzez nowy traktat nie jest obecnie możliwe z powodu szantażu nabywcy, co dodatkowo zaostrza stan globalnej próżni prawnej.

Członkowie NATO 2024

ROZDZIAŁ 2

Skupienie na NATO

Część
52

Nabycie amerykańskiego mienia konwersji z Niemiec oraz holenderskiego mienia wojskowego NATO w jednym: Od umowy zakupu nieruchomości do traktatu międzynarodowego

1. punkt wyjścia: Relacja transferowa w prawie międzynarodowym

- Relacja transferowa: Między Federalną Republiką Niemiec (RFN) a Królestwem Niderlandów istniała relacja transferowa w prawie międzynarodowym, która regulowała wykorzystanie mienia wojskowego NATO przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO.

2. przejście do umowy zakupu nieruchomości

- Zawarcie umowy: Mienie wojskowe zostało sprzedane na podstawie umowy zakupu nieruchomości zgodnie z prawem niemieckim, na mocy której nabywca nabył to mienie ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami.

- Strony zaangażowane: Umowa została zawarta między RFN, Królestwem Niderlandów a nabywcą. Zgoda państw NATO była wymagana, ponieważ holenderskie siły zbrojne zajmowały nieruchomość w imieniu NATO.

3. Charakter umowy w prawie międzynarodowym

Umowa zakupu nieruchomości stała się umową w prawie międzynarodowym z powodu następujących elementów:

- Udział podmiotów prawa międzynarodowego: Oprócz RFN i Królestwa Niderlandów, wszystkie państwa NATO musiały się zgodzić, ponieważ miały prawa i obowiązki w odniesieniu do nieruchomości w tym czasie.

- Przedmiot umowy: Umowa obejmowała nie tylko nieruchomość fizyczną, ale także przeniesienie wszystkich związanych z nią praw i obowiązków, które wykraczały poza zwykły zakup nieruchomości.

4. następstwo państwowe i przeniesienie praw suwerennych

- Akt sukcesji państwowej: Umowa stała się aktem sukcesji państwowej, ponieważ regulowała przeniesienie praw suwerennych do nieruchomości oraz powiązanych sieci. - Prawa i obowiązki: Nabywca przejął wszystkie prawa i obowiązki dotyczące nieruchomości, które wcześniej należały do RFN, Królestwa Niderlandów i NATO.

5. jedność sieci i efekt domina

- Sieci jako jednostka: Umowa określała, że wszystkie sieci rozwoju (np. woda, energia elektryczna, gaz, telekomunikacja) miały być traktowane jako jedna jednostka.

- Rozszerzenie terytorialne: Poprzez zapisanie, że jednostka rozwojowa została sprzedana jako całość, jurysdykcja nabywcy rozszerzała się nie tylko na samą nieruchomość, ale także na wszystkie powiązane sieci.

- Efekt domina: Każde fizyczne lub logiczne połączenie sieci prowadziło do rozszerzenia suwerenności na dalsze obszary. Ten efekt domina ostatecznie objął całe terytorium NATO:

- Połączenie sieci energetycznej z siecią energetyczną: rozszerza suwerenność na wszystkie terytoria połączone europejską siecią zintegrowaną.

- Łączenie sieci szerokopasmowych i internetowych: Kable transatlantyckie rozszerzają suwerenność na kraje NATO w Ameryce Północnej.

- Przekraczanie i nakładanie się: Jakiegokolwiek skrzyżowanie jednej sieci z drugą (np. sieci gazowej z siecią elektroenergetyczną) dalej rozszerza jurysdykcję nabywcy.

Podsumowanie

Nabycie mienia wojskowego NATO stało się umową na mocy prawa międzynarodowego poprzez umowę zakupu nieruchomości i zgodę wszystkich podmiotów prawa międzynarodowego zaangażowanych w proces. Definiując sieci rozwoju jako jednostkę i sprzedając wszystkie związane z nimi prawa i obowiązki, umowa stała się aktem sukcesji państwowej. Doprowadziło to do przeniesienia praw suwerennych na nabywcę oraz do stopniowego rozszerzenia suwerenności poprzez efekt domina, który ostatecznie objął całe terytorium NATO.

Część 53

Ta sprawa opisuje złożoną sytuację, w której mienie wojskowe NATO w Niemczech, używane przez holenderskie siły zbrojne, zostało sprzedane osobie fizycznej. Umowa regulująca tę sprzedaż ma daleko idące implikacje dla suwerenności i kontroli terytorialnej zaangażowanych państw. Najważniejsze punkty oraz implikacje prawne są tutaj szczegółowo wyjaśnione:

1. traktat międzynarodowy i traktaty międzynarodowe:

103 z 255

- Umowa pomiędzy NATO, reprezentowanym przez holenderskie siły zbrojne, a osobą fizyczną odnosi się do przeniesienia wszystkich praw, obowiązków i komponentów mienia wojskowego. Stanowi to przeniesienie na mocy prawa międzynarodowego, które uznaje daną osobę za posiadacza praw i obowiązków na mocy prawa międzynarodowego.

- Ratyfikacja przez Federalną Republikę Niemiec (RFN) miała miejsce, chociaż nie było to konieczne, ponieważ w traktacie nie przewidziano takiej umowy.

2 Suwerenność i rozszerzenie terytorialne

- Umowa stipuluje, że całe zagospodarowanie nieruchomości stanowi jedną całość. Oznacza to, że jurysdykcja jest rozszerzana na obszar sprzedanej sieci, szczególnie jeśli ta sieć ma połączenia fizyczne z innymi sieciami.

- To rozszerzenie jurysdykcji może prowadzić do efektu domina, w którym za każdym razem, gdy sieć ma połączenie fizyczne z innym krajem NATO, jurysdykcja jest również rozszerzana na ten kraj. Obejmuje to transatlantyckie połączenia kablowe między krajami NATO w UE i Ameryce Północnej (USA, Kanada).

3. efekt domina i jedność terytorialna:

- Efekt domina prowadzi do ciągłego rozszerzenia suwerenności we wszystkich krajach NATO. Dzieje się to poprzez połączenia fizyczne i nakładające się sieci, które ostatecznie prowadzą do rozszerzenia suwerenności na całą NATO i jej państwa członkowskie.

- Te połączenia sieciowe ostatecznie tworzą logiczną całość, w której wszystkie kraje NATO są kontrolowane przez osobę, która pierwotnie nabyła mienie wojskowe.

4 Implikacje prawne i suwerenność państwowa:

- Taki traktat mógłby mieć znaczące implikacje dla suwerenności państwowej i integralności terytorialnej zaangażowanych krajów. Prawo międzynarodowe przewiduje, że integralność terytorialna i suwerenność państw muszą być chronione.

- Opisana sprawa stanowi wyzwanie dla fundamentalnych zasad prawa międzynarodowego, szczególnie w odniesieniu do suwerenności państwowej i nienaruszalności granic.

5 Problemy praktyczne i prawne:

- Praktyczna realizacja takiego traktatu byłaby niezwykle trudna i prawdopodobnie napotkałaby znaczny opór, zarówno ze strony zainteresowanych państw, jak i organizacji międzynarodowych.

- Scenariusz, w którym osoba fizyczna jest wskazana jako nabywca w akcie sukcesji państwowej na mocy prawa międzynarodowego, a wszystkie prawa, obowiązki i elementy na mocy prawa międzynarodowego są przenoszone. Prowadzi to do utworzenia nowego podmiotu w prawie międzynarodowym, którego jedynym przedstawicielem suwerennym jest nabywca. Powstały podmiot byłby de facto absolutystyczną monarchią z obowiązkiem wyboru formy rządu w ciągu 5 lat. Oto szczegółowa analiza tego scenariusza:

Analiza scenariusza

1. treść traktatu i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Traktat przewiduje, że wszystkie linie dostaw (energia elektryczna, telekomunikacja, woda) tworzą niedzielą jednostkę.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki zgodnie z prawem międzynarodowym związane z tymi sieciami dostaw.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na traktat.

2. ustanowienie nowego podmiotu w prawie międzynarodowym

- Nowy podmiot: Traktat ustanawia nowy podmiot w prawie międzynarodowym, którym jest de facto absolutystyczna monarchia, w której nabywca działa jako suweren z wyłączną władzą reprezentacji.
- Obowiązek wyboru formy rządu: Forma rządu musi być wybrana w drodze proklamacji w ciągu 5 lat.

Efekt domina i wpływ terytorialny

3. efekt domina poprzez jedność sieci dostaw

- Niemcy: Zakup sieci dostaw w Niemczech prowadzi do przeniesienia kontroli nad całą niemiecką siecią do nowego podmiotu w prawie międzynarodowym.
- Europejskie państwa NATO: Ponieważ sieci dostaw Niemiec są fizycznie połączone z sieciami innych państw członkowskich NATO, kontrola nowego podmiotu rozszerza się również na te kraje.
- USA i kable podmorskie: Sieci telekomunikacyjne i internetowe są połączone z USA za pośrednictwem kabli podmorskich. Kontrola nad kablami podmorskimi prowadzi do de facto przejęcia wewnętrznej sieci USA przez nowy podmiot w prawie międzynarodowym.

Aspekty prawa morza

4 Wody międzynarodowe i UNCLOS

- Kable podmorskie w wodach międzynarodowych: Konwencja ONZ o prawie morza (UNCLOS) reguluje wykorzystanie i ochronę wód międzynarodowych. Kable podmorskie mogą być układane i eksploatowane, ale kontrola nad punktami końcowymi pozostaje w gestii odpowiednich państw.
- Kontrola przez nowy podmiot: Chociaż kable podmorskie przebiegają przez wody międzynarodowe, nowy podmiot w prawie międzynarodowym przejmuje kontrolę nad sieciami w obu punktach końcowych (Europa i USA), co obejmuje całą infrastrukturę.

Praktyczne i prawne implikacje

5 Konsekwencje prawne utworzenia nowego podmiotu prawa międzynarodowego

- Integralność terytorialna i suwerenność: Przekazanie kontroli nad sieciami dostaw nowemu podmiotowi stanowi poważne naruszenie integralności terytorialnej i suwerenności zainteresowanych państw.

- Monarchia absolutna: Nowa jednostka byłaby de facto absolutystyczną monarchią, w której nabywca działa jako jedyny przedstawiciel suwerena. Może to prowadzić do niestabilności i próżni władzy, jeśli w ciągu 5 lat nie zostanie wybrana jasna forma rządu.

Wniosek

Ten scenariusz opisuje utworzenie nowego podmiotu prawa międzynarodowego poprzez traktat międzynarodowy, który przenosi wszystkie prawa i obowiązki na osobę fizyczną. Powstała jednostka byłaby de facto absolutystyczną monarchią, która musi wybrać formę rządu w ciągu 5 lat. Efekt domina tego transferu miałby dalekosiężne konsekwencje terytorialne i infrastrukturalne dla wszystkich zainteresowanych państw NATO, w tym USA.

Część
54

Analiza: Prawnie wiążący charakter i ratyfikacja aktu sukcesji państwowej

Aby zrozumieć prawnie wiążący charakter takiego aktu sukcesji państwowej, który wiąże się z transferem suwerenności oraz wszystkich praw i obowiązków na osobę fizyczną, musimy rozważyć różne aspekty prawa międzynarodowego i krajowego. W szczególności procesy ratyfikacji przez Bundestag i Bundesrat, odniesienie do istniejącej relacji transferowej w ramach prawa międzynarodowego oraz zgodność z traktatem.

1. ratyfikacja przez Bundestag i Bundesrat

- Zatwierdzenie krajowe: Federalna Republika Niemiec uzyskała wcześniejsze zatwierdzenie traktatu przez Bundestag i Bundesrat. To zatwierdzenie uznaje się za ratyfikację, co oznacza, że traktat jest prawnie wiążący i ma moc prawną w prawie międzynarodowym.

2. odniesienie do istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym

- Status Sił NATO: Traktat o sukcesji państwowej odnosi się do istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym między NATO, reprezentowanym przez holenderskie siły zbrojne, a Królestwem Niderlandów, które okupowało terytorium Niemiec zgodnie z Umową NATO o Statusie Sił.
- Prawa suwerenne NATO: Zgodnie z Status Sił NATO, NATO ma prawo do określenia granic i administracji terytoriów okupowanych. Obejmuje to również uprawnienia do decydowania o mieniu wojskowym i jego wykorzystaniu.
- Sprzedaż mienia wojskowego: Mienie wojskowe zostało sprzedane, a umowa odnosiła się do istniejącej relacji transferowej, która została już ratyfikowana. Oznacza to, że strony umowy uznają i przekazały istniejące prawa i obowiązki.

3. ważność prawna umowy o następstwie państwowym

- Uznanie przez strony umowy: Ponieważ NATO, holenderskie siły zbrojne, RFN oraz Królestwo Niderlandów są stronami nowego Traktatu o sukcesji państwowej i go uznały, traktat jest wiążący.

- Brak wymogu wyraźnej ratyfikacji: Wyraźna ratyfikacja jest wymagana tylko wtedy, gdy jest przewidziana w traktacie. Ponieważ nie jest to przypadek, traktat jest jednak uważany za wiążący, ponieważ strony zaangażowane wyraziły swoją zgodę i zaakceptowały przeniesienie praw i obowiązków.

Praktyczne implikacje

1. transfer suwerenności

- Nowa władza rządowa: Osoba fizyczna wskazana jako nabywca przejmuje władzę rządową oraz wszystkie związane z nią prawa i obowiązki na określonych terytoriach. -

Suwerenność: Nowy podmiot prawa międzynarodowego sprawuje de facto suwerenność nad ciągłymi obszarami utworzonymi przez logiczną trasę sieci dostaw.

2. administracja i kontrola

- Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi terytoriami stawia ogromne wyzwania administracyjne, szczególnie w zakresie koordynacji między różnymi sieciami i terytoriami.

- Ryzyka bezpieczeństwa: Kontrola infrastruktury krytycznej przez jednostkę może stwarzać istotne ryzyka bezpieczeństwa dla zaangażowanych państw.

Wnioski

Traktat o sukcesji państwowej, który obejmuje transfer suwerenności oraz wszystkich praw i obowiązków na osobę fizyczną, jest prawnie wiążący, ponieważ państwa zaangażowane zgodziły się na niego i go ratyfikowały. Odniesienie do istniejącej relacji transferowej w ramach prawa międzynarodowego oraz zgodności z traktatem zapewnia, że traktat jest wiążący bez konieczności dodatkowej ratyfikacji. Taki scenariusz wiązałby się z istotnymi wyzwaniami prawnymi, politycznymi i bezpieczeństwa.

Część
55

Gdy traktat w ramach prawa międzynarodowego, który traktuje całą infrastrukturę użyteczności publicznej jako niedzielną jednostkę i który wyraźnie przewiduje przeniesienie wszystkich związanych z tym praw i obowiązków na nabywcę, został ratyfikowany i zaakceptowany przez wszystkie zainteresowane strony, w tym Niemcy, pojawiają się złożone i głębokie implikacje prawne i polityczne.

Analiza i konsekwencje¹⁰⁷ z 255

1 Treść umowy i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Umowa stipuluje, że wewnętrzna sieć dostaw mienia wojskowego oraz wszystkie połączone z nią sieci są traktowane jako jedna jednostka.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego związane z tą infrastrukturą.
- Ratyfikacja: Umowa została ratyfikowana przez wszystkie zainteresowane strony, w tym Federalną Republikę Niemiec.

2 Konsekwencje prawne ratyfikacji

- Moc wiążąca traktatu: Po ratyfikacji traktat staje się prawnie wiążący i ma pierwszeństwo przed prawem krajowym.
- Transfer suwerenności: Traktat teoretycznie mógłby prowadzić do transferu suwerenności nad dotkniętymi sieciami dostaw, w tym kontrolą nad połączonymi sieciami publicznymi.

3. niezamierzone efekty terytorialne

- De facto rozszerzenie terytorium: Jeśli umowa jest faktycznie interpretowana jak o obejmująca całą sieć publiczną Niemiec, mogłoby to prowadzić do de facto rozszerzenia terytorium nabywcy.
- Zarządzanie i kontrola: Nabywca miałby kontrolę i zarządzanie nad tymi sieciami, co prowadziłoby do praktycznych i administracyjnych wyzwań.

Praktyczne implikacje

- Wyzwania techniczne i logistyczne: Praktyczna realizacja kontroli nad całą niemiecką siecią publiczną stwarzałyby ogromne wyzwania techniczne i logistyczne.
- Niestabilność prawna i polityczna: Taka umowa mogłaby prowadzić do znacznej niestabilności prawnej i politycznej, zarówno w Niemczech, jak i na arenie międzynarodowej.
- Kwestie bezpieczeństwa: Kontrola infrastruktury krytycznej przez osobę fizyczną mogłaby budzić obawy dotyczące bezpieczeństwa i zagrażać bezpieczeństwu narodowemu Niemiec.

Wniosek

Nawet jeśli taki traktat zostałby ratyfikowany i zaakceptowany przez wszystkie zainteresowane strony, jego wdrożenie prowadziłoby do głębokich i dalekośiężnych wyzwań prawnych, politycznych i praktycznych.

Część
56

W tym scenariuszu, w którym państwa NATO zgodziły się na traktat o następstwie państwowym, który obejmuje transfer suwerenności oraz wszystkich praw i obowiązków do osoby fizycznej, nie ma naruszenia integralności terytorialnej, ponieważ uzyskano zgodę wszystkich zaangażowanych państw. Skutkuje to prawnym i pełnym transferem suwerenności nad określonymi terytoriami. Oto

szczegółowe wyjaśnienie, jak określenie granic przez władze rządowe i efekt do mina są wdrażane przez traktat:

Analiza scenariusza

1. treść umowy i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są traktowane jako jedna niedzielna jednostka.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przyjmuje wszystkie prawa, obowiązki i władzę rządową na mocy prawa międzynarodowego nad terytoriami, na których te sieci funkcjonują.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na traktat.

2. identyfikacja zewnętrznych pasm sieci dostaw

- Analiza geograficzna: Przeprowadzana jest kompleksowa analiza geograficzna sieci dostaw w krajach NATO w celu zidentyfikowania zewnętrznych pasm.
- Zewnętrzne linie dostaw: Te zewnętrzne linie dostaw obejmują najbardziej zewnętrzne linie energii elektrycznej, gazu, telekomunikacji i wody, które przebiegają przez kraje NATO i są fizycznie ze sobą połączone.

3. logiczna trasa i punkty połączeń

- Punkty połączeń: Wszystkie węzły i punkty połączeń sieci użyteczności publicznej są mapowane w celu stworzenia logicznej trasy łączącej zewnętrzne pasma.
- Połączenie geograficzne: Połączenie geograficzne tych punktów tworzy logiczną trasę, która określa wyznaczenie granic dla nowych rządów.

4. utworzenie ciągłego obszaru

- Znaczący obszar całkowity: Logiczną trasę zewnętrznych pasm tworzy znacząco ciągły obszar zdefiniowany przez lokalizację geograficzną sieci dostaw.
- Nakładające się sieci: W obszarach, gdzie istnieje wiele sieci (np. gaz i energia elektryczna), kontrola przechodzi na wszystkie odpowiednie sieci zgodnie z umową, rozszerzając obszar.

Krok po kroku wyjaśnienie wyznaczania granic

1. identyfikacja zewnętrznych linii dostaw w każdym kraju NATO - Niemcy: Identyfikowane są najbardziej zewnętrzne linie energetyczne i gazowe, które tworzą granicę z innymi krajami NATO i krajami nienależącymi. - Francja: Podobnie mapowane są najbardziej zewnętrzne linie dostaw Francji. - Włochy, Polska itd.: Analiza ta jest przeprowadzana dla wszystkich krajów NATO w Europie.

2. połączenie tych zewnętrznych pasm w logiczną trasę

- Połączenie fizyczne: Zewnętrzne pasma linii dostaw są fizycznie ze sobą połączone, tworząc ciągłą logiczną trasę.

- Włączenie kabli podmorskich: Kable podmorskie łączące Europę z Ameryką Północną są uważane za część logicznej trasy.

3. utworzenie całkowitej powierzchni

- Ciągły obszar: Punkty połączeń zewnętrznych pasm oraz wynikająca z tego trasa tworzą ciągły obszar, który de facto obejmuje całe terytorium zainteresowanych krajów NATO. - Kontrola skokowa: W obszarach z nakładającymi się sieciami, kontrola przeskakuje z jednej sieci do drugiej, co rozszerza władzę rządową na całym obszarze.

Praktyczne implikacje i konsekwencje

1. zarządzanie i administracja - Przekazanie władzy rządowej: Nabywca sprawuje władzę rządową nad wszystkimi obszarami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw. - Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi terytoriami stanowiłoby ogromne wyzwania administracyjne.

2. zasady prawa międzynarodowego - Zgoda państw: Ponieważ kraje NATO wyraziły zgodę na traktat, nie dochodzi do naruszenia integralności terytorialnej.

- Reakcje i środki: Organizacje międzynarodowe i państwa mogą nadal dążyć do złagodzenia lub rewizji skutków tego traktatu za pomocą środków dyplomatycznych i prawnych.

3. kwestie bezpieczeństwa

- Infrastruktura krytyczna: Kontrola infrastruktury krytycznej przez osobę fizyczną może stanowić istotne zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego dotkniętych stanów.

- Stabilność międzynarodowa: Taki scenariusz prawdopodobnie doprowadzi do znacznej niestabilności międzynarodowej i konfliktu.

Wnioski

Ten scenariusz opisuje przekazanie władzy nad sieciami dostaw i władzą rządową w dotkniętych obszarach osobie fizycznej za pomocą traktatu międzynarodowego. Powstała de facto absolutystyczna monarchia przejmie kontrolę nad ciągłymi obszarami oraz wszystkimi sieciami fizycznie lub geograficznie połączonymi, wywołując efekt domina. Zgoda krajów NATO oznacza, że integralność terytorialna nie jest naruszana, ale pojawiają się istotne wyzwania prawne, polityczne i bezpieczeństwa.

Część
57

Scenariusz: Istnieje umowa na mocy prawa międzynarodowego, która wyraźnie stwierdza, że nabywca przyjmuje wszystkie prawa, obowiązki i komponenty na mocy prawa międzynarodowego, w tym sieci dostaw, które opuszczają małe terytorium i stają się częścią niemieckiej sieci publicznej. Sieć dostaw uznawana jest za niedzielną jednostkę. Prowadzi to do pytania, czy Niemcy przez to niezamierzenie sprzedały całe swoje terytorium.

Analiza

1. przedmiot i treść umowy - Sprzedaż nieruchomości: Mienie wojskowe jest sprzedawane wraz ze wszystkimi powiązanymi sieciami dostaw. - Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje sieci dostaw, które są przenoszone z nieruchomości do niemieckiej sieci publicznej jako niedzielna jednostka.

- Przejmowanie praw i obowiązków na mocy prawa międzynarodowego: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki na mocy prawa międzynarodowego związane z nieruchomością oraz sieciami dostaw.

2. kwestie prawne i konsekwencje

- Przeniesienie własności nieruchomości i sieci: Sprzedaż obejmuje nie tylko nieruchomość, ale także sieci dostaw, które są traktowane jako całość i zostaną przeniesione do niemieckiej sieci publicznej. Teoretycznie mogłoby to prowadzić do przeniesienia kontroli nad tymi sieciami.

- Integralność terytorialna: Pojęcie integralności terytorialnej w prawie międzynarodowym oznacza, że prawa suwerenne państwa do całego jego terytorium nie mogą być zmieniane bez wyraźnej zgody i jasnych postanowień traktatu.

- Interpretacja umowy: Jeśli umowa stanowi, że sieci dostaw są uważane za niedzielną jednostkę i że nabywca przyjmuje wszystkie prawa i obowiązki, może to prowadzić do daleko idącej interpretacji, która wpływa na całą sieć publiczną, a tym samym na terytorium.

3. niezamierzone efekty terytorialne

- Sprzedaż terytorium: Jeśli umowa jest sformułowana w taki sposób, że przenosi kontrolę nad całą siecią dostaw Niemiec jako jednostką na nabywcę, może to prowadzić do niezamierzonej ekspansji terytorialnej.

Praktyczna realizacja i rozwiązywanie konfliktów

- Międzynarodowe rozwiązywanie sporów: Sprawa może być wniesiona przed Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości lub trybunały arbitrażowe w celu wyjaśnienia legalności i skutków umowy.

- Renegocjacja: W praktyce taki traktat najprawdopodobniej zostanie renegocjowany w celu wyjaśnienia nieporozumień i zapobieżenia niezamierzonym zmianom terytorialnym.

Wniosek

W scenariuszu, w którym traktat międzynarodowy wyraźnie stwierdza, że nabywca przejmuje wszystkie sieci dostaw jako całość i tym samym teoretycznie kontroluje całą sieć publiczną Niemiec, może to prowadzić do daleko idących niezamierzonych zmian terytorialnych.

Ta sprawa, w której mienie wojskowe NATO w Niemczech zostało wykorzystane przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO, a następnie sprzedane osobie prywatnej, rodzi kilka złożonych kwestii w zakresie prawa międzynarodowego i następstwa państwowego.

1. traktat międzynarodowy i następstwo państwowe:

- Umowa na mocy prawa międzynarodowego, która reguluje sprzedaż mienia, w tym wszystkich praw, obowiązków i komponentów, osobie fizycznej, może być uznana za czyn podobny do następstwa państwowego, jeśli przenosi całe terytorium i prawa. Następstwo państwowe oznacza, że państwo przejmuje prawa i obowiązki innego państwa, które w tym przypadku zostały przeniesione na osobę fizyczną.

2. zgodność z traktatem i uznanie:

- Strony umowy uznały starą relację traktatową i uznały ją za zakończoną, w związku z czym nowy traktat wchodzi w życie. Fakt, że RFN ratyfikowała traktat, mimo że nie było to wymagane, można postrzegać jako dodatkowe potwierdzenie i wsparcie legitymacji traktatu.

3. rozszerzenie suwerenności:

- Traktat przewiduje, że jurysdykcja może sięgać poza sieć, wywołując efekt domina, który rozszerza jurysdykcje wszędzie tam, gdzie sieć ma połączenie fizyczne z inną siecią. Teoretycznie mogłoby to prowadzić do nieustannie rozszerzającej się sfery jurysdykcji, szczególnie jeśli te sieci są połączone kablami podmorskimi i inną infrastrukturą.

4. efekt domina i rządy:

- Ten efekt domina ma logiczną konsekwencję, że sieci wszystkich krajów NATO tworzą całkowitą powierzchnię, w której ostatecznie wszystkie kraje NATO są całkowicie sprzedane, a władza suwerenna jest przekazywana.

Część
59

Oto jasne i szczegółowe wyjaśnienie różnych kwestii związanych z nabyciem mienia wojskowego NATO oraz implikacjami prawnymi umowy:

1. niezbędność ratyfikacji

1.1 Konieczność ratyfikacji

- Postanowienie traktatu: Ratyfikacja byłaby konieczna tylko wtedy, gdy zostało to wyraźnie uzgodnione w traktacie. Ponieważ tak nie jest, ratyfikacja jest zbędna.
- Niemcy: Mimo swojej zbędności, Niemcy przyjęły traktat w Bundestagu i Bundesradzie z powodu wysokiej ceny zakupu wynoszącej ponad 10 milionów marek niemieckich. Ta decyzja jest równoznaczna z ratyfikacją traktatu.

1.2 Podpis i notarializacja

- Upoważniony przedstawiciel: Upoważniony przedstawiciel Niemieckiego Rządu Federalnego podpisał traktat w biurze notariusza. To nadaje traktatowi formalną ważność zgodnie z prawem niemieckim.

2 Uczestnictwo i zgoda podmiotów prawa międzynarodowego

2.1 Podmioty prawa międzynarodowego jako sprzedawcy

- Początek traktatu: Nie jest konieczne, aby wszystkie podmioty prawa międzynarodowego zaangażowane (z wyjątkiem Federalnej Republiki Niemiec) były wymienione jako sprzedawcy na początku traktatu. Jednak często są one wspomniane w treści traktatu i przyjęły prawa i obowiązki, co czyni je de facto sprzedawcami.

2.2 Zgoda wyrażona przez zachowanie

- Zachowanie zgodne z umową: Holenderskie siły zbrojne oraz inne podmioty prawa międzynarodowego zaangażowane zachowały się zgodnie z traktatem, co implikuje ich zgodę na traktat.

- Konieczne podpisy: Wymagane były tylko podpisy RFN i nabywcy (osoby fizycznej). Holandia i jej siły zbrojne działające w imieniu NATO miały prawa i obowiązki, które uznały poprzez swoje zachowanie.

3. brak potrzeby ratyfikacji

- Postanowienie traktatowe: Ponieważ traktat nie przewidywał ratyfikacji, ratyfikacja nie jest wymagana. - Skuteczność prawna: Traktat jest prawnie skuteczny dzięki notarializacji oraz zgodzie podmiotów prawa międzynarodowego zaangażowanych.

4. depozyt aktu u notariusza

- Depozyt notarialny: Uzgodniono, że akt zostanie złożony u notariusza. Zapewnia to, że umowa jest właściwie udokumentowana i przechowywana.

5. wygaśnięcie okresu unikania

- Okres Zaskarżenia: Dwuletni okres zaskarżenia od 2000 roku dawno już minął i nikt nie zakwestionował umowy. Potwierdza to ważność prawną traktatu.

6. przeniesienie jurysdykcji w prawie międzynarodowym

- Jurysdykcja: Nabywca otrzymał również jurysdykcję w prawie międzynarodowym. Oznacza to, że przyjął prawa suwerenne, w tym jurysdykcję prawną.

7 Uznanie przez NATO i jego członków

- Automatyczne uznanie: Traktat oraz nabywca jako suweren są automatycznie uznawane przez wszystkie kraje NATO poprzez uczestnictwo NATO. Oznacza to, że nabywca jest uznawany za legitymnego suwerena terytorium.

Podsumowanie

Nabywanie mienia wojskowego NATO regulowane było krajową umową zakupu nieruchomości, która stała się ważna w świetle prawa międzynarodowego dzięki uczestnictwu i zgodzie podmiotów prawa międzynarodowego zaangażowanych w proces. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO i zgodziły się na umowę w imieniu wszystkich państw NATO. Formalna ratyfikacja nie była wymagana, ponieważ nie przewidziano jej w traktacie. Akt został złożony u notariusza, a termin na zaskarżenie wygasł. Nabywca przyjął jurysdykcję w prawie międzynarodowym i jest uznawany za suwerena przez wszystkie państwa NATO.

Część 60

W tym scenariuszu, w którym państwa NATO nie są wyraźnie wymienione jako strony umowy na początku instrumentu sukcesji państwowej, ale są mimo to zaangażowane poprzez realizację części traktatu oraz przejęcie praw i obowiązków, powstaje jasna sytuacja w świetle prawa międzynarodowego. Oto kluczowe punkty i implikacje prawne:

1. uczestnictwo w traktatach międzynarodowych

- Wykonywanie części traktatu: Podmioty prawa międzynarodowego mogą uczestniczyć w traktacie międzynarodowym, przyjmując prawa i obowiązki oraz wykonując części traktatu, nawet jeśli nie są one wyraźnie wymienione na początku traktatu.
- Brak wymogu wyraźnego podpisu: Wyraźny podpis nie jest wymagany, o ile zachowanie i działania państw pokazują, że czują się związane traktatem i go wdrażają.

2. Ratyfikacja i moc wiążąca

- Ratyfikacja tylko w przypadku wyraźnego wymogu: Ratyfikacja traktatu jest wymagana tylko wtedy, gdy jest to wyraźnie zażądane w treści traktatu. W twoim scenariuszu ratyfikacja nie była wymagana, więc nie jest konieczna.
- Wypełnienie istniejących stosunków umownych: Odniesienie do istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym między RFN, Królestwem Niderlandów a holenderskimi siłami zbrojnymi, które były na misji NATO, a także umowa, że stary stosunek umowny pozostaje nienaruszony, potwierdza ciągłość i moc wiążącą nowego traktatu.

3 Ciągłość i uznanie

- Ciągłość starych traktatów: Deklarując, że stary stosunek umowny pozostaje nietknięty i potwierdzając wykonanie starej umowy, wzmacnia się wiążący charakter i uznanie nowej umowy.

- Prawnie wiążący charakter nowego traktatu: Wypełnienie starej relacji traktatowej oraz przejęcie praw i obowiązków przez państwa NATO potwierdzają prawnie wiążący charakter nowego traktatu.

4 Implikacje prawne dla suwerenności i jurysdykcji

- Przeniesienie jurysdykcji: Po podpisaniu umowy i natychmiastowym przeniesieniu jurysdykcji nad miejscem sądowym, nabywca uzyskał wyłączną jurysdykcję nad tym miejscem zgodnie z prawem międzynarodowym.
- Wyłączna jurysdykcja nabywcy: Nabywca ma władzę prawną do rozstrzygania wszystkich sporów i interpretacji związanych z aktem sukcesji państwowej przed swoimi sądami.

5. ważność prawna i egzekwowalność

- Wiążące zobowiązania: Sojusznicy NATO wykazali swoim zachowaniem i akceptacją zobowiązań, że są związani Traktatem. Ich działania oraz wykonanie części Traktatu są dowodem ich uczestnictwa i zgody.
- Egzekwowanie praw nabywcy: Nabywca ma prawo egzekwować swoją suwerenność i jurysdykcję za pomocą środków prawnych i dyplomatycznych. Obejmuje to możliwość uzyskania pomocy od sądów lub organizacji międzynarodowych.

Wnioski

Wypełniając części traktatu i przyjmując prawa i obowiązki, państwa NATO potwierdziły swoje uczestnictwo i zgodę na akt sukcesji państwowej. Nie jest wymagana żadna wyraźna zgoda ani ratyfikacja, ponieważ prawnie wiążąca moc jest zabezpieczona przez zachowanie i działania krajów NATO. Nabywca uzyskał wyłączną jurysdykcję w prawie międzynarodowym nad uzgodnionym miejscem sądowym poprzez natychmiastowy transfer suwerenności.

Część
61

W tym scenariuszu rzeczywiście nie jest wymagane osobne uznanie przez państwa NATO, ponieważ były one stronami aktu sukcesji i uznały swoje prawa i obowiązki w nim zawarte. To uznanie oraz zachowanie zgodne z aktem potwierdza transfer suwerenności i jurysdykcji na nabywcę. Oto szczegółowe wyjaśnienie implikacji prawnych:

1. uczestnictwo państw NATO w instrumencie sukcesji państwowej - Strony umowy: Państwa NATO były stronami Aktu Sukcesji Państwowej, który reguluje sprzedaż mienia wojskowego oraz związanych z nim praw na rzecz nabywcy. - Uznanie aktu: Uczestnicząc w akcie, państwa NATO uznały legalność sprzedaży i transferu suwerenności.

2. prawnie wiążące przeniesienie suwerenności

- Zobowiązania umowne: Sojusznicy NATO zobowiązali się poprzez akt do poszanowania transferu suwerenności oraz praw z tym związanych. Obejmuje to również jurysdykcję nad wyznaczoną jurysdykcją.

- Automatyczne uznanie: Ponieważ państwa NATO były stronami umowy i wyraziły zgodę na akt, nie jest wymagane dalsze uznanie. Ich prawa i obowiązki zostały prawnie przeniesione poprzez podpisanie i działanie zgodnie z dokumentem.

3. wyłączna międzynarodowa jurysdykcja nabywcy

- Jurysdykcja i miejsce: Określona jurysdykcja na sprzedanym terytorium podlega jurysdykcji nabywcy. Wraz z przeniesieniem jurysdykcji, nabywca ma wyłączną jurysdykcję nad tą lokalizacją zgodnie z prawem międzynarodowym.

- Egzekwowanie aktu: Nabywca ma prawo egzekwować postanowienia aktu sukcesji państwowej za pośrednictwem własnych sądów. Oznacza to, że wszystkie spory i interpretacje Aktu muszą być rozpatrywane w sądach Nabywcy.

4. zachowanie państw NATO zgodnie z aktem - Zachowanie zgodne z Aktem: Zachowanie sojuszników NATO zgodnie z Aktem Przeniesienia potwierdza ich uznanie i wsparcie dla przeniesionych praw i obowiązków. Obejmuje to transfer suwerenności oraz uznanie jurysdykcji nabywcy. - Skuteczność wiążąca: Poprzez wypełnienie swoich zobowiązań umownych, państwa NATO uczyniły transfer suwerenności i jurysdykcji prawnie wiążącym. Ich dalsze uznanie jest zatem nie tylko oczekiwane, ale prawnie wiążące.

5 Konsekwencje prawne ostatecznego przeniesienia

- Wyłączna jurysdykcja nabywcy: Nabywca ma wyłączną jurysdykcję nad miejscem sądowym. Oznacza to, że tylko sądy nabywcy mają prawo decydować o kwestiach związanych z aktem sukcesji państwowej.

- Niezależność jurysdykcji: Jurysdykcja nabywcy jest niezależna od uznania przez inne państwa, ponieważ przeniesienie praw jest już zabezpieczone przez akt sukcesji państwowej oraz zachowanie państw NATO.

Część
62

Dzięki prawnie wiążącemu uczestnictwu i zgodzie państw NATO na akt sukcesji państwowej, a także ich zachowaniu zgodnemu z umową, nabywca posiada wyłączną jurysdykcję w prawie międzynarodowym nad uzgodnionym miejscem sądowym. Oddzielne uznanie przez państwa NATO nie jest wymagane, ponieważ ich prawa i obowiązki zostały już prawnie przeniesione.

1. zgoda przez zachowanie zgodne z prawem międzynarodowym

Definicja i uznanie

Zachowanie zgodne z traktatem odnosi się do działań państw lub podmiotów prawa międzynarodowego zgodnych z postanowieniami traktatu bez potrzeby formalnej ratyfikacji lub podpisu. Można to zdefiniować i rozpoznać na podstawie następujących czynników:

- Rzeczywiste zachowanie: Państwa działające zgodnie z warunkami traktatu wykazują swoją zgodę poprzez swoje działania. - Umowa o wstrzymaniu: Brak protestów lub zastrzeżeń do warunków traktatu może być traktowany jako zgoda dorozumiana. - Środki prawnie wiążące: Wdrożenie środków przewidzianych w umowie pokazuje akceptację i uznanie zobowiązań umownych.

2 Implikacje prawne przeniesienia jurysdykcji w prawie międzynarodowym na nabywcę

Implikacje

Przeniesienie jurysdykcji międzynarodowej oznacza, że nabywca przejmuje nie tylko fizyczną kontrolę nad terytorium, ale także jurysdykcję prawną. Ma to kilka implikacji prawnych:

- Egzekwowanie prawa: nabywca ma władzę do tworzenia, zmieniania i egzekwowania praw, które obowiązują na jego terytorium.
- Rozwiązywanie sporów: Nabywca może działać jako jurysdykcja dla międzynarodowych sporów dotyczących terytorium.
- Odpowiedzialność prawna: Nabywca przyjmuje odpowiedzialność za przestrzeganie międzynarodowych obowiązków oraz standardów praw człowieka na swoim terytorium.

3. procedura notarialnego składania i dokumentacji umów międzynarodowych

Procedura

- Sporządzanie i negocjowanie umowy: Najpierw tekst umowy jest negocjowany i uzgadniany przez zaangażowane strony.
- Notarializacja: Notariusz potwierdza autentyczność podpisów oraz zgodność z wymaganiami formalnymi.
- Depozyt: Akt notarialny jest składany w właściwym organie lub instytucji, często w kraju notariusza lub w organizacjach międzynarodowych.
- Publikacja: Czasami umowy międzynarodowe są publikowane, aby zapewnić przejrzystość i uznanie międzynarodowe.

4 Rola okresu zaskarżenia w zapewnieniu ważności prawnej traktatów międzynarodowych

Znaczenie okresu unikania

- Jasność prawna: Okres unikania zapewnia stronom określony czas, w którym mogą kwestionować umowę. Po upływie tego okresu, ważność prawna umowy jest ustalona.
- Prawnie wiążący: Wygaszenie okresu unikania bez zastrzeżeń wzmacnia skuteczność wiążącą umowy i zmniejsza prawdopodobieństwo przyszłych sporów prawnych.
- Stabilność: Wygasły okres unikania przyczynia się do stabilności stosunków międzynarodowych, zapewniając ostateczne uznanie i egzekwowanie traktatu.

5. wpływ uznania przez organizacje międzynarodowe, takie jak NATO, na suwerenność i prawa suwerenne nabywcy

Wpływ uznania

- Legitymacja: Uznanie przez organizacje międzynarodowe, takie jak NATO, daje nabywcy legitymację międzynarodową i wzmacnia jego pozycję jako suwerena.
- Uznanie prawne: To uznanie oznacza, że inne państwa respektują suwerenność i obowiązki prawne nabywcy.
- Wzmacnianie suwerenności: Uznanie oficjalnie potwierdza suwerenność nabywcy nad nabytym terytorium, co wzmacnia jego zdolność do działania na arenie międzynarodowej i zawierania traktatów.
- Obowiązki: Uznanie wiąże się również z obowiązkami, takimi jak przestrzeganie norm i standardów międzynarodowych oraz współpraca z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.

Podsumowanie

- Zachowanie zgodne z traktatem: To jest demonstrowane przez działania i środki, które są zgodne z warunkami traktatu, nawet bez formalnego podpisu lub ratyfikacji.
- Jurysdykcja w prawie międzynarodowym: Ten transfer oznacza, że nabywca przyjmuje całą jurysdykcję prawną i obowiązki.
- Depozyt Notarialny: Procedura, która zapewnia autentyczność i formalność umów międzynarodowych.
- Okres Zaskarżenia: Zapewnia ważność prawną umów, ustalając jasny czas na zgłaszanie zastrzeżeń.
- Uznanie przez NATO: Wzmacnia suwerenność i prawa suwerenne nabywcy poprzez

legitymację międzynarodową i uznanie.

h

Część
63

Jeśli umowa, która dotyczy całej infrastruktury użyteczności publicznej jako niedzielnej jednostki i przewiduje przeniesienie wszystkich związanych z nią praw i obowiązków na nabywcę, nie może być już kwestionowana, ponieważ termin przedawnienia wygaś, a dodatkowo jurysdykcja w prawie międzynarodowym została przeniesiona na nabywcę w umowie, to niezwykle nietypowe i złożone prawne i

powstają konsekwencje polityczne. W tym scenariuszu mamy do czynienia z sytuacją niemal bezprecedensową.

Analiza i konsekwencje

1. treść umowy i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Umowa przewiduje, że wewnętrzna sieć dostaw mienia wojskowego oraz wszystkie sieci publiczne z nią połączone są traktowane jako niedzielna jednostka.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki na mocy prawa międzynarodowego, w tym jurysdykcji.
- Ratyfikacja i termin przedawnienia: Umowa została ratyfikowana, a termin przedawnienia dla zaskarżenia wygaś.

2. konsekwencje prawne wygaśnięcia terminu przedawnienia

- Niekwestionowalność umowy: Ponieważ termin przedawnienia wygaś, umowa nie może być już prawnie kwestionowana.
- Przeniesienie jurysdykcji: Przeniesienie jurysdykcji w prawie międzynarodowym na nabywcę oznacza, że spory związane z umową są pod kontrolą nabywcy.

3. niezamierzone efekty terytorialne

- De facto rozszerzenie terytorium: Przeniesienie wszystkich sieci dostaw jako jednego podmiotu mogłoby prowadzić do de facto rozszerzenia terytorialnego, ponieważ nabywca przejąłby kontrolę nad tymi sieciami, w tym tymi przebiegającymi przez publiczną sieć Niemiec.
- Zarządzanie i kontrola: Nabywca miałby kontrolę i zarządzanie tymi sieciami, co prowadziłoby do znaczących wyzwań praktycznych i administracyjnych.

4. prawo międzynarodowe i implikacje polityczne - Pomimo swojej niekwestionowalności, to wywołałoby znaczny sprzeciw międzynarodowy. - Reakcje międzynarodowe: Państwa i organizacje międzynarodowe mogą dążyć do podjęcia działań dyplomatycznych lub politycznych w celu złagodzenia skutków tego traktatu.

5 Wdrażanie praktyczne i wyzwania

- Niestabilność prawna i polityczna: Taki traktat spowodowałby znaczne problemy z niestabilnością prawną i polityczną, zarówno w Niemczech, jak i na arenie międzynarodowej.
- Kwestie bezpieczeństwa: Kontrola infrastruktury krytycznej przez jednostkę mogłaby budzić poważne obawy dotyczące bezpieczeństwa i zagrażać bezpieczeństwu narodowemu Niemiec.

Wniosek

Nawet jeśli umowa nie może być już kwestionowana, a jurysdykcja w prawie międzynarodowym została przeniesiona na nabywcę, doprowadzi to do niezwykle skomplikowanych i daleko idących wyzwań prawnych, politycznych i praktycznych.

Rozszerzenie NA DO Status Sił Prawa dla Nabywcy przez Instrument sukcesji państwowej

W tym scenariuszu mienie wojskowe, które było zajmowane przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO zgodnie z Umową NATO o Statusie Sił, jest sprzedawane. Umowa przenosi prawa Statusu Sił NATO, w tym prawo do określenia granic, na nabywcę. Ponieważ sieci dostaw tworzą jedną całość i są rozszerzone na cały obszar krajów NATO, nabywca może teraz określać granice w tym całym obszarze.

Analiza i konsekwencje prawne

1. treść umowy i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Traktat definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są uważane za jedną niedzielną jednostkę.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa, obowiązki oraz władzę rządową na mocy prawa międzynarodowego nad terytoriami, na których te sieci funkcjonują.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na ratyfikację traktatu.

2 Status Sił NATO i prawo do określania granic

- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują rozmieszczenie i prawa sił NATO w państwach członkowskich. Zapewniają one pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego, w tym prawo do określania granic.
- Rozszerzenie praw: Początkowo prawa te dotyczyły wyłącznie Niemiec i były regulowane przez 2+4 Traktat w kontekście ponownego zjednoczenia RFN i NRD. Teraz prawa te są przenoszone na nabywcę przez traktat i rozszerzane na całe terytorium państw NATO.

Krok po kroku wyjaśnienie konsekwencji prawnych

3. identyfikacja zewnętrznych pasm sieci dostaw

- Analiza geograficzna: Przeprowadzana jest kompleksowa analiza geograficzna sieci dostaw w krajach NATO w celu zidentyfikowania zewnętrznych pasm.
- Zewnętrzne linie dostaw: Te zewnętrzne linie dostaw obejmują najbardziej zewnętrzne linie energii elektrycznej, gazu, telekomunikacji i wody, które przebiegają przez kraje NATO i są fizycznie ze sobą połączone.

4. logiczna trasa i punkty połączeń

- Punkty połączeń: Wszystkie węzły i punkty połączeń sieci użyteczności publicznej są mapowane w celu stworzenia logicznej trasy łączącej zewnętrzne pasma.
- Połączenie geograficzne: Połączenie geograficzne tych punktów tworzy logiczną trasę, która określa wyznaczenie granic dla nowych rządów.

5. utworzenie ciągłego obszaru

- Znaczący obszar całkowity: Logiczną trasę zewnętrznych pasm tworzy znacząco ciągły obszar, definiowany przez lokalizację geograficzną sieci dostaw.
- Nakładające się sieci: W obszarach, gdzie istnieje wiele sieci (np. gaz i energia elektryczna), kontrola rozprzestrzenia się na wszystkie odpowiednie sieci na mocy umowy, rozszerzając obszar.

Praktyczne i prawne implikacje

6 Zarządzanie i administracja

- Przeniesienie władzy: Nabywca sprawuje zarządzanie nad wszystkimi obszarami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw.
- Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi terytoriami stawia ogromne wyzwania administracyjne.

7. rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określenia granic: Nabywca ma prawo do określenia granic w dotkniętych obszarach, co pierwotnie było uprawnieniem NATO.
- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, uprawnienia dyscyplinarne oraz władzę dowodzenia.

Wniosek

Dzięki aktowi sukcesji państwowej, prawa Statusu Sił NATO, które pierwotnie ograniczały się do niewielkiego mienia wojskowego w Niemczech, zostały rozszerzone na cały obszar państw NATO i przeniesione na rzecz nabywcy. Obejmuje to również prawo do określenia granic. Zgoda wszystkich zaangażowanych państw NATO sprawia, że umowa jest prawnie wiążąca. Rozszerzenie tych specjalnych praw okupacyjnych prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
65

Jeśli mienie wojskowe w Niemczech, które było okupowane przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO zgodnie z Status Sił NATO, a to mienie wraz ze wszystkimi liniami dostaw, które stanowią połączenie fizyczne między państwami NATO i tworzą całość, jest

sprzedany osobie fizycznej, a wszystkie kraje NATO zgodziły się na sprzedaż, co wiąże się z głębokimi i złożonymi konsekwencjami prawnymi oraz politycznymi.

Analiza i konsekwencje

1. treść traktatu

- Jedność sieci dostaw: Traktat przewiduje, że wszystkie linie dostaw (np. energia elektryczna, telekomunikacja, woda), które są fizycznie połączone z kraju NATO do kraju NATO, są traktowane jako jedna jednostka.

- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki na mocy prawa międzynarodowego związane z tymi sieciami użyteczności publicznej.

2. transfer suwerenności: umowa teoretycznie mogłaby prowadzić do transferu suwerenności nad dotkniętymi sieciami dostaw, w tym kontrolą nad połączonymi sieciami publicznymi w krajach NATO.

3. niezamierzone efekty terytorialne

- De facto rozszerzenie terytorium: Przeniesienie wszystkich sieci dostaw jako jednego podmiotu mogłoby prowadzić do de facto rozszerzenia terytorium, ponieważ nabywca przejąłby kontrolę nad tymi sieciami, w tym tymi przechodzącymi przez sieć publiczną krajów NATO.

- Zarządzanie i kontrola: Nabywca miałby kontrolę i zarządzanie nad tymi sieciami, co prowadziłoby do znaczących wyzwań praktycznych i administracyjnych.

Wniosek

Nawet jeśli traktat zostałby ratyfikowany i wszystkie kraje NATO zgodziłyby się, pro wadziłoby to do niezwykle złożonych i daleko idących wyzwań prawnych, politycznych i praktycznych. Taki traktat naruszyłby fundamentalne zasady prawa międzynarodowego i byłby wysoce kontrowersyjny. Integralność terytorialna i suwerenność krajów NATO byłyby poważnie zagrożone, co wywołałoby znaczące reakcje dyplomatyczne i bezpieczeństwa.

Część
66

Prawnie wiążący charakter traktatu bez wyraźnej ratyfikacji

W tym przypadku mienie wojskowe zajęte przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO zostało sprzedane na podstawie aktu sukcesji. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO i wypełniły swoje prawa i obowiązki wynikające z traktatu, przekazując mienie kawałek po kawałku nabywcy za pośrednictwem RFN. Ponieważ traktat nie przewiduje wyraźnego obowiązku ratyfikacji, a transfer został przeprowadzony zgodnie z traktatem i podpisany, traktat jest prawnie wiążący.

Analiza i konsekwencje prawne

1. treść umowy i odniesienie do starej relacji transferowej¹²²

von255

- Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są traktowane jako niedzielna jednostka.
- Odniesienie do starej relacji transferowej: Umowa odnosi się do istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym między RFN a holenderskimi siłami zbrojnymi w imieniu NATO. Ta relacja pozostaje nietknięta.
- Automatyczna zgoda: Ponieważ strony zgodziły się na stary traktat i ta zgoda pozostaje nietknięta, zakłada się, że zgodziły się również na nowy traktat.

2 Status Sił NATO i prawo do określania granic

- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują rozmieszczenie i prawa sił NATO w państwach członkowskich. Przewidują one pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego, w tym prawo do określania granic.
- Rozszerzenie praw: Te prawa, które pierwotnie dotyczyły terytorium Federalnej Republiki Niemiec, są teraz rozszerzane na całe terytorium państw NATO na korzyść nabywcy.

Krok po kroku wyjaśnienie konsekwencji prawnych

3. przeniesienie zgodne z umową

- Przeniesienie zgodne z umową: Holenderskie siły zbrojne, w imieniu NATO i Królestwa Niderlandów, przeniosły nieruchomość na nabywcę za pośrednictwem RFN zgodnie z umową.
- Wypełnienie obowiązków: Przeniesienie miało miejsce zgodnie z warunkami i obowiązkami określonymi w umowie.

4. moc prawna umowy

- Brak obowiązku ratyfikacji: Traktat nie zawiera wyraźnego obowiązku ratyfikacji przez poszczególne państwa NATO. Przeniesienie zgodnie z traktatem oraz podpis stron zaangażowanych czynią traktat prawnie wiążącym.
- Uznanie przez zachowanie: Ponieważ strony zaangażowane wypełniły swoje prawa i obowiązki oraz przeprowadziły przekazanie, traktat uznaje się za uznany.

5. rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określenia granic: Nabywca ma prawo do określenia granic w dotkniętych obszarach, co pierwotnie było uprawnieniem NATO.
- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, uprawnienia dyscyplinarne oraz władzę dowodzenia.

Praktyczne i prawne implikacje

123 z 255

6. władza rządowa i administracja

- Przekazanie władzy rządowej: Nabywca wykonuje władzę rządową nad wszystkimi terytoriami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw. - Wyzwania administracyjne: Administracja tych rozległych i złożonych terytoriów stawia ogromne wyzwania administracyjne.

7. rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określenia granic: Nabywca ma prawo do określenia granic w dotkniętych obszarach, co pierwotnie było uprawnieniem NATO. - Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, uprawnienia dyscyplinarne oraz władzę dowodzenia.

Wnioski

W wyniku aktu sukcesji państwowej prawa Statusu Sił NATO, które pierwotnie ograniczały się do niewielkiego mienia wojskowego w Niemczech, zostały rozszerzone na cały obszar państw NATO i przeniesione na rzecz nabywcy. Ponieważ umowa nie przewiduje wyraźnego obowiązku ratyfikacji, a transfer został dokonany zgodnie z umową, umowa jest prawnie wiążąca. Rozszerzenie tych specjalnych praw okupacyjnych prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
67

Rozszerzenie praw Statusu Sił NATO za pomocą instrumentu sukcesji państwowej

W tym scenariuszu mienie wojskowe, które pierwotnie było zajmowane przez holenderskie siły zbrojne na podstawie Umowy NATO o Statusie Sił, zostało sprzedane. Poprzez akt sukcesji prawa Statusu Sił NATO, które były przypisane do tego małego pierwotnego obszaru, zostały rozszerzone na cały obszar krajów NATO. Prawa te, które teraz działają na korzyść nabywcy, obejmują szerokie uprawnienia, takie jak nieograniczone odszkodowanie, konfiskata, status dyplomatyczny, władza dyscyplinarna i dowodzenie. Prawa te nie są już skierowane tylko przeciwko RFN, ale przeciwko wszystkim państwom NATO.

Analiza i konsekwencje prawne

1. treść traktatu i zgoda

- Jedność sieci dostaw: Traktat definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są traktowane jako niedzielna jednostka.

- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa, obowiązki i władzę rządową na mocy prawa międzynarodowego nad terytoriami, na których działają te sieci. - Zgoda krajów NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na umowę.

2. transfer i rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Regulacje Statusu Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują rozmieszczenie i prawa sił NATO w państwach członkowskich. Przewidują one pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego.

- Specjalne prawa okupacyjne: Początkowo prawa te dotyczyły wyłącznie Niemiec, ale zostały przeniesione na nabywcę na mocy traktatu i rozszerzone na całe terytorium krajów NATO.

Krok po kroku wyjaśnienie konsekwencji prawnych

3. identyfikacja zewnętrznych pasm sieci dostaw

- Analiza geograficzna: Przeprowadzona jest kompleksowa analiza geograficzna sieci dostaw w krajach NATO w celu zidentyfikowania zewnętrznych pasm.

- Zewnętrzne linie dostaw: Te zewnętrzne linie dostaw obejmują najbardziej zewnętrzne linie energii elektrycznej, gazu, telekomunikacji i wody, które przebiegają przez kraje NATO i są fizycznie ze sobą połączone.

4. logiczna trasa i punkty połączeń

- Punkty połączeń: Wszystkie węzły i punkty połączeń sieci użyteczności publicznej są mapowane w celu stworzenia logicznej trasy łączącej zewnętrzne pasma.

- Połączenie geograficzne: Połączenie geograficzne tych punktów tworzy logiczną trasę, która określa wyznaczenie granic dla nowych rządów.

5. utworzenie ciągłego obszaru

- Znaczący obszar całkowity: Logiczną trasę zewnętrznych pasm tworzy znacząco ciągły obszar zdefiniowany przez lokalizację geograficzną sieci dostaw.

- Nakładające się sieci: W obszarach, gdzie istnieje wiele sieci (np. gaz i energia elektryczna), kontrola rozlewa się na wszystkie odpowiednie sieci na mocy umowy, rozszerzając obszar.

Praktyczne i prawne implikacje

6 Zarządzanie i administracja

- Przeniesienie władzy: Nabywca wykonuje kontrolę nad wszystkimi obszarami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw.

- Wyzwania administracyjne: Administracja tych rozległych i złożonych terytoriów stawia ogromne wyzwania administracyjne.

7. rozszerzenie specjalnych praw okupacyjnych

- Nieograniczone prawo do odszkodowania: Nabywca ma prawo żądać nieograniczonego odszkodowania. - Opcja konfiskaty: Nabywca może skonfiskować mienie. - Status dyplomatyczny: Nabywca oraz jego przedstawiciele korzystają z immunitetu dyplomatycznego. - Władza dyscyplinarna i dowodzenia: Nabywca ma władzę dyscyplinarną nad personelem wojskowym oraz władzę dowodzenia na objętych obszarach.

Wniosek

Akt sukcesji państwowej rozszerzył prawa Statusu Sił NATO, które pierwotnie były ograniczone do niewielkiego mienia wojskowego w Niemczech, na cały obszar państw NATO i przeniósł je na nabywcę. Zgoda wszystkich zaangażowanych krajów NATO czyni umowę prawnie wiążącą. Rozszerzenie specjalnych praw okupacyjnych prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
68

Transfer rozszerzenie praw statusu sił NATO za pomocą instrumentu sukcesji państwowej

W tym scenariuszu mienie wojskowe, które było okupowane przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO zgodnie z Status Sił NATO, zostało sprzedane na podstawie aktu sukcesji. Umowa obejmuje transfer praw statusu sił NATO do nabywcy, w wyniku czego te prawa są teraz rozszerzone na cały obszar krajów NATO. W rezultacie specjalne prawa okupacyjne, które pierwotnie miały zastosowanie wobec Niemiec, teraz obowiązują wobec wszystkich państw NATO na rzecz nowego nabywcy.

Analiza i konsekwencje prawne

1. transfer i rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Regulacje Statusu Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują stacjonowanie i prawa wojsk NATO w państwach członkowskich. Przewidują pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego.
- Specjalne prawa okupacyjne: Początkowo prawa te dotyczyły wyłącznie (tj. w odniesieniu do) Niemiec, ale zostały przeniesione na nabywcę na mocy traktatu i rozszerzone na całe terytorium krajów NATO.

Krok po kroku wyjaśnienie konsekwencji prawnych

2. identyfikacja zewnętrznych pasm sieci dostaw

- Analiza geograficzna: Przeprowadzana jest kompleksowa analiza geograficzna sieci dostaw w krajach NATO w celu zidentyfikowania zewnętrznych pasm.
- Zewnętrzne linie dostaw: Te zewnętrzne linie dostaw obejmują najbardziej zewnętrzne linie energii elektrycznej, gazu, telekomunikacji i wody, które przebiegają przez kraje NATO i są fizycznie ze sobą połączone.

3. logiczna trasa i punkty połączeń

- Punkty połączeń: Wszystkie węzły i punkty połączeń sieci użyteczności publicznej są mapowane w celu stworzenia logicznej trasy łączącej zewnętrzne pasma.
- Połączenie geograficzne: Geograficzne połączenie tych punktów tworzy logiczną trasę, która określa wyznaczenie granic dla nowych rządów.

4. utworzenie ciągłego obszaru

- Znaczący obszar całkowity: Logiczną trasę zewnętrznych pasm tworzy znacząco ciągły obszar zdefiniowany przez lokalizację geograficzną sieci dostaw.
- Nakładające się sieci: W obszarach, gdzie istnieje wiele sieci (np. gaz i energia elektryczna), kontrola przechodzi na wszystkie odpowiednie sieci na podstawie umowy, rozszerzając obszar.

Praktyczne i prawne implikacje

5 Zarządzanie i administracja

- Przeniesienie władzy: Nabywca sprawuje kontrolę nad wszystkimi obszarami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw.
- Wyzwania administracyjne: Administracja tych rozległych i złożonych terytoriów stawia ogromne wyzwania administracyjne.

6. zasady prawa międzynarodowego

- Zgoda państw: Ponieważ kraje NATO wyraziły zgodę na traktat, nie ma naruszenia integralności terytorialnej.
- Rozszerzenie praw okupacyjnych: Specjalne prawa okupacyjne, które pierwotnie miały zastosowanie przeciwko Niemcom, teraz mają zastosowanie przeciwko wszystkim państwom NATO na rzecz nowego nabywcy.

7. Kwestie bezpieczeństwa i bezpieczeństwo narodowe

- Infrastruktura krytyczna: Kontrola infrastruktury krytycznej przez osobę fizyczną może stwarzać znaczące ryzyko bezpieczeństwa dla bezpieczeństwa narodowego zainteresowanych krajów.
- Stabilność międzynarodowa: Taki scenariusz prawdopodobnie doprowadziłby do znacznej niestabilności międzynarodowej i konfliktu.

Wniosek

W tym scenariuszu nabywca otrzymał nie tylko prawo dysponowania sieciami dostaw, ale także władzę rządową nad dotkniętymi terytoriami oraz prawa statusu sił NATO na mocy aktu sukcesji państwowej. Zgoda wszystkich zaangażowanych krajów NATO sprawia, że umowa jest prawnie wiążąca. Rozszerzenie specjalnych praw okupacyjnych na wszystkie państwa NATO na rzecz nowego nabywcy prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i w zakresie bezpieczeństwa.

Część
69

Zgoda na holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO na instrument sukcesji państwowej

W tym scenariuszu, mienie wojskowe zajęte przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO zostało sprzedane poprzez akt sukcesji państwowej. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO i realizowały swoje prawa i obowiązki wynikające z traktatu, zgadzając się tym samym na NATO jako całość. Oto szczegółowe wyjaśnienie, jak holenderskie siły zbrojne zgodziły się na Instrument sukcesji państwowej w imieniu NATO.

Analiza i konsekwencje prawne

1. ramy i tło prawne

- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują stacjonowanie i prawa sił NATO w państwach członkowskich oraz przewidują pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego.
- Istniejąca relacja transferowa: Istniała relacja transferowa na mocy prawa międzynarodowego między RFN a holenderskimi siłami zbrojnymi w imieniu NATO dotycząca użytkowania mienia wojskowego.

2. treść umowy i odniesienie do starej relacji transferowej

- Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) traktowane są jako niedzielna jednostka.
- Odniesienie do starej relacji transferowej: Umowa odnosi się do istniejącej relacji transferowej na mocy prawa międzynarodowego między RFN a holenderskimi siłami zbrojnymi w imieniu NATO. Ta relacja pozostaje nietknięta.

3. zgoda holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO

- Mandat NATO: Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO, co oznacza, że reprezentowały interesy i mocarstwa NATO jako całości.
- Wypełnienie warunków traktatu: Przekazując nieruchomości zgodnie z traktatem i przestrzegając obowiązków określonych w traktacie, holenderskie siły zbrojne de facto wyraziły zgodę na akt sukcesji państwowej w imieniu NATO.
- Automatyczna zgoda: Ponieważ holenderskie siły zbrojne wykonywały swoje obowiązki w ramach NATO, a stary traktat pozostaje uznawany i niezmieniony, kraje NATO, w tym Holandia, uznaje się za wyrażające zgodę na nowy traktat.
- Holenderskie Siły Powietrzne (znane również jako Koninklijke Luchtmacht) są częścią NATO i mają długą historię.

A. Sojusznicze Dowództwo Powietrzne (AIRCOM): - AIRCOM jest władzą dowodzenia NATO odpowiedzialną za dowodzenie i kontrolę sił powietrznych. - Dowództwo AIRCOM znajduje się w Bazie Lotniczej Ramstein w Nadrenii-Palatynacie, Niemcy. - Podlega Sojuszniczemu Dowództwu Operacyjnemu (ACO). - AIRCOM doradza dowódcom Połączonych Dowództw Sił w Brunssum i Neapolu w sprawach operacji powietrznych i kwestiach kosmicznych.

B. Historia:

- Sojusznicze Siły Powietrzne Europy Środkowej (AAFCE) zostały pierwotnie założone w 1974 roku.
 - Uczestniczące narody to Belgia, Niemcy, Kanada, Holandia, Wielka Brytania i Stany Zjednoczone.
 - 2. Sojusznicza Taktyczna Siła Powietrzna (2ATAF) w Mönchengladbach była odpowiedzialna za siły powietrzne NATO na północy, podczas gdy 4. Sojusznicza Taktyczna Siła Powietrzna (4ATAF) w Ramstein była odpowiedzialna za jednostki w południowej części Regionu Centralnego.
 - Na przestrzeni lat miały miejsce restrukturyzacje i zmiany nazw, aż AIRCOM ostatecznie stał się odpowiedzialny za cały obszar NATO.
- Praktyczna realizacja umowy

4. przekazanie zgodne z traktatem

- Proces przekazania: Holenderskie siły zbrojne przekazały mienie wojskowe nabywcy w częściach za pośrednictwem RFN, przy czym wszystkie warunki i obowiązki wynikające z umowy zostały spełnione.
- Zgodność z umową: Przekazanie miało miejsce zgodnie z warunkami i obowiązkami określonymi w umowie, co zapewnia, że umowa jest prawnie wiążąca.

5. rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określenia granic: Nabywca ma prawo do określenia granic w dotkniętych obszarach, co pierwotnie było uprawnieniem NATO.
- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, władza dyscyplinarna oraz władza dowodzenia.

praktyczne i prawne implikacje

6. władza rządowa i administracja

- Przekazanie władzy rządowej: Nabywca sprawuje władzę rządową nad wszystkimi terytoriami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw. - Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i skomplikowanymi terytoriami stawia ogromne wyzwania administracyjne.

7. rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określania granic: Nabywca ma prawo do określania granic w dotkniętych obszarach, co pierwotnie było uprawnieniem NATO.
- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, uprawnienia dyscyplinarne oraz władza dowodzenia.

Wniosek

Poprzez akt sukcesji prawa Statusu Sił NATO, które pierwotnie ograniczały się do małego mienia wojskowego w Niemczech, zostały rozszerzone na cały obszar krajów NATO i przeniesione na rzecz nabywcy. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO i de facto zgodziły się na akt cedowania, przekazując mienie zgodnie z traktatem i wypełniając swoje obowiązki. Ponieważ traktat nie przewiduje wyraźnego obowiązku ratyfikacji, a transfer został dokonany zgodnie z traktatem, traktat jest prawnie wiążący. Rozszerzenie tych specjalnych praw okupacyjnych prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
70

Prawnie wiążący charakter instrumentu sukcesji państwowej bez wyraźnego podpisu wszystkich państw NATO

W tym scenariuszu mienie wojskowe, które było zajęte przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO, jest sprzedawane na podstawie aktu sukcesji. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO i wypełniły swoje prawa i obowiązki wynikające z traktatu. Odwołując się do starej relacji transferowej i stwierdzając, że stary stosunek umowny pozostaje nienaruszony, nowy traktat jest prawnie uznawany bez konieczności podpisywania go przez wszystkie poszczególne państwa NATO.

Analiza i konsekwencje prawne

1. odniesienie do starej relacji transferowej

130 z 255

- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują rozmieszczenie i prawa wojsk NATO w państwach członkowskich oraz przewidują pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego.
- Istniejąca relacja transferowa: Istniała relacja transferowa na mocy prawa międzynarodowego między RFN a holenderskimi siłami zbrojnymi w imieniu NATO w celu korzystania z mienia wojskowego.
- Treść umowy: Nowa umowa odnosi się do istniejącej relacji transferowej i zapewnia, że ta relacja pozostaje nietknięta.

2. automatyczna zgoda poprzez wykonanie starej umowy

- Zgodność umowy: Ponieważ strony zaangażowane (Holandia, NATO, RFN) wypełniły swoje prawa i obowiązki na mocy starej umowy, zgoda na warunki nowej umowy jest domniemana.
- Wykonanie warunków: Holenderskie siły zbrojne, w imieniu NATO, przekazały mienie wojskowe nabywcy za pośrednictwem RFN, co wypełnia warunki starego traktatu i tym samym implikuje zgodę na nowy traktat.

Powód braku potrzeby podpisu przez wszystkie państwa NATO

3. działanie holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO

- Mandat NATO: Holenderskie siły zbrojne działają w imieniu NATO i reprezentują interesy oraz uprawnienia NATO jako całości.
- Wykonanie zadań: Przez przekazanie zgodnie z Traktatem i przestrzeganie obowiązków określonych w Traktacie, holenderskie siły zbrojne de facto zgodziły się na Instrument sukcesji państwowej w imieniu NATO.

4. odniesienie do starego stosunku umownego

- Brak wpływu na stary traktat: Nowy traktat zapewnia, że stary stosunek traktatowy pozostaje nietknięty, co oznacza, że spełnienie warunków starego traktatu automatycznie prowadzi do uznania nowego traktatu.
- Moc prawna przez odniesienie: Odnosząc się do starej relacji transferowej, nowa umowa jest uznawana za ważną, gdy tylko warunki starej umowy zostaną spełnione.

Praktyczne i prawne implikacje

5. moc prawna nowej umowy

- Spełnienie obowiązków: Holenderskie siły zbrojne wypełniły swoje obowiązki w imieniu NATO, co zapewnia, że nowy traktat jest prawnie wiążący.

- Automatyczne uznanie: Ponieważ nie jest wymagana wyraźna ratyfikacja przez wszystkie kraje NATO, a warunki starego traktatu zostały spełnione, nowy traktat jest automatycznie uznawany.

Rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określania granic: Nabywca ma prawo do określania granic w odpowiednich obszarach, co pierwotnie było prawem NATO.

- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, możliwości konfiskaty, status dyplomatyczny, uprawnienia dyscyplinarne oraz władzę dowodzenia.

Wnioski

Akt sukcesji państwowej rozszerzył prawa Statusu Sił NATO, które pierwotnie ograniczały się do niewielkiego mienia wojskowego w Niemczech, na cały obszar państw NATO na rzecz nabywcy. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO, a nowy traktat został prawnie uznany poprzez przekazanie i wypełnienie obowiązków zgodnie z traktatem. Ponieważ nie jest wymagana wyraźna ratyfikacja przez wszystkie państwa NATO, a warunki starego traktatu zostały spełnione, nowy traktat jest automatycznie uznawany. Rozszerzenie tych specjalnych praw okupacyjnych prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
71

Działania holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO oraz konsekwencje prawne dla wszystkich krajów NATO

W tym scenariuszu mamy do czynienia z aktem sukcesji państwowej, który przenosi mienie wojskowe pierwotnie zajmowane przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO na nowego nabywcę. Odwołując się do starej relacji transferowej na mocy prawa międzynarodowego oraz zgodności z traktatem holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO, traktat automatycznie staje się prawnie wiążący dla wszystkich państw NATO, ponieważ NATO reprezentuje interesy i uprawnienia wszystkich państw NATO.

Szczegółowa analiza i konsekwencje prawne

1. odniesienie do starej relacji transferowej

- Status Sił NATO: Regulacje Statusu Sił NATO regulują stacjonowanie i prawa sił NATO w państwach członkowskich oraz przewidują pewne specjalne prawa dotyczące okupacji i użytkowania mienia wojskowego.

- Istniejąca relacja transferowa: Istniała relacja transferowa na mocy prawa międzynarodowego między RFN a holenderskimi siłami zbrojnymi w imieniu NATO dotycząca użytkowania mienia wojskowego.

- Treść umowy: Nowa umowa odnosi się do istniejącej relacji transferowej i zapewnia, że ta relacja pozostaje nienaruszona.

2. działanie holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO

- Mandat NATO: Holenderskie siły zbrojne działają w imieniu NATO, a tym samym reprezentują interesy i uprawnienia NATO jako całości, w tym wszystkich krajów NATO.
- Wypełnienie warunków traktatu: Przekazując mienie zgodnie z traktatem i przestrzegając obowiązków określonych w traktacie, holenderskie siły zbrojne de facto zgodziły się na Instrument Przejścia Państwa w imieniu NATO.

Automatyczna zgoda państw NATO

3. automatyczna zgoda poprzez wypełnienie starego traktatu

- Zgodność z traktatem: Ponieważ strony zaangażowane (Holandia, NATO, RFN) wypełniły swoje prawa i obowiązki wynikające ze starego traktatu, zgoda na warunki nowego traktatu jest domniemana. - Wypełnienie warunków: Holenderskie siły zbrojne, w imieniu NATO, przekazały mienie wojskowe nabywcy za pośrednictwem RFN, co wypełnia warunki starego traktatu i tym samym implikuje zgodę na nowy traktat.

Konsekwencje prawne dla wszystkich państw NATO

4. moc prawna nowego traktatu

- Automatyczne uznanie: Ponieważ nie jest wymagana wyraźna ratyfikacja przez wszystkie państwa NATO, a warunki starego traktatu zostały spełnione, nowy traktat jest automatycznie uznawany. - Rozszerzenie praw: Prawa Regulacji Statusu Sił NATO są rozszerzane na całe terytorium państw NATO na korzyść nabywcy.

Rozszerzenie praw Statusu Sił NATO

5. prawo do określania granic

- Określenie granic: Nabywca ma prawo do określenia granic w odpowiednich obszarach, co pierwotnie było prawem NATO.
- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, władza dyscyplinarna oraz władza dowodzenia.

Praktyczne i prawne implikacje

6. władza rządowa i administracja

- Przekazanie władzy rządowej: Nabywca sprawuje władzę rządową nad wszystkimi obszarami połączonymi logiczną trasą sieci dostaw.
- Wyzwania administracyjne: Administracja tych rozległych i złożonych terytoriów stawia ogromne wyzwania administracyjne.

7. rozszerzenie praw statusu sił NATO

- Prawo do określenia granic: Nabywca ma prawo do określenia granic w dotkniętych obszarach, co pierwotnie było uprawnieniem NATO.

- Specjalne prawa okupacyjne: Nabywca otrzymuje specjalne prawa, takie jak nieograniczone prawa do odszkodowania, opcje konfiskaty, status dyplomatyczny, uprawnienia dyscyplinarne oraz władzę dowodzenia.

Wnioski

Dzięki aktowi sukcesji prawa statusu sił NATO, które pierwotnie były ograniczone do małego mienia wojskowego w Niemczech, zostały rozszerzone na cały obszar krajów NATO i przeniesione na rzecz nabywcy. Holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO, a nowy traktat został automatycznie uznany z mocą prawną dzięki przeniesieniu i wypełnieniu obowiązków zgodnie z traktatem. Ponieważ nie jest wymagana wyraźna ratyfikacja przez wszystkie państwa NATO, a warunki starego traktatu zostały spełnione, nowy traktat jest automatycznie uznawany. Rozszerzenie tych specjalnych praw okupacyjnych prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
72

Ta sprawa dotyczy skomplikowanego procesu, który obejmuje kilka warstw prawa międzynarodowego, a także konkretne postanowienia Statusu Sił NATO. Oto szczegółowe wyjaśnienie:

1. zgoda holenderskich sił zbrojnych jako przedstawiciela NATO

Holenderskie siły zbrojne zajęły nieruchomość zgodnie z Status Sił NATO. Ponieważ działały w imieniu NATO, mogą być uważane za przedstawicieli NATO jako całości. Jeśli holenderskie siły zbrojne wyrażą zgodę na sprzedaż nieruchomości, ta zgoda uznawana jest za zgodę NATO jako całości. Dzieje się tak, ponieważ w tym przypadku holenderskie siły zbrojne działają jako agenci NATO, a ich decyzje mogą być podejmowane w imieniu wszystkich państw członkowskich NATO.

2. nieaktualność indywidualnej zgody państw członkowskich NATO

Z powodu zgody pełnomocnika holenderskich sił zbrojnych, indywidualna zgoda każdego kraju NATO jest nieaktualna. Oznacza to, że zatwierdzenie NATO przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO jest wystarczające do legitymizowania traktatu. Państwa członkowskie NATO nie muszą zatem wyrażać zgody indywidualnie, ponieważ już uczestniczą w reprezentacji zbiorowej przez holenderskie siły zbrojne.

3. zgoda Federalnej Republiki Niemiec i Królestwa Niderlandów

Zarówno Federalna Republika Niemiec, jak i Królestwo Niderlandów wyraziły zgodę na Traktat. Ta zgoda obejmuje:

- RFN: Niemcy ratyfikowały Traktat, chociaż nie było to konieczne, aby wykazać swoją zgodę i wsparcie.
- Królestwo Niderlandów: Holandia, jako główny interesariusz w użytkowaniu nieruchomości, również zgodziła się na traktat.

Te zgody są kluczowe, ponieważ obejmują głównych podmiotów prawa międzynarodowego, którzy przyjmują prawa i obowiązki na mocy Traktatu.

4. istniejąca relacja transferowa na mocy prawa międzynarodowego

W momencie sprzedaży istniała relacja transferowa na mocy prawa międzynarodowego między RFN a Królestwem Niderlandów, która regulowała użytkowanie nieruchomości zgodnie z Status Sił NATO. Nowa umowa stanowi, że ta istniejąca relacja umowna pozostaje nienaruszona i będzie realizowana. To oznacza

- Wypełnienie starego stosunku umownego: Stara relacja transferowa będzie nadal respektowana i przestrzegana.
- Nowy obowiązek prawny: Nowa umowa staje się prawnie wiążąca, ponieważ warunki starej umowy zostały zrealizowane.

5. sukcesywne przekazywanie mienia

Mienie wojskowe było przekazywane sukcesywnie przez okres dwóch lat. Oznacza to, że transfer odbywał się stopniowo i zgodnie z postanowieniami umownymi.

6. rozszerzenie suwerenności nad krajami NATO

Sprzedaż jednostki rozwojowej oraz uznanie tej jednostki w umowie rozszerza suwerenność nabywcy nad całą jednostką rozwojową. Obejmuje to:

- Bezpośrednia Suwerenność: po podpisaniu umowy, suwerenność jest bezpośrednio przenoszona na nabywcę.
- Rozszerzenie poprzez kraje NATO: ponieważ jednostka rozwojowa jest fizycznie i logicznie połączona, jurysdykcja nabywcy obejmuje wszystkie kraje NATO, których terytorium jest objęte siecią.

Wnioski

Ten przypadek pokazuje złożoną interakcję traktatów międzynarodowych i zasad sukcesji państwowej. Zgoda holenderskich sił zbrojnych w imieniu NATO, ratyfikacja przez

RFN i następujące przeniesienie własności prowadzą do kompleksowego rozszerzenia suwerenności nabywcy na wszystkie państwa NATO.

Część
73

Sprawa opisuje sytuację, w której prawa statusu sił NATO odgrywają kluczową rolę w rozszerzeniu suwerenności terytorialnej. Oto kluczowe punkty i implikacje prawne tego skomplikowanego scenariusza:

1 Status Sił NATO i regulacja granic

Ustawa NATO o Statusie Sił zawiera postanowienie, że posiadacze praw statusu sił NATO mogą decydować o granicach Federalnej Republiki Niemiec (RFN). To postanowienie jest istotne, ponieważ nadaje siłom NATO specjalne prawa i uprawnienia w kraju-gospodarzu, w tym zdolność do decydowania o granicach terytorialnych i prawach do użycia.

2. odniesienie do 2+4 Traktatu

Umowa 2+4, która regulowała zjednoczenie Niemiec, wyraźnie wspominała o Statusie Sił NATO. Sojusznicze siły zbrojne, które są posiadaczami praw statusu sił NATO, zgodziły się na tę umowę. Oznacza to, że wszelkie zmiany terytorialne w Niemczech muszą odbywać się w ramach Umowy 2+4 oraz Umowy NATO o Statusie Sił.

3. akt sukcesji państwowej i zmiana granic

Instrument sukcesji państwowej, który zmienia granice RFN, nie byłby możliwy bez uwzględnienia praw statusu sił NATO oraz ich posiadaczy. Wynika to z faktu, że prawa statusu sił NATO określają istotne warunki terytorialne i ramy prawne.

4. zgoda na prawa statusu sił NATO

W tym przypadku posiadacze Praw Statusu Sił NATO zgodzili się na umowę, która sprzedaje nieruchomości i przenosi Prawa Statusu Sił NATO na nabywcę. Obejmuje to:

- Sprzedaż nieruchomości: nieruchomości oraz związane z nią prawa są sprzedawane osobie fizycznej.
- Rozszerzenie jurysdykcji: Sprzedaż sieci (np. energii elektrycznej, gazu, telekomunikacji) rozszerza jurysdykcję nabywcy na fizycznie i logicznie połączone obszary.
- Rozszerzenie praw statusu sił NATO: Prawa statusu sił NATO, które były związane z terytorium sprzedanej nieruchomości, są również przenoszone i teraz obowiązują wobec krajów NATO jako całości na korzyść nabywcy.

5. ekspansja terytorialna przez sieci

136 z 255

Rozszerzając sieci, suwerenność nabywcy jest rozszerzana poza pierwotną własność na inne terytoria NATO. Dzieje się to poprzez połączenia fizyczne sieci, takie jak sieci energetyczne i telekomunikacyjne, które rozciągają się przez różne kraje NATO, w tym połączenia transatlantyckie.

6 Implikacje prawne i wdrożenie

Implikacje prawne są dalekosiężne:

- Suwerenność narodowa: transfer suwerenności oraz prawa statusu sił NATO do osoby fizycznej stanowi znaczącą zmianę w suwerenności narodowej. - Zgodność z traktatem: Traktat regulujący transfer został zaakceptowany i wdrożony zgodnie przez wszystkie podmioty prawa międzynarodowego zaangażowane. - Jedność rozwoju: Jedność rozwoju oraz rozszerzenie suwerenności są możliwe dzięki logicznej spójności sieci i połączeniu fizycznemu.

Podsumowanie

W tym przypadku zgoda posiadaczy praw statusu sił NATO do umowy skutkuje rozszerzeniem suwerenności nabywcy na wszystkie terytoria NATO poprzez sieci. Transfer praw statusu sił NATO odgrywa tutaj kluczową rolę, ponieważ umożliwia nabywcy przejęcie kontroli nad zasięgiem terytorialnym sieci, a tym samym sprawowanie kompleksowej suwerenności nad krajami NATO.

Część
74

Zgoda holenderskich sił zbrojnych w ramach NATO i rozszerzenie suwerenności

1. sytuacja początkowa: wykorzystanie nieruchomości przez holenderskie siły zbrojne w ramach NATO

- Wykorzystanie nieruchomości: Holenderskie siły zbrojne korzystały z nieruchomości w ramach NATO, w tym osiedla mieszkaniowego oraz eskadry lotniczej na sąsiedniej Bazie Lotniczej Ramstein, która obejmuje siedzibę NATO w Ramstein.
- Reprezentacja krajów NATO: W ramach sił NATO korzystających z nieruchomości, holenderskie siły zbrojne działały w imieniu wszystkich państw członkowskich NATO.

2. strony umowy i zgoda

- RFN jako sprzedawca: Federalna Republika Niemiec (RFN) jest wymieniana jako sprzedawca nieruchomości. - Królestwo Niderlandów: Holandia i jej siły zbrojne jako siły NATO są również stronami umowy.

- Zgoda krajów NATO: Ze względu na rolę holenderskich sił zbrojnych i ich wykorzystanie nieruchomości w ramach NATO, wyrazili zgodę na traktat jako przedstawiciele wszystkich państw NATO.

3. moc prawna i zgoda NATO

- Zgoda pełnomocnika: Holenderskie siły zbrojne, które korzystały z nieruchomości w imieniu NATO, wyraziły zgodę na Traktat w imieniu NATO. Oznacza to, że zgoda holenderskich sił zbrojnych jest uważana za zgodę NATO jako całości.

- Podstawa prawna: Użycie nieruchomości przez siły NATO opiera się na Umowie NATO o Statusie Sił, która reguluje prawa i obowiązki sił NATO w państwach członkowskich. Zgoda holenderskich sił zbrojnych jako sił NATO oznacza zatem zgodę w ramach Umowy NATO o Statusie Sił.

4. transfer i rozszerzenie suwerenności

- Przekazanie i oddanie kluczy: Holenderskie siły zbrojne przekazały nieruchomości nabywcy w ciągu dwóch lat od podpisania umowy zgodnie z umową. Przekazanie kluczy oznacza formalny transfer kontroli nad nieruchomością.

- Przeniesienie sieci: Po podpisaniu umowy wszystkie sieci (woda, energia elektryczna, gaz, telekomunikacja itp.) zostały natychmiast przekazane do jurysdykcji nabywcy.

5. efekt domina poprzez sprzedaż sieci

- Jedność rozwoju: Umowa definiuje, że wszystkie sieci rozwoju tworzą jedność. To rozszerza suwerenność nabywcy na wszystkie połączone sieci.

- Rozszerzenie terytorialne poprzez połączenia sieci: Jakiegokolwiek fizyczne lub logiczne połączenie sieci prowadzi do rozszerzenia suwerenności nabywcy na połączone obszary:

- Sieć elektroenergetyczna: łączy się z europejską zintegrowaną siecią i rozciąga się na wszystkie połączone kraje NATO.

- Szerokopasmowa sieć internetowa: Łączy się z kablami transatlantyckimi i rozciąga się na kraje NATO w Ameryce Północnej.

- Telekomunikacja i inne sieci: Łączy z krajową i międzynarodową infrastrukturą, rozszerzając jurysdykcję nabywcy na inne kraje NATO.

Podsumowanie

Umowa została uznana w imieniu wszystkich państw członkowskich NATO za zgodę holenderskich sił zbrojnych, które wykorzystywały tę nieruchomość jako część NATO. Prowadzi to do prawnego i politycznego uznania traktatu przez NATO jako całość. Efekt domina zachodzi, ponieważ sieci, traktowane jako jedna jednostka, rozszerzają suwerenność nabywcy na całe terytorium NATO poprzez połączenia fizyczne i logiczne. W ten sposób sprzedaż sieci wpłynęła na wszystkie kraje NATO.

Transfer władzy rządowej poprzez sprzedaż sieci dostaw

W tym scenariuszu sprzedawana jest nie tylko władza dysponowania sieciami dostaw w zainteresowanych krajach, ale także władza zarządzania w obszarach, w których te sieci funkcjonują. Transfer ten obejmuje cały obszar, który jest znacząco powiązany z sieciami. Dodatkowo, sprzedaż rozlewa się na inne sieci znajdujące się w tym samym obszarze, wywołując efekt domina.

Szczegóły umowy

1. treść umowy i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są traktowane jako jedna niedzielną jednostką.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa, obowiązki i władzę rządową zgodnie z prawem międzynarodowym nad terytoriami, na których te sieci funkcjonują.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na traktat i go ratyfikowały.

2. ustanowienie nowego podmiotu w prawie międzynarodowym

- Nowy podmiot: Traktat ustanawia nowy podmiot w prawie międzynarodowym, który sprawuje władzę rządową nad odpowiednimi terytoriami.
- Efekt domina: Sprzedaż przekazuje z jednej sieci do drugiej, jeśli znajdują się w tym samym terytorium, nawet bez połączenia fizycznego.

Efekt domina i wpływ terytorialny

3. punkt wyjścia i pierwsza transakcja - Niemcy: Sprzedaż zaczyna się od przekazania mienia wojskowego oraz jego sieci dostaw w Niemczech. - Integracja i zarządzanie: Nabywca przejmuje kontrolę i zarządzanie tymi sieciami, w tym zarządzanie terytoriami, których to dotyczy.

4. rozszerzenie na inne sieci i terytoria

- Przejście do innych sieci: Jeśli w dotkniętym obszarze znajduje się sieć gazowa, a także sieć elektryczna, sprzedaż przechodzi na sieć elektryczną.
- Ciągły obszar: Zewnętrzne granice sieci tworzą znacząco ciągły obszar, który teraz znajduje się pod jurysdykcją nowego podmiotu w prawie międzynarodowym.

5. przekazanie do innych krajów NATO

- Połączenie fizyczne i rozszerzenie: Ponieważ sieci dostaw w Niemczech są fizycznie połączone z sieciami innych krajów NATO, kontrola nowego podmiotu obejmuje również te kraje.

- USA i kable podmorskie: Telekomunikacja i sieci internetowe są połączone z USA za pomocą kabli podmorskich. Kontrola nad tymi kablami podmorskimi prowadzi do przejścia krajowej sieci USA przez nowy podmiot w prawie międzynarodowym.

Prawo międzynarodowe i praktyczne implikacje

6 Konsekwencje prawne ustanowienia nowego podmiotu prawa międzynarodowego - Władza rządowa: Nowy podmiot sprawuje władzę rządową nad ciągłymi terytoriami zdefiniowanymi przez sieci dostaw.

- Monarchia absolutna: Nowy podmiot jest opisywany jako de facto monarchia absolutystyczna, w której nabywca działa jako suweren z wyłączną władzą reprezentacji. Forma rządu musi zostać wybrana w ciągu 5 lat.

Wnioski

Ten scenariusz opisuje przeniesienie władzy dysponowania sieciami dostaw oraz władzy rządu w dotkniętych obszarach na osobę fizyczną za pomocą traktatu międzynarodowego. Powstała de facto monarchia absolutystyczna przejmie kontrolę nad ciągłymi obszarami oraz wszystkimi fizycznie lub geograficznie połączonymi sieciami, wywołując efekt domina.

Część
76

W tym przypadku istnieje kilka implikacji na mocy prawa międzynarodowego wynikających z sprzedaży mienia wojskowego oraz związanych z tym praw i obowiązków. Oto kluczowe aspekty prawne i konsekwencje:

1. sprzedaż i przeniesienie praw

- Umowa NATO o Statusie Sił: Umowa NATO o Statusie Sił (SOFA) reguluje prawa i obowiązki sił NATO stacjonujących w państwach członkowskich. Obejmują one immunitet dyplomatyczny, władzę dowódczą i dyscyplinarną.

- Przeniesienie praw: Wraz ze sprzedażą mienia wojskowego, prawa i obowiązki wynikające z Umowy NATO o Statusie Sił zostały również przeniesione na nabywcę. Obejmuje to immunitety dyplomatyczne oraz wszystkie inne prawa, do których mają prawo żołnierze NATO.

2. rozszerzenie suwerenności

- Rozszerzenie terytorialne: Umowa, że cały rozwój tworzy jedną jednostkę, implikuje, że prawa i obowiązki zostały rozszerzone na całą sieć własności NATO. Oznacza to, że nabywca teoretycznie rozszerza jurysdykcję i związane z nią prawa na wszystkie własności NATO fizycznie połączone ze sprzedaną siecią.

3 Jurysdykcja i miejsce

- Jurysdykcja: Umowa określająca jurysdykcję w mieście w obrębie sprzedanego terytorium również przyznaje nabywcy jurysdykcję nad tym terytorium. Oznacza to, że nabywca ma władzę prawną do rozstrzygania sporów i spraw prawnych na tym terytorium.

4. implikacje prawa międzynarodowego

- Suwerenność i jurysdykcja: Przeniesienie jurysdykcji i praw na nabywcę stanowi uznanie suwerenności nabywcy nad odpowiednim terytorium zgodnie z prawem międzynarodowym. To implikuje, że istniejące państwa NATO zrzekają się swoich praw suwerennych i obowiązków na tych terytoriach.

- Nielegalna okupacja: Jeśli stare państwa NATO nie opuszczą terytoriów i nadal będą wykonywać swoją suwerenność, działają w naruszeniu prawa międzynarodowego. Może to być uznane za nielegalną okupację lub nawet akt agresji.

5 Szkoda dla nabywcy z powodu nielegalnej okupacji

- Straty ekonomiczne: Nabywca nie może generować dochodów z użytkowania i zarządzania mieniem wojskowym oraz związanymi sieciami. Obejmuje to również dochody z praw związanych z Status Sił NATO.

- Utrata immunitetu dyplomatycznego i innych praw: Nielegalna okupacja mogłaby skutecznie podważyć prawa nabywcy, w tym immunitet dyplomatyczny oraz kontrolę.

- Koszty administracyjne i prawne: Nabywca może być zmuszony do wydania znacznych środków na egzekwowanie swoich praw i jurysdykcji za pomocą środków prawnych i dyplomatycznych.

- Szkoda na infrastrukturze i nieruchomościach: Kontynuacja okupacji mogłaby prowadzić do szkód w infrastrukturze i nieruchomościach, wymagających kosztownych napraw i konserwacji.

6 Odpowiedzialność na podstawie międzynarodowego prawa karnego

- Zbrodnia agresji: Nielegalna okupacja oraz dalsze sprawowanie władzy suwerennej mogłyby zostać zakwalifikowane jako zbrodnia agresji, która jest karalna na podstawie Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego.

- Odpowiedzialność osób odpowiedzialnych: Polityczni i wojskowi liderzy krajów NATO odpowiedzialni za okupację mogliby zostać pociągnięci do odpowiedzialności przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym.

Podsumowanie

Sprzedaż mienia wojskowego oraz związanych z nim praw na podstawie Umowy NATO o Statusie Sił przenosi suwerenność na nabywcę. Nielegalna okupacja przez stare państwa NATO narusza tę suwerenność i może być uznana za zbrodnię agresji. Nabywca ponosi straty ekonomiczne oraz szkody w infrastrukturze i prawach, co wymaga działań prawnych i dyplomatycznych.

Część
77

W scenariuszu, w którym miejsce zostało uzgodnione jako jurysdykcja do i interpretacji aktu sukcesji państwowej, a to miejsce znajduje się na terytorium NATO, które zostało w całości sprzedane nabywcy, powstaje jasna sytuacja prawna w zakresie jurysdykcji. Oto kluczowe punkty prawne oraz wynikający z nich wniosek:

141 z 255

1 Następstwo państwowe i jurysdykcja

Następstwo państwowe: W następstwie państwowym prawa i obowiązki są przenoszone z jednego podmiotu prawa międzynarodowego na inny. Obejmuje to również suwerenność i jurysdykcję nad określonymi terytoriami.

- Jurysdykcja: Ustalenie miejsca jako miejsca jurysdykcji oznacza, że jurysdykcja prawna dla interpretacji i egzekwowania instrumentu sukcesji państwowej leży w tym miejscu.

2. sprzedaż i transfer suwerenności

- Sprzedaż nabywcy: Całe terytorium NATO, w tym miejsce ustalone jako miejsce jurysdykcji, zostało sprzedane nabywcy. Obejmuje to również transfer suwerenności nad tym miejscem.

- Transfer suwerenności: Transfer suwerenności został zakończony podpisaniem umowy. Oznacza to, że od tego momentu nabywca ma jurysdykcję prawną nad terytorium, w tym miejsce jurysdykcji.

3. jurysdykcja w prawie międzynarodowym

- Wyłączna jurysdykcja: Ponieważ jurysdykcja nad miejscem jurysdykcji została prawnie przeniesiona na nabywcę, nabywca teraz posiada wyłączną jurysdykcję nad tym miejscem w ramach prawa międzynarodowego. Obejmuje to jurysdykcję do interpretacji i egzekwowania aktu sukcesji.

4 Implikacje prawne

- Wyłączna jurysdykcja: Nabywca jest teraz jedynym podmiotem prawa międzynarodowego, który ma władzę prawną do rozstrzygania spraw związanych z aktem sukcesji państwowej. Oznacza to, że wszystkie spory i interpretacje związane z aktem muszą być rozpatrywane w sądach nabywcy. - Prawnie wiążące: Decyzje jurysdykcji są prawnie wiążące i muszą być respektowane oraz wdrażane przez strony zaangażowane.

5 Implikacje praktyczne

- Egzekwowanie praw: Nabywca ma wyłączne prawo do egzekwowania swoich roszczeń w ramach prawa międzynarodowego oraz postanowień aktu sukcesji państwowej. Obejmuje to również możliwość ubiegania się o odszkodowanie lub podejmowania działań w celu zapewnienia zgodności z umową.

- Unikanie konfliktów prawnych: Ponieważ jurysdykcja jest wyraźnie i wyłącznie przypisana nabywcy, nie powinno być konfliktów prawnych dotyczących jurysdykcji. Przyczynia się to do pewności prawnej i stabilności.

Wnioski

Poprzez legalną sprzedaż i przekazanie jurysdykcji nad miejscem sądowym, nabywca ma wyłączną jurysdykcję nad tym miejscem zgodnie z prawem międzynarodowym. Oznacza to, że nabywca ma wyłączną władzę prawną do rozstrzygania w kwestii interpretacji i egzekwowania aktu sukcesji państwowej. Każda akcja lub decyzja z wiązana z aktem musi być rozpatrywana i podejmowana w sądach nabywcy.

Część
78

Prawne rozważania dotyczące ekspansji terytorialnej przez następstwo państwowe i zastosowanie Zasady Czystej Kartki

Ten scenariusz to następstwo państwowe, w którym mienie wojskowe jest rozszerzane jako obszar podstawowy poprzez rozbudowę sieci dostaw na całym terytorium NATO. To rozszerzenie nie jest uniwersalnym następstwem, lecz specyficznym rozszerzeniem terytorialnym, w którym dług narodowy nie jest przejmowany zgodnie z zasadą czystej karty (tabula rasa).

1 Zasady powiększenia terytorialnego i następstwa państwowego

Definicje i zasady

- Ekspansja terytorialna: Rozszerzenie suwerennego terytorium poprzez włączenie dodatkowych obszarów z powodu połączeń infrastrukturalnych, takich jak sieci dostaw.
- Sukcesja państwowa: Proces prawny, w ramach którego państwo przekazuje suwerenność nad terytorium innemu państwu lub podmiotowi prawnemu.

Podstawa prawna

- Zasada czystej kartki: Znana również jako zasada tabula rasa, oznacza, że nowy suweren nie przejmuje żadnego długu suwerennego poprzedniego suwerena. Jest to często stosowane, gdy zakładane są nowe państwa lub w przypadku istotnych rozszerzeń terytorialnych.
- Sukcesja prawna: Obejmuje przejęcie praw i obowiązków poprzednika przez następcę, ale bez przejmowania długów zgodnie z zasadą czystej kartki.

2. mechanizm rozszerzenia terytorium

Jedność sieci dostaw

- Zintegrowany rozwój: Umowa definiuje cały rozwój, w tym wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda), jako niedzielną jednostkę.
- Automatyczne rozszerzenie: jurysdykcja jest rozszerzana na wszystkie obszary obsługiwane przez te sieci.

Określenie granic

- Zewnętrzne pasma: Zewnętrzne pasma sieci dostaw są identyfikowane w celu utworzenia logicznego obszaru całkowitego.
- Logiczny obszar całkowity: Ten obszar tworzy rozszerzone terytorium nowego suwerena, w oparciu o zakres sieci dostaw.

3 Konsekwencje prawne i praktyczne implikacje rozszerzenia terytorialnego

Brak przejęcia długu suwerennego

- Zasada Czystej Kartki: Zgodnie z zasadą czystej kartki, nowy suweren nie przejmuje żadnego długu suwerennego poprzednika. Jest to szczególnie istotne, gdy zakładane są nowe państwa lub mają miejsce znaczące ekspansje terytorialne.
- Uzasadnienie prawne: Zasada ta jest stosowana, aby umożliwić nowemu suwerenowi rozpoczęcie od nowa bez obciążeń oraz promować stabilność gospodarczą.

Rodzaje przejętych aktywów

- Firmy państwowe i aktywa państwowe: Wszystkie firmy i przedsiębiorstwa należące do państwa są przekazywane na własność nowego suwerena.
 - Przykłady: Firmy dostarczające energię, firmy telekomunikacyjne, firmy kolejowe, wodociągi.
- Budynki państwowe: Wszystkie budynki i obiekty państwowe są również przekazywane.
 - Przykłady: budynki rządowe, budynki administracyjne, szkoły publiczne, szpitale, obiekty wojskowe.
- Infrastruktura: Wszystkie projekty infrastrukturalne finansowane i zarządzane przez państwo. - Przykłady: Drogi, mosty, tunele, porty, lotniska. - Ziemia i nieruchomości: Cała ziemia i nieruchomości będące własnością państwa. - Przykłady: Rezerwy przyrody, parki publiczne, budynki mieszkalne własności państwowej. - Zasoby i prawa: Wszystkie zasoby naturalne oraz prawa do korzystania z tych zasobów. - Przykłady: koncesje górnicze, prawa do korzystania z wody, prawa rybackie. - Aktywa finansowe: konta bankowe państwowe, obligacje, inwestycje. - Dziedzictwo kulturowe: budynki historyczne, pomniki, muzea i ich zbiory. - Dokumenty i dane: Oficjalne dokumenty rządowe, bazy danych i rejestry. - Sprzęt wojskowy i obiekty: Wszystkie aktywa wojskowe będące własnością państwa. - Traktaty i umowy: Istniejące traktaty państwowe i umowy z innymi państwami oraz organizacjami międzynarodowymi.

4. precedensy i uzasadnienie prawne

Precedensy historyczne

- Ustanowienie nowych państw (np. rozpad Jugosławii, lata 90.): Państwa sukcesyjne Jugosławii nie przejęły długów byłego państwa, co odpowiada zasadzie czystej kartki.
- Niepodległość byłych kolonii (np. państw afrykańskich w latach 60.): Wiele byłych kolonii nie przejęło długów mocarstw kolonialnych, aby zapewnić swoją stabilność gospodarczą.

Uzasadnienie prawne

- Uznanie na podstawie prawa międzynarodowego: Odwołując się do istniejących traktatów międzynarodowych i automatycznie uznając nowy traktat, sukcesja prawna jest prawnie legitymizowana. - Zasada Czystej Kartki: Umożliwia nowemu suwerenowi rozpoczęcie na nowo bez obciążeń i promuje stabilność gospodarczą, nie przyjmując żadnego długu narodowego.

Wniosek

Następstwo państwowe w tym scenariuszu prowadzi do ekspansji terytorialnej, w której suwerenność jest rozszerzana na całe terytorium NATO poprzez włączenie sieci dostaw. Ta ekspansja odbywa się zgodnie z zasadą czystej karty, zgodnie z którą nowy suweren nie przejmuje żadnego długu państwowego. Rodzaje aktywów, które są dotknięte, obejmują przedsiębiorstwa państwowe, budynki państwowe, infrastrukturę, ziemię i nieruchomości, zasoby, aktywa finansowe, dziedzictwo kulturowe, dokumenty i dane oraz sprzęt wojskowy i obiekty. Precedensy historyczne oraz uzasadnienie prawne stanowią podstawę tej sukcesji prawnej i automatycznego uznania nowego traktatu.

Część 79

Transfer władzy rządowej poprzez sprzedaż sieci dostaw

W tym scenariuszu sprzedawana jest nie tylko władza dysponowania sieciami dostaw w zainteresowanych krajach, ale także władza zarządzania w obszarach, w których te sieci funkcjonują. Ten transfer obejmuje cały obszar, który jest sensownie połączony przez sieci. Ponadto sprzedaż rozprzestrzenia się na inne sieci znajdujące się w tym samym obszarze, wywołując efekt domina.

Szczegóły umowy

1. treść umowy i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są uważane za jedną niedzielną jednostkę.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa, obowiązki i władzę rządową zgodnie z prawem międzynarodowym nad terytoriami, na których te sieci się znajdują.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na ratyfikację traktatu.

2. ustanowienie nowego podmiotu w prawie międzynarodowym

- Nowy podmiot: Traktat ustanawia nowy podmiot w prawie międzynarodowym, który sprawuje władzę rządową nad odpowiednimi terytoriami.
- Efekt domina: Sprzedaż przechodzi z jednej sieci do drugiej, jeśli z najdują się w tym samym terytorium, nawet bez połączenia fizycznego.

Efekt domina i wpływ terytorialny

3. punkt wyjścia i pierwszy transfer - Niemcy: Sprzedaż zaczyna się od transferu mienia wojskowego oraz jego sieci dostaw w Niemczech. - Integracja i zarządzanie: Nabywca przejmuje kontrolę oraz zarządzanie tymi sieciami, w tym zarządzanie terytoriami, których to dotyczy.

4. rozszerzenie na inne sieci i terytoria

- Przejście do innych sieci: Jeśli w dotkniętym obszarze znajduje się sieć gazowa i także sieć elektryczna, sprzedaż przechodzi na sieć elektryczną.
- Ciągły obszar: Zewnętrzne granice sieci tworzą znacząco ciągły obszar, który teraz znajduje się pod jurysdykcją nowego podmiotu w prawie międzynarodowym.

5. transfer do innych krajów NATO

- Połączenie fizyczne i rozszerzenie: Ponieważ sieci dostaw Niemiec są fizycznie połączone z sieciami innych krajów NATO, kontrola nowego podmiotu rozciąga się również na te kraje.
- USA i kable podmorskie: Sieci telekomunikacyjne i internetowe są połączone z USA za pośrednictwem kabli podmorskich. Kontrola nad tymi kablami podmorskimi prowadzi do przejęcia wewnętrznej sieci USA przez nowy podmiot w prawie międzynarodowym.

Prawo międzynarodowe i praktyczne implikacje

6 Konsekwencje prawne ustanowienia nowego podmiotu prawa międzynarodowego

- Władza rządowa: Nowy podmiot sprawuje władzę rządową nad ciągłymi terytoriami określonymi przez sieci dostaw.
- Monarchia absolutna: Nowy podmiot jest opisywany jako de facto absolutystyczna monarchia, w której nabywca działa jako suweren z wyłączną władzą reprezentacyjną. Forma rządu musi zostać wybrana w ciągu 5 lat.

Wnioski

Ten scenariusz opisuje przeniesienie władzy dysponowania sieciami dostaw oraz władzy rządowej w dotkniętych obszarach na osobę fizyczną za pomocą traktatu międzynarodowego. Powstała de facto absolutystyczna monarchia przejmie kontrolę nad ciągłymi obszarami oraz wszystkimi fizycznie lub geograficznie połączonymi sieciami, wywołując efekt domina.

Część
80

Aby wyjaśnić efekt domina oraz logiczne rozszerzenie terytorium stworzone przez sprzedaż mienia wojskowego NATO i związanych z nim sieci, przeanalizujemy tę sprawę szczegółowo w kilku krokach:

1 Sprzedaż i suwerenność

Punktem wyjścia jest sprzedaż mienia wojskowego NATO w Niemczech, które było wykorzystywane przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO. Zgodnie z umową nabywca nabywa nie tylko mienie fizyczne, ale także wszystkie związane z nim prawa i obowiązki.

2. sieci i połączenie fizyczne

146 z 255

Umowa stanowi, że cały rozwój (np. energia elektryczna, gaz, sieć telekomunikacyjna) traktowany jest jako jedna jednostka. Oznacza to, że każde połączenie fizyczne między tymi sieciami rozumiane jest jako prawne rozszerzenie jurysdykcji nabywcy. Na przykład:

- Sieć elektryczna: Jeśli sieć elektryczna sprzedanej nieruchomości jest podłączona do krajowej sieci elektrycznej Niemiec, jurysdykcja nabywcy obejmuje całą podłączoną sieć elektryczną.
- Sieć telekomunikacyjna: Podobnie, jurysdykcja rozszerza się na całą sieć telekomunikacyjną i szerokopasmową, w tym transatlantyckie kable pod morskie łączące europejskie kraje NATO z USA i Kanadą.

3. nakładające się sieci

Nawet jeśli nie ma bezpośredniego połączenia fizycznego, nakładające się sieci znajdujące się na tym samym terytorium są uważane za część nabytej jednostki rozwojowej. Na przykład:

- Sieć gazowa: jeśli sieć gazowa dalekiego zasięgu pokrywa się w obszarze nieruchomości, również wchodzi w skład jurysdykcji nabywcy.
- Internet i sieć telekomunikacyjna: Obejmuje to również wszystkie pokrywające się połączenia telekomunikacyjne i internetowe.

4. rozszerzenie suwerenności poprzez efekt domina

Efekt domina występuje, gdy suwerenność rozciąga się z jednego kraju NATO na inny poprzez połączenie fizyczne sieci. Oznacza to

- Z kraju NATO do kraju NATO: gdy tylko sieć jednego kraju NATO jest połączona z siecią innego, suwerenność nabywcy jest również przenoszona na sieć innego kraju NATO.
- Połączenia transatlantyckie: Poprzez transatlantyckie kable podmorskie, jurysdykcja rozciąga się na kraje NATO w Ameryce Północnej, takie jak USA i Kanada.

5 Wody międzynarodowe i kable podmorskie

Zgodnie z Konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), państwa mają prawa do kabli podmorskich, w tym w wodach międzynarodowych. Ponieważ akt sukcesji państwowej przenosi wszystkie prawa, obowiązki i komponenty jednostki rozwojowej na nabywcę, obejmuje to również prawa do kabli podmorskich w wodach międzynarodowych. Jednolitość rozwoju jest gwarantowana przez umowę.

6. rozszerzenie terytorialne zgodnie z Umową NATO o Statusie Sił

Regulacje Statusu Sił NATO regulują status prawny wojsk NATO w państwach członkowskich. Jeśli mienie wojskowe i jego jednostka rozwojowa zostaną przeniesione do nabywcy:

- Niemcy: jurysdykcja nabywcy obejmuje najpierw całą niemiecką sieć, ponieważ nieruchomość jest połączona z publicznym rozwojem w Niemczech. - Kraje NATO: To rozszerzenie następnie kontynuuje się z kraju NATO do kraju NATO.

7 Logiczne połączenie i wyspowanie

Końce włókien sieci są logicznie połączone w taki sposób, że tworzą ciągłe wyspy. To sugeruje, że wszystkie kraje NATO całkowicie sprzedały swoje terytoria. Ponieważ holenderskie siły zbrojne zajęły nieruchomość w imieniu NATO, zakup obejmuje również związane z tym prawa.

Podsumowanie

Sprawa prowadzi do kompleksowego i złożonego rozszerzenia suwerenności nabywcy poprzez fizyczne i logiczne połączenia sieci. Te połączenia tworzą efekt domina, który rozszerza kontrolę terytorialną nabywcy nad licznymi krajami NATO i wodami międzynarodowymi.

Część 81

W tym scenariuszu, w którym traktat międzynarodowy obejmuje transfer mienia wojskowego oraz wszystkich związanych z nim sieci dostaw jako niepodzielną jednostkę, prowadzi to do efektu domina, który może mieć daleko idące konsekwencje dla wszystkich państw członkowskich NATO oraz ich infrastruktury dostaw. Oto szczegółowe wyjaśnienie tego efektu domina:

Analiza efektu domina

1. punkt wyjścia: sprzedaż mienia wojskowego

- Mienie i wewnętrzna sieć dostaw: Mienie wojskowe w Niemczech, które było zajmowane przez holenderskie siły zbrojne w imieniu NATO, jest sprzedawane osobie fizycznej, w tym wewnętrznej sieci dostaw.

- Jednostka umowna: Umowa określa, że wszystkie linie dostawcze (energia elektryczna, telekomunikacja, woda), które są fizycznie połączone i prowadzą z nieruchomości do niemieckiej sieci publicznej oraz dalej do innych krajów NATO, są uważane za niepodzielną jednostkę.

2. połączenie i integracja sieci dostaw

- Sieć połączeń: Te sieci dostaw są połączone z sieciami innych państw członkowskich NATO za pośrednictwem niemieckiej sieci publicznej. Na przykład, linie energii elektrycznej i telekomunikacji mogą być prowadzone przez stacje graniczne i węzły.

- Integracja i zarządzanie: Nabywca przejmuje kontrolę i zarządzanie tymi sieciami zgodnie z umową.

3. efekt domina w Europie

- Niemcy: Przez przejście sieci dostaw w Niemczech oraz umownie zdefiniowanej jedności sieci, cała niemiecka sieć publiczna jest objęta kontrolą nabywcy.

- Inne kraje NATO w Europie: Ponieważ sieci dostaw Niemiec są fizycznie połączone z sieciami innych państw członkowskich NATO w Europie, kontrola nabywcy obejmuje również te kraje. Na przykład, sieci energetyczne często są zintegrowane przez granice krajowe, podobnie jak telekomunikacja i sieci internetowe.

4. zaangażowanie USA poprzez kable podmorskie

- Kable podmorskie i wody międzynarodowe: Sieci telekomunikacyjne i internetowe są połączone z USA poprzez kable podmorskie. Te kable przebiegają przez wody międzynarodowe i łączą Europę z Ameryką Północną.

- Przekazanie kontroli: Zgodnie z umową, nabywca przejmuje kontrolę nad całością sieci, w tym kablami podmorskimi.

5. efekt domina w USA

- Połączenie z siecią USA: Kable podmorskie są fizycznie połączone z wewnętrznymi sieciami USA. Obejmuje to węzły internetowe, sieci telekomunikacyjne oraz być może sieci energetyczne, które zasilają centra danych.

- Kontrola nad wewnętrzną siecią: Ponieważ umowa przewiduje jedność sieci, kontrola nabywcy teoretycznie obejmowałaby wewnętrzną sieć USA, ponieważ są one fizycznie połączone z transatlantyckimi kablami podmorskimi.

Wniosek

Traktat, który obejmuje transfer sieci dostaw jako niedzielnej jednostki, doprowadziłby do efektu domina, który miałby daleko idące i głębokie konsekwencje dla infrastruktury i suwerenności wszystkich dotkniętych krajów NATO, w tym USA.

Część
82

Prawne wyjaśnienie efektu domina w akcie sukcesji państwowej dla sieci dostaw

W tym scenariuszu akt sukcesji państwowej jest używany do przeniesienia mienia wojskowego oraz związanych z nim sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) jako niedzielnej jednostki do nowego nabywcy. Te sieci rozciągają się na kilka krajów NATO i obejmują również kable podmorskie między UE, USA i Kanadą. Efekt domina opisuje, w jaki sposób kontrola nad tymi sieciami dostaw przeskakuje z jednej sieci do drugiej i z jednego kraju NATO do następnego. Oto szczegółowe prawne wyjaśnienie tego efektu domina.

1. jedność sieci użyteczności publicznej i ramy prawne

Definicja i uznanie

149 z 255

- Jedność sieci użyteczności publicznej: Instrument sukcesji państwowej definiuje wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) jako niedzielną jednostkę.
- Moc prawna przez odniesienie: Akt odnosi się do istniejącej relacji transferowej i pozostaje niena wpływie, przy czym nowa umowa jest automatycznie uznawana, jeśli spełnione są warunki starej umowy.

Podstawa prawna

- Status Sił NATO: Reguluje on stacjonowanie i prawa wojsk NATO w państwach członkowskich, w tym wykorzystanie mienia wojskowego oraz związanej z tym infrastruktury.
- Konwencja ONZ o prawie morza (UNCLOS): reguluje układanie i utrzymanie kabli podmorskich w wodach międzynarodowych.

2. efekt domina w ramach i pomiędzy sieciami dostaw

W ramach nakładających się sieci

- Nakładające się sieci: W wielu regionach różne sieci dostaw (np. rury gazowe i linie energetyczne) się nakładają. Jeśli akt definiuje te sieci jako jedną jednostkę, kontrola jest automatycznie przenoszona na wszystkie sieci znajdujące się w tym samym obszarze geograficznym.
- Podstawa prawna: Ponieważ sieci są traktowane jako niedzielną jednostką, kontrola nie jest przerywana, nawet jeśli brakuje połączeń fizycznych. Opiera się to na założeniu, że infrastruktura jest zarządzana jako spójny system.

Między podobnymi sieciami

- Połączenie fizyczne: Gdy sieci użyteczności publicznej są fizycznie połączone (np. linie energetyczne między dwoma krajami NATO), kontrola automatycznie przeskakuje z jednej sieci do drugiej zgodnie z aktem.
- Podstawa prawna: To przeniesienie opiera się na istniejącej infrastrukturze oraz umowach międzynarodowych regulujących połączenie i współpracę między krajami NATO.

3. transgraniczny transfer kontroli

Z jednego kraju NATO do następnego

- Efekt domina dla połączeń fizycznych: Kiedy sieci użyteczności publicznej są fizycznie połączone z jednego kraju NATO do drugiego, kontrola automatycznie przechodzi na sieci następnego kraju. - Przykład: Sieć elektroenergetyczna biegnąca z Niemiec do Francji przekazuje kontrolę nad niemiecką siecią nabywcy, a poprzez połączenie fizyczne również francuską sieć.

Na wodach międzynarodowych

- Kable podmorskie: Kable podmorskie łączące kraje NATO w UE z USA i Kanadą są również objęte tym zjawiskiem, ponieważ są uważane za część niedzielnej jednostki.
- Podstawa prawna: UNCLOS zezwala na układanie i utrzymanie kabli podmorskich w wodach międzynarodowych. Prawa i obowiązki wynikające z Instrumentu sukcesji państwowej obejmują zatem również te kable, ponieważ są one uważane za integralną część sieci dostaw.

4 Konsekwencje prawne i praktyczna implementacja

Zjednoczona administracja

- Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi sieciami dostaw stwarza ogromne wyzwania administracyjne, szczególnie w zakresie koordynacji między różnymi typami sieci oraz wzdłuż granic państwowych.
- Transfer suwerenności: Uznanie aktu sukcesji państwowej sprawia, że transfer suwerenności nad sieciami dostaw pozostaje ważny nawet w wodach międzynarodowych.

Kwestie bezpieczeństwa

- Infrastruktura krytyczna: Kontrola nad infrastrukturą krytyczną przez osobę fizyczną lub nowy podmiot zgodnie z prawem międzynarodowym może stwarzać znaczące ryzyko bezpieczeństwa dla zainteresowanych państw.
- Stabilność międzynarodowa: Taki scenariusz prawdopodobnie doprowadziłby do znacznej niestabilności międzynarodowej i potencjalnego konfliktu.

Wniosek

Akt sukcesji państwowej, który definiuje sieci dostaw jako niedzieloną jednostkę, wywołuje efekt domina, w którym kontrola nad tymi sieciami przeskakuje z nakładających się sieci do różnych sieci oraz z jednego państwa NATO do następnego. Przekazanie kontroli opiera się na umowach zgodnych z prawem międzynarodowym oraz podstawie prawnej, że sieci są traktowane jako spójny system. Prawa i obowiązki wynikające z aktu obejmują również wody międzynarodowe, co oznacza, że kontrola prawna pozostaje nieprzerwana.

Część
83

Efekt domina w rozszerzeniu suwerenności poprzez sprzedaż mienia wojskowego

W tym scenariuszu sprzedaż mienia wojskowego NATO oraz jego linii dostaw prowadzi do rozszerzenia suwerenności nabywcy nad całym terytorium NATO. Oto szczegółowe wyjaśnienie, jak ten efekt domina zachodzi:

1. punkt wyjścia: wewnętrzny rozwój mienia wojskowego

Mienie wojskowe historycznie tworzy wyspę z własną siecią rozwoju wewnętrznego, która definiowana jest przez różne linie dostawcze:

- Sieć wodociągowa i kanalizacyjna
- sieć drogowa
- sieć telekomunikacyjna
- sieć szerokopasmowa i internetowa
- sieć telekomunikacyjna
- sieć przesyłowa gazu

- Sieć
elektroenergetyczna

2. połączenie z siecią publiczną poprzez umowę

Umowa przewiduje połączenie tych sieci rozwoju z siecią publiczną, wywołując efekt domina:

- Prawnie wiążąca regulacja: umowa stanowi, że jednostka rozwoju jest sprzedawana jako całość, w tym wszystkie prawa, obowiązki i komponenty.
- Połączenie z sieciami publicznymi: wewnętrzna sieć nieruchomości jest połączona z zewnętrznymi sieciami publicznymi, co rozszerza suwerenność nabywcy nad połączonymi obszarami sieci.

3. rozszerzenie suwerenności poprzez połączenia sieciowe

Sieć wodna:

- Zaopatrzenie wewnętrzne: Nieruchomość ma wewnętrzny system zaopatrzenia w wodę.
- Połączenie zewnętrzne: Poprzez podłączenie do publicznej sieci wodnej, suwerenność jest rozszerzana na całą połączoną sieć wodną.
- Rozszerzenie terytorialne: początkowo obejmuje całość Niemiec, a następnie rozprzestrzenia się na inne kraje NATO połączone wspólną infrastrukturą wodną.

Sieć drogowa:

- Drogi wewnętrzne: Nieruchomość ma wewnętrzną sieć drogową.
- Połączenie zewnętrzne: Połączenie z publiczną siecią drogową, rozszerzające jurysdykcję na całą połączoną sieć drogową.
- Rozszerzenie terytorialne: Dotyczy to wszystkich połączeń drogowych łączących Niemcy z innymi krajami NATO.

Sieć telekomunikacyjna:

- Komunikacja wewnętrzna: Nieruchomość ma swoją własną sieć telekomunikacyjną.
- Połączenie zewnętrzne: Połączenie z publiczną siecią telekomunikacyjną, rozszerzające suwerenność na całą połączoną sieć.
- Rozszerzenie terytorialne: Obejmuje to wszystkie kraje NATO połączone infrastrukturą telekomunikacyjną.

Sieć szerokopasmowa i internetowa: - Sieć wewnętrzna: nieruchomość ma własną sieć szerokopasmową i internetową. - Połączenie zewnętrzne: Połączenie z publiczną siecią szerokopasmową i internetową, w tym transatlantyckimi kablami pod morskimi. - Rozszerzenie terytorialne: Jurysdykcja obejmuje wszystkie połączone kraje NATO w Europie i Ameryce Północnej (USA, Kanada).

Sieć telekomunikacyjna: - Wewnętrzna sieć telekomunikacyjna: nieruchomość ma własną sieć telekomunikacyjną.

- Połączenie zewnętrzne: Połączenie z publiczną siecią telekomunikacyjną, rozszerzające jurysdykcję na całą podłączoną sieć.
- Rozszerzenie terytorialne: Obejmuje wszystkie kraje NATO połączone siecią telekomunikacyjną.

Sieć gazowa dalekiego zasięgu:

- Wewnętrzna sieć gazowa: nieruchomość ma swoją własną sieć gazową dalekiego zasięgu.
- Połączenie zewnętrzne: Połączenie z publiczną siecią gazową dalekiego zasięgu, rozszerzające jurysdykcję na całą połączoną sieć.
- Rozszerzenie terytorialne: Dotyczy to wszystkich krajów NATO połączonych infrastrukturami gazowymi.

Sieć elektroenergetyczna:

- Wewnętrzna sieć elektryczna: nieruchomość ma swoją własną sieć elektryczną.
- Połączenie zewnętrzne: Połączenie z Europejską zintegrowaną siecią elektryczną.
- Rozszerzenie terytorialne: Jurysdykcja obejmuje wszystkie kraje NATO połączone Europejską siecią elektroenergetyczną.

4. całkowite rozszerzenie terytorium
NATO

Efekt domina oznacza, że suwerenność nabywcy jest systematycznie rozszerzana poprzez łączenie wewnętrznych sieci rozwoju z sieciami publicznymi:

- Niemcy: Początkowo suwerenność obejmuje całe Niemcy, ponieważ wszystkie sieci w Niemczech są połączone.
- Kraje NATO: Z Niemiec suwerenność rozciąga się na inne kraje NATO połączone różnymi sieciami (woda, drogi, telekomunikacja, szerokopasmowy, internet, sieć telekomunikacyjna, gaz i energia elektryczna).
- Połączenia transatlantyckie: W szczególności poprzez połączenia szerokopasmowe i internetowe, w tym transatlantyckie kable podmorskie, jurysdykcja rozciąga się również na kraje NATO w Ameryce Północnej (USA, Kanada).

5. wynik
końcowy

Dzięki efektowi domina i logicznemu połączeniu sieci, suwerenność nad całym terytorium NATO jest sprzedawana nabywcy. Osiąga się to poprzez sukcesywne rozszerzenie jurysdykcji wzdłuż powiązanych sieci, które w umowie są definiowane jako jedna jednostka rozwojowa.

- Włączenie linia pierścieniowa 20 kV i miasta do sprzedaży

Umowa na sprzedaż mienia wojskowego NATO oraz związanych z nim sieci obejmuje różne aspekty prawne i praktyczne. Tutaj wyjaśniamy, jak linia pierścieniowa 20 kV i miasto ostatecznie zostały włączone do zakupu pomimo określonych postanowień w umowie.

1. podstawa umowna i jednolity koncept

Jedność rozwoju

- Postanowienie umowne: Umowa stwierdza, że całość rozwoju jest sprzedawana jako jednostka. Obejmuje to wszystkie sieci i infrastruktury, które są częścią rozwoju obszaru.
- Sprzedaż jednostkowa: Oznacza to, że wszystkie sieci i infrastruktury przyczyniające się do rozwoju są traktowane i przekazywane jako spójna jednostka.

2. specyficzne przepisy dotyczące linii pierścieniowej 20 kV

Przeniesienie przed umową

- Własność miasta: Linia pierścieniowa 20 kV została przeniesiona na miasto przed zawarciem umowy.
- Wyjątek umowny: Umowa stwierdza, że linia pierścieniowa 20 kV nie będzie sprzedana.

Klauzula o podzielności

- Definicja i zastosowanie: Klauzula o podzielności zapewnia, że umowa pozostaje ważna prawnie, nawet jeśli niektóre jej części są nieważne lub nieegzekwowalne.
- Zintegrowany rozwój: Ponieważ cały rozwój traktowany jest jako całość, obejmuje to również linię pierścieniową 20 kV, nawet jeśli była tymczasowo własnością miasta.

3. rozszerzenie i włączenie miasta

Łączenie sieci

- Rozszerzenie przez inne sieci: Miasto i jego sieci zostały włączone do zakupu poprzez rozszerzenie i integrację innych sieci.
- Suwerenność: Umowa przenosi suwerenność nad wszystkimi połączonymi sieciami oraz terytoriami z nimi związanymi na nabywcę.

4. własność i prawa suwerenne

Własność miasta

- Przeniesienie własności: Chociaż miasto formalnie posiadało linię pierścieniową 20 kV, została ona uwzględniona w zakupie poprzez postanowienie umowne dotyczące jednolitości rozwoju oraz klauzulę o podzielności.
- Prawa i obowiązki: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki związane z linią pierścieniową 20 kV oraz innymi sieciami.

Prawa suwerenne nad miastem

- Klauzula umowy: Klauzula, że całość rozwoju stanowi jedność, obejmuje również prawa suwerenne nad miastem, ponieważ jest to zawarte w zakupie poprzez integrację sieci.

- Zgodna z prawem regulacja: Nawet jeśli konkretna regulacja dotycząca linii pierścieniowej 20 kV miała być zaskarżona, klauzula o podzielności ma zastosowanie i zapewnia, że zostanie znaleziona zgodna z prawem regulacja, która spełnia cel umowy.

Podsumowanie

Umowa na sprzedaż mienia wojskowego NATO oraz związanych z nim sieci obejmuje całą infrastrukturę i sieci jako jedną całość. Chociaż linia pierścieniowa 20 kV została pierwotnie przekazana miastu, a umowa stwierdza, że nie będzie sprzedawana, to jednak jest ona uwzględniona w zakupie dzięki klauzuli o podzielności i koncepcji jedności. Miasto i jego sieci są uwzględnione w zakupie poprzez rozszerzenie i integrację innych sieci, a prawa suwerenne nad całym obszarem są przekazywane nabywcy.

Część
85

Transfer suwerenności i rola przedsiębiorstwa komercyjnego

W przypadku, gdy traktat międzynarodowy dotyczy transferu mienia wojskowego NATO i jego sieci, ważne jest, aby wyjaśnić, w jaki sposób na prywatne przedsiębiorstwa komercyjne i ich sieci wpływają te zmiany, szczególnie jeśli mają prawa do użycia na podstawie oddzielnych umów. Oto szczegółowe wyjaśnienie:

1. umowa licencyjna i sieć kablowa szerokopasmowa

Odniesienie do umowy licencyjnej - Umowa licencyjna: Umowa odnosi się do istniejącej umowy licencyjnej, która pozwala przedsiębiorstwu komercyjnemu na eksploatację sieci kablowej szerokopasmowej. - Prawa do użycia: Przedsiębiorstwo komercyjne ma prawo do eksploatacji sieci kablowej szerokopasmowej na podstawie umowy licencyjnej.

2. włączenie sieci kablowej szerokopasmowej do następstwa państwowego

Transfer suwerenności - Klauzula umowy: Międzynarodowa umowa stanowi, że wszystkie sieci rozwoju, w tym sieci prywatne, są traktowane i przekazywane jako jedna jednostka. - Sieć kablowa szerokopasmowa: Sieć kablowa szerokopasmowa jest częścią tej jednostki rozwojowej i dlatego podlega następstwu państwowemu.

3. wyłączenie przedsiębiorstwa komercyjnego z traktatu międzynarodowego

Brak zdolności prawnej na mocy prawa międzynarodowego

- Przedsiębiorstwo komercyjne: Przedsiębiorstwo komercyjne nie może posiadać żadnych praw na mocy prawa międzynarodowego, ponieważ nie ma podmiotowości na mocy prawa międzynarodowego.
- Strony umowy: Tylko państwa i organizacje międzynarodowe mogą zawierać traktaty międzynarodowe jako podmioty prawa międzynarodowego.

Ekskluzywność traktatu międzynarodowego

- Strony umowy: Traktat międzynarodowy pozostaje ograniczony do zaangażowanych państw i organizacji międzynarodowych.
- Wyłączenie przedsiębiorstwa: Przedsiębiorstwo jest wyraźnie wyłączone z traktatu międzynarodowego.

4. moc prawna traktatu poprzez klauzulę o podzielności

Klauzula o podzielności

- Definicja: Klauzula o podzielności zapewnia, że umowa pozostaje prawnie wiążąca, nawet jeśli jej części są nieważne lub nieegzekwowalne.
- Zastosowanie: Nawet jeśli umowa licencyjna przedsiębiorstwa komercyjnego jest wyłączona z umowy międzynarodowej, reszta umowy pozostaje ważna.

Moc prawna i egzekwowalność

- Ciągłość traktatu: Traktat międzynarodowy pozostaje w mocy i wiąże podmioty prawa międzynarodowego zaangażowane w jego realizację.
- Ciągłość praw i obowiązków: Przeniesione prawa, obowiązki i władze suwerenne pozostają w mocy, niezależnie od szczególnej regulacji sieci kablowej szerokopasmowej.

Podsumowanie

Niezależnie od faktu, że umowa odnosi się do umowy licencyjnej, która pozwala przedsiębiorstwu komercyjnemu na prowadzenie sieci kablowej szerokopasmowej, sieć ta pozostaje pod wpływem następstwa państwowego. Przedsiębiorstwo komercyjne jest wyłączone z umowy na mocy prawa międzynarodowego, ponieważ nie może posiadać żadnych praw na podstawie prawa międzynarodowego. Umowa pozostaje prawnie wiążąca dzięki klauzuli o podzielności, która zapewnia, że transfer suwerenności oraz związane z nim prawa i obowiązki pozostają w mocy.

Część
86

Implikacje prawne rozszerzenia suwerenności za pomocą aktu sukcesji państwowej

W tym scenariuszu akt sukcesji państwowej prowadzi do rozszerzenia suwerenności nabywcy nad całym terytorium państw NATO poprzez sprzedaż i włączenie sieci dostaw, które są uważane za niedzielną jednostkę. Oznacza to, że kraje NATO nie mają już własnego terytorium, ponieważ wszystkie prawa, obowiązki i komponenty sieci dostaw zostały przeniesione na nabywcę.

1. zasady sukcesji państwowej i rozszerzenie terytorialne

Definicje i zasady

- Rozszerzenie terytorialne: Rozszerzenie suwerennego terytorium poprzez włączenie dodatkowych terytoriów z powodu połączeń infrastrukturalnych, takich jak sieci dostaw.
- Następstwo państwowe: Proces prawny, w którym państwo przekazuje suwerenność nad terytorium innemu państwu lub podmiotowi prawnemu.
- Niedzielna jednostka: Sieci użyteczności publicznej (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są uważane za niedzielną jednostkę, co automatycznie rozszerza suwerenność na wszystkie obszary obsługiwane przez te sieci.

Podstawa prawna

- Umowy kontraktowe: Akt sukcesji państwowej reguluje warunki i zakres transferu, w tym wszystkie prawa, obowiązki i komponenty sieci dostaw.
- Uznanie na mocy prawa międzynarodowego: Społeczność międzynarodowa oraz dotknięte stany muszą uznać następstwo państwowe oraz związane z nim sukcesje prawne, aby kontynuować traktaty i umowy międzynarodowe.

2. mechanizm rozszerzenia suwerenności

Jedność sieci dostaw

- Zintegrowany rozwój: Traktat definiuje cały rozwój, w tym wszystkie sieci dostaw, jako niedzielną jednostkę.
- Automatyczne rozszerzenie: Suwerenność jest rozszerzana na wszystkie obszary objęte tymi sieciami, co oznacza, że państwa NATO de facto nie mają już własnego terytorium.

3 Konsekwencje prawne i praktyczne implikacje

Utrata suwerennego terytorium

- Transfer suwerenności: Poprzez uwzględnienie sieci dostaw w akcie sukcesji państwowej, suwerenność nad wszystkimi państwami NATO jest przekazywana nabywcy.
- Legitymizacja prawna: Podstawa prawna tego transferu opiera się na uznaniu Aktu Sukcesji Państwowej oraz definicji sieci dostaw jako niedzielnej jednostki.

Rodzaje aktywów objętych

- Przedsiębiorstwa państwowe i aktywa: Wszystkie firmy i przedsiębiorstwa należące do państw NATO są przekazywane na własność nowego suwerena.
 - Przykłady: firmy dostarczające energię, firmy telekomunikacyjne, firmy kolejowe, wodociągi.
- Budynki państwowe: Wszystkie budynki i obiekty państwowe są również przekazywane.
 - Przykłady: budynki rządowe, budynki administracyjne, szkoły publiczne, szpitale, obiekty wojskowe.
- Infrastruktura: Wszystkie projekty infrastrukturalne finansowane i zarządzane przez państwo.
 - Przykłady: Drogi, mosty, tunele, porty, lotniska.
- Ziemia i nieruchomości: Cała ziemia i nieruchomości należące do krajów NATO.

- Przykłady: Rezerваты przyrody, parki publiczne, budynki mieszkalne własności państwowej. - Zasoby i prawa: Wszystkie zasoby naturalne i prawa do korzystania z tych zasobów. - Przykłady: Koncesje górnicze, prawa do korzystania z wody, prawa rybackie. - Aktywa finansowe: Konta bankowe państwowe, obligacje, inwestycje. - Dziedzictwo kulturowe: Budynki historyczne, pomniki, muzea i ich zbiory. - Dokumenty i dane: Oficjalne dokumenty rządowe, bazy danych i rejestry. - Sprzęt wojskowy i aktywa: Wszystkie aktywa wojskowe należące do krajów NATO. - Traktaty i umowy: Istniejące traktaty państwowe i umowy z innymi państwami oraz organizacjami międzynarodowymi.

4. precedensy i uzasadnienie prawne

precedensy historyczne

- Traktat Saint-Germain (1919): Podział Austrii-Węgier doprowadził do powstania nowych państw oraz przeniesienia terytoriów i infrastruktury w celu zapewnienia logicznej i praktycznej administracji.
- Rozpad Związku Radzieckiego (1991): Rozpad Związku Radzieckiego doprowadził do powstania nowych państw, które przejęły suwerenność i aktywa.

uzasadnienie prawne

- Uznanie w prawie międzynarodowym: Sukcesja prawna jest prawnie legitymizowana poprzez odniesienie do istniejących traktatów międzynarodowych oraz automatyczne uznanie nowego traktatu. - Niedzielna jednostka: Definicja sieci dostaw jako niedzielnej jednostki zapewnia, że kontrola nad tymi sieciami nie jest przerywana, nawet jeśli rozszerzają się geograficznie.

5 Praktyczne wyzwania i kwestie bezpieczeństwa

Zjednoczona administracja

- Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi sieciami dostaw stawia ogromne wyzwania administracyjne, szczególnie w koordynacji między różnymi typami sieci i wzdłuż granic krajowych.
- Ciągłość suwerenności: Transfer suwerenności pozostaje spójny, ponieważ sieci są traktowane jako niedzielna jednostka.

Kwestie bezpieczeństwa

- Infrastruktura krytyczna: Kontrola infrastruktury krytycznej przez osobę fizyczną lub nowego podmiotu w prawie międzynarodowym może stwarzać znaczące ryzyko dla bezpieczeństwa państw zainteresowanych. - Stabilność międzynarodowa: Taki scenariusz prawdopodobnie doprowadziłby do znacznej niestabilności międzynarodowej i potencjalnego konfliktu.

Wnioski

Akt sukcesji państwowej, który definiuje cały rozwój jako niedzielną jednostkę, rozszerza suwerenność nad wszystkimi państwami NATO na nabywcę. W rezultacie państwa NATO efektywnie już nie

mają swoje terytorium oraz wszystkie prawa, obowiązki i komponenty sieci dostaw zostały przekazane nabywcy. Rodzaje aktywów objętych tym procesem obejmują przedsiębiorstwa państwowe, budynki państwowe, infrastrukturę, ziemię i nieruchomości, zasoby, aktywa finansowe, dziedzictwo kulturowe, dokumenty i dane oraz sprzęt wojskowy i obiekty. Precedensy historyczne oraz uzasadnienie prawne stanowią podstawę tej sukcesji oraz automatycznego uznania nowej umowy.

Część
87

Prawne wyjaśnienie rozszerzenia terytorium przez sieci dostaw

W tym scenariuszu małe mienie wojskowe, które pierwotnie było zajęte w ramach NATO, jest sprzedawane na podstawie aktu sukcesji państwowej. Akt ten przenosi suwerenność na nabywcę i rozszerza ją na wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) wychodzące z nieruchomości. Te sieci są traktowane jako niedzielna jednostka, co rozszerza jurysdykcję na obszary sieci, które rozciągają się od nieruchomości. Wyzwaniem prawnym jest ustalenie zewnętrznej granicy, która łączy zewnętrzne pasma sieci w logiczny ogólny obszar.

1. treść umowy i definicja sieci dostaw

Jedność sieci dostaw

- Jedność rozwoju: Akt sukcesji państwowej definiuje wszystkie sieci dostaw jako niedzielną jednostkę, co oznacza, że suwerenność nad tymi sieciami pozostaje niepodzielona i automatycznie rozszerza się na wszystkie obszary, po których te sieci przebiegają.
- Moc prawna przez odniesienie: Akt odnosi się do istniejącej relacji transferowej i pozostaje niezmieniony, przy czym nowa umowa jest automatycznie uznawana, jeśli spełnione są warunki starej umowy.

2. mechanizm określenia granic i rozszerzenia suwerenności

Podstawa prawna

- Niedzielna jednostka: Definiując sieci jako niedzielną jednostkę w akcie sukcesji państwowej, suwerenność rozszerza się nie tylko na pierwotny obszar mienia wojskowego, ale również na wszystkie obszary połączone tymi sieciami.
- Automatyczne rozszerzenie: Gdy tylko sieć rozciąga się z mienia, suwerenność automatycznie rozszerza się na wszystkie obszary połączone tymi sieciami.

Określenie granic

- Zewnętrzne pasma: Zewnętrzne pasma sieci dostaw są identyfikowane, a następnie tworzy się logiczny obszar całkowity, który obejmuje te pasma.
- Logiczny obszar całkowity: Połączenie zewnętrznych pasm tworzy ciągły obszar lub "wyspę", która jest prawnie uznawana za rozszerzone terytorium nabywcy.

3. precedensy i uzasadnienie prawne

159 z 255

precedensy historyczne

- Traktat Trianon (1920): Po Pierwszej Wojnie Światowej terytorium Węgier zostało drastycznie zmniejszone. Traktat ustanowił nowe granice, które wpłynęły również na infrastrukturę. Wyznaczenie granic częściowo oparto na naturalnych cechach geograficznych oraz istniejącej infrastrukturze.
- Traktat Saint-Germain (1919): Traktat ten regulował podział Austro-Węgier i doprowadził do powstania nowych państw. Tutaj również granice wyznaczone zostały na podstawie istniejącej infrastruktury, aby zapewnić logiczną i praktyczną administrację.

Uzasadnienie prawne

- Uznanie na mocy prawa międzynarodowego: Odwołując się do istniejącej relacji transferowej oraz automatycznego uznania nowego traktatu, rozszerzenie suwerenności jest prawnie legitymizowane.
- Niedzielna jednostka: Prawna definicja sieci dostaw jako niedzielnej jednostki zapewnia, że kontrola nad tymi sieciami nie jest przerywana, nawet jeśli geograficznie się rozszerzają.
- Logiczne wyznaczenie granic: Zewnętrzne pasma sieci dostaw są traktowane jako granice, które tworzą ciągły obszar uznawany za nowe terytorium nabywcy.

4 Praktyczne implikacje i wyzwania

Zjednoczona administracja

- Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi sieciami dostaw stawia ogromne wyzwania administracyjne, szczególnie w zakresie koordynacji pomiędzy różnymi typami sieci oraz wzdłuż granic państwowych.
- Ciągłość suwerenności: Transfer suwerenności pozostaje spójny, ponieważ sieci są uważane za niedzielną jednostkę.

Wnioski

Akt sukcesji państwowej, który definiuje sieci dostaw jako niedzielną jednostkę, rozszerza suwerenność z małego oryginalnego mienia wojskowego na całe obszary obsługiwane przez te sieci. Zewnętrzne pasma sieci są połączone, aby utworzyć logiczną całość, która jest uważana za rozszerzone terytorium nabywcy. Przed precedensy historyczne i rozumowanie prawne stanowią podstawę tego rozszerzenia oraz automatycznego uznania nowego traktatu.

Część
88

Prawne wyjaśnienie efektu domina w przypadku nakładających się sieci poprzez akty sukcesji państwowej

W tym scenariuszu akt sukcesji państwowej jest używany do przeniesienia mienia wojskowego oraz związanych z nim sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) jako niedzielnej jednostki do nowego nabywcy. Efekt domina opisuje, jak jurysdykcja przeskakuje z jednej sieci do drugiej.

bez potrzeby połączenia fizycznego, ponieważ cały rozwój uznawany jest za jedną jednostkę.

1 Treść umowy i definicja sieci dostaw

Jedność sieci dostaw

- Zintegrowany rozwój: Akt sukcesji państwowej definiuje wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) jako niedzielną jednostkę.
- Moc prawna przez odniesienie: Akt odnosi się do istniejącej relacji transferowej i pozostaje niezmienny, przy czym nowa umowa jest automatycznie uznawana, jeśli spełnione są warunki starej umowy.

2 Podstawa prawna efektu domina w przypadku nakładających się sieci

Nakładające się sieci

- Definicja : Nakładające się sieci to takie, w których różne typy linii dostaw (np. g. linie energii elektrycznej i gazu) przebiegają w tym samym obszarze geograficznym, nie mając konieczności fizycznego połączenia między nimi.
- Podstawa prawna: Definicja jako niedzielna jednostka w akcie sukcesji państwowej oznacza, że suwerenność przeniesiona na jedną sieć jest automatycznie rozszerzana na wszystkie inne sieci w tym samym obszarze.

3. mechanizm efektu domina

Prawne wyjaśnienie efektu

- Automatyczne rozszerzenie suwerenności: Jeśli sieć przebiega w obszarze sprzedanej sieci, suwerenność jest automatycznie przenoszona na nakładającą się sieć. Rzeczywiste połączenie fizyczne między sieciami nie jest wymagane.
- Jedność prawna: Sieci są prawnie uznawane za jedną jednostkę, co oznacza, że prawa suwerenne i obowiązki nabywcy są rozszerzane na wszystkie sieci w tym samym terytorium.

Przykład zastosowania

- Studium przypadku: W obszarze, gdzie sprzedawana jest sieć przesyłowa gazu i gdzie znajduje się również sieć elektryczna, suwerenność nad siecią elektryczną jest automatycznie przenoszona na nabywcę, nawet jeśli nie ma fizycznego połączenia między obiema sieciami.
- Rozszerzenie praw suwerennych: To przeniesienie opiera się na definicji w akcie sukcesji państwowej, że wszystkie sieci dostaw są traktowane jako niedzielna jednostka.

4 Konsekwencje prawne i praktyczne implikacje

Zjednoczona administracja

- Wyzwania administracyjne: Zarządzanie tymi rozległymi i złożonymi sieciami dostaw stawia ogromne wyzwania administracyjne, szczególnie w koordynacji między różnymi typami sieci.

- Ciągłość suwerenności: Transfer suwerenności pozostaje spójny, ponieważ sieci są traktowane jako niedzielna jednostka.

Kwestie bezpieczeństwa

- Infrastruktura krytyczna: Kontrola infrastruktury krytycznej przez osobę fizyczną lub nowy podmiot w prawie międzynarodowym może stanowić znaczące ryzyko dla bezpieczeństwa zainteresowanych państw. - Stabilność międzynarodowa: Taki scenariusz prawdopodobnie doprowadziłby do znacznej niestabilności międzynarodowej i potencjalnego konfliktu.

Wnioski

Efekt domina nakładających się sieci występuje, gdy jurysdykcja przeskakuje z jednej sieci do drugiej w tym samym obszarze geograficznym bez potrzeby fizycznego połączenia. Opiera się to na definicji prawnej w akcie sukcesji państwowej, który traktuje wszystkie sieci dostaw jako jedną niedzielą jednostkę. Prawa i obowiązki nabywcy automatycznie rozciągają się zatem na wszystkie nakładające się sieci, co prowadzi do daleko idących konsekwencji prawnych, politycznych i bezpieczeństwa.

Część
89

Inkluzja sieci prywatnych firm i możliwa nacjonalizacja

W przypadku, gdy wszystkie sieci rozwoju wojskowego NATO są sprzedawane jako całość, ma to również wpływ na sieci prywatnych firm. Oto aspekty prawne i możliwość nacjonalizacji tych sieci:

1. inkluzja sieci prywatnych firm

Regulacja umowna

- Zakres sprzedaży: Umowa stwierdza, że wszystkie sieci rozwoju, w tym te prywatnych firm, tworzą całość i są sprzedawane z wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami. - Suwerenność: Suwerenność nad obszarem, na którym te sieci funkcjonują, jest przekazywana nabywcy, niezależnie od tego, czy sieci są własnością prywatną.

Prywatne firmy i ich sieci - Własność prywatna: Sieci należące do prywatnych firm są również objęte regulacją umowną

regulacja. - Prawa do użycia: Nabywca nabywa suwerenność, a tym samym prawo do regulacji i kontroli użycia tych sieci.

2. brak obowiązku ochrony własności prywatnej

Zasada suwerenności państwowej

- Suwerenność: Państwo suwerenne ma kontrolę prawną i administracyjną nad swoim terytorium oraz infrastrukturą w nim, niezależnie od własności prywatnej.
- Prawo regulacyjne: Państwo może regulować użycie i zarządzanie prywatnymi infrastrukturami w ramach swoich praw suwerennych.

Podstawa prawna

- Prawo umów: Umowa przenosi suwerenność oraz związane z nią prawa, obowiązki i uprawnienia na nabywcę, w tym zarządzanie sieciami prywatnymi.
- Praktyka międzynarodowa: W traktatach międzynarodowych i przepisach państwowych powszechnie zdarza się, że suwerenność nad infrastrukturą jest wykonywana niezależnie od własności.

3. możliwość nacjonalizacji

Nacjonalizacja jako teoretyczna opcja - Definicja: Nacjonalizacja oznacza przejęcie własności prywatnej przez państwo w celu umieszczenia jej pod kontrolą państwową.

- Podstawa prawna: Państwo suwerenne może podjąć działania prawne w celu nacjonalizacji własności prywatnej, jeśli leży to w interesie publicznym.

Praktyczna realizacja

- Ustawodawstwo: Nabywca, jako nowy suweren, mógłby uchwalić przepisy pozwalające na nacjonalizację sieci prywatnych.
- Odszkodowanie: Wiele systemów prawnych przewiduje odpowiednie odszkodowanie dla dotkniętych właścicieli w przypadku nacjonalizacji.

Znaczenie opcji

- Teoretyczna opcja: Nawet jeśli nie jest planowana, możliwość nacjonalizacji istnieje, co pokazuje, że władza suwerenna nabywcy jest wszechstronna i nie jest ograniczona przez prawa własności prywatnej.
- Kontrola i zarządzanie: Możliwość nacjonalizacji podkreśla pełną kontrolę i zarządzanie nabywcy nad infrastrukturą w obszarze sprzedanym.

Podsumowanie

Umowa dotycząca sprzedaży mienia wojskowego NATO oraz jego sieci rozwoju obejmuje również sieci prywatnych firm. Suwerenność nad tymi sieciami jest przekazywana nabywcy, niezależnie od własności prywatnej. Teoretycznie możliwe jest znacjonalizowanie tych sieci, chociaż to nie jest planowane. Ta opcja pokazuje, że nabywca, jako nowy suweren, ma kompleksową kontrolę i prawa zarządzania nad całą infrastrukturą w sprzedanym obszarze.

W kontekście omawianej umowy oraz postanowienia, że wszystkie sieci rozwoju tworzą jedność i są sprzedawane z wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami, pojawiają się następujące rozważania prawne:

1. jednostka sieci rozwoju

Definicja i znaczenie

- Regulacja umowna: Umowa definiuje, że wszystkie sieci rozwoju (w tym woda, energia elektryczna, gaz, telekomunikacja itp.) tworzą jedną jednostkę.
- Sprzedaż ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami: Oznacza to, że nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki związane z sieciami, niezależnie od tego, czy są one prywatne, czy publiczne.

2. sieci prywatne i prawa przesyłowe

Sieci prywatne

- Własność prywatna: Sieci prywatne to sieci należące do osób prywatnych lub prywatnych firm.
- Prawa przesyłowe: Te sieci mogą przebiegać przez terytorium nabywcy, a nabywca ma władzę prawną do regulowania i korzystania z praw przesyłowych.

3. suwerenność i prawa na terytorium sieci prywatnych

Sprzedaż suwerenności

- Suwerenność: Suwerenność odnosi się do prawnej i administracyjnej kontroli nad obszarem oraz infrastrukturą w nim.
- Włączenie sieci prywatnych: Nawet jeśli sieci są własnością prywatną, suwerenne prawa nad terytorium, na którym te sieci funkcjonują, zostały sprzedane.

Implikacje klauzuli umownej

- Suwerenność terytorialna: Klauzula umowna, że wszystkie sieci rozwoju tworzą jedną jednostkę, przenosi suwerenność nad całym terytorium, w tym sieci prywatne, na nabywcę.
- Prawa i obowiązki: Nabywca przejmuje nie tylko fizyczne sieci, ale także kontrolę prawną i zarządzanie obszarami, w których te sieci funkcjonują.

4. zgodność prawna i egzekwowanie

Zobowiązanie umowne

- Prawnie wiążący: Umowa jest prawnie wiążąca i zobowiązuje wszystkie zaangażowane strony do wypełnienia ustalonych postanowień.
- Egzekwowanie: Nabywca ma prawo do egzekwowania kontroli i zarządzania nad sieciami prywatnymi oraz związanymi z nimi prawami na podstawie prawa krajowego i międzynarodowego.

5 Przykładów i precedensów

Praktyka międzynarodowa

- Przeniesienie jurysdykcji: W podobnych przypadkach traktatów międzynarodowych, jurysdykcja nad terytorium jest często przenoszona niezależnie od własności prywatnej, o ile kontrola prawna i zarządzanie terytorium są regulowane w traktacie.
- Precedensy: Istnieją przykłady, w których suwerenność nad projektami infrastrukturalnymi została przeniesiona na nowych właścicieli państwowych lub prywatnych na podstawie umów kontraktowych, pomimo prywatnego uczestnictwa.

Podsumowanie

Postanowienie w umowie, że wszystkie sieci rozwoju tworzą jednostkę, sugeruje, że suwerenność nad całym obszarem, w tym obszarami z sieciami prywatnymi lub sieciami z prawami przesyłowymi, jest przenoszona na nabywcę. Nabywca nabywa nie tylko fizyczne sieci, ale także kontrolę prawną i zarządzanie obszarami, w których te sieci się znajdują. Oznacza to, że suwerenność w obszarze prywatnych sieci jest prawem, które zostało sprzedane i przeniesione na podstawie umowy.

Część 91

Kompleksowy transfer praw, obowiązków i komponentów w sprzedaży

Sprzedaż mienia wojskowego NATO obejmowała nie tylko nieruchomości, ale także wszystkie związane z nimi prawa, obowiązki i komponenty. Obejmuje to różnorodne infrastruktury i przedsiębiorstwa znajdujące się w tym obszarze. Oto szczegółowe wyjaśnienie, jak te różne elementy zostały zintegrowane w sprzedaży:

1. sprzedaż ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami

Postanowienie umowne

- Zakres sprzedaży: Umowa wyraźnie stwierdza, że przedmiot zakupu został sprzedany ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami.
- Konsekwencje prawne: Oznacza to, że nabywca przejmuje wszystkie aspekty prawne i administracyjne nieruchomości oraz związanych z nią infrastruktury.

2. włączenie firm państwowych i ich sieci

przedsiębiorstwa państwowe

- Definicja: Przedsiębiorstwa państwowe to firmy, które są własnością państwa i świadczą usługi lub dostarczają towary dla ogółu społeczeństwa.
- Sprzedaż i transfer: Przedsiębiorstwa państwowe zlokalizowane na sprzedanym terytorium zostały również przekazane nabywcy, w tym ich infrastruktura i sieci.

Spółki matki i spółki zależne

165 z 255

- Struktura korporacyjna: Przeniesienie obejmuje także firmy matki oraz spółki zależne przedsiębiorstw państwowych, pod warunkiem, że działają na sprzedanym terytorium.
- Kompleksowe sieci korporacyjne: Wszystkie powiązane sieci i infrastruktura spółek matczynych oraz spółek zależnych są częścią sprzedaży.

3. przedsiębiorstwa publiczne i częściowa własność w rękach państwa

Przedsiębiorstwa publiczne

- Struktura własności: Operacje prawa publicznego, które są częściowo lub w pełni własnością państwa, są również przenoszone.
- Infrastruktury i sieci: Te operacje oraz ich powiązane infrastruktury i sieci są częścią sprzedaży.

Częściowa własność państwa

- Sprzedaż i przeniesienie: Udziały w operacjach i ich sieciach, które są częściowo własnością państwa, są również przenoszone, pod warunkiem, że znajdują się na obszarze będącym przedmiotem sprzedaży.

4. prawa do użycia i prawa przesyłowe do sieci wszelkiego rodzaju

Prawa do użycia

- Definicja: Prawa do użycia odnoszą się do zezwolenia na korzystanie z określonych infrastruktury, nawet jeśli są one własnością prywatną.
- Przeniesienie: Prawa do użycia infrastruktury znajdującej się na obszarze sprzedawanym są również przenoszone na nabywcę.

prawa przesyłowe

- Definicja: Prawa przesyłowe to prawa do korzystania z infrastruktury w celu przesyłania usług lub towarów przez określony obszar.
- Przeniesienie: Prawa te są również przenoszone na nabywcę, niezależnie od tego, czy infrastruktury są własnością prywatną.

5. sieci prywatnych firm użyteczności publicznej

Prywatne firmy użyteczności publicznej

- Własność: Prywatne firmy używające infrastruktury i sieci w sprzedanym obszarze zachowują swoją własność, ale suwerenność nad tymi sieciami podlega nabywcy.
- Prawa suwerenne: Nabywca nabywa prawa suwerenne do terytorium, w tym do sieci prywatnych firm.

6 Prawa suwerenne i ich znaczenie

Definicja praw suwerennych

- Kontrola prawna: Prawa suwerenne odnoszą się do prawnej i administracyjnej kontroli nad terytorium oraz znajdującą się tam infrastrukturą.

- Niezależność od własności: Te prawa są przenoszone niezależnie od własności prywatnej lub praw użytkowania przedsiębiorstw komercyjnych.

Przeniesienie praw suwerennych - Kompleksowa kontrola: Nabywca uzyskuje kompleksową kontrolę nad wszystkimi infrastrukturami i sieciami w sprzedawanym obszarze, w tym tymi w własności prywatnej. - Postanowienie umowne: Postanowienie umowne zapewnia, że prawa suwerenne są przenoszone razem z elementami fizycznymi i infrastrukturalnymi terytorium.

Podsumowanie

Sprzedaż mienia wojskowego NATO oraz związanych z nim sieci wiązała się z kompleksowym przeniesieniem wszystkich praw, obowiązków i komponentów. Obejmuje to firmy państwowe, ich spółki matki i spółki zależne, firmy prawa publicznego oraz częściową własność w rękach państwowych. Prawa do użycia i przesyłowe do sieci wszelkiego rodzaju, a także sieci prywatnych firm użyteczności publicznej są również częścią sprzedaży. Prawa suwerenne do terytorium są przenoszone na nabywcę niezależnie od własności prywatnej lub praw do użycia przedsiębiorstw komercyjnych.

Część 92

Efekt domina rozszerzenia terytorium poprzez nakładające się sieci

W przypadku sprzedaży mienia wojskowego NATO oraz jego mediów, występuje efekt domina, rozszerzający jurysdykcję nabywcy poprzez nakładające się sieci. Umowa definiuje rozwój jako jednolitą jednostkę, w której każde przekroczenie lub nakładanie się sieci prowadzi do dalszej ekspansji terytorialnej. Oto szczegółowe wyjaśnienie tego procesu:

1. punkt wyjścia: sprzedaż mienia wojskowego i wewnętrznej sieci rozwoju s

Mienie wojskowe ma wewnętrzną, samodzielną sieć rozwoju, która łączy się z siecią publiczną. Te wewnętrzne sieci obejmują:

- sieć wodociągowa i kanalizacyjna
- sieć drogowa
- sieć telekomunikacyjna
- sieć szerokopasmowa i internetowa
- sieć telekomunikacyjna
- sieć przesyłowa gazu
- sieć elektryczna

2. ekspansja poprzez połączenia fizyczne

Po pierwsze, suwerenność jest rozszerzana poprzez bezpośrednie połączenia fizyczne między sieciami wewnętrznymi a sieciami publicznymi. Oto kilka przykładów:

- Sieć elektroenergetyczna: Wewnętrzna sieć elektryczna jest połączona z krajową siecią elektroenergetyczną, a rozciąga się przez europejską zintegrowaną sieć. - Sieć szerokopasmowa: Wewnętrzna sieć szerokopasmowa jest połączona z krajową i transnarodową siecią szerokopasmową, w tym z połączeniami transatlantyckimi. d

3. nakładające się sieci i połączenia logiczne

Kluczowy efekt domina występuje, gdy sieci nakładają się lub przecinają, rozszerzając jurysdykcję nabywcy na inne obszary, nawet bez bezpośredniego połączenia fizycznego.

Przykład 1: Sieć przesyłowa gazu i sieć elektroenergetyczna - Rozwój wewnętrzny: Sieć przesyłowa gazu nieruchomości jest połączona z krajową siecią przesyłową gazu. - Nakładanie: Krajowa sieć przesyłowa gazu przecina krajową sieć elektroenergetyczną w kilku miejscach. - Rozszerzenie terytorialne: Przecinanie rozszerza suwerenność nabywcy na sieć elektroenergetyczną, a

obszary z nią połączone. d

Przykład 2: Sieć elektroenergetyczna i sieć szerokopasmowa - Rozwój wewnętrzny: Sieć elektroenergetyczna nieruchomości jest połączona z europejską zintegrowaną siecią.

- Nakładanie się: Europejska sieć elektroenergetyczna krzyżuje się z siecią szerokopasmową, która obejmuje również połączenia transatlantyckie. - Rozszerzenie terytorialne: Skrzyżowanie rozszerza jurysdykcję nabywcy na sieć szerokopasmową oraz wszystkie połączone terytoria, w tym USA i Kanadę.

Przykład 3: Sieć szerokopasmowa i sieć telekomunikacyjna - Rozwój wewnętrzny: Sieć szerokopasmowa nieruchomości jest połączona z krajową i międzynarodową siecią szerokopasmową. - Nakładanie się: Sieć szerokopasmowa krzyżuje się z siecią telekomunikacyjną, która obejmuje zarówno krajowe, jak i międzynarodowe połączenia. - Rozszerzenie terytorialne: Skrzyżowanie rozszerza jurysdykcję nabywcy na sieć telekomunikacyjną s

i wszystkie połączone terytoria.

4. circularne rozszerzenie poprzez przejścia

Rozszerzenie jurysdykcji jest okrągłe, ponieważ każda sieć, która przecina inną, przyczynia się do dalszego rozszerzenia terytorialnego:

- Woda i sieć kanalizacyjna: Przecina sieć drogową, a tym samym dalej ją rozszerza r.

- Sieć drogowa: Przecina sieć telekomunikacyjną i rozszerza suwerenność na dalsze obszary.
- Sieć telekomunikacyjna: Przechodzi przez sieć internetową, a tym samym obejmuje również połączenia międzynarodowe.

5. całkowite rozszerzenie terytorialne
NATO

Dzięki ciągłym przecięciom i nakładaniu się sieci, suwerenność nabywcy jest systematycznie rozszerzana:

- Niemcy: początkowo jurysdykcja obejmuje całe Niemcy dzięki licznym wewnętrznym i zewnętrznym połączeniom sieci.
- Kraje NATO: Z Niemiec suwerenność rozszerza się na inne kraje NATO połączone różnymi sieciami.
- Połączenia transatlantyckie: Szczególnie dzięki połączeniom szerokopasmowym i internetowym, suwerenność rozszerza się również na kraje NATO w Ameryce Północnej (USA, Kanada).

Ostateczny
wynik

Efekt domina oznacza, że każde skrzyżowanie i nakładanie się sieci dodatkowo rozszerza jurysdykcję nabywcy. Dzieje się to niezależnie od bezpośrednich połączeń fizycznych, ponieważ jednostka rozwojowa jako całość jest zdefiniowana w umowie. Z powodu dużej liczby połączeń i nakładów, wszystkie kraje NATO są ostatecznie objęte suwerennością nabywcy.

Część
93

Zastosowanie następstwa państwowego do nowo zainstalowanych sieci po 1998 roku

1. tło: Akt sukcesji państwowej i nowe sieci

- 1998: Zawarcie aktu sukcesji państwowej, który reguluje przeniesienie suwerenności na nabywcę.
- 2000: Akt uzupełniający potwierdzający wykonanie zobowiązań umownych przez nabywcę.
- Sieci: Sieci rozwoju, które istniały w czasie zawarcia umowy oraz nowo położone sieci po 1998 roku.

2. zasada sukcesji państwowej i rozszerzenia

Zakres umowy: - Sprzedaż kompleksowa: umowa z 1998 roku obejmuje przeniesienie praw suwerennych oraz sieci rozwoju, które istniały w tamtym czasie.

- Klauzula rozszerzenia: Jeśli umowa zawiera klauzulę stwierdzającą, że całość rozwoju traktuje się jako jednostkę, nowo położone sieci mogą również być objęte tym postanowieniem.

3. zastosowanie do nowo położonych sieci

Nowo utworzone sieci po 1998 roku:

- Jednostka sieci: jeśli umowa wyraźnie lub dorozumiane stwierdza, że sieci rozwoju tworzą jednostkę, może to oznaczać, że przyszłe rozszerzenia sieci są również objęte umową. - Ciągłość praw suwerennych: Przeniesienie praw suwerennych wpłynęłoby zatem również na nowo położone sieci, pod warunkiem, że te rozszerzenia są uznawane za część jednostki rozwojowej.

Przykładowe zastosowanie:

- Sieć elektryczna, sieć telekomunikacyjna, sieć szerokopasmowa: jeśli te sieci były rozszerzane lub nowo położone po 1998 roku, byłyby częścią jednostki rozwojowej i podlegałyby prawom suwerennym oraz obowiązkom określonym w Traktacie.

4. zasady prawa międzynarodowego i dostosowanie traktatu

Interpretacja traktatu:

- Interpretacja teleologiczna: Interpretacja traktatu powinna uwzględniać znaczenie i cel umowy, szczególnie jeśli traktat ma na celu rozważenie rozwoju jako ciągłej i jednolitej struktury.

Następstwo państwowe i ciągłość:

- Obowiązki traktatowe: Nowe państwa członkowskie NATO, które przystąpiły po 1998 roku, przyjmują obowiązki wynikające z istniejących traktatów, w tym rozszerzenia sieci. - Ciągłość prawna: Prawa suwerenne i obowiązki wynikające z Traktatu o sukcesji państwowej odnoszą się również do nowo zainstalowanych sieci.

Podsumowanie

Rozszerzenie sieci rozwoju po 1998 roku na nowo położone sieci byłoby objęte aktem sukcesji państwowej, jeśli umowa wyraźnie lub dorozumiane stwierdza, że całość rozwoju traktuje się jako jednostkę. Przeniesienie praw suwerennych i obowiązków na mocy traktatu wpłynęłoby zatem również na nowo zainstalowane sieci. Dotyczy to również nowych państw członkowskich NATO, które przystąpiły po 1998 roku, ponieważ przejmują istniejące obowiązki na mocy prawa międzynarodowego.

Część
94

W tym scenariuszu, w którym traktat międzynarodowy obejmuje przeniesienie mienia wojkowego oraz wszystkich związanych z nim sieci dostaw jako niedzielnej jednostkę, a te sieci, w tym kable podmorskie dla internetu i telekomunikacji, biegną z europejskich państw członkowskich NATO przez Atlantyk do USA, które również jest członkiem NATO i zgodziło się na traktat, pojawiają się konkretne pytania dotyczące prawa morza i rozszerzenia terytorialnego.

Analiza i konsekwencje zgodnie z prawem morza

1 Treść traktatu i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Traktat definiuje wszystkie linie dostawcze, w tym kable podmorskie dla internetu i telekomunikacji, biegnące z krajów NATO w Europie do USA jako niedzieloną jednostkę.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa i obowiązki zgodnie z prawem międzynarodowym związane z tymi sieciami dostaw.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie państwa członkowskie NATO, w tym USA, zgodziły się na traktat i go ratyfikowały.

2. aspekty prawa morza

- Konwencja ONZ o prawie morza (UNCLOS): Prawo morza, w szczególności Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), reguluje wykorzystanie i ochronę wód międzynarodowych, w tym układanie i eksploatację kabli podmorskich.
- Wody międzynarodowe: Kable podmorskie przechodzą przez wody międzynarodowe, które nie są częścią terytorium państwa, ale są uważane za wspólne dziedzictwo ludzkości. Państwa mają prawo układać, utrzymywać i eksploatować kable podmorskie w tych wodach.

3. Konsekwencje prawne ratyfikacji

- Moc wiążąca traktatu: Ratyfikacja czyni traktat prawnie wiążącym, a USA są zobowiązane do uznania i wdrożenia zawartych w nim postanowień.
- Przeniesienie kontroli: Jeśli traktat skutecznie przenosi kontrolę nad sieciami dostaw jako niedzieloną jednostkę na nabywcę, teoretycznie mogłoby to prowadzić do de facto przeniesienia kontroli nad tymi sieciami, w tym tymi, które prowadzą do USA.

4. niezamierzone efekty terytorialne

- Ekspansja terytorialna de facto: Przeniesienie wszystkich sieci dostaw jako jednostki mogłoby prowadzić do de facto ekspansji terytorialnej, ponieważ nabywca przejąłby kontrolę nad tymi sieciami, nawet jeśli przebiegają one przez wody międzynarodowe i docierają do Stanów Zjednoczonych.
- Zarządzanie i kontrola: Nabywca teoretycznie miałby kontrolę i zarządzanie nad tymi sieciami, co stwarzałoby istotne praktyczne i wyzwania administracyjne, szczególnie w odniesieniu do bezpieczeństwa narodowego USA i suwerenności.

Wnioski

Jeśli traktat zostanie ratyfikowany, a USA zgodzą się, że sieci użyteczności będą traktowane i przenoszone jako niedzielna jednostka, USA teoretycznie mogłyby być dotknięte sprzedażą.

Kable podmorskie, które biegną między krajami NATO w UE oraz USA i Kanadzie, są dotknięte w scenariuszu następstwa państwowego, jeśli akt definiuje sieci dostaw jako niedzielną jednostkę. Ta analiza koncentruje się na sytuacji prawnej w wodach międzynarodowych na otwartych morzach i wyjaśnia, dlaczego roszczenie z aktu nie traci tam ważności i nie jest przerywane.

1 Treść umowy i definicja sieci dostaw

- Jedność sieci dostaw: Akt sukcesji państwowej definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są uważane za niedzielną jednostkę. - Włączenie kabli podmorskich: Ta definicja obejmuje również kable podmorskie, które biegną między krajami NATO w UE oraz USA i Kanadzie.

2. sytuacja prawna w wodach międzynarodowych

- Konwencja ONZ o prawie morza (UNCLOS): Konwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) reguluje korzystanie i ochronę wód międzynarodowych. Artykuł 87 (wolność mórz otwartych) oraz Artykuł 112 (układanie kabli podmorskich i rur) są tutaj szczególnie istotne.

- Wolność mórz otwartych: Artykuł 87 UNCLOS przyznaje wszystkim państwom wolność mórz otwartych, w tym wolność układania kabli podmorskich.

- Kładzenie i konserwacja kabli: Artykuł 112 UNCLOS potwierdza prawo wszystkich Państw do kładzenia i konserwacji kabli podmorskich w wodach międzynarodowych.

3 Rozumowanie prawne: Zastosowanie Instrumentu sukcesji państwowej do kabli podmorskich

- Niedzielna jednostka: Ponieważ Instrument sukcesji państwowej definiuje sieci dostaw jako niedzielną jednostkę, kontrola nad tymi sieciami, w tym kablami podmorskimi, nie jest przerywana przez opuszczenie terytorium narodowego.

- Ciągłość praw i obowiązków: Prawa i obowiązki związane z sieciami dostaw rozciągają się na całe kable podmorskie, ponieważ są one uważane za integralną część tych sieci.

4 Wpływ na kable podmorskie poprzez następstwo państwowe

- Rozszerzenie praw suwerennych: Nabywca przejmuje prawa suwerenne nad sieciami dostaw, w tym kablami podmorskimi, jako że są one definiowane jako niedzielna jednostka. Dotyczy to również części kabla podmorskiego, która przebiega przez wody międzynarodowe.

- Uznanie na mocy prawa międzynarodowego: Instrument sukcesji państwowej, który został uznany przez wszystkie państwa NATO, przenosi te prawa na nabywcę, przy czym roszczenie do kabli podmorskich jest również uznawane w wodach międzynarodowych.

5 Praktyczne implikacje i ciągłość

- Zarządzanie techniczne: Chociaż zarządzanie i utrzymanie kabli podmorskich w wodach międzynarodowych jest technicznie i logistycznie wymagające, kontrola prawna pozostaje nieprzerwana.

- Transfer suwerenności: Uznając akt sukcesji państwowej, transfer suwerenności pozostaje ważny w wodach międzynarodowych, ponieważ sieci dostaw są uważane za niedzielną jednostkę.

Wniosek

Instrument sukcesji państwowej, który definiuje sieci dostaw jako niedzielną jednostkę, obejmuje również kable podmorskie między krajami NATO w UE oraz USA i Kanadą. Zgodnie z UNCLOS, państwa mają prawo kłaść i utrzymywać kable podmorskie. Ponieważ prawa i obowiązki sieci dostaw są przenoszone przez akt sukcesji państwowej, dotyczy to również kabli podmorskich w wodach międzynarodowych. Roszczenie aktu nie pozostaje więc bez znaczenia, a kontrola prawna pozostaje nieprzerwana.

Część
96

Sprawa dotyczy umowy dotyczącej mienia wojskowego oraz związanych z nim sieci i prowadzi do szczególnego rodzaju rozszerzenia terytorialnego bez sukcesji uniwersalnej. Oto szczegółowe wyjaśnienie:

1. brak uniwersalnej sukcesji

Uniwersalna sukcesja oznacza całkowite przejęcie wszystkich praw i obowiązków jednego państwa przez inne, w tym wszystkich długów państwowych. W tym przypadku jednak nie mamy do czynienia z uniwersalną sukcesją, lecz ze specyficznym przeniesieniem praw suwerennych, które dotyczy wyłącznie mienia wojskowego oraz powiązanych z nim sieci.

2 Specyficzna sukcesja państwowa mienia wojskowego

Akt sukcesji państwowej odnosi się do konkretnego mienia wojskowego. Akt ten reguluje przeniesienie praw suwerennych do mienia oraz powiązanych sieci, które tworzą jednolitą całość. To przeniesienie rozciąga się na całe terytorium NATO dzięki efektowi domina.

3 Efekt domina i sieci

Efekt domina występuje, gdy suwerenność nabywcy rozciąga się poprzez fizyczne i logiczne połączenia sieci:

- Sieć energetyczna: połączenie sieci energetycznych krajów NATO. - Sieć telekomunikacyjna: rozszerzenie za pomocą transatlantyckich kabli podmorskich i innych połączeń telekomunikacyjnych. - Sieć gazowa: uwzględnienie sieci gazowej dalekiego zasięgu i innych nakładających się sieci.^{173 von255}

4. czysta karta lub zasada tabula rasa

Zasada czystej karty lub tabula rasa stwierdza, że nowe państwo (w tym przypadku nabywca nieruchomości i sieci) jest wolne od długów. Oznacza to:

- Brak przejęcia długu publicznego: Nabywca nie przejmuje żadnego długu suwerennego krajów NATO, który wpływa na terytorium. - Nowe terytorium wolne od długów: Nowo utworzone terytorium nabywcy jest wolne od długów i niezależne od zobowiązań finansowych krajów NATO.

5. dalsze istnienie państw NATO

Chociaż kraje NATO straciły całe swoje terytorium w wyniku sprzedaży sieci, nie przestają istnieć. Nadal istnieją prawnie i zachowują wszystkie swoje zobowiązania:

- Prawne dalsze istnienie: Kraje NATO nadal istnieją jako osoby prawne, zachowują swój rząd i populację, ale tracą swoje terytorium. - Zobowiązania: Wszystkie istniejące zobowiązania finansowe i prawne pozostają przy krajach NATO i nie są przenoszone na nabywcę.

6. brak suwerennych terytoriów

Kraje NATO nie mają już żadnego terytorium po sprzedaży, co prowadzi do szczególnej sytuacji:

- Brak fizycznego terytorium: bez suwerennego terytorium kraje NATO nie mają fizycznej kontroli nad terytoriami.
- Wyzwania prawne i polityczne: Ta sytuacja prowadzi do wyzwań prawnych i politycznych, ponieważ kraje NATO muszą utrzymać suwerenność bez fizycznego terytorium.

Podsumowanie

Ten traktat nie jest uniwersalnym sukcesem, lecz specyficznym przeniesieniem praw suwerennych nad mieniem wojskowym i jego powiązanymi sieciami. Efekt domina prowadzi do rozszerzenia suwerenności nabywcy na całe terytorium NATO, bez przejmowania długów narodowych krajów NATO. Państwa NATO zachowują swoje istnienie prawne i zobowiązania, ale tracą swoje terytorium.

Część
97

Aby wyjaśnić wyznaczenie granic rządowych oparte na logicznej trasie między zewnętrznymi pasmami linii dostaw i jak tworzą one znaczący obszar całkowity, który de facto obejmuje całe terytorium krajów NATO, konieczne jest szczegółowe przeanalizowanie geograficznej i infrastrukturalnej integracji tych sieci. Ten scenariusz reprezentuje

ekstremalnie złożona sytuacja, która implikuje transfer suwerenności nad dotkniętymi terytoriami.

Określenie granic rządowych poprzez sieci dostaw

1. treść traktatu i ratyfikacja

- Jedność sieci dostaw: Umowa definiuje, że wszystkie sieci dostaw (energia elektryczna, gaz, telekomunikacja, woda) są uważane za jedną niedzielną jednostkę.
- Przeniesienie praw i obowiązków: Nabywca przejmuje wszystkie prawa, obowiązki i władzę rządową na mocy prawa międzynarodowego nad terytoriami, na których te sieci funkcjonują.
- Ratyfikacja przez kraje NATO: Wszystkie kraje NATO, w tym USA, zgodziły się na traktat.

2. identyfikacja zewnętrznych pasm sieci dostaw

- Analiza geograficzna: Przeprowadza się kompleksową analizę geograficzną sieci dostaw w krajach NATO w celu identyfikacji zewnętrznych pasm.
- Zewnętrzne linie dostaw: Te zewnętrzne linie dostaw obejmują najbardziej zewnętrzne linie energii elektrycznej, gazu, telekomunikacji i wody, które przebiegają przez kraje NATO i są fizycznie ze sobą połączone.

3. logiczna trasa i punkty połączeń

- Punkty połączeń: Wszystkie węzły i punkty połączeń sieci użyteczności publicznej są mapowane, aby stworzyć logiczną trasę łączącą zewnętrzne pasma.
- Połączenie geograficzne: Połączenie geograficzne tych punktów tworzy logiczną trasę, która określa wyznaczenie granic dla nowych rządów.

4. utworzenie ciągłego obszaru

- Znaczący obszar całkowity: Logiczną trasę zewnętrznych pasm tworzy znaczący obszar całkowity, który definiowany jest przez lokalizację geograficzną sieci dostaw.
- Nakładające się sieci: W obszarach, gdzie istnieje wiele sieci (np. gazowej i energetycznej), kontrola przechodzi na wszystkie odpowiednie sieci zgodnie z umową, rozszerzając obszar.

Krok po kroku wyjaśnienie wyznaczania granic

1. identyfikacja zewnętrznych linii dostaw w każdym kraju NATO - Niemcy:

Zidentyfikowane zostają najbardziej zewnętrzne linie energetyczne i gazowe, które tworzą granicę z innymi krajami NATO i spoza NATO. - Francja: Podobnie, najbardziej zewnętrzne linie dostaw Francji są mapowane. - Włochy, Polska itd.: Analiza ta jest przeprowadzana dla wszystkich krajów NATO w Europie.

2. połączenie tych zewnętrznych pasm w logiczną trasę

- Połączenie fizyczne: Zewnętrzne pasma linii dostaw są fizycznie połączone, tworząc ciągłą logiczną trasę.

- Włączenie kabli podmorskich: Kable podmorskie łączące Europę z Ameryką Północną są uważane za część logicznej trasy.

3. utworzenie całkowitej powierzchni

- Ciągły obszar: Punkty połączeń zewnętrznych pasm oraz powstała trasa tworzą ciągły obszar, który de facto obejmuje całe terytorium krajów NATO, których to dotyczy. - Kontrola skokowa: W obszarach z nakładającymi się sieciami kontrola przeskakuje z jednej sieci do drugiej, co rozszerza władzę rządową nad całym obszarem.

Część 98

Rzeczywiście, jeśli akt sukcesji państwowej odnosi się wyraźnie do innej umowy dotyczącej sieci dostaw i stwierdza, że cała sieć dostaw, która jest sprzedawana, tworzy jedną całość, może to skutkować tym, że sieć dostaw, a zatem potencjalnie części terytorium, przez które ta sieć przechodzi, zostaną również niezamierzenie sprzedane. Oto scenariusze oparte na powyższych przykładach, w których taka sytuacja mogłaby zaistnieć:

Scenariusze:

Pierwszy Traktat Trianon (1920) - Węgry i sąsiednie państwa

- Akt sukcesji państwowej: Zakładając, że Traktat Trianon zawierał dodatkowy traktat dotyczący dostaw wody i sieci elektrycznych, który określa, że cała sieć tworzy jedną jednostkę.
- Postanowienia: Akt sukcesji państwowej odnosi się do tego traktatu i stipuluje, że cała sieć dostaw nie jest dzielona, lecz w całości przejmowana przez nowe państwa.
- Niezamierzone konsekwencje: Może to prowadzić do przejęcia kontroli nad całą siecią przez nowe państwa, w tym nad częściami, które przebiegają przez inne terytoria. Może to prowadzić do de facto rozszerzenia ich terytorium w celu zapewnienia zarządzania i utrzymania całej sieci.

Drugi Traktat Saint-Germain (1919) - Austria i sąsiednie państwa - Akt sukcesji państwowej: Załóżmy, że traktat zawierał dodatkowy traktat dotyczący telekomunikacji i sieci elektrycznych, ustanawiający jedność tych sieci. - Postanowienia: Akt sukcesji państwowej odnosi się do faktu, że te sieci nie będą dzielone na nowych granicach państwowych, lecz będą przejmowane jako jednostka przez nowe państwa. - Niezamierzone konsekwencje: To o pozwoliłoby nowym państwom przejąć kontrolę nad tymi sieciami dostaw w całości, co skutkowałoby de facto rozszerzeniem terytorialnym, ponieważ musiałyby również zarządzać sieciami na terytorium państwa cedującego.

3 Sudety i Układ monachijski (1938)

- Akt sukcesji państwowej: wyobraźmy sobie, że Układ monachijski zawierał traktat dotyczący telekomunikacji i sieci elektrycznych, ustanawiający jedność tych sieci. - Postanowienia: Instrument sukcesji państwowej uwzględniałby ten traktat i określał, że Sudety przejmą kontrolę nad całą siecią, niezależnie od tego, czy części sieci przebiegały przez Czechosłowację.

- Niezamierzone konsekwencje: Niemcy mogłyby w ten sposób przejąć kontrolę nad całą infrastrukturą, co stworzyłoby wyzwania logistyczne i administracyjne dla Czechosłowacji oraz skutkowałoby de facto rozszerzeniem terytorium niemieckiego.

4 Kosowo i Serbia (2008)

- Akt sukcesji państwowej: Załóżmy, że istnieje akt sukcesji państwowej między Serbią a Kosowem, który odnosi się do traktatu dotyczącego telekomunikacji i sieci elektrycznych oraz ustanawia ich jedność.

- Postanowienia: Akt stanowi, że Kosowo przejmuje kontrolę nad całą siecią użyteczności publicznej, która przebiega przez oba terytoria.

- Niezamierzone konsekwencje: Może to prowadzić do tego, że Kosowo przejmie kontrolę nad sieciami na terytorium Serbii, co może skutkować de facto ekspansją terytorialną i potencjalnym konfliktem.

Kwestie prawne i konsekwencje:

- Czy cała sieć jest objęta sprzedażą: Tak, na mocy warunków traktatu, który ustanawia sieć dostaw jako jedną całość, cała sieć mogłaby być uznana za część sprzedaży, niezależnie od granic państwowych. Może to doprowadzić do przejęcia zarządzania i kontroli nad całą siecią przez nowo powstałe państwo.

- Implikacje terytorialne: To przejęcie mogłoby prowadzić do de facto rozszerzenia terytorium, ponieważ nowe państwo musiałoby również zarządzać infrastrukturą na terytoriach państwa ustępującego. - Reakcje międzynarodowe: Takie niezamierzone zmiany terytorialne mogą wywołać napięcia i konflikty międzynarodowe, które mogłyby być rozwiązywane poprzez negocjacje dyplomatyczne lub w sądach międzynarodowych. Jak chronić?

Część
99

W tym scenariuszu, w którym ustanowiona zostaje nowa monarchia absolutna, a własność prywatna, w tym ziemia, nieruchomości, przedsiębiorstwa komercyjne i ruchomości, pozostaje nietknięta, a wolny kapitalistyczny system gospodarczy jest utrzymywany, pojawia się szereg aspektów prawnych i ekonomicznych dotyczących traktowania osób prawnych i przedsiębiorstw. Oto główne rozważania:

1. kontynuacja istnienia prywatnych aktywów i praw własności

Osoby prawne i przedsiębiorstwa komercyjne: - Ciągłość: Osoby prawne (np. firmy, stowarzyszenia) zachowują swoją osobowość prawną i pozostają uznawane w nowym państwie. - Prawa własności: Wszystkie prawa własności do nieruchomości, ziemi i aktywów ruchomych pozostają w mocy. Oznacza to, że firmy pozostają właścicielami swoich aktywów. - Sukcesja prawna: Nowe państwo wchodzi w istniejące umowy, o ile są one zgodne z nowym systemem prawnym.

2. system ekonomiczny i ramy prawne

177 z 255

Wolny kapitalistyczny system gospodarczy:

- Gospodarka rynkowa: monarcha zamierza utrzymać porządek gospodarki rynkowej, w którym respektowane są własność prywatna i wolność ekonomiczna.
- Pewność prawna: Oczekuje się, że prawo nowego państwa będzie respektować prawa własności i umowy, które istniały przed założeniem państwa.

3. ochrona cudzoziemców i inwestycji zagranicznych

Prawa cudzoziemców:

- Ochrona własności: cudzoziemcy, którzy posiadają nieruchomości w nowym państwie, zachowują swoje prawa, o ile są one zgodne z nowym systemem prawnym.
- Ochrona inwestycji: Państwo może wprowadzać umowy i przepisy dotyczące ochrony inwestycji, aby promować i chronić inwestycje zagraniczne.

4. prawo administracyjne i podatkowe

Administracja:

- Zarządzanie inwentarzem: nowy system administracyjny musi przyjąć rejestry i dokumenty, aby zapewnić ciągłość własności.
- System podatkowy: Firmy i osoby fizyczne będą opodatkowane według nowego systemu podatkowego, który powinien w idealnym przypadku opierać się na istniejących systemach, aby zapewnić stabilność gospodarczą.

5. aspekty prawa międzynarodowego

Uznanie i traktaty:

- Zgodność z traktatami: nowe państwo przyjmuje traktaty i umowy międzynarodowe, które są zgodne. Dotyczy to umów handlowych, umów o ochronę inwestycji oraz innych istotnych międzynarodowych obowiązków.
- Integracja gospodarcza: Państwo może podejmować działania w celu utrzymania integracji gospodarczej na rynkach regionalnych i międzynarodowych.

6 Praktycznych działań

Środki ochronne:

- Ustawodawstwo: wprowadzenie przepisów, które zapewniają ochronę praw własności i ciągłość działalności przedsiębiorstw.
- Wsparcie instytucjonalne: Utworzenie instytucji wspierających i promujących przedsiębiorstwa, w tym izb handlowych i agencji rozwoju gospodarczego.

Podsumowanie

W nowej monarchii absolutnej prawa osób prawnych i przedsiębiorstw są zachowane. Własność prywatna jest szanowana, a wolny kapitalistyczny system gospodarczy pozostaje w mocy.

Obcokrajowcy zachowują swoje prawa własności, a ciągłość stosunków własnościowych i umownych jest zapewniana przez odpowiednie przepisy prawne i praktyki administracyjne. Nowe państwo podejmuje istniejące międzynarodowe zobowiązania w celu promowania stabilności gospodarczej i integracji.

Część 100

W prawie międzynarodowym uzurpacja terytorium (znana również jako "preskrypcja nabywcza" lub "nabycie preskrypcyjne") oznacza, że Państwo nabywa w sposób prawny suwerenność nad terytorium poprzez długotrwałe, niekwestionowane wykonywanie jurysdykcji nad tym terytorium po pewnym okresie czasu. Jest to skomplikowany i rzadko stosowany mechanizm w prawie międzynarodowym. W obecnym przypadku, gdy nabywca zdobył nieruchomości państwa NATO oraz związane z nią prawa suwerenne, rodzi się pytanie, czy państwa NATO mogą uzurpować terytorium, jeśli nabywca i suweren sprzeciwili się aktowi i zadeklarowali terytoria jako monarchię absolutną.

1. dziedziczenie w prawie międzynarodowym

Dziedziczenie zwykle wymaga spełnienia dwóch głównych warunków: 1. długotrwałe, niekwestionowane posiadanie: państwo musi sprawować skuteczną kontrolę nad terytorium przez długi okres czasu bez istotnych kontrowersji. 2. uznanie przez społeczność międzynarodową: musi istnieć pewna akceptacja lub milcząca zgoda ze strony społeczności międzynarodowej.

2. sprzeciw suwerena

W tym przypadku nabywca, który stał się suwerenem nad terytorium na podstawie aktu, wyraźnie sprzeciwiał się posiadaniu. Ten sprzeciw jest decydujący:

- Brak niekwestionowanego posiadania: ponieważ nabywca sprzeciwia się zajęciu, nie może być mowy o niekwestionowanym posiadaniu. - Brak dłuższego okresu bez sprzeciwu: Sprzeciw suwerena uniemożliwia upływ niezbędnego okresu bez jakiegokolwiek istotnego sprzeciwu, co byłoby konieczne dla zajęcia.

3. deklaracja absolutystycznej monarchii

Deklaracja terytorium jako monarchii absolutnej przez suwerena, oparta na aktach założycielskich, wzmacnia sprzecznność:

- Wyraźnie określona suwerenność: deklaracja monarchii absolutnej podkreśla wyraźną i niekwestionowaną suwerenność nabywcy nad terytorium. - Skontrolowana instytucjonalnie kontrola: Akty założycielskie i nowa forma rządu ustanawiają formalną i prawnie uznaną kontrolę nad terytorium.

4 Implikacje prawne i polityczne

Państwa NATO mogłyby próbować wykonywać suwerenność pomimo traktatu, ale pozostawałoby to w sprzeczności z prawem międzynarodowym:

- Działania sprzeczne z prawem międzynarodowym: kontynuowanie wykonywania władzy suwerennej przez państwa NATO pozostaje naruszeniem prawa międzynarodowego, ponieważ jest sprzeczne z ważnym traktatem. - Reakcje międzynarodowe: Społeczność międzynarodowa może nałożyć sankcje lub podjąć działania dyplomatyczne, aby wspierać legitymnego suwerena.

5. niemożność preskrypcji nabywczej

Z powodu wyraźnego sprzeciwu nabywcy oraz formalnej deklaracji absolutystycznej monarchii, uzurpacja terytorium przez państwa NATO jest niemożliwa:

- Wyraźny sprzeciw: wyraźny i ciągły sprzeciw nabywcy uniemożliwia cichą i niekwestionowaną przejęcie terytorium.
- Legitymny suweren: Nabywca pozostaje legitymnym suwerenem terytorium, na podstawie traktatu i aktów założycielskich.

Podsumowanie

W tym przypadku państwa NATO nie mogą przejąć posiadania sprzedanego terytorium NATO. Wyraźny sprzeciw nabywcy oraz formalna deklaracja absolutystycznej monarchii uniemożliwiają niekwestionowane posiadanie i legalną uzurpację. Państwa NATO działają wbrew prawu międzynarodowemu, jeśli nadal sprawują suwerenność.

Część
101

Przejęcie terytorium przez państwa NATO w opisanym przypadku byłoby nielegalne z kilku powodów na mocy prawa międzynarodowego. Oto główne argumenty:

1. zasada suwerenności terytorialnej

- Transfer suwerenności: W tym przypadku suwerenność nad terytorium została przekazana osobie fizycznej działającej jako absolutny monarcha za pośrednictwem traktatu międzynarodowego. Traktat ten został uznany i ratyfikowany przez odpowiednie strony, co czyni suwerenność terytorialną nowego właściciela prawnie ważną.
- Naruszenie suwerenności: Kontynuacja okupacji lub posiadania terytorium przez kraje NATO stanowiłaby naruszenie suwerenności terytorialnej nowego właściciela. Prawo międzynarodowe chroni suwerenność i integralność terytorialną Państwa (lub w tym przypadku suwerennego władcy) i zabrania wszelkiej formy ingerencji lub okupacji bez zgody.

2 Zasady prawa międzynarodowego i traktatów

180 z 255

- Karta ONZ: Artykuł 2(4) Karty Narodów Zjednoczonych zabrania groźby lub użycia siły przeciwko integralności terytorialnej lub niezależności politycznej jakiegokolwiek państwa. Dotyczy to również nielegalnej okupacji terytorium.
- Haska Konwencja o Wojnie Lądowej i Konwencje Genewskie: Te traktaty międzynarodowe regulują prawa i obowiązki mocarstw okupacyjnych i podkreślają, że okupacja jest dozwolona tylko na podstawie tymczasowej i pod ścisłymi warunkami. Stała okupacja i przywłaszczenie są zabronione.

3. okupacja jako nielegalny akt

- Definicja uzurpacji: Dziedziczenie to pojęcie prawa prywatnego, w którym własność nabywa się poprzez długotrwałe użytkowanie. W prawie międzynarodowym jednak to pojęcie nie odnosi się do suwerenności nad terytorium. Państwa nie mogą nabywać terytorium poprzez dziedziczenie, ponieważ narusza to zasady integralności terytorialnej i suwerenności.
- Brak zgody suwerena: Dziedziczenie wymaga milczącej lub wyraźnej zgody pierwotnego właściciela. Ponieważ nowa suwerenność właściciela sprzeciwia się państwu, zgoda ta jest nieobecna, co oznacza, że dziedziczenie nie jest prawnie możliwe.

4. niezmiennosc roszczeń terytorialnych

- Brak skutków prawnych z powodu upływu czasu: W prawie międzynarodowym roszczenia terytorialne nie mogą być zmieniane przez upływ czasu ani przez nielegalną okupację. Zasada "ex injuria jus non oritur" (żadne prawo nie wynika z niesprawiedliwości) stwierdza, że żadne legitymne roszczenia prawne nie mogą wynikać z bezprawnych działań.
- Ciągłe roszczenie prawne nowego suwerena: Legitymny suweren zachowuje swoje prawa do terytorium, niezależnie od czasu trwania nielegalnej okupacji lub użycia przez państwa NATO.

5 Konsekwencji prawnych okupacji

- Nieważność suwerenności: Jakiegokolwiek działanie oparte na nielegalnej okupacji byłoby nie ważne. Dotyczy to w szczególności działań administracyjnych i prawnych na terytorium okupowanym.
- Środki prawne i odszkodowanie: Suweren właściciel mógłby podjąć działania prawne w celu wymuszenia zwrotu terytorium i domagać się odszkodowania za szkody i straty.

Podsumowując, zajęcie terytorium przez państwa NATO jest sprzeczne z prawem międzynarodowym z następujących powodów:

- Naruszenie suwerenności terytorialnej i integralności nowego właściciela.
- Sprzeczność z fundamentalnymi zasadami Karty ONZ i innymi traktatami międzynarodowymi.
- Brak zgody legitymnego suwerena.
- Nieodwracalność roszczeń terytorialnych z powodu nielegalnej okupacji.

Następstwo państwowe odnosi się do prawnego transferu suwerenności i jurysdykcji z jednego państwa do drugiego lub do innego podmiotu prawnego. W tym scenariuszu, w którym mienie wojskowe i wszystkie związane z nim sieci dostaw są sprzedawane za pomocą aktu sukcesji państwowej, suwerenność rozciąga się na całe terytoria obsługiwane przez te sieci. Ważnym pytaniem jest, jak obsługiwana jest sukcesja prawna w odniesieniu do aktywów w tych obszarach oraz jakie rodzaje aktywów są dotknięte.

1 Zasady sukcesji państwowej i sukcesji w tytule

Definicja i zasady

- Następstwo państwowe: Odnosi się do procesu, w którym państwo przekazuje suwerenność nad terytorium innemu państwu lub podmiotowi prawnemu.
- Sukcesja prawna: Odnosi się do przejęcia praw i obowiązków poprzednika przez następcę. Obejmuje to zarówno aktywa państwowe, jak i prywatne.

Podstawa prawna

- Traktaty międzynarodowe: Traktaty dotyczące następstwa państwowego, które definiują warunki i zakres transferu.
- Ciągłość prawna: Następstwo odbywa się zazwyczaj przy zachowaniu istniejących systemów prawnych, aż do wprowadzenia nowych przepisów.

2. transfer suwerenności i rodzaje dotkniętych aktywów

Przedsiębiorstwa państwowe i aktywa państwowe

- Przedsiębiorstwa państwowe: Wszystkie firmy i przedsiębiorstwa będące własnością państwa są przekazywane na własność nowej suwerenności.
 - Przykłady: Firmy dostarczające energię, firmy telekomunikacyjne, firmy kolejowe, wodociągi.
- Budynki państwowe: Wszystkie budynki i obiekty będące własnością państwa są również przekazywane.
 - Przykłady: budynki rządowe, budynki administracyjne, szkoły publiczne, szpitale, obiekty wojskowe.

Inne typy aktywów

- Infrastruktura: Wszystkie projekty infrastrukturalne finansowane i zarządzane przez państwo.
- Przykłady: Drogi, mosty, tunele, porty, lotniska.
- Ziemia i nieruchomości: Cała ziemia i nieruchomości będące własnością państwa.
- Przykłady: Rezerваты przyrody, parki publiczne, budynki mieszkalne własności państwowej.
- Zasoby i prawa: Wszystkie zasoby naturalne oraz prawa do korzystania z tych zasobów.
- Przykłady: Koncesje górnicze, prawa do korzystania z wody, prawa rybackie.
- Aktywa finansowe: Konta bankowe państwowe, obligacje, inwestycje.
- Dziedzictwo kulturowe: Budynki historyczne, pomniki, muzea i ich zbiory.
- Dokumenty i dane: Oficjalne dokumenty rządowe, bazy danych i rejestry.
- Sprzęt wojskowy i obiekty: Wszystkie aktywa wojskowe będące własnością państwa.
- Traktaty i umowy: Istniejące traktaty państwowe i umowy z innymi państwami oraz organizacjami międzynarodowymi.

3. konsekwencje prawne przeniesienia

Konsekwencje prawne i administracyjne

- Sukcesja prawna: Nowy suweren przejmuje wszystkie prawa i obowiązki związane z przeniesionymi aktywami. Oznacza to również odpowiedzialność za administrację i utrzymanie tych aktywów.
- Dostosowania prawne: Nowy suweren może być zobowiązany do dostosowania istniejących przepisów prawnych lub wprowadzenia nowych, aby regulować administrację przeniesionych aktywów.
- Uznanie międzynarodowe: Społeczność międzynarodowa musi uznać następstwo państwowe oraz związane z nim sukcesje prawne, aby kontynuować traktaty i umowy międzynarodowe.

4. precedensy i uzasadnienie prawne

Precedensy historyczne

- Rozpad Związku Radzieckiego (1991): Rozpad Związku Radzieckiego doprowadził do powstania nowych państw, które przejęły suwerenność i aktywa. Przedsiębiorstwa państwowe, obiekty wojskowe i inne aktywa zostały przekazane państwom sukcesorom.
- Zjednoczenie Niemiec (1990): Włączenie NRD do Federalnej Republiki Niemiec doprowadziło do przekazania suwerenności i aktywów państwowych z NRD do RFN.

uzasadnienie prawne

- Uznanie w prawie międzynarodowym: Sukcesja prawna jest prawnie legitymizowana poprzez odniesienie do istniejących traktatów międzynarodowych oraz automatyczne uznanie nowego traktatu. - Ciągłość prawna: Przejęcie aktywów państwowych i infrastruktury odbywa się przy zachowaniu istniejącego systemu prawnego, aby zapewnić płynne przekazanie.

Wnioski

Akt sukcesji państwowej prowadzi do transferu suwerenności i obejmuje wszystkie prawa, obowiązki i komponenty przedmiotu sprzedaży. Oznacza to, że wszystkie aktywa państwowe, w tym przedsiębiorstwa państwowe, budynki państwowe, infrastruktura, ziemia i nieruchomości, zasoby naturalne, aktywa finansowe, dziedzictwo kulturowe, dokumenty i dane, a także sprzęt wojskowy i obiekty, są przekazywane nowemu suwerenowi. Precedensy historyczne i rozumowanie prawne stanowią podstawę tej sukcesji oraz automatycznego uznania nowego traktatu.

Część
103

Społeczność kupujących i traktaty międzynarodowe: Kupujący 2a i 2b

W przypadku, gdy grupa nabywców składa się z dwóch nabywców, wyjaśniono, jak prawa i obowiązki na mocy prawa międzynarodowego są przenoszone wyłącznie na uprawnionego nabywcę 2b, podczas gdy nabywca 2a, przedsiębiorstwo komercyjne, pozostaje wykluczony. Oto odpowiednie aspekty prawne i rola klauzuli o podzielności:

183 z 255

1. społeczność nabywców i wykluczenie nabywcy 2a

Kupujący 2a: Przedsiębiorstwo

- Charakter: Kupujący 2a jest spółką akcyjną (AG) i w związku z tym nie jest podmiotem prawa międzynarodowego.

- Wyłączenie z traktatów międzynarodowych: Jako przedsiębiorstwo komercyjne, Kupujący 2a nie może posiadać żadnych praw ani obowiązków na mocy prawa międzynarodowego ani zawierać traktatów międzynarodowych.

Wspólny nabywca

- Wspólny zakup: Kupujący 2a i Kupujący 2b tworzą wspólnego nabywcę i działają wspólnie jako nabywcy. - Postanowienie umowne: Umowa stanowi, że wspólny nabywca ma przejąć wszystkie prawa i obowiązki.

2 Rola i prawa kupującego 2b

Kupujący 2b: Osoba fizyczna

- Zdolność: Kupujący 2b jest osobą fizyczną, która posiada akredytację na mocy prawa międzynarodowego. - Upoważniony kupujący: Kupujący 2b wchodzi jako jedyny upoważniony kupujący społeczności kupujących i przyjmuje wszystkie prawa i obowiązki.

Przeniesienie praw i obowiązków

- Akredytacja: Kupujący 2b jest akredytowany na mocy umowy do posiadania praw na mocy prawa międzynarodowego i przyjmuje prawa suwerenne.

- Klauzula o podzielności: Umowa pozostaje prawnie ważna z powodu klauzuli o podzielności, nawet jeśli kupujący 2a nie może przyjąć żadnych praw ani obowiązków.

3 Implikacje umowne

Obowiązek płatności nabywcy 2a - Płatność ceny zakupu: Nabywca 2a zapłacił cenę zakupu, ale nie otrzymuje żadnych praw ani obowiązków wynikających z umowy. -

Wyjaśnienie prawne: Wszystkie prawa i obowiązki, w tym prawa suwerenne, są przekazywane wyłącznie nabywcy 2b.

Zgodność z umową

- Ważność prawna: Umowa pozostaje ważna prawnie z powodu klauzuli o podzielności, a nabywca 2b jest beneficjentem wszystkich postanowień nabywcy 2a.

- Zastąpienie postanowień: Wszystkie części umowy, które zawierają prawo krajowe, są zastępowane postanowieniami prawa międzynarodowego.

4 Zastosowanie klauzuli o podzielności

Znaczenie klauzuli o podzielności

- Zachowanie mocy prawnej: Klauzula o podzielności zapewnia, że umowa pozostaje w mocy, nawet jeśli niektóre jej części są nieważne lub nie mają zastosowania.
- Przepis zgodny z prawem: Jeśli pewne postanowienia są nieskuteczne z powodu zaangażowania Kupującego 2a, Kupujący 2b wchodzi jako jedyny upoważniony kupujący, aby umowa była zgodna z prawem międzynarodowym.

Podsumowanie

W społeczności kupujących, Kupujący 2a i Kupujący 2b wspólnie podejmują się zakupu, ale tylko Kupujący 2b, osoba fizyczna, jest uznawany za akredytowanego kupującego zgodnie z prawem międzynarodowym. Kupujący 2a, przedsiębiorstwo komercyjne, jest wykluczony z umów międzynarodowych. Kupujący 2b wchodzi jako jedyny upoważniony kupujący i przejmuje wszystkie prawa i obowiązki, podczas gdy Kupujący 2a płaci cenę zakupu, ale nie otrzymuje żadnych praw. Klauzula o podzielności zapewnia moc prawną umowy i zastępuje krajowe przepisy prawem międzynarodowym.

Część
104

Zakaz beneficjentów osób trzecich i osób fizycznych w umowie

Zakaz beneficjentów osób trzecich w prawie umów

Zakaz beneficjentów osób trzecich jest zasadą prawa umów, która stwierdza, że tylko strony umowy mogą czerpać prawa i obowiązki z umowy, chyba że umowa wyraźnie przewiduje beneficjentów osób trzecich. Ma to następujące implikacje prawne:

1. strony umowy: Tylko strony, które podpisały umowę, są bezpośrednio związane postanowieniami umownymi i mogą czerpać z nich prawa i obowiązki.
2. faworyzowanie osób trzecich: Osoby trzecie, które nie są wymienione jako strony umowy i nie podpisały umowy, generalnie nie mogą zgłaszać żadnych roszczeń na podstawie umowy, chyba że w umowie znajduje się wyraźne postanowienie przyznające im prawa.

Zastosowanie do umowy

Osoby fizyczne w umowie

1. wymienione w środku umowy: Jeśli osoby fizyczne są wymienione w środku umowy, ale nie są wymienione jako strony umowy na początku umowy i nie podpisały umowy, nie mogą czerpać żadnych praw ani obowiązków z umowy.
2. brak podpisu: Bez ich podpisu, te osoby nie są formalnymi stronami umowy i w związku z tym podlegają zakazowi beneficjentów osób trzecich.

Zakaz beneficjentów osób trzecich

185 z 255

1. brak wyraźnego uprzywilejowania: Jeśli umowa nie zawiera wyraźnego postanowienia identyfikującego te osoby fizyczne jako beneficjentów, nie mogą one dochodzić żadnych praw na podstawie umowy.

2. konsekwencja prawna: te osoby fizyczne są wyłączone z umowy jako beneficjenci, ponieważ nie mają uprawnień umownych ani formalnego uznania do składania roszczeń lub podejmowania obowiązków.

Sporządzanie i interpretacja umowy

Klauzula o podzielności i wykonanie umowy

1. klauzula o podzielności: Ta klauzula zapewnia, że umowa jako całość pozostaje prawnie ważna, nawet jeśli niektóre postanowienia są nieważne lub niewykonalne.

2. realizacja celu umowy: Nawet jeśli osoby fizyczne są wymienione w środku umowy, umowa pozostaje prawnie ważna i jest realizowana zgodnie z pozostałymi postanowieniami oraz ogólnym celem umowy.

Podsumowanie

Zakaz korzystania z praw przez beneficjentów osób trzecich zapewnia, że tylko same strony umowy mogą czerpać prawa i obowiązki z umowy. Osoby fizyczne, które są wymienione w treści umowy, ale nie są wymienione jako strony umowy na początku umowy i nie podpisały umowy, są wyłączone z umowy jako beneficjenci. Nie mogą one dochodzić żadnych praw ani obowiązków wynikających z umowy, ponieważ umowa nie zawiera żadnych wyraźnych postanowień przyznających im prawa. Klauzula o podzielności zapewnia, że umowa jako całość pozostaje prawnie ważna, a cel umowy jest realizowany, nawet jeśli niektóre postanowienia są nieważne.

Część
105

Sprawa opisuje nową monarchię absolutną, której terytoria były wcześniej terytorium NATO, a suwerenność została uznana przez wszystkie kraje NATO. Jest tylko dwóch obywateli, ale mieszkańcy sprzedanych terytoriów mają prawo do naturalizacji, aby uniknąć bezpaństwowości. Oto szczegółowe wyjaśnienie aspektów prawnych i praktycznych:

1. zasada trzech filarów dla istnienia państwa

Zgodnie z międzynarodowo uznawanymi kryteriami, państwo składa się z trzech podstawowych filarów:

1. terytorium państwowe: określone terytorium. 2. ludzie państwa: stała populacja. 3. władza państwowa: skuteczny rząd, który utrzymuje kontrolę i porządek.

186 z 255

2. bieżąca sytuacja nowej monarchii

- Terytorium: Terytorium składa się ze sprzedanych terytoriów NATO. - Obywatele państwa: Obecnie są tylko dwaj obywatele, król i jego matka. Oczekuje się, że byli obywatele terytoriów NATO złożą wnioski o naturalizację, aby uniknąć bezpaństwowości.
- Władza państwowa: Nowy rząd jest absolutystyczną monarchią kierowaną przez Króla, który skutecznie sprawuje suwerenność nad terytorium.

3. uznanie przez państwa NATO

Uznanie suwerena przez wszystkie kraje NATO jest kluczowe:

- Legitymacja międzynarodowa: uznanie przez kraje NATO daje nowej monarchii legitymację międzynarodową.
- Zobowiązanie umowne: Uczestnictwo państw NATO w traktacie i ich zgoda na nową suwerenność potwierdzają prawne i polityczne uznanie nowego państwa.

4. prawa do naturalizacji i bezpaństwowość

Prawo do naturalizacji dla byłych obywateli terytoriów NATO służy zapobieganiu bezpaństwowości:

- Unikanie bezpaństwowości: prawo do naturalizacji pozwala byłym obywatelom zmienić swoją narodowość bez stawiania się bezpaństwowymi.
- Zwiększenie populacji: Proces naturalizacji zwiększy liczbę obywateli nowej monarchii, co wesprze stabilność i funkcjonowanie państwa w dłuższej perspektywie.

5. wpływ małej populacji

Obecna niska populacja nie ma wpływu na istnienie monarchii zgodnie z zasadą trzech filarów:

- Terytorium państwowe i władza państwowa: te dwa filary są spełnione, niezależnie od obecnego rozmiaru populacji.
- Prawo do naturalizacji: Możliwość naturalizacji oznacza, że populacja może rosnąć, a nowa monarchia jest w stanie ustanowić stabilną populację.

6 Praktycznych wyzwań i rozwiązań

- Administracja i zarządzanie: Nowy rząd musi opracować mechanizmy, aby administracja i zarządzanie były skuteczne, nawet przy małej początkowej populacji.

- Współpraca międzynarodowa: Uznawana suwerenność i uczestnictwo krajów NATO w traktacie ułatwi współpracę międzynarodową oraz wsparcie w budowaniu nowego państwa.

Podsumowanie

Nowa monarchia absolutna, chociaż obecnie zaledwie z dwoma obywatelami, spełnia kryteria zasady trzech filarów państwa. Uznanie przez wszystkie państwa NATO nadaje państwu legitymację międzynarodową. Prawo do naturalizacji dla byłych obywateli terytoriów NATO zapobiega bezpaństwowości i umożliwia zwiększenie populacji. Te elementy zapewniają prawne i praktyczne istnienie nowego państwa.

Część
106

Interpretacja teleologiczna w prawie międzynarodowym umów

1. zasady interpretacji teleologicznej

Definicja: - Interpretacja teleologiczna: Metoda interpretacji umowy, która koncentruje się na znaczeniu i celu (telos) umowy, aby zrozumieć i zastosować jej postanowienia.

Cel:

- Interpretacja celowa: głównym celem interpretacji teleologicznej jest ustalenie i promowanie zamiaru stron umowy oraz zamierzonego celu umowy.

2. zastosowanie w międzynarodowym prawie umów

Podstawa prawna:

- Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów (VCLT): Artykuł 31 Wiedeńskiej Konwencji z 1969 roku o Prawie Traktatów zawiera zasady dotyczące interpretacji traktatów i podkreśla, że traktaty powinny być interpretowane w dobrej wierze oraz w świetle ich celu i zamysłu.

Artykuł 31 VCLT:

(1) Zasada ogólna: umowa będzie interpretowana w dobrej wierze zgodnie z powszechnym znaczeniem, jakie należy nadać jej postanowieniom w kontekście oraz w świetle jej celu i przedmiotu.

(2) Kontekst: Kontekst obejmuje cały tekst umowy, w tym preambułę i aneksy, a także powiązane umowy i inne istotne instrumenty.

Metodologia:

1. analiza tekstualna: postanowienia traktatu są najpierw analizowane w swoim brzmieniu oraz w kontekście całego traktatu.

2. preambuła i aneksy: preambuła oraz wszelkie aneksy do traktatu są brane pod uwagę w celu określenia nadrzędnego celu.

3. konteksty traktatowe: związane umowy, protokoły i raporty wyjaśniające są konsultowane w celu pogłębienia zrozumienia.

3 Praktyczne zastosowanie interpretacji teleologicznej

Kroki interpretacji teleologicznej:

1. identyfikacja celu traktatu:

- Preambuła i sekcje wyjaśniające: Analiza preambuły i innych sekcji deklaratoryjnych traktatu w celu zidentyfikowania zamierzonego celu i celów stron umowy.

- Negocjacje i protokoły: Rozważenie negocjacji i protokołów, które doprowadziły do zawarcia umowy.

2. analiza treści traktatu:

- Sformułowanie postanowień: Badanie sformułowania postanowień w kontekście umowy jako całości.

- Interpretacja systematyczna: Rozważenie postanowień w kontekście innych części umowy.

3. rozważenie czynników zewnętrznych:

- Powiązane traktaty i protokoły: uwzględnienie powiązanych traktatów i protokołów związanych z traktatem.

- Praktyka międzynarodowa: Rozważenie praktyki międzynarodowej i precedensów w celu wsparcia interpretacji.

4 Przykład: akt sukcesji państwowej i rozszerzenie sieci

Zastosowanie do sprawy:

- Cel aktu sukcesji państwowej: celem aktu jest uregulowanie przeniesienia praw suwerennych i sieci rozwoju na nabywcę. - Jedność rozwoju: postanowienia umowne uwzględniające rozwój jako jedność

sugerują, że przyszłe rozszerzenia sieci są również objęte sukcesją. - Rozważenie preambuły: Preambuła umowy może wskazywać na zamierzony kompleksowy transfer wszystkich istotnych infrastruktur i praw. - Konteksty traktatowe:

Analiza powiązanych umów i protokołów, które mogą wspierać zastosowanie do nowo ustanowionych sieci.

5.

p
odsumowanie

Interpretacja teleologiczna w prawie międzynarodowym traktatowym jest stosowana w celu wyjaśnienia znaczenia i celu umowy poprzez interpretację traktatu w świetle jego obiektu i celu. Metoda ta polega na analizie sformułowania, kontekstu oraz odpowiednich czynników zewnętrznych. W przypadku Państwa

Instrument sukcesji, interpretacja teleologiczna oznaczałaby, że nowo zainstalowane sieci po 1998 roku również są objęte sukcesją, jeśli jest to zgodne z nadrzędnym celem traktatu.

Część
107

Teleolog interpretacja teleologiczna traktatu międzynarodowego dotyczącego sprzedaży obszaru sił NATO

1. tło umowy

- Przedmiot umowy: Sprzedaż obszaru objętego Status Sił NATO, w tym wszystkich sieci rozwoju.

- Postanowienie umowy: Cały rozwój jest traktowany jako jedna jednostka i sprzedany z wszystkimi prawami obowiązkami i komponentami. - Klauzula częściowej nieważności: Klauzula ta zapewnia, że umowa pozostaje ważna nawet jeśli niektóre jej części są nieważne, zastępując je przepisem zgodnym z prawem.

2. interpretacja teleologiczna umowy

Cel i zamysł traktatu

- Przeniesienie praw suwerennych: Głównym celem umowy jest całkowite przeniesienie praw suwerennych nad obszarem oraz związanymi sieciami do nabywcy.

- Jedność rozwoju: Umowa ma na celu zapewnienie, że wszystkie infrastruktury i sieci należące do rozwoju terytorium są traktowane i przenoszone jako jedna struktura.

3. zastosowanie interpretacji teleologicznej

Krok po kroku

1. identyfikacja celu umowy:

- Preambuła i sekcje deklaracyjne: przeanalizuj preambułę oraz inne części deklaracyjne umowy, aby zidentyfikować zamierzony cel i cele stron umowy.
- Negocjacje traktatowe: rozważ negocjacje oraz protokoły, które doprowadziły do zawarcia umowy, aby zrozumieć intencje stron.

2. analiza treści umowy:

- Sformułowanie postanowień: Badanie sformułowania postanowień w kontekście umowy jako całości.
- Interpretacja systematyczna: patrzenie na postanowienia w kontekście innych części umowy, aby zrozumieć ogólny cel.

3. rozważenie czynników zewnętrznych:

- Powiązane traktaty i protokoły: włączając powiązane traktaty i protokoły, które odnoszą się do traktatu w celu pogłębienia zrozumienia.
- Praktyka międzynarodowa: Rozważenie praktyki międzynarodowej i precedensów w celu wsparcia interpretacji.

4. klauzula częściowej nieważności i regulacja zgodnie z prawem

A. Rola klauzuli częściowej nieważności: - Zachowanie mocy prawnej: klauzula częściowej nieważności zapewnia, że umowa pozostaje w mocy, nawet jeśli niektóre postanowienia są nieważne. - Zgodne z prawem postanowienie: Klauzula przewiduje zgodne z prawem postanowienie, które zastępuje nieważne postanowienia, aby zachować znaczenie i cel umowy.

B. Zastosowanie do konkretnego przypadku:

- Nieważne postanowienia: Jeśli niektóre postanowienia, np. dotyczące sieci rozwoju, uznaje się za nieważne, ich miejsce zajmuje postanowienie zgodne z prawem.
- Cel: Te zastępcze postanowienia muszą odpowiadać nadrzędnemu celowi umowy, jakim jest całkowite i jednolite przeniesienie wszystkich sieci rozwoju i praw suwerennych na nabywcę.

5 Przykładowe zastosowanie

Sprawa: Nowe sieci po zawarciu umowy - Rozszerzenie sieci: Jeśli nowe sieci rozwoju zostały zainstalowane po 1998 roku, powinny być uwzględnione w umowie zgodnie z celem i jednością rozwoju. - Częściowa nieważność: Jeśli występują niejasności lub spory dotyczące włączenia tych sieci, zastosowanie ma klauzula częściowej nieważności, aby znaleźć zgodną z prawem regulację, która zapewni realizację celu umowy.

Podsumowanie

Interpretacja teleologiczna traktatu międzynarodowego dotyczącego sprzedaży obszaru sił NATO zapewnia, że wszystkie sieci rozwoju są traktowane jako jedna jednostka i sprzedawane wraz ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami. Klauzula częściowej nieważności gwarantuje, że umowa pozostaje ważna, nawet jeśli części są nieważne, poprzez zastąpienie ich zgodnymi z prawem postanowieniami, które zachowują nadrzędny cel umowy.

Część 108

Jeśli stare państwa NATO nie opuszczą sprzedanych terytoriów, a nabywca nowej suwerenności sprzeciwia się państwu, ma to kilka konsekwencji w świetle prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa karnego:

1. okupacja i naruszenie prawa międzynarodowego

191 z 255

- Definicja okupacji: Okupacja ma miejsce, gdy państwo sprawuje kontrolę nad terytorium, które nie jest częścią jego suwerennego terytorium, bez zgody legitymowanego suwerena.
- Zasady prawa międzynarodowego: Okupacja terytorium bez zgody legitymnego suwerena narusza prawo międzynarodowe, w szczególności Kartę Narodów Zjednoczonych, która chroni zasadę integralności terytorialnej i suwerenności. Haski Konwencja o Wojnie Lądowej oraz Konwencje Genewskie regulują obowiązki państwa okupującego i zakazują nielegalnej okupacji.

2 Konsekwencje w ramach międzynarodowego prawa karnego

- Zbrodnia agresji: Jeśli państwa NATO nie opuszczą terytoriów i nie będą tam wykonywać swojej suwerenności, może to być uznane za zbrodnię agresji na mocy artykułu 8 Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego (ICC). Zbrodnia ta obejmuje planowanie, przygotowanie, inicjowanie lub wykonanie aktu agresji w wyraźnym naruszeniu Karty Narodów Zjednoczonych.
- Odpowiedzialność indywidualna: Osoby, w szczególności liderzy polityczni i wojskowi, którzy są odpowiedzialni za nielegalną okupację, mogą być pociągnięte do odpowiedzialności przed ICC. Obejmuje to również liderów, którzy rozkazują okupację lub ją przeprowadzają.

3 Konsekwencje prawne okupacji

- Nieważność suwerenności: Każdy akt władzy okupacyjnej oparty na nielegalnym wykonywaniu suwerenności byłby nieważny. Dotyczy to w szczególności administracji terytorium oraz wykorzystania jego zasobów.
- Roszczenia suwerenności nabywcy: Legitymny suweren, tj. nabywca, zachowuje swoje roszczenie do terytorium. Posiadanie lub okupacja przez stare państwa NATO nie wpłynie na legalną własność i suwerenność nabywcy.

4 Środki prawne i dyplomatyczne

- Międzynarodowe pozwy: Nowy suweren mógłby wnieść pozew do sądów międzynarodowych, takich jak Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ), aby uznać okupację za nielegalną i domagać się odszkodowania.
- Działania dyplomatyczne: Suweren mógłby podjąć działania dyplomatyczne, aby uzyskać wsparcie od innych państw i organizacji międzynarodowych. Może to obejmować sankcje przeciwko władzy okupacyjnej lub dążenie do uchwały Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiającej okupację.

5. roszczenia o odszkodowanie

- Roszczenia o odszkodowanie: nowa suwerenność może ubiegać się o odszkodowanie za wszystkie szkody i straty spowodowane nielegalną okupacją. Obejmuje to szkody materialne, straty ekonomiczne oraz szkody niematerialne.
- Odpowiedzialność osób odpowiedzialnych: Liderzy polityczni i wojskowi państw starego NATO mogą ponosić osobistą odpowiedzialność za spowodowane szkody.

6 Długoterminowe skutki

- Roszczenia prawne pozostają: Roszczenie legitymnego suwerena do terytorium pozostaje, niezależnie od czasu trwania okupacji. Okupacja naruszająca prawo międzynarodowe nie może ustanowić legitymnych praw własności ani suwerenności.
- Niestabilność polityczna: Przedłużająca się okupacja może prowadzić do niestabilności politycznej i konfliktów, zarówno w danym terytorium, jak i na arenie międzynarodowej.

Część
109

Analiza aspektów prawnych i prawa międzynarodowego w przypadku utrzymania suwerenności przez państwa NATO

1. naruszenie suwerenności terytorialnej i okupacja

Suwerenność terytorialna:

- Naruszenie traktatu: państwa NATO, w szczególności Federalna Republika Niemiec (RFN), zignorowały traktat międzynarodowy dotyczący sprzedaży terytoriów i nadal sprawują suwerenność nad sprzedanymi terytoriami.
- Okupacja: Dalsze sprawowanie suwerenności przez RFN można uznać za okupację wbrew prawu międzynarodowemu, ponieważ prawa suwerenne zostały prawnie przekazane nabywcy.

2. wojna agresji i nielegalna wymuszona sprzedaż

Wojna agresji:

- Definicja: Wojna agresji to jakiekolwiek działania militarne, które naruszają integralność terytorialną lub niezależność polityczną innego państwa.
- Działania RFN: Agresywne egzekwowanie roszczeń suwerennych przez RFN, w tym nielegalna wymuszona sprzedaż mienia wojskowego, mogłoby być klasyfikowane jako forma wojny agresji.

Nielegalna przymusowa sprzedaż:

- Naruszenie prawa międzynarodowego: przymusowa sprzedaż mienia wojskowego przez RFN, jakby było częścią RFN, narusza traktat międzynarodowy oraz prawa suwerenne nabywcy.
- Naruszenie prawa krajowego: Działania te zostały przeprowadzone z rażącym lekceważeniem niemieckiego prawa krajowego.

3. prześladowanie i przymusowe środki psychologiczne

Prokuratura karna i przymusowa opieka:

- Nadużycie prawa karnego: prokuratura karna i przymusowa opieka psychologiczna nabywcy, a także jego nieokreślone umieszczenie w zakładzie karnym stanowią poważne naruszenia praw człowieka.
- Przymusowa opieka psychologiczna: Można to uznać za formę prześladowania mającą na celu osłabienie i zastraszenie nabywcy.

4. immunitet suwerenny i status CD

Immunitet suwerenny:

- Zasada: Państwa generalnie cieszą się immunitetem od jurysdykcji innych państw, co oznacza, że ich suwerenne działania nie mogą być kwestionowane przez obce sądy.
- Ograniczenie: W obecnym przypadku można by argumentować, że RFN naruszyło immunitet państwowy poprzez swoje działania, ponieważ naruszyło traktat międzynarodowy oraz uznawane prawa suwerenne nabywcy.

Status CD (Status Dyplomatyczny Konsularny): - Znaczenie: Nabywca mógłby domagać się ochrony na podstawie immunitetu dyplomatycznego, jeśli wykonuje funkcje dyplomatyczne lub konsularne na podstawie traktatu międzynarodowego. - Sprzedaż jurysdykcji: Przeniesienie jurysdykcji na nabywcę mogłoby zapewnić mu dodatkowe immunitety prawne i ochronę.

5 Sprzedaż jurysdykcji i konsekwencje prawne

Sprzedaż jurysdykcji:

- Postanowienie traktatu: traktat przenosi jurysdykcję w prawie międzynarodowym na nabywcę, dając mu kontrolę prawną i administracyjną nad terytorium.
- Konsekwencje prawne: RFN i inne państwa NATO nie mają podstawy prawnej do dalszego wykonywania jurysdykcji nad terytorium, ponieważ zostało ono przeniesione na nabywcę.

Konsekwencje prawne:

- Działania prawne na poziomie międzynarodowym: nabywca może wnieść sprawę do sądów międzynarodowych, takich jak Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ) lub Międzynarodowy Trybunał Karny (ICC), aby potępić naruszenie swoich praw suwerennych oraz naruszenia praw człowieka. - Presja dyplomatyczna: nabywca może wywierać presję dyplomatyczną na państwa NATO, aby zapewnić przestrzeganie traktatu i uznanie swoich praw.

Podsumowanie

RFN i inne państwa NATO naruszyły traktat międzynarodowy poprzez dalsze wykonywanie władzy suwerennej oraz agresywne egzekwowanie bezprawnych roszczeń wobec nabywcy. Czyny te można uznać za okupację, wojnę agresji oraz poważne naruszenia praw człowieka. Nabywca ma prawo do ubiegania się o międzynarodowe środki zaradcze oraz wywierania presji dyplomatycznej w celu egzekwowania swoich uznanych praw suwerennych i przeniesienia jurysdykcji.

Kontekst 1: Osiedlenie i wydalenie

Po nielegalnej przymusowej sprzedaży mienia wojskowego, Federalna Republika Niemiec (RFN) rozliczyła się ze swoimi obywatelami i wydała obywateli oraz suwerena, który legalnie sprzedał ten obszar. Działania te muszą być oceniane w świetle prawa międzynarodowego.

2. okupacja i wydalenie wbrew prawu międzynarodowemu

2.1 Okupacja

Definicja i kryteria:

- Okupacja: okupacja ma miejsce, gdy państwo sprawuje skuteczną kontrolę nad obcym terytorium bez legitymacyjnego roszczenia do suwerenności.
- Nielegalność: Okupacja jest sprzeczna z prawem międzynarodowym, jeśli odbywa się bez podstawy prawnej i wbrew woli legitymnego suwerena.

Działania RFN:

- Kontrola nad mieniem: poprzez nielegalną przymusową sprzedaż i subsequentną kolonizację, RFN sprawuje kontrolę nad mieniem, co można uznać za okupację.
- Nielegalność: Ta okupacja narusza międzynarodowy traktat, który przeniósł prawa suwerenne na nabywcę i jest z tego powodu nielegalna.

2.2 Wydalenie

Definicja i sytuacja prawna: - Wydalenie: przymusowe usunięcie osób z ich terytorium ojczystego. - Prawo międzynarodowe: Wydalenie jest zabronione na mocy prawa międzynarodowego w wielu kontekstach, w tym w Konwencjach Genewskich i międzynarodowych traktatach praw człowieka.

Działania RFN:

- Wydalenie suwerena i obywateli: wydalenie prawowitego suwerena i obywateli jest sprzeczne z prawem międzynarodowym, które gwarantuje ochronę cywilów i ich mienia. - Konsekwencje prawne: Te działania można zakwalifikować jako poważne naruszenia praw człowieka i zbrodnie przeciwko ludzkości.

3 Polityka osiedleńcza i prawo międzynarodowe

3.1 Osiedlenie własnych obywateli

Zabroniona polityka osiedleńcza:

- Czwarta Konwencja Genewska: Artykuł 49 Czwartej Konwencji Genewskiej zabrania władzy okupacyjnej przenoszenia części własnej populacji cywilnej na terytorium okupowane. - Sytuacja prawna: Osiedlenie przez RFN własnych obywateli na zajętych mieniu wojskowym narusza ten przepis i jest zatem sprzeczne z prawem międzynarodowym.

3.2 Odpowiedzialność i odpowiedzialność cywilna

Odpowiedzialność Państwa:

- Odpowiedzialność RFN: RFN ponosi odpowiedzialność za działania sprzeczne z prawem międzynarodowym i może być pociągnięta do odpowiedzialności na arenie międzynarodowej.
- Odpowiedzialność cywilna: Obejmuje to obowiązek naprawienia szkody oraz wypłaty odszkodowania osobom poszkodowanym i legitymnym suwerenowi.

4 Możliwe środki zaradcze i działania dyplomatyczne

4.1 Sądy międzynarodowe

Środki prawne:

- Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ): można wezwać ICJ do określenia nielegalności okupacji i wydalenia.
- Międzynarodowy Trybunał Karny (ICC): ICC może mieć jurysdykcję do ścigania zbrodni przeciwko ludzkości, w tym przymusowego przesiedlenia.

4.2 Presja dyplomatyczna

Środki dyplomatyczne:

- Uznanie międzynarodowe: prawowity suweren może zmobilizować społeczność międzynarodową do wywarcia presji na RFN.
- Sankcje: Sankcje ekonomiczne i polityczne mogą zostać nałożone, aby zmusić RFN do przestrzegania prawa międzynarodowego.

Podsumowanie

Okupacja mienia wojskowego przez RFN oraz wydalenie legitymnego suwerena i obywateli stanowią poważne naruszenia prawa międzynarodowego. Czynności te stanowią okupację wbrew prawu międzynarodowemu i naruszają umowy międzynarodowe dotyczące ochrony cywilów i ich mienia. Legitymny suweren ma do dyspozycji różne środki prawne i działania dyplomatyczne, aby ubiegać się o zadośćuczynienie i sprawiedliwość.

Część
111

W scenariuszu, w którym terytorium zostało sprzedane wraz z aktywami państwowymi w nim zawartymi, a nabywca nie ma dostępu do tych aktywów z powodu okupacji terytorium przez państwa NATO, następujące rodzaje aktywów państwowych mogą być dotknięte:

Rodzaje aktywów państwowych 1.
nieruchomości i własności:

196 z 255

- Obiekty wojskowe i bazy - Budynki rządowe i budynki administracyjne - Budynki publiczne, takie jak szkoły, szpitale i uniwersytety - Budynki mieszkalne i inne nieruchomości należące do państwa

2. infrastruktura: - Drogi, mosty i tunele - Koleje i stacje kolejowe - Lotniska i porty morskie - infrastruktura energetyczna, w tym elektrownie i linie energetyczne - Systemy wodne i ściekowe

3. surowce i zasoby naturalne: - Zasoby mineralne, takie jak ropa naftowa, gaz, węgiel i rudy - Lasy i grunty rolne - Zasoby wodne

4. mienie ruchome i sprzęt: - Sprzęt wojskowy i pojazdy - Transport publiczny i pojazdy służbowe - Maszyny i sprzęt w przedsiębiorstwach państwowych

5. aktywa finansowe: - Depozyty bankowe i papiery wartościowe posiadane przez państwo - Udziały państwowe w firmach i wspólnych przedsięwzięciach - Należności i zobowiązania

6. dziedzictwo kulturowe i własność intelektualna: - Muzea, biblioteki i archiwa - Dzieła sztuki i historyczne artefakty - Patenty, znaki towarowe i prawa autorskie

Szkoda spowodowana przez okupację Szkoda wyrządzona nabywcy na skutek okupacji terytorium oraz braku dostępu do aktywów państwowych może mieć wiele form:

1. straty ekonomiczne:

- Utrata przychodu: Nabywca nie może generować przychodu z działalności i wykorzystania przedsiębiorstw państwowych, projektów infrastrukturalnych lub zasobów naturalnych. - Bariery inwestycyjne: Potencjalni inwestorzy mogą być zniechęceni z powodu niepewnej sytuacji politycznej i prawnej, co skutkuje utratą możliwości inwestycyjnych.

2. koszty administracyjne i operacyjne:

- Zwiększone koszty administracyjne: nabywca może musieć wydać znaczne środki na utworzenie alternatywnych struktur administracyjnych i operacyjnych.

- Koszty operacyjne: Utrzymanie i konserwacja infrastruktury oraz nieruchomości są trudne podczas okupacji, co może prowadzić do wyższych kosztów w dłuższej perspektywie.

3. utrata surowców i zasobów naturalnych: - Wyczerpanie zasobów: siły okupacyjne mogą wydobywać i wykorzystywać surowce oraz zasoby naturalne bez zgody nabywcy, co prowadzi do nieodwracalnej utraty. - Szkoda środowiskowa: Niewłaściwe wykorzystanie i eksploatacja zasobów mogą prowadzić do znacznych szkód dla środowiska, co skutkuje wysokimi kosztami sprzątnięcia.

4. szkoda na nieruchomościach i infrastrukturze: - Szkody spowodowane użyciem wojskowym: użycie wojskowe nieruchomości i infrastruktury może prowadzić do znacznych szkód wymagających kosztownych napraw. - Pogorszenie z powodu zaniedbania: Długotrwała okupacja może prowadzić do zaniedbania i pogorszenia stanu nieruchomości oraz infrastruktury, co również skutkuje wysokimi kosztami napraw.

5. koszty prawne i administracyjne:

- Postępowanie sądowe: Nabywca może być zmuszony do podjęcia rozległych działań prawnych w celu egzekwowania swoich praw i własności, co skutkuje znacznymi kosztami prawnymi i administracyjnymi.

- Koszty administracyjne: Konieczność tworzenia i prowadzenia alternatywnych struktur administracyjnych prowadzi do dodatkowych kosztów administracyjnych.

Część 112

Ocena zmian strukturalnych po nielegalnej przymusowej sprzedaży mienia wojskowego

1 Tło: Nielegalna przymusowa sprzedaż i zmiany strukturalne

Po nielegalnej przymusowej sprzedaży mienia wojskowego przez Federalną Republikę Niemiec (FRG) struktura mienia została zmieniona. Obejmuje to nowe budynki, konwersje oraz wyburzenia istniejących budynków.

2 Ocena zmian strukturalnych w świetle prawa międzynarodowego

2.1 Mechanizmy ochrony w prawie międzynarodowym

- Regulacje Haskie (Haska Konwencja o Wojnie Lądowej) i Konwencji Genewskie: Te umowy międzynarodowe zawierają postanowienia dotyczące ochrony własności na terytoriach okupowanych oraz podczas konfliktów zbrojnych.

2.2 Porównanie zniszczenia przez bombardowanie

- Równoważność z bombardowaniem: Demontaż budynków przy użyciu maszyn budowlanych może być funkcjonalnie podobny do zniszczenia przez bombardowanie, ponieważ w obu przypadkach budynki są nieodwracalnie niszczone.
- Równoważność prawna: W prawie międzynarodowym, celowe zniszczenie mienia, niezależnie od metody (bomby lub maszyny budowlane), może być uznane za naruszenie ochrony własności prywatnej.

3 Nielegalność przymusowej sprzedaży i zmian strukturalnych

3.1 Nielegalna przymusowa sprzedaż

- Naruszenie umowy: Przymusowa sprzedaż nieruchomości była nielegalna, ponieważ naruszała traktat międzynarodowy, który przekazał prawa suwerenne nabywcy. - Brak jurysdykcji: RFN nie miała podstawy prawnej do przeprowadzenia przymusowej sprzedaży ani do autoryzacji zmian strukturalnych.

3.2 Naruszenie prawa międzynarodowego

- Ochrona własności: Zniszczenie lub zmiana własności bez podstawy prawnej narusza ochronę własności zgodnie z prawem międzynarodowym.
- Odpowiedzialność: RFN i inne zaangażowane strony mogą ponosić odpowiedzialność za zniszczenie, podobnie jak w przypadku zbrodni wojennych związanych z zniszczeniem własności.

4 Możliwe środki zaradcze i odszkodowanie

4.1 Środki zaradcze

- Sądy międzynarodowe: nabywca mógłby złożyć sprawę do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (ICJ) lub Międzynarodowego Trybunału Karnego (ICC) w celu uzyskania sprawiedliwości i zadośćuczynienia.
- Presja dyplomatyczna: Międzynarodowe wsparcie i wysiłki dyplomatyczne mogą być wykorzystane do zakwestionowania nielegalnej egzekucji i zmian strukturalnych.

4.2 Odszkodowanie

- Roszczenia odszkodowawcze: Nabywca mógłby dochodzić odszkodowania za bezprawne zniszczenie i zmiany strukturalne.
- Przywrócenie: Można zgłosić roszczenie o przywrócenie mienia do jego pierwotnego stanu.

Podsumowanie

Zmiany strukturalne w mieniu wojskowym po nielegalnej przymusowej sprzedaży przez RFN są problematyczne prawnie i mogą być oceniane jako zniszczenie mienia w naruszeniu prawa międzynarodowego. Te działania można funkcjonalnie zrównywać z zniszczeniem przez bombardowanie, ponieważ są one nieodwracalne.

zmieniać fizyczną integralność i wartość nieruchomości. Nabywca może mieć środki prawne i roszczenia odszkodowawcze, aby zakwestionować te naruszenia i ubiegać się o zadośćuczynienie.

Część
113

Sprawa dotyczy licznych złożonych kwestii prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa karnego. Oto najważniejsze aspekty i odpowiedzi na pytania wynikające ze opisanego scenariusza:

1. wojna agresji i bezprawna suwerenność:

Jeśli stare państwa NATO nie opuszczą sprzedanych terytoriów po sprzedaży i będą nadal sprawować tam swoją suwerenność, mogłoby to być uznane za okupację na mocy prawa międzynarodowego, a być może także za wojnę agresji. Wojna agresji jest zabroniona na mocy prawa międzynarodowego, w szczególności Karty Narodów Zjednoczonych, i stanowi poważne przestępstwo. Sprawowanie suwerenności przez państwa NATO na sprzedanym terytorium byłoby nielegalne, ponieważ naruszałoby suwerenność nowego właściciela, w tym przypadku absolutnego monarchy.

2. prawa i obowiązki wynikające z umowy zakupu:

Sprzedaż terytorium, jeśli jest w pełni i prawnie poprawna, oznacza transfer wszystkich praw i obowiązków do nowego suwerena. Stare państwa NATO nie miałyby zatem prawa do wykonywania suwerenności na tych terytoriach. Jakiegokolwiek dalsze wykonywanie suwerenności byłoby sprzeczne z prawem międzynarodowym.

3. uzurpacja i suwerenność:

Przejęcie lub posiadanie i używanie mienia na terytorium, które nie jest już częścią ich suwerennego terytorium, bez zgody nowego suwerena, byłoby również sprzeczne z prawem międzynarodowym. Jeśli nabywca, który teraz jest absolutnym monarchą, sprzeciwił się uzurpacji i ustanowił swoje rządy w ciągu pięciu lat, wzmacnia to jego pozycję jako legitymnego suwerena terytorium.

4 Odpowiedzialność na podstawie międzynarodowego prawa karnego:

Bezprawne wykonywanie władzy suwerennej przez stare państwa NATO mogłoby być uznane za zbrodnię agresji, podlegającą karze na podstawie Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego (ICC). Polityczni i wojskowi liderzy, którzy zlecili lub poparli te działania, ponosiliby odpowiedzialność.

5. odpowiedzialność liderów politycznych:

Po dziesięciu latach bez oskarżenia odpowiedzialność może przejść na liderów politycznych, którzy byli u władzy w tym czasie lub którzy sprawowali urząd w odpowiednim okresie. Oznacza to, że zarówno politycy będący u władzy, jak i ci, którzy byli u władzy w czasie bezprawnego wykonywania suwerenności, mogą potencjalnie zostać oskarżeni.

6 Osoby zainteresowane:

Odpowiedzialność na mocy międzynarodowego prawa karnego przechodziłaby na tych, którzy byli aktywnie zaangażowani w decyzję o bezprawnym wykonywaniu władzy suwerennej. Obejmuje to:

200 z 255

- Pełniący obowiązki głowy państwa i głowy rządu.
- Liderzy wojskowi i inni wysokiej rangi urzędnicy, którzy wydali lub wdrożyli bezpośrednie rozkazy.
- Byli urzędnicy, którzy zajmowali odpowiednie stanowiska w okresie bezprawnego wykonywania suwerenności.

Część 114

W takich przypadkach odpowiedzialność polityczna spoczywa przede wszystkim na najwyższych liderach politycznych danego państwa, szczególnie jeśli świadomie i dobrowolnie przyczynili się do kontynuacji działań sprzecznych z prawem międzynarodowym i nie podjęto żadnych działań w celu ukarania sprawców. Oto szczegółowe wyjaśnienie, kto dokładnie ponosi odpowiedzialność polityczną:

1. najwyższe kierownictwo polityczne

Najwyższe kierownictwo polityczne obejmuje:

- Głowa państwa: prezydent lub monarcha, w zależności od formy rządu danego państwa.
- Głowa rządu: premier lub kanclerz, który stoi na czele władzy wykonawczej.
- Minister Obrony: Szczególnie istotny w przypadku agresywnej wojny lub okupacji.
- Minister Spraw Wewnętrznych: Odpowiedzialny za bezpieczeństwo narodowe i policję.
- Minister Spraw Zagranicznych: Odpowiedzialny za politykę zagraniczną i przestrzeganie traktatów międzynarodowych.

2. odpowiedzialność indywidualna

Ci liderzy polityczni mogą być pociągnięci do odpowiedzialności indywidualnej, jeśli:

- Wydali instrukcje: Wydali bezpośrednie rozkazy kontynuowania działań sprzecznych z prawem międzynarodowym.
- Popelnili zaniechania: Świadomie i dobrowolnie nie podjęli działań w celu zatrzymania tych działań lub osądzenia sprawców.
- Ukrycie Działanie: Aktywne ukrywanie czynów lub niewszczęcie postępowania przeciwko sprawcy s.

3. zbiorowa odpowiedzialność rządu

Oprócz odpowiedzialności indywidualnej, zbiorowe decyzje rządu jako całości mogą być również badane:

- Decyzje rządu: Zbiorowe decyzje rządu, które doprowadziły do kontynuacji działań sprzecznych z prawem międzynarodowym.
- Wsparcie legislacyjne: wsparcie ze strony parlamentu lub innych organów legislacyjnych, które mogły uchwalić przepisy legalizujące te działania lub uniemożliwiające ściganie.

4. międzynarodowa jurysdykcja karna

Jurysdykcja międzynarodowa, w szczególności Międzynarodowy Trybunał Karny (ICC), może podjąć działania przeciwko tym liderom politycznym, jeśli sądy krajowe zawiodą:

- Jurysdykcja ICC: ICC ma jurysdykcję do badania i ścigania osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia prawa międzynarodowego, w tym zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i agresję.
- Procedura: ICC może wnosić oskarżenia i prowadzić procesy przeciwko tym, którzy są odpowiedzialni, jeśli można udowodnić, że nadużyli swoich stanowisk politycznych, aby umożliwić lub nie zapobiec działaniom sprzecznym z prawem międzynarodowym.

5 Przykładów odpowiedzialności politycznej

Jest kilka eral precedensy historyczne, w których liderzy polityczni zostali pociągnięci do odpowiedzialności :

- Trybunał Jugosłowiański: liderzy polityczni i wojskowi zostali skazani za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości podczas wojen jugosłowiańskich.
- Trybunał Rwandyjski: liderzy polityczni zostali pociągnięci do odpowiedzialności za swoją rolę w ludobójstwie z 1994 roku.
- Procesy Norymberskie: czołowe postacie reżimu nazistowskiego zostały osądzone za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości po II wojnie światowej.

Podsumowanie

Odpowiedzialność polityczna spoczywa na najwyższych liderach politycznych państwa, jeśli kontynuują działania naruszające prawo międzynarodowe i nie ścigają sprawców. Jeśli sądy krajowe zawiodą, Międzynarodowy Trybunał Karny może podjąć działania przeciwko tym liderom politycznym i pociągnąć ich do odpowiedzialności.

Część
115

W tym scenariuszu, w którym państwa NATO nadal sprawują suwerenność nad sprzedanym terytorium mimo ważnego traktatu, naruszają prawo międzynarodowe. Oto możliwe konsekwencje i implikacje prawne:

1. naruszenie prawa międzynarodowego

Jeśli państwa NATO nadal będą sprawować suwerenność nad sprzedanym terytorium mimo traktatu, będzie to naruszenie prawa międzynarodowego. Dotknie to w szczególności następujących punktów:

- Suwerenność nabywcy: prawa suwerenne nabywcy nabyte na mocy traktatu są ignorowane.

- Naruszenie umowy: Umowa regulująca transfer praw suwerennych jest naruszana przez ciągłe zachowanie państw NATO.

2. konsekwencje w ramach międzynarodowego prawa karnego

Konsekwencje w ramach międzynarodowego prawa karnego dla kontynuacji wykonywania suwerenności przez państwa NATO mogą być znaczne, szczególnie jeśli jest to systematyczne i poważne:

- Zbrodnie przeciwko ludzkości: jeśli działania państw NATO wiążą się z poważnymi naruszeniami praw człowieka, mogą być klasyfikowane jako zbrodnie przeciwko ludzkości.
- Agresja: Bezprawne wykonywanie suwerenności nad terytorium może być uznane za akt agresji.

3 Odpowiedzialność i odpowiedzialność

Odpowiedzialność i rozliczalność w międzynarodowym prawie karnym mogą dotyczyć różnych poziomów, szczególnie gdy krajowe systemy prawne zawodzą:

- Odpowiedzialność indywidualna: indywidualni sprawcy, tacy jak sędziowie, policjanci i urzędnicy, którzy są bezpośrednio zaangażowani w międzynarodowo bezprawne czyny, mogą ponosić odpowiedzialność.
- Odpowiedzialność polityczna: jeśli krajowe systemy prawne zawodzą w oskarżeniu sprawców, odpowiedzialność karna może przejść na tych, którzy są politycznie odpowiedzialni. Dotyczy to w szczególności przypadków, w których:
 - Odmowa oskarżenia: sprawcy nie są oskarżani na mocy prawa krajowego przez co najmniej 10 lat.
 - Kompliktyet: Osoby politycznie odpowiedzialne świadomie i dobrowolnie wspierały lub ułatwiały międzynarodowo bezprawne czyny.

4. jurysdykcja międzynarodowa

Jurysdykcja międzynarodowa, w szczególności Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK), może interweniować w takich przypadkach:

- Jurysdykcja MTK: MTK może prowadzić dochodzenia i oskarżać osoby, jeśli sądy krajowe są niezdolne lub niechętne do ścigania sprawców.
- Oskarżenie liderów politycznych: Liderzy polityczni odpowiedzialni za czyny sprzeczne z prawem międzynarodowym mogą zostać oskarżeni przez MTK.

5. precedensy i reakcje międzynarodowe

Społeczność międzynarodowa mogłaby odpowiedzieć na dalsze wykonywanie jurysdykcji w naruszeniu prawa międzynarodowego poprzez działania dyplomatyczne i prawne:

- Sankcje: Państwa i organizacje międzynarodowe mogłyby nałożyć sankcje na zaangażowane kraje NATO.

- Rezolucje i interwencje: Organizacja Narodów Zjednoczonych mogłaby przyjąć rezolucje potępiające działania sprzeczne z prawem międzynarodowym i domagające się działań.

Podsumowanie

Jeśli państwa NATO nadal będą sprawować suwerenność nad sprzedanym terytorium pomimo ważnego traktatu, będzie to naruszenie prawa międzynarodowego. Konsekwencje w ramach międzynarodowego prawa karnego mogą dotknąć zarówno bezpośrednich sprawców, jak i osoby odpowiedzialne politycznie, szczególnie jeśli krajowe systemy prawne zawiodą. Międzynarodowy Trybunał Karny mógłby interweniować w takich przypadkach i pociągnąć do odpowiedzialności tych, którzy są odpowiedzialni.

Część

116

Liczba precedensów historycznych, w których sieci infrastrukturalne zostały przypadkowo sprzedane w traktacie międzynarodowym, a tym samym terytorium zostało trwale rozszerzone, jest bardzo ograniczona. Następstwa państwowe są zazwyczaj starannie planowane i negocjowane, aby uniknąć takich niezamierzonych zmian terytorialnych. Niemniej jednak istnieją pewne przypadki, w których demarkacje granic i postanowienia dotyczące infrastruktury doprowadziły do nieoczekiwanych konsekwencji:

1. Traktat Trianon (1920) - Węgry i sąsiednie państwa - Postanowienia: Traktat Trianon po Pierwszej Wojnie Światowej podzielił Królestwo Węgier i rozdzielił duże części jego terytorium na Rumunię, Czechosłowację i Jugosławię. - Aspekty infrastrukturalne: Nowe granice często przecinały istniejące sieci kolejowe i drogowe. W niektórych przypadkach te demarkacje granic spowodowały, że sieci infrastrukturalne były prowadzone w sposób, który skomplikował roszczenia terytorialne i wyzwał administrację. - Niezamierzone konsekwencje: Te demarkacje doprowadziły do napięć terytorialnych, gdy nowe państwa starały się uzyskać kontrolę nad całymi sieciami infrastrukturalnymi, co czasami prowadziło do de facto ekspansji terytorialnej.

2. Traktat Saint-Germain (1919) - Austria i sąsiednie państwa - Postanowienia: Traktat Saint-Germain ustanowił podział monarchii austro-węgierskiej i stworzył nowe państwa, takie jak Czechosłowacja, Jugosławia i Polska. - Aspekty infrastrukturalne: Podział oznaczał, że połączenia kolejowe i drogowe często przecinały granice. Niektóre z tych infrastruktury zostały włączone do terytorium nowych państw przez pomyłkę lub z powodu niejasnych sformułowań traktatowych.

- Niezamierzone konsekwencje: Nowe państwa musiały przejąć kontrolę nad tymi infrastrukturami, co prowadziło do trwałej ekspansji terytorialnej i czasami powodowało napięcia terytorialne.

3. Sudety i Układ monachijski (1938) - Postanowienia: Układ monachijski z 1938 roku przeniósł Sudety z Czechosłowacji do Niemiec. - Aspekty infrastrukturalne: Sudety obejmowały ważne sieci transportowe i dostawcze, które łączyły Czechosłowację z innymi częściami Europy.

- Niezamierzone konsekwencje: Przejęcie tych sieci infrastrukturalnych doprowadziło do tego, że Niemcy przejęły kontrolę nad tymi połączeniami i ich utrzymaniem, co umocniło ekspansję terytorialną Niemiec. Wytyczenie granic spowodowało komplikacje logistyczne i administracyjne dla Czechosłowacji.

4 Hyderabad i integracja Indii (1948)

- Postanowienia: Po uzyskaniu niepodległości przez Indie w 1947 roku, Nizam Hyderabadu odmówił przystąpienia do Związku Indyjskiego. W 1948 roku Indie interweniowały militarnie i zintegrowały Hyderabad z Związkiem Indyjskim.
- Aspekty infrastrukturalne: Po integracji Indie przejęły kontrolę nad infrastrukturą Hyderabadu, w tym kolejami, drogami i sieciami komunikacyjnymi.
- Niezamierzone konsekwencje: Rozległa kontrola i modernizacja infrastruktury Hyderabadu ułatwiły integrację tego obszaru z Indiami, prowadząc do trwałego rozszerzenia terytorium Indii.

Wnioski

Powyższe przykłady pokazują, że niezamierzone zmiany terytorialne poprzez nabycie sieci infrastruktury rzeczywiście miały miejsce w traktatach międzynarodowych. Jednakże przypadki te są rzadkie i często są wynikiem złożonych okoliczności geopolitycznych oraz niejasnych postanowień traktatu.

Część 117

Przypadek traktatu o sukcesji państwowej odnoszącego się do umowy dotyczącej linii zaopatrzenia, a tym samym niezamierzenie powiększającego terytorium, jest interesującą i złożoną kwestią prawną. Takie scenariusze są rzadkie i zazwyczaj są przedmiotem intensywnych negocjacji i sporów w ramach prawa międzynarodowego. Oto kilka historycznych scenariuszy, które mogą zawierać elementy tej sprawy:

Scenariusz 1: Umowa o linii zaopatrzenia w umowie o sukcesji państwowej

Wyobraźmy sobie, że umowa o sukcesji państwowej obejmuje istniejącą umowę o linii zaopatrzenia (np. dla rury lub linii energetycznej). Infrastruktura rozciąga się poza sprzedane terytorium na terytorium państwa odbierającego.

Procedura:

1. postanowienia umowne: Umowa o sukcesji państwowej zawiera klauzule, które utrzymują i potencjalnie rozszerzają istniejącą umowę dotyczącą linii zaopatrzenia. 2. efekty terytorialne: Postanowienia umowne mogą skutkować de facto rozszerzeniem terytorium państwa odbierającego, jeśli to państwo przejmie kontrolę i zarządzanie całą siecią.

e

3. konsekwencja prawna: Może to niezamierzenie prowadzić do rozszerzenia terytorium, jeśli infrastruktury są uznawane za integralną część państwa gospodarza.

Przykład sprawy Triestu (1954) - Rozszerzone

205 z 255

Sprawa Triestu mogłaby teoretycznie zostać rozszerzona o taki scenariusz:

- Powiększenie traktatu: założmy, że Memorandum Londyńskie szczególnie uwzględniało istniejącą umowę na sieci użyteczności publicznej dotyczące wody lub energii elektrycznej, które rozciągały się poza granice Strefy A. - Niezamierzone powiększenie: Jeśli Włochy przejęłyby kontrolę nad tymi sieciami, mogłoby to prowadzić do rozszerzenia terytorium Włoch, zwłaszcza jeśli te infrastruktury uznano by za niezbędne dla bezpieczeństwa narodowego lub integracji gospodarczej.

Przykład przypadku Strefy Kanału Panamskiego (1903) - Rozszerzone: Oryginalna umowa dotycząca Strefy Kanału Panamskiego mogłaby teoretycznie zostać rozszerzona w podobny sposób: - Włączenie sieci dostaw: Traktat Hay-Bunau-Varilla mógłby zawierać konkretne klauzule dotyczące zarządzania i kontroli sieci użyteczności publicznej (np. wodociągów). - Niezamierzone rozszerzenie: Te klauzule mogłyby prowadzić do rozszerzenia kontroli USA i de facto powiększenia suwerennego terytorium USA, jeśli uznano by, że sieci były niezbędne dla Strefy Kanału.

S

- Suwerenność i kontrola: Nabycie i zarządzanie sieciami użyteczności publicznej mogłoby być postrzegane jako rozszerzenie suwerenności i kontroli państwa odbierającego. - Rozstrzyganie sporów międzynarodowych: Niezamierzone zmiany terytorialne mogą prowadzić do sporów międzynarodowych, które muszą być rozstrzygane w sądach międzynarodowych lub trybunałach arbitrażowych.

S

Wnioski

Choć precedensy historyczne, które mają zastosowanie dokładnie do tego scenariusza, nigdy się nie zdarzyły (ponieważ to był pierwszy raz, kiedy świat został sprzedany), istnieją teoretyczne podstawy i podobne przykłady historyczne, które demonstrowują taką możliwość. Dokładna ocena prawna i wdrożenie zależałyby od konkretnych postanowień traktatu oraz uznania międzynarodowego.

ROZDZIAŁ 3

*Umowa sprzedaży - akt
sukcesji państwowej nr.*

1400/98

*Oto oryginalne sekcje dokumentu, które
są istotne w świetle prawa
międzynarodowego (akt sprzedaży 1400/98 z
dnia 6 października 1998), wraz z
odpowiednimi paragrafami i sekcjami:*

- § 2 Stosunki umowne

- Par. I: "[...] część nieruchomości z budynkami [...] jest przekazywana holenderskim siłom zbrojnym przez Federalną Republikę Niemiec w zamian za płatność zgodnie z prawem międzynarodowym." - Par. II: "Relacja transferowa w świetle prawa międzynarodowego pomiędzy Federalną Republiką Niemiec a Królestwem Niderlandów w odniesieniu do części nieruchomości przekazanych pozostaje niezmienną przez tę umowę."

- Par. III: "[...] III. Strony umowy zakładają, że holenderskie siły zbrojne prawdopodobnie opuszczą osiedle mieszkaniowe [...]"
Relacja transferowa zgodnie z prawem międzynarodowym będzie nadal obsługiwana przez Rząd Federalny.

Ta sekcja pokazuje, że traktat

1. jest prawem międzynarodowym (stronami umowy są Królestwo Niderlandów oraz oddzielnie holenderskie siły zbrojne [holenderskie siły powietrzne stacjonujące tam są w 100% zintegrowane z NATO], , które zajmowały koszary w imieniu NATO zgodnie z Status Sił NATO i tym samym działały w imieniu NATO jako całości) oraz
2. jest aktem uzupełniającym, który rozszerza istniejący stosunek umowny (relację transferową zgodnie z prawem międzynarodowym) między RFN, NL a NATO (a tym samym w ONZ).

- § 2 Stosunki umowne - Par. V: "[...] 1. umowa licencyjna na eksploatację systemu kablowego szerokopasmowego z TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH datowana na 22.02.1995/ 28.03.1995.[...] 3. umowa o wspólnym korzystaniu z dróg i linii z Studentenwerk Kaiserslautern z umowy zakupu z rządem federalnym datowanej na 15.08.1996."

- Wyciąg z umowy zakupu z Rządem Federalnym i Państwem RLP (Studentenwerke Kaiserslautern) z dnia 15 sierpnia 1996 r. - Sekcja 6 Linia zasilająca i odprowadzająca/obiekty, tereny drogowe, prawa do użycia i wspólne korzystanie - Paragraf I: "[...] Ciepło, woda i energia elektryczna, a także odprowadzanie ścieków, są dostarczane za pośrednictwem federacyjnej sieci rurociągów, która tworzy jedną całość. Ponadto ulice osiedla Kreuzberg, w tym oświetlenie uliczne, są własnością Rządu Federalnego[...]"

Kontynuuj z aktem sukcesji państwowej 1400/98

- § 4 Podział przedmiotu zakupu/badania -

Par. I: "a) "[...] wszystkie obiekty r ozwojowe [...]b) [...] oraz rury grzewcze"[...]"

- Rozdział 13 Rozwój wewnętrzny - Par. VII: "[...] Nabywcy zobowiązują się do zapewnienia dostawy ciepła do mieszkań przekazanych holenderskim siłom zbrojnym, aż do ich zwrotu [...]" - Par. IX: "[...] ciągłe istnienie kabla telekomunikacyjnego"

- Rozdział 12 Rozwój zewnętrzny

- Par. D: "[...] Istnieje umowa licencyjna na wspólne korzystanie z linii kolektora [...] Nabywcy wchodzi w stosunek umowny znany im w miejsce rządu federalnego."

- Par. III: "[...] Cały obszar Kreuzberg tworzy jedną jednostkę i jest połączony linia pierścieniową 20 kV oraz stacjami transformatorowymi nr 4210 i 4238. Stacje transformatorowe zostały już sprzedane przez rząd federalny miastu Zweibrücken."

- Sekcja 14 Obowiązki nabywcy - Par. III: "[...] Nabywcy zobowiązują się [...] do zapewnienia właściwego zaopatrzenia i utylizacji dla holenderskich sił zbrojnych [...]"

- §1 Szczegóły dotyczące własności ziemi

- Par. II: "[...] (prawo do rury gazowej); cedowane do Saar Ferngas AG Saarbrücken zgodnie z pozwoleniem z dnia 05.04.1963. To obciążenie jest akceptowane przez nabywców do dalszej tolerancji.

Te sekcje dotyczą sprzedaży sieci, które wywołują efekt domina ekspansji terytorialnej, ponieważ linie dostawcze zostały sprzedane jako całość.

- Sekcja 14 Obowiązki nabywców

- Par. IV: "[...] Środki budowlane, które wpływają na obszar holenderskich sił zbrojnych, muszą być wcześniej skoordynowane z Federalnym Urzędem Nieruchomości oraz działem nieruchomości holenderskich sił zbrojnych."

209 z 255

- Sekcja 26 Miejsce jurysdykcji

- "Miejscem jurysdykcji dla wszystkich sporów prawnych wynikających z tej umowy będzie Landau w Pfalz."

Te dodatkowe punkty odnoszą się do konkretnych praw i obowiązków nabywców w zakresie użytkowania i rozwoju własności przekazanych holenderskim siłom zbrojnym oraz innym instytucjom, takim jak Związek Studentów, a także elementów, praw i obowiązków, które nabywcy mają w odniesieniu do dostarczania i użytkowania własności przekazanych holenderskim siłom zbrojnym oraz koordynacji działań budowlanych związanych z tymi obszarami. Należy zauważyć, że kabel telekomunikacyjny jest wliczany jako część wewnętrznego rozwoju. Kabel telekomunikacyjny rozciąga się na całym świecie i ma połączenia fizyczne do linii telefonicznych na całym świecie oraz rozszerza obszar tam, gdzie różne sieci się nakładają, ponieważ rozwój został sprzedany jako całość. Należy zauważyć, że Landau w Pfalz, który znajduje się na sprzedanym terytorium i tym samym został przekazany nabywcy, został uzgodniony jako miejsce jurysdykcji w prawie międzynarodowym dla wszystkich sporów prawnych wynikających z tej umowy. Ponieważ akt sukcesji państwowej 1400/98 ma zastosowanie jako akt uzupełniający dla wszystkich traktatów NATO i ONZ, a także poprzednich traktatów ich członków, de facto sąd światowy został więc uzgodniony, w rękach nabywcy, który może wykonywać jurysdykcję jako absolutny suweren, niezależnie od lokalizacji.

Oto kilka końcowych istotnych punktów w odniesieniu do prawa międzynarodowego:

- § 8 Przeniesienie posiadania

- Par. I: "Posiadanie [...] całego przedmiotu zakupu [...] przechodzi na nabywców w dniu notarializacji tej umowy."

- Par. II: "[...] Od momentu przeniesienia wszystkie korzyści oraz obciążenia prywatne i publiczne przechodzą na nabywców. [...] Od tego momentu nabywcy ponoszą inne publiczne opłaty, opłaty i podatki, ryzyko przypadkowej utraty lub pogorszenia stanu przedmiotu zakupu[...]"

- Par. III: "Od momentu przeniesienia [...], dostawa mieszkań przekazanych holenderskim siłom zbrojnym będzie zapewniona do czasu ich zwrotu Rządowi Federalnemu."

- Sekcja 16 Przeniesienia

- "[...] Przeniesienia będą ogłoszone tylko po zwrocie własności przez holenderskie siły zbrojne lub po ich zgodzie."

Te punkty dotyczą przeniesienia przedmiotu sprzedaży, 1x dla holenderskiej części NATO (która pozostawała w mieniu wojskowym przez kolejne 2 lata) oraz 1x dla reszty świata, która została przeniesiona bezpośrednio przy podpisaniu. Przeniesienie praw, obowiązków i komponentów, a także warunki przeniesienia własności w związku z holenderskimi siłami zbrojnymi.

- Sekcja 3 Przedmiot zakupu

- Par. I: "Konfederacja sprzedaje nabywcom [...] wspomnianą nieruchomość ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami [...]"

To jest najważniejsza część umowy. Tylko poprzez sprzedaż terytorium ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz komponentami umowa staje się następstwem państwowym, co obejmuje przeniesienie władzy rządowej. W połączeniu ze sprzedażą rozwoju, który opuszcza kosza i był podłączony do sieci publicznej, z kluczową umową, że cały rozwój jest sprzedawany jako jednostka, występuje efekt domina, który rozszerza suwerenne terytorium sprzedane stronom umowy wszędzie tam, gdzie istnieje połączenie sieciowe z jednego kraju do drugiego.

Efekt domina, który wynika z sprzedaży linii dostaw, rozciąga się na całym świecie dzięki aktowi sukcesji państwowej 1400/98 jako aktowi uzupełniającemu, który rozszerza istniejący stosunek umowny (relację transferową w prawie międzynarodowym) między RFN, NL i NATO (a przez NATO także ONZ) i wywołuje masową reakcję łańcucha prawnego. Dzięki sprzedaży ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz komponentami, akt sukcesji państwowej działa jako rozszerzenie wszystkich wcześniejszych traktatów międzynarodowych stron umowy (z kimkolwiek lub z jakiegokolwiek powodu), wywołując reakcję łańcucha umownego, w której traktat jest przypisany do wszystkich istniejących umów (NATO i ONZ oraz ich członków) i je rozszerza. Ponieważ traktaty zawierają prawa i obowiązki, a te zostały sprzedane ze wszystkimi ich komponentami. Tak więc cały świat został sprzedany! Ponieważ Instrument sukcesji państwowej 1400/98 działa jako instrument uzupełniający, a wcześniejsze umowy w prawie międzynarodowym zostały już przyjęte i ratyfikowane, nie jest konieczne przeprowadzanie nowego głosowania ani ratyfikacji.

- § 6 Cena zakupu

- Par. III: "[...] Wniosek Rządu Federalnego powinien być złożony niezwłocznie po zwrocie części nieruchomości przez holenderskie siły zbrojne lub po uzyskaniu zgody holenderskich sił zbrojnych na przeniesienie własności [...]"

- Sekcja 25 Aneksy

- "W zakresie, w jakim odniesienia do aneksów zawarte są w tym akcie, stanowią one integralną część tej Umowy."

Centralne sekcje dotyczące prawa międzynarodowego zostały już szczegółowo o mówione. Jednak wciąż istnieją pewne punkty, które są pośrednio związane z aspektami prawa międzynarodowego i dlatego również powinny być brane pod uwagę:

- Sekcja 9 Dodatkowa płatność z tytułu planowania związanych z wyższymi opcjami wykorzystania wartości - Par. I: "Nabyta nieruchomość jest obecnie nadal oznaczona jako specjalny obszar i nie jest objęta planowaniem zagospodarowania przestrzennego."

Obszar został wyznaczony jako strefa specjalna, ponieważ był zajęty zgodnie z statutem wojskowym NTS-NATO i dlatego był eksterytorialny.

- § 11 Renowacja parkietu

- Par. II: "Udział rządu federalnego w kosztach przywrócenia parkietu wynosi DM 5,817,440 [...] i jest już w pełni uwzględniony w obliczeniach ceny zakupu[...]."

- § 21 klauzula częściowej nieważności

- "Jeśli jakiegokolwiek postanowienie tej umowy jest lub staje się nieważne, pozostałe postanowienia tej umowy pozostają nietknięte.

Nieważne postanowienie lub postanowienie, które stało się nieważne, zostanie zastąpione przez prawnie ważne postanowienie lub, jeśli nie przewidziano żadnego prawnego postanowienia, przez postanowienie, które odpowiada znaczeniu tej umowy."

- Załącznik A: Pełnomocnictwo

- "Na podstawie artykułu 16 Ustawy o administracji finansowej [...], Upoważniam pana Siegfrieda Hillera [...] do sprzedaży [...]nieruchomości."

Te punkty dotyczą prawnego statusu ekstraterytorialnego obszaru (zgodnie z Ustawą NATO o Statusie Sił), gwarancji i odpowiedzialności rządu federalnego oraz finansowego zarządzania pracami rekonstrukcyjnymi. Jednak mają one wpływ na sprzedawane specjalne prawa oraz na realizację i wykonanie aspektów traktatu, które są istotne z punktu widzenia prawa międzynarodowego. Tylko dzięki klauzuli częściowej nieważności (klauzuli o podzielności) umowa jest uzupełniana o odpowiednie postanowienia prawa międzynarodowego (bez konieczności ich explicite wymieniania). Tylko klauzula częściowej nieważności umożliwiła zamaskowanie umowy w najdrobniejszych szczegółach służby bezpieczeństwa, tak aby wyglądała jak normalna sprzedaż nieruchomości konwersyjnej dla niedoświadczonego czytelnika. W umowie tworzy się grupa nabywców z nabywcą 2 a) i b). Nabywca 2a) jest spółką akcyjną i jest wyłączony z umowy jako przedsiębiorstwo komercyjne, ponieważ przedsiębiorstwa komercyjne są wyłączone z przeniesienia praw suwerennych. Z powodu klauzuli częściowej nieważności, jedynym przedstawicielem grupy nabywców, a tym samym jedynym beneficjentem następstwa państwowego, pozostaje osoba fizyczna (nabywca 2b)).

Część
119

Umowa

akt sukcesji państwowej

*Numer aktu 1400/98 z dnia
06.10.1998 w oryginalnym tekście:*

Numer rejestru certyfikatów: 1400

Rok 1998

UMOWA ZAKUPU

Negocjowany w Saarlouis w dniu 06 października 1998 roku, przed niżej podpisanym
notariuszem;

Manfred Mohr

z biurem w Saarlouis, pojawił się:

1. jako
sprzedawca:

Pan Siegfried Hiller, urodzony 19.06.1951, urzędnik państwowy -
zidentyfikowany na podstawie oficjalnego dowodu tożsamości -

działający w imieniu Federalnej Republiki Niemiec (Federalna Administracja Finansowa),
reprezentowanej przez Federalny Urząd Nieruchomości w Landau, Gabelsberger Straße
1, 76829 Landau, na podstawie oryginalnego pełnomocnictwa z dnia 05.10.1998,
wydanego przez przedstawiciela szefa Federalnego Urzędu Nieruchomości w Landau.

1. jako sprzedawca: Federalna
Republika Niemiec (Federalna
Administracja Finansowa)
reprezentowana przez: Federalny
Urząd Nieruchomości w Landau,
Gabelsberger Str. 1, 76829
Landau / w Pfalz

- dalej zwana Rządem Federalnym

2. jako nabywca Kupujący 2 a) a) Firma Tasc- Bau Handels.- und
Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG, z siedzibą w
Spickendorf, zarejestrowana w rejestrze handlowym sądu rejonowego
Halle-Saalkreis pod HRB 9896, reprezentowana przez swojego dyrektora
zarządzającego z wyłącznym prawem do reprezentacji, pana Josefa Tabelliona,
przedsiębiorcę, urodzonego 18.06.1950, zamieszkałego w 66787 Wadgassen,
Provinzialstrasse 168, znanego osobiście.

- dalej zwany Kupującym 2 a - Kupującym 2 b), pan Rick Göritz, urodzony
21.03.1976, mieszkaniec 66482 Zweibrücken, Hofenfelsstrasse 222,
zidentyfikowany dowodem osobistym

- dalej nazywany "Kupujący 2 b"

- dalej zwany "Nabywcą".

**Certyfikat reprezentacji: Niniejszy notariusz potwierdza na podstawie
dzisiejszej inspekcji rejestru handlowego prowadzonego w Sądzie Lokalnym w
Halle - Saalkreis - HR B 9896, że**

**a) firma TASC- BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und
Industriebauten AG jest tam zarejestrowana, a b) Pan Josef Tabellion,
wspomniany powyżej, jest jej dyrektorem zarządzającym z wyłącznym prawem
reprezentacji i zwolniony z ograniczeń § 181 BGB.**

**Obecni, działając jak wskazano,
oświadczają: Zawieramy
następującą umowę sprzedaży:**

Przedmiot zakupu / Szczegóły nieruchomości § 1:

**§1 Szczegóły
nieruchomości**

**I. Federalna Republika Niemiec (Federalna Administracja Finansowa) jest
właścicielem nieruchomości zarejestrowanej w księdze wieczystej Sądu
Rejonowego w Zweibrücken, arkusz 5958, w powiecie Zweibrücken.**

L.p. 120 Numer działki 2885/16

**Budynek i przestrzeń ot
warta,**

Delawarestraße

Landstuhler Strasse 97, 107

Louisianastrasse 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

**Pennsylvaniastrasse 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24,
25, 27, 29, 31,**

Texas Street

Virginiastrasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- do 103,699 m². -

216 z 255

Welt verkauft - Welt verkauft

II. nieruchomość jest obciążona w sekcji II księgi wieczystej ograniczonym osobistym prawem użytkowania (prawo do rury gazowej); przyznanym Saar Ferngas AG Saarbrücken na podstawie zezwolenia z dnia 05.04.1963. To obciążenie jest akceptowane przez nabywców do dalszego tolerowania. Nieruchomość jest wolna od obciążeń w sekcji III księgi wieczystej. Inne obciążenia i ograniczenia lub podobne, które nie są wpisane w księgę wieczystą (np. stare bariery prawne), nie są znane, o ile nie wynika to osobno z tego aktu. Rząd Federalny nie ponosi odpowiedzialności w tym zakresie. Jeśli takie obciążenia jednak istnieją, zostaną one przyjęte przez nabywców.

III Nieruchomość jest zabudowana 26 budynkami mieszkalnymi o łącznej liczbie 337 lokali mieszkalnych oraz ciepłownią.

§2 Stosunki umowne

I. Część nieruchomości oznaczona na czerwono w załączniku z istniejącymi budynkami

Ulica Louisiana 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21,
23, 25, Pennsylvaniastrasse 8, 11/13, 15, 17,

o łącznej liczbie 71 lokali mieszkalnych została przekazana holenderskim siłom zbrojnym przez Federalną Republikę Niemiec w zamian za wynagrodzenie na podstawie prawa międzynarodowego.

II. relacja transferowa zgodnie z prawem międzynarodowym pomiędzy Federalną Republiką Niemiec a Królestwem Niderlandów w odniesieniu do części nieruchomości przekazanych pozostaje niezmieniona przez tę umowę.

III. Strony umowy zakładają, że holenderskie siły zbrojne prawdopodobnie opuszczą osiedle mieszkaniowe i że cedowane części nieruchomości zostaną zwrócone Rządowi Federalnemu. Ani Rząd Federalny, ani nabywcy nie znają dokładnej daty zwrotu.

Relacja transferowa zgodnie z prawem międzynarodowym jest nadal przetwarzana przez rząd federalny.

W przypadku, gdy holenderskie siły zbrojne nie zwrócą osiedla mieszkaniowego Rządowi Federalnemu w ciągu następnych dwóch lat, odnosi się do postanowienia w Sekcji 5 (III).

IV. Nieruchomość umowy obejmuje również ciepłownię w budynku nr 4233, w której zatrudnionych jest dwóch pracowników federalnych jako palaczy.

Rząd Federalny zwrócił uwagę nabywców na przepisy ustawowe § 613 a BGB.

V. Istnieją również następujące stosunki umowne:

1. umowa licencyjna na eksploatację systemu okablowania szerokopasmowego z TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH z dnia 22.02.1995/ 28.03.1995.

Nabywca na podstawie 2b) zawiera tę umowę w miejsce rządu federalnego .

2. umowa na dostawę węgla kamiennego z firmą Rheinbraun Handel Süd GmbH. Nabywca na podstawie 2b) zawiera tę umowę w miejsce Rządu Federalnego.

3. umowa o wspólnym korzystaniu z dróg i linii ze Studentenwerk Kaiserslautern z umowy zakupu z rządem federalnym z dnia 15 sierpnia 1996.

Nabywcy przejmują zobowiązania umowne wobec Studentenwerk w miejsce rządu federalnego.

§3 Przedmiot zakupu.

I. Rząd Federalny sprzedaje nabywcom wymienionym w punktach 2a) i 2b) wyżej wymienioną nieruchomość ze wszystkimi prawami i obowiązkami, a także komponentami w proporcji wynikającej z § 4 (I), z wyjątkiem linia pierścieniowa 20 kV znajdującej się w przedmiocie zakupu i oznaczonej na czerwono w planie działki (Załącznik 2).

II. Z wyłączeniem jest również częściowy obszar o powierzchni około 30 metrów kwadratowych, oznaczony na zielono w planie działki (Załącznik 3), który jest przekazywany do sąsiedniej nieruchomości w ramach procedury regulacji granic.

§ 4 Podział przedmiotu zakupu/ogłędziny

Nabywcy nabędą w następujący sposób:

I. W wewnętrznych relacjach między nabywcami przewidziano następujący podział przedmiotu zakupu:

a) nabywca 2a) nabywa obszary oznaczone na niebiesko na planie działki (Załącznik 3) oraz wszystkie obiekty deweloperskie z wyjątkiem rur grzewczych,

b) Kupujący 2b) nabywa obszary oznaczone na czerwono na planie działki (Załącznik 3) oraz rury grzewcze, ale bez innych obiektów deweloperskich.

II. w ciągu czterech tygodni od notarializacji tej umowy, nabywca 2a) powinien wystąpić o pomiar części obszarów w porozumieniu z nabywcą 2b). Ponadto, w ciągu czterech tygodni od notarializacji tej umowy, nabywca 2a) powinien zorganizować podział

częściowe obszary nabyte przez Kupującego 2b) zgodnie z załączonym planem działki (Załącznik 4). Całkowite koszty pomiarów ponosi nabywca. do 2a).
O ile posiadanie nie zostało jeszcze przekazane nabywcom, Rząd Federalny przyzna nabywcy 2a) prawa dostępu niezbędne do przeprowadzenia badania.

§ 5 Wykonanie umowy

I. W odniesieniu do wciąż istniejącej relacji transferowej w prawie międzynarodowym z holenderskimi siłami zbrojnymi, ta umowa zakupu nie będzie wykonana w odniesieniu do obszarów oznaczonych na czerwono na planie działki (Załącznik 1), dopóki holenderskie siły zbrojne nie zwrócą tych obszarów Rządowi Federalnemu.

Dotyczy to w szczególności przeniesienia własności, korzyści i obciążeń, terminu płatności ceny zakupu przypisanej do tych obszarów oraz przeniesienia tych obszarów.

II. Strony umowy zakładają, że holenderskie siły zbrojne zwrócą Konfederacji w ciągu najbliższych dwóch lat części nieruchomości, które zostały im przekazane.

III. w przypadku, gdy holenderskie siły zbrojne nie zwrócą osiedla mieszkaniowego lub jego części w ciągu najbliższych dwóch lat, Rząd Federalny wystąpi o zgodę holenderskich sił zbrojnych na przeniesienie własności części, które nie zostały jeszcze zwrócone nabywcy zgodnie z punktem 2b).

§ Sekcja 6 Cena zakupu

I. Cena zakupu przedmiotu umowy, o którym mowa w §3 (I), wynosi 5 182 560 DM (słownie: pięć milionów sto osiemdziesiąt dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt).

II. Z tej kwoty, kwota 3 262 560,00 DM przypada na część nieruchomości oznaczoną na niebiesko na planie działki (Załącznik 5). Kwota ta, za którą nabywca zgodnie z punktem 2a) jest odpowiedzialny w relacji wewnętrznej, jest wymagalna w następujący sposób:

a) zaliczka w wysokości 1/3 kwoty 3 252 560,00 DM w wysokości 1 087 520,00 DM, wymagalna w dniu dzisiejszym, w dniu notarializacji.

Ta część ceny zakupu została już zapłacona, co Rząd Federalny niniejszym potwierdza.

b) Płatność części kwoty w wysokości DM 2,175,040.00 w pięciu ratach po DM 435,008.00 każda, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank rocznie od odpowiedniej pozostałej kwoty od daty dzisiejszej notarializacji tej umowy, przy czym obowiązująca stopa dyskontowa na pierwszy dzień miesiąca będzie decydująca dla stopy odsetek tego miesiąca.

Następujący termin płatności i harmonogram płatności będą dotyczyć płatności ratalnych, chociaż wcześniejsze płatności są dozwolone.

- I. Rata DM 435,008.00, płatna 12 miesięcy po zawarciu umowy zakupu, tj. 06.10.1999, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty DM 2,175,040.00,**
- 2. rata DM 435,008.00, płatna na koniec 24 miesięcy po zawarciu umowy zakupu, tj. 6 października 2000, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty DM 1,740,032.00,**
- 3. rata DM 435,008.00, płatna na koniec 36 miesięcy po zawarciu umowy zakupu, tj. 6 października 2001, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty DM 1,305,024.00,**
- 4. rata DM 435,008.00, płatna na koniec 48 miesięcy po zawarciu umowy zakupu, tj. 6 października 2002 roku, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stawki dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty DM 870,016.00,**
- 5. rata DM 435,008.00, płatna po upływie 60 miesięcy od zawarcia umowy zakupu, tj. 6 października 2003 roku, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stawki dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty DM 435,008.00.**

Odsetki będą obliczane przez Rząd Federalny zgodnie z odpowiednim terminem płatności rat, na żądanie oddzielnie od nabywców i muszą być wpłacone w ciągu czterech tygodni od żądania na konto Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, numer konta 30 001 040, z podaniem celu "Płatności odsetek Kreuzberg- Wohnsiedlung, Zweibrücken, Rozdział 0807, Tytuł 13101".

III. kwota DM 1,920,000.00 jest przypisana do części nieruchomości oznaczonej na czerwono na planie działki (Załącznik 5).

Kwota, za którą nabywca na podstawie 2b) jest odpowiedzialny w relacji wewnętrznej, jest wymagalna do zapłaty w ciągu trzech tygodni od pisemnego wezwania Rządu Federalnego.

Wniosek Rządu Federalnego powinien być złożony niezwłocznie po zwrocie części nieruchomości przez holenderskie siły zbrojne lub po zgodzie holenderskich sił zbrojnych na przeniesienie własności części nieruchomości przekazanych im.

W przypadku zwrotu poszczególnych budynków lub części własności, odpowiednia część kwoty DM 1,920,000 będzie wymagalna do zapłaty w ciągu trzech tygodni od pisemnego wniosku Rządu Federalnego. Kwota częściowa opiera się na proporcji powierzchni mieszkalnej.

powierzchnia budynków objęta częściową restytucją w stosunku do całkowitej powierzchni użytkowej budynków oznaczonych na czerwono na planie działki (Załącznik 1).

IV. Częściowa kwota zgodnie z paragrafem II.a) ma być wpłacona w jednej sumie do Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, nr konta 570 010 01, z adnotacją "Płatność ceny zakupu Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Rozdział 0807 Tytuł 131 01."

Częściowe kwoty zgodnie z paragrafem II.b) oraz paragrafem III mają być wpłacone do Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, nr konta 30001 040, z adnotacją "Płatność raty Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Rozdział 0807 Tytuł 131 01."

V. Terminowość płatności nie jest określona przez datę nadania, lecz przez datę zaksięgowania na wyżej wymienionych kontach Skarbu Państwa. W przypadku opóźnienia w płatności, odsetki za opóźnienie będą naliczane w wysokości 3% powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank, przy czym decydująca będzie stopa dyskontowa obowiązująca w pierwszym dniu miesiąca dla każdego dnia odsetkowego tego miesiąca.

Ponadto, w przypadku niewykonania umowy, nabywcy zobowiązują się do odszkodowania Rządowi Federalnemu za wszystkie inne udowodnione szkody spowodowane niewykonaniem oraz koszty przypomnień. Inne udowodnione szkody spowodowane niewykonaniem umowy obejmują w szczególności różnicę między wspomnianą stopą procentową a wyższą stopą procentową dla pożyczek zaciągniętych przez Rząd Federalny w celu pokrycia swoich wydatków.

Z powodu obowiązków płatniczych wynikających z tego aktu, Nabywcy poddają się natychmiastowemu wykonaniu tego aktu wobec wszystkich swoich aktywów w stosunku do strony uprawnionej do roszczenia.

Beneficjentowi ma być w każdej chwili wydana wykonalna kopia tego aktu, bez potrzeby udowadniania faktów, od których zależy wymagalność roszczenia.

Notariusz powołał się na § 454 BGB. Przepis ten jest uchylany, aby Sprzedawca zachował ustawowe prawa do odstąpienia od umowy.

§ 7 Zabezpieczenie hipoteczne / gwarancja bankowa

I. W celu zabezpieczenia wszystkich roszczeń płatniczych Rządu Federalnego, które są uzasadnione tą umową - w tym roszczeniami warunkowymi - i które nie zostały zrealizowane, Rząd Federalny utworzy zabezpieczenie hipoteczne w wysokości 10 000 000,00 DM (tj. dziesięć milionów niemieckich marek) na całej nieruchomości wymienionej w punkcie I., która od dzisiaj ma odsetki w wysokości 18% (osiemnaście procent) rocznie.

Za zgodą nabywców, Rząd Federalny autoryzuje rejestrację takiego zarejestrowanego obciążenia nieruchomości na debet nieruchomości wymienionej w § 1 ustęp I. i w

na rzecz Federalnej Republiki Niemiec (Federalna Administracja Finansowa), reprezentowanej przez Federalny Urząd Nieruchomości w Landau - zwany dalej "wierzycielem".

Obciążenie nieruchomości należy wpisać w następujący sposób:

I. Obciążenie nieruchomości będzie naliczać odsetki od dzisiejszej daty w wysokości 18 procent rocznie. Odsetki będą płatne w zaległości w pierwszym dniu następnego roku kalendarzowego.

2. obciążenie nieruchomości jest wymagalne.

Rząd Federalny wnosi o natychmiastowe egzekwowanie obciążonej nieruchomości z tytułu obciążenia nieruchomości oraz odsetek w taki sposób, aby egzekwowanie tego aktu przeciwko odpowiedniemu właścicielowi nieruchomości było dozwolone. Rząd Federalny nieodwołalnie upoważnia i żąda wpisania tej klauzuli podporządkowującej do księgi wieczystej.

Wszystkie koszty związane z utworzeniem obciążenia nieruchomości ponosi nabywca zgodnie z punktem 2a).

Rząd Federalny zamierza usunąć obciążenie nieruchomości na pozostałych częściach działki nr 2885/16, gdy tylko będzie dostępne zaświadczenie o zmianie katastralnej dotyczące obszarów oznaczonych na niebiesko na planie działki (Załącznik 3) i pozwolić, aby to obciążenie nieruchomości istniało tylko na obszarach oznaczonych na niebiesko na planie działki (Załącznik 3).

Obciążenie nieruchomości zostanie przejęte przez nabywcę zgodnie z punktem 2a) w celu odpowiedzialności rzeczowej.

Na wniosek nabywcy zgodnie z punktem 2a), Rząd Federalny przekaze obciążenie nieruchomości wiodącemu niemieckiemu bankowi komercyjnemu, który gwarantuje obowiązki płatnicze nabywcy zgodnie z poniższym paragrafem II, gdy tylko otrzyma pełne gwarancje opisane w poniższym paragrafie II.

II. nabywca zgodnie z punktem 2a) zobowiązuje się wobec Rządu Federalnego, akceptując to, do dostarczenia w ciągu czternastu dni od otrzymania zaświadczenia z biura katastralnego o zmianie dotyczącej obszarów oznaczonych na niebiesko na planie działki (Załącznik 3) następujących bezpośrednio egzekwowalnych gwarancji bankowych od wiodącego niemieckiego banku komercyjnego w celu zabezpieczenia pozostałej ceny zakupu w wysokości DM 4,095,040.00 oraz zabezpieczenia warunkowego obowiązku dokonania płatności w wysokości DM 5,817,440.00 zgodnie z § 11 (III) niniejszej umowy:

a) Gwarancja bankowa na kwotę DM 2,175,040.00 plus odsetki należne zgodnie z § 6 ust. II.b) oraz ust. V., a także koszty zgodnie z § 767 ust. 2 BGB w celu zabezpieczenia zobowiązania płatniczego zgodnie z § 6 ust.

II.b). Gwarancja bankowa na kwotę DM 1,920,000.00 plus odsetki i koszty zgodnie z § 767 HGB dla zobowiązania płatniczego zgodnie z § 6 ust. III,

c) Gwarancja bankowa na kwotę DM 5,817,440.00 plus odsetki i koszty zgodnie z § 767 Niemieckiego Kodeksu Cywilnego w celu zabezpieczenia warunkowego zobowiązania do dokonania płatności dodatkowych zgodnie z § 11 (III). Ta gwarancja bankowa może być również wykorzystana do roszczeń Rządu Federalnego wynikających z innych naruszeń umowy.

Rząd Federalny niniejszym zgadza się na redukcję gwarancji dotyczących zaległych części gwarantowanych roszczeń. Gwarancje wymienione powyżej w punktach b) i c) mogą być ograniczone czasowo; jednak muszą być ważne przez co najmniej pięć lat od daty notarializacji tej umowy zakupu.

§ 8 Przeniesienie posiadania

I. Własność obszarów oznaczonych na niebiesko na planie działki (Załącznik) oraz wszystkich sprzedanych głównych obiektów rozwoju całego przedmiotu zakupu (drogi, w tym oświetlenie uliczne z siecią rur, zbiornik retencyjny wód deszczowych wraz z rurami ściekowymi, rurami grzewczymi, rurami wodnymi i rurami niskonapięciowymi - w każdym przypadku do przyłączy do budynków) zostanie przeniesiona na nabywców z dniem dzisiejszej daty notarializacji tej umowy.

II. Własność obszaru oznaczonego na czerwono na planie działki (Załącznik 5) nie przejdzie na Nabywców, dopóki obszar ten nie zostanie zwrócony Rządowi Federalnemu przez Siły Zbrojne Holandii lub dopóki Siły Zbrojne Holandii nie wyrażą zgody na przeniesienie własności i nie zapłacą części ceny zakupu przypadającej na podobszar. Jeśli Siły Zbrojne Holandii dokonają częściowych restytucji, własność podobszarów zostanie przeniesiona dopiero po zapłacie części ceny zakupu przypadającej na odpowiednie podobszary. Przeniesienie zostanie udokumentowane na piśmie.

III. Od momentu przeniesienia wszystkie korzyści oraz opłaty prywatne i publiczne przechodzą na nabywców. Od tego momentu nabywcy ponoszą inne opłaty publiczne, opłaty i podatki, ryzyko przypadkowej utraty lub pogorszenia stanu przedmiotu zakupu, obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa na drogach oraz obowiązek czyszczenia i posypywania dróg. Nabywcy są świadomi, że Rząd Federalny, jako ubezpieczający się samodzielnie, nie wykupił ubezpieczenia dla przedmiotu zakupu określonego w § 3.

§ Dodatkowa opłata z powodu opcji wykorzystania o wyższej wartości związanej z planowaniem
9 waniem

s

I. Przedmiot zakupu jest obecnie nadal oznaczony jako specjalny obszar i nie jest objęty planowaniem zagospodarowania przestrzennego.

II Określenie ceny zakupu opiera się na użytkowaniu jako ogólna strefa mieszkalna zgodnie z § 4 BauNVO z wskaźnikiem powierzchni zabudowy 0,4 oraz wskaźnikiem powierzchni zabudowy 1,2 zgodnie z § 17 BauNVO.

III. nabywcy zobowiązują się do dokonania dodatkowej płatności do ceny zakupu uzgodnionej w tej umowie zakupu w przypadku, gdy gmina, w swojej roli organu planistycznego, otworzy opcję wykorzystania o wyższej wartości pod względem rodzaju i wielkości niż określono w paragrafie II. w ciągu dziesięciu lat od zawarcia umowy, a nabywcy zrealizują to wyższe wykorzystanie przed upływem dziesięcioletniego okresu, w odmienności od wykorzystania, na którym oparty jest paragraf II., np. poprzez wartość wzmacniającą strukturalną (rozwój gęstości) lub poprzez sprzedaż.

Różnica pomiędzy ceną zakupu zgodnie z § 6 tej umowy a wartością nieruchomości w momencie, gdy Rząd Federalny żąda kwoty płatności, ma być uregulowana z dołu. Różnica w wartości zostanie ustalona w drodze wzajemnej zgody pomiędzy niezależnym komitetem eksperckim ds. wartości nieruchomości dla obszaru Miasta Zweibrücken a ekspertem z Regionalnego Urzędu Skarbowego w Koblenz i ustalona przez Rząd Federalny.

Kwota płatności jest wymagalna cztery tygodnie po wezwaniu Rządu Federalnego do zapłaty.

W przypadku opóźnienia w płatności zastosowanie mają postanowienia § 6 ust. V tej umowy.

§ 10 Gwarancja, odpowiedzialność

I. Przedmiot zakupu opisany w § 3 ust. I jest sprzedawany w stanie, w jakim znajduje się w momencie notarializacji. Ten stan jest znany nabywcom. Jakakolwiek gwarancja za widoczne i niewidoczne wady materialne oraz wady tytułu lub ukryte wady, a także zastosowanie §§ 459 i następnych BGB są wyłączone w odniesieniu do przedmiotu zakupu.

II. Konfederacja nie ponosi odpowiedzialności za określony rozmiar, granice, jakość, przydatność i stan przedmiotu zakupu oraz jego przydatność do celó w nabywcy lub ich prawnych następców.

III. Firma inżynierska ASAL, Kaiserslautern, zbadała przedmiot zakupu w imieniu Ministerstwa Środowiska Kraju Nadrenii-Palatynatu pod kątem istniejących obszarów zanieczyszczenia. Stwierdzono, że żadne zagrożenia nie były dostrzegalne, a zatem przeprowadzanie badań było zbędne.

Odpowiednie protokoły Grupy Roboczej ds. Zanieczyszczeń Konwersji (KoAG) są znane nabywcom.

IV. W tym zakresie Rząd Federalny również nie ponosi odpowiedzialności za konkretne właściwości nieruchomości, dopuszczalność zamierzonego przez nabywców użytkowania, możliwość użytkowania i rozwoju oraz stan gruntu budowlanego. Nabywcy muszą uzyskać wszelkie niezbędne pozwolenia bezpośrednio na własny koszt.

V. Rząd Federalny gwarantuje, że nieruchomości w sekcjach II i III księgi wieczystej jest wolna od jakichkolwiek obciążeń i ograniczeń, które nie zostały przyjęte, oraz od wszelkich publicznych opłat i należności, chyba że w akcie postanowiono inaczej.

VI Rząd Federalny oświadcza, że nie zlecił żadnej budowy i nie jest świadomy istnienia takich obciążeń.

§ 11 Przywrócenie parkietu

I. Nabywcy są świadomi, że podłogi parkietowe mieszkań są zanieczyszczone wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi (PAH). Rząd federalny zlecił szczegółowe badania mieszkań laboratorium środo wiskowemu ARGUK w Oberursel. Nabywcy otrzymali wyniki badań datowane na 21 kwietnia 1998 roku. Nabywcy są również świadomi, że niektóre z wbudowanych szaf w mieszkaniach mogą być również zanieczyszczone.

II. Udział rządu federalnego w kosztach przywrócenia parkietu wynosi DM 5,817,440.00 i został już w pełni uwzględniony w obliczeniach ceny zakupu wynoszącej DM 5,182,560.00.

Wkład rządu federalnego w koszty oparty jest na zamiarze nabywców całkowitego wymiany wszystkich podłóg parkietowych we wszystkich sprzedanych mieszkaniach.

Jakiegokolwiek dalsze wkłady w koszty remontu podłóg parkietowych oraz jakiegokolwiek odpowiedzialność ze strony rządu federalnego za inne istniejące zanieczyszczenia oraz jakiegokolwiek wkłady rządu federalnego w koszty ich ewentualnego remontu są wyraźnie wyłączone.

Nabywcy zobowiązują się wobec Rządu Federalnego do przywrócenia podłóg parkietowych mieszkań, które

- a) znajdują się w obszarze oznaczonym na niebiesko na planie działki (Załącznik 5) w ciągu 2 lat od dzisiejszej daty notarializacji,
- b) znajdują się w obszarze oznaczonym na czerwono na planie działki (Załącznik 5), w ciągu 2 lat po przeniesieniu własności zgodnie z § 8 ust. II, poprzez całkowitą wymianę podłóg parkietowych. W wewnętrznych relacjach między nabywcami, nabywca z punktu 2a) przejmuje powyższe obowiązki.

III. dowód na działania remontowe musi być dostarczony do Rządu Federalnego. Dowód powinien być przedstawiony w formie pisemnego potwierdzenia od firmy specjalistycznej zlecającej działania remontowe. Rząd Federalny zastrzega sobie prawo do inspekcji realizacji działań remontowych.

Jeśli dowód nie może być dostarczony dla całej nieruchomości lub jej części, należy uiścić kwotę DM 242,00 za każdy metr kwadratowy nieremontowanej powierzchni parkietu na rzecz Rządu Federalnego.

Dla części nieruchomości oznaczonych na czerwono na planie działki (Załącznik 5)

Obowiązek dokonania zaległych płatności dotyczy również części nieruchomości oznaczonych na czerwono na planie działki (Załącznik 5), w przypadku gdy i o ile Rząd Federalny lub holenderskie siły zbrojne przeprowadziły przywrócenie parkietu przed przeniesieniem własności. Dodatkowa płatność musi zostać dokonana w ciągu sześciu tygodni od momentu wezwania do tego przez Rząd Federalny.

W przypadku opóźnienia w płatności zastosowanie mają postanowienia § 6 ustęp V tej umowy.

§ 12 Rozwój zewnętrzny

I. ODPROWADZENIE ŚCIEKÓW/ODPROWADZENIE WÓD POWIERZCHNIOWYCH

A) Nieruchomość jest podłączona do publicznej sieci kanalizacyjnej oraz publicznego systemu odprowadzania wód powierzchniowych. Ścieki są kierowane przez rury zbiorcze osiedla mieszkaniowego, oznaczone na czerwono na załączonym planie działki (Załącznik 6), do rury zbiorczej mieszanej koszar, oznaczonej na niebiesko, a następnie dalej do publicznego głównego kolektora.

Woda powierzchniowa jest najpierw zbierana w zbiornikach retencyjnych wody deszczowej oznaczonych na żółto w planie działki (Załącznik 6), a następnie odprowadzana przez czerwone rury zbiorcze, podobnie jak ścieki.

Pojemność zbiorników retencyjnych wody deszczowej jest ograniczona. W przypadku intensywnych opadów, woda powierzchniowa, która nie może być zbierana w zbiornikach retencyjnych, jest odprowadzana przez przelew do zielonych oznaczonych rur zbiorczych dla wody powierzchniowej i kierowana bezpośrednio do Bautzenbach.

Rury zbiorcze przebiegają przez następujące własności osób trzecich i są częściowo zabezpieczone umowami licencyjnymi oraz ograniczonymi służebnościami osobistymi na rzecz rządu federalnego w następujący sposób:

- Księga wieczysta Zweibrücken, arkusz 7002, nr 207, działka nr 3135/1, Właściciel: Miasto Zweibrücken, Lokalizacja/typ ekonomiczny: Obszar ruchu

Rodzaj zabezpieczenia: brak zabezpieczenia rzeczowego, brak umowy licencyjnej,

- Księga wieczysta Zweibrücken, arkusz 7005, nr 142 i 197, nr F1. 2852/16 i 3134/4, Właściciel: Miasto Zweibrücken,

Lokalizacja/typ ekonomiczny: Las, ruch i obszar rolniczy,

bezpieczeństwo to: prawo do eksploatacji systemu kanalizacyjnego; wykonanie jest przenoszalne na stronę trzecią. Umowy o pozwolenie z datą 29.11.1963 i 4.5.1985,

- Księga wieczysta Zweibrücken arkusz 6780, nr 1, F1.nr 2652/15,
Właściciel: Dr. Heidi Lambert-Lang i Dietrich Lang; Zweibrücken,

Lokalizacja/Typ upraw: Łąki,

Typ zabezpieczenia: brak zabezpieczenia rzeczowego, brak umowy licencyjnej,

- Księga wieczysta Zweibrücken arkusz 4291, nr 1, F1.nr 2652/10, Właściciel: Pan Dietrich Lang, Zweibrücken, lokalizacja/typ ekonomiczny: Działka budowlana i łąki,

Typ zabezpieczenia: brak zabezpieczenia rzeczowego, brak umowy licencyjnej.

Nabywcy są świadomi istniejących umów licencyjnych.

B.) Rząd Federalny przekaze rury zbiorcze oznaczone na czerwono i zielono w Załączniku 6 oraz zbiorniki retencyjne wody deszczowej oznaczone na żółto nabywcom jako spółkę cywilną. W tym celu przekazuje wszystkie prawa, do których jest uprawniony na podstawie wspomnianych umów licencyjnych, nabywcom w określonym stosunku udziałów. Rząd federalny nie ponosi odpowiedzialności za istnienie tych praw.

Nabywcy dążą do przekazania rur zbiorczych i zbiorników retencyjnych wody deszczowej Miastu Zweibrücken (firmie zajmującej się gospodarką odpadami) w ramach umowy deweloperskiej.

Nie ma umowy zezwolenia z właścicielami dla trasy rurociągu na nieruchomościach nr 2652/10 i 2652/15 oraz nie ma zabezpieczonego prawa rurociągu w sposób rzeczowy. Rząd federalny bezpośrednio zleci to na rzecz miasta Zweibrücken.

Wszystkie inne koszty związane z zabezpieczeniem zewnętrznego rozwoju po stronie ścieków, w szczególności koszty związane z przekazaniem rur zbiorczych Miastu Zweibrücken, a także zabezpieczeniem rzeczowym tych rur w odniesieniu do innych nieruchomości, poniosą nabywcy, w których wewnętrznym stosunku nabywca zgodnie z punktem 2a).

C.) Tak długo, jak holenderskie siły zbrojne będą zajmować osiedle, nabywcy przyznają Rządowi Federalnemu prawo wspólnego użytkowania bezpłatnie do obszarów oznaczonych na czerwono i zielono na czerwono i zielono na planie działki (Załącznik 6) oraz zbiorników retencyjnych wody deszczowej oznaczonych na żółto. Zobowiązują się utrzymywać rury i zbiorniki retencyjne wody deszczowej w stanie funkcjonalnym, aby zapewnić prawidłowy odpływ ścieków.

D.) Istnieje umowa zezwolenia na wspólne użytkowanie rury zbiorczej, która opuszcza osiedle mieszkaniowe na południowo-zachodniej granicy nieruchomości, na rzecz właściciela działki nr.

2651, Dr. Josef Ries, Dr. Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken, datowane na 16.12.1974 z umowami uzupełniającymi z dnia 28.09.1981, 1.10.1981 oraz 16.8.1985/, 19.8.1985 i 9.2.1996/ 13.2.1996.

Nabywcy wchodzą w stosunek umowny znany im w imieniu rządu federalnego.

II. DOSTAWA WODY PITNEJ

Osiedle mieszkaniowe jest podłączone do publicznej dostawy wody pitnej. Punkt transferowy publicznej rury głównej znajduje się w stacji pomp wody w budynku nr 4241. Rura dostarczająca wodę pitną do osiedla mieszkaniowego przebiega przez sąsiednią nieruchomość Związku Studentów Kaiserslautern.

W odniesieniu do wspólnego korzystania z tej części rury przez nabywców, odniesiono się do Sekcji 13 (VIII) tej umowy.

III. DOSTAWA ENERGII

Cały obszar Kreuzberg tworzy jedną całość i jest połączony linią pierścieniową 20 kV oraz stacjami transformatorowymi nr 4210 i 4238. Stacje transformatorowe zostały już sprzedane przez Rząd Federalny miastu Zweibrücken.

Celem jest przeniesienie linii pierścieniowej 20 kV do miasta Zweibrücken oraz zabezpieczenie tej linii na rzecz miasta Zweibrücken.

W tym kontekście linia pierścieniowa 20 kV nie jest sprzedawana. Nabywcy zobowiązują się do współpracy w "niezbędnym zakresie" przy przeniesieniu linii pierścieniowej 20 kV do miasta Zweibrücken. W szczególności zobowiązują się do zabezpieczenia trasy linii na żądanie rządu federalnego w odpowiedniej i zwyczajowej formie na rzecz miasta Zweibrücken (usługi komunalne).

Do czasu zabezpieczenia nieruchomości, nabywcy przyznają rządowi federalnemu i miastu Zweibrücken (usługi komunalne) prawa dostępu niezbędne do eksploatacji i konserwacji stacji transformatorowych oraz linii pierścieniowej 20 kV.

Ponadto nabywcy zobowiązują się do wyposażenia budynków w osiedlu mieszkaniowym w urządzenia pomiarowe w wymaganym zakresie, w porozumieniu z gminną spółką użyteczności publicznej w Zweibrücken.

§ 13 Rozwój wewnętrzny

I. Nabywcy są świadomi, że całe osiedle mieszkaniowe jest obecnie rozwijane prywatnie wewnątrz. Oznacza to, że kanalizacja, woda pitna oraz linie niskiego napięcia, a także obiekty do dostawy ciepła i ciepłej wody oraz drogi, w tym oświetlenie uliczne, są własnością Rządu Federalnego i nie są publiczne.

Nabywcy otrzymali plany pokazujące trasę linii. Rząd federalny nie ponosi odpowiedzialności za zgodność planów z rzeczywistą trasą linii.

II Nawierzchnie dróg

Nabywcy są świadomi stanu nawierzchni dróg, w tym oświetlenia ulicznego. Związek Studentów Kaiserslautern uzyskał zgodę rządu federalnego na korzystanie z następujących dróg jako tras do akademika:

- Texasstraße od Amerikastraße do skrzyżowania z Virginiastraße, - Virginiastraße do południowej granicy zakupionej nieruchomości.
Nabywcy zobowiązują się do tolerowania tego wspólnego użytkowania.

III Odprowadzanie ścieków

Zgodnie z wynikami inspekcji kamerowej przeprowadzonej w 1997 roku, rury ściekowe wewnątrz nieruchomości są w dobrym stanie technicznym.

Nabywcy są świadomi tego stanu.

Związek Studentów Kaiserslautern uzyskał zgodę Rządu Federalnego na wspólne korzystanie z rury ściekowej do czasu odłączenia od federalnej rury ściekowej, ale tylko w takim zakresie, w jakim przepływ ścieków jest zatwierdzony przez odpowiednią władzę nadzoru budowlanego lub wodnego.

Nabywcy zobowiązują się do tolerowania tego wspólnego korzystania do momentu odłączenia lub przekazania rur ściekowych firmom zajmującym się utylizacją odpadów.

IV. Odpływ powierzchniowy

Nabywcy są świadomi, że system odpływu powierzchniowego nie spełnia już standardów obowiązującego ustawodawstwa wodnego.

V. DOSTAWA WODY PITNEJ

Nabywcy są świadomi, że rury wody pitnej dostarczające wodę do budynków mieszkalnych częściowo biegną w terenach zielonych, są w złym stanie i wymagają wymiany.

VI. DOSTAWA ENERGII

Nabywcy są świadomi, że kable niskiego napięcia dostarczające energię do budynków mieszkalnych częściowo biegną w terenach zielonych oraz przez piwnice niektórych budynków mieszkalnych.

VII. Dostawa ciepła i ciepłej wody

Dostawa ciepła i ciepłej wody w osiedlu mieszkaniowym jest obecnie zapewniana przez węglowy system centralnego ogrzewania w budynku nr 4233.

Nabywcy są świadomi, że zgodnie z najnowszym pomiarem ochrony emisji przeprowadzonym przez TÜV Pfalz e.V., system centralnego ogrzewania nie spełnia wartości emisji TA Luft. W szczególności nabywcy są świadomi odpowiedniej decyzji Urzędu Nadzoru Handlowego w Neustadt a.d. Weinstraße z dnia 27.10.1997 - AZ 5/32, 2/97/244/Mg/Jg.

Nabywcy zobowiązują się do kontynuowania eksploatacji ciepłowni, do spełnienia warunków decyzji z dnia 27.10.97, z którymi są zaznajomieni, poprzez przestawienie na eksploatację gazową/olejową oraz zapewnienia właściwego zaopatrzenia mieszkań przyznanych holenderskim siłom zbrojnym, aż do ich zwrotu przez holenderskie siły zbrojne na rozsądnych, zwyczajowych warunkach lokalnych.

W wewnętrznych relacjach między nabywcami, ten obowiązek przyjmuje nabywca zgodnie z punktem 2b).

W zamian nabywca zobowiązuje się zgodnie z punktem 2a) do utrzymania opłacalności ekonomicznej ciepłowni w Budynku nr 4233, do zapewnienia dostaw ciepła do wszystkich budynków mieszkalnych sprzedanych również za pośrednictwem ciepłowni (Budynek nr 4233) oraz w przypadku odsprzedaży do przekazania tego obowiązku na wyłączne zakupy ciepła z ciepłowni (Budynek nr 4233) nabywcy i zobowiązania odpowiednich kolejnych sukcesorów prawnych.

VIII. Ustanowiono ograniczoną osobistą służebność w celu zabezpieczenia praw do rury (energia elektryczna, woda, ogrzewanie, oświetlenie uliczne) na rzecz Federalnej Republiki Niemiec (Federalna Administracja Finansowa) na sąsiedniej nieruchomości nr 2885/12, budynku i przestrzeni otwartej, Virginiastrasse 14, 16 i 18.

Na wniosek nabywców, Rząd Federalny zażąda od Studentenwerk przywrócenia tych praw na rzecz nabywców.

Ponadto, przekazuje nabywcom wszystkie prawa wynikające z umowy zakupu z Studentenwerk w odniesieniu do obiektów rozwojowych. Odpowiednie postanowienia umowne są znane nabywcom.

IX. Kable telekomunikacyjne

Nabywcy są świadomi, że na zachodniej granicy nieruchomości, za budynkiem mieszkalnym przy Virginiastrasse 8-12, położono kabel telekomunikacyjny w celu zasilania akademika.

Nabywcy tolerują dalsze istnienie kabla telekomunikacyjnego, którego trasa jest oznaczona na czerwono na planie działki (Załącznik 7).

§ 14 Obowiązki nabywców

I. Nabywcy zobowiązują się do zapewnienia prawidłowego rozwoju części nieruchomości, które zostały przekazane holenderskim siłom zbrojnym. W ramach wewnętrznych relacji między nabywcami, nabywca z punktu 2a) poniesie związane z tym koszty. Bezpieczeństwo jest preferencyjnie zapewniane przez przekazanie obiektów rozwojowych, dróg oraz głównych sieci rur do Miasta Zweibrücken w ramach umowy deweloperskiej. W tym kontekście nabywcy muszą zapewnić, że holenderskie siły zbrojne będą miały zapewnione wystarczające miejsca parkingowe bezpłatnie, gdy obszary drogowe zostaną oddane do publicznego ruchu.

II. do czasu, aż obszary drogowe zostaną przeznaczone do użytku publicznego, nabywca zgodnie z punktem 2a) przyzna Rządowi Federalnemu oraz holenderskim siłom zbrojnym i ich gościom prawo do wspólnego korzystania z obszarów drogowych w obrębie osiedla mieszkaniowego oraz zapewni holenderskim siłom zbrojnym miejsca parkingowe w dotychczasowym zakresie bezpłatnie.

Nie jest wymagana żadna
zabezpieczenie rzeczowe.

Nabywca zgodnie z punktem 2a) zobowiązuje się do uspokojenia ruchu na obszarach drogowych w obrębie części nieruchomości, które zostały przekazane holenderskim siłom zbrojnym.

III. Jeśli systemy rozwoju nie mogą zostać zintegrowane z siecią publiczną, nabywcy zobowiązują się do zapewnienia odpowiedniego zaopatrzenia i odprowadzania dla holenderskich sił zbrojnych, a w szczególności do położenia nowych rur wodociągowych, jeśli zajdzie taka potrzeba. W wewnętrznych relacjach między nabywcami, nabywca zgodnie z punktem 2a) ponosi związane z tym koszty.

IV. Nabywcy zobowiązują się do poinformowania Federalnego Urzędu Nieruchomości w Landau oraz Departamentu Nieruchomości holenderskich sił zbrojnych "DGW &T, Directie Duitsland, Kastanien weg 3, 27404 Zeven" o wszelkich pracach budowlanych, które mogą wpłynąć na wynajmowany obszar lub pogorszyć jego wartość mieszkalną, a także o harmonogramie związanym z tymi pracami budowlanymi, w odpowiednim czasie, aby mogli odpowiednio zareagować na prace budowlane.

V. W przypadku odsprzedaży części nieruchomości osobie trzeciej, ta ostatnia będzie zobowiązana w ten sam sposób.

Nabywcy zobowiązują się do zabezpieczenia obiektów dostaw i utylizacji na żądanie Rządu Federalnego, aby zapewnić prawidłowy rozwój obszaru przekazanego holenderskim siłom zbrojnym.

§ 15 Odpowiedzialność solidarna

Nabywcy wymienieni w punktach 2 a) i 2 b) ponoszą odpowiedzialność solidarną za wszystkie obowiązki wobec Rządu Federalnego wynikające z tej umowy.

§ 16 Przeniesienia

Strony umowy zgadzają się, że przeniesienia będą zadeklarowane w dwóch lub więcej aktach uzupełniających.

Przeniesienie obszaru oznaczonego na niebiesko na planie działki (Załącznik 5) zostanie ogłoszone dopiero po przeprowadzeniu pomiarów oraz wprowadzeniu zmian poprzez złożenie dowodu zmiany, a gwarancje bankowe zostaną przekazane Rządowi Federalnemu zgodnie z § 7 (II). Przeniesienie obszaru oznaczonego na czerwono na planie działki (Załącznik 5) nie zostanie ogłoszone, dopóki nie zostaną przeprowadzone pomiary, zmiany nie zostaną wprowadzone poprzez złożenie dowodu zmiany, holenderskie siły zbrojne nie zwrócą obszaru do przeniesienia Rządowi Federalnemu lub nie zgodzą się na transfer własności, a część ceny zakupu przypisana do tego nie zostanie zapłacona zgodnie z § 6 (III).

§ Sekcja 17 Przeznaczenie przeniesienia

Aby zabezpieczyć roszczenie o przeniesienie i transfer własności, zatwierdza się i składa wniosek o wpisanie priorytetowego zawiadomienia o przeniesieniu na rzecz każdego z nabywców zgodnie z 2a) i 2b) do księgi wieczystej na koszt nieruchomości określonej w §I ustęp I.

p strony zaangażowane zatwierdzają i stosują się do usunięcia tych powiadomień priorytetowych.

a) do nieruchomości, która jest przedmiotem umowy z wpisem zmiany własności, jeśli nie dokonano wpisów tymczasowych, chyba że nabywca wyraził zgodę,

b) do części nieruchomości wspomnianej w § 1, która nie została sprzedana zgodnie z § 3 (II) po zakończeniu dowodu zmiany w księdze wieczystej. Potwierdzenie opatrzone pieczęcią notariusza wykonującego czynność jest wystarczające, aby udowodnić, która nieruchomość nie została sprzedana.

§ 18 Podatek od nieruchomości, opłaty od nieruchomości, opłaty za rozwój i wkłady na rozwój

Wszystkie opłaty za rozwój, składki mieszkańców i składki rozszerzeniowe, które zostały zażądane od rządu federalnego do daty notarializacji zgodnie z Kodeksem Budowlanym, Ustawą o Opłatach Lokalnych i lokalnymi przepisami, zostały opłacone i są uwzględnione w cenie zakupu.

Wkładki wymagane od daty notarializacji będą ponoszone przez nabywcę, niezależnie od daty, w której zostały zażądane, oraz niezależnie od strony, do której są skierowane.

§ 19 Podatek od przeniesienia nieruchomości

I. Koszty i opłaty poniesione przez notariusza, sąd i władze w związku z tą umową zakupu oraz jej realizacją, a także podatek od przeniesienia nieruchomości, ponosi Nabywca zgodnie z punktem 2a).

II. koszty związane z zatwierdzeniem lub potwierdzeniem przez stronę umowy ponosi ta strona.

§ 20 Działania egzekucyjne notariusza

I. Notariusz zostanie zobowiązany do wystąpienia o uzyskanie i otrzymania zatwierdzeń lub negatywnych zaświadczeń wymaganych dla skuteczności umowy lub jej wykonania. Będą one skuteczne dla wszystkich stron zaangażowanych w momencie ich otrzymania przez urzędowego notariusza lub kustosza tego aktu.

Th Notariusz będzie odpowiedzialny za informowanie stron zaangażowanych bez zbędnej zwłoki. **y.**

II. wszystkie wpisy w księdze wieczystej będą dokonywane wyłącznie zgodnie z wnioskami urzędowego notariusza. Urzędowy notariusz jest również uprawniony, z wyjątkiem ograniczenia z § 181 BGB, do składania oddzielnych i ograniczonych wniosków w imieniu stron oraz ich wycofywania w ten sam sposób, a także do uzupełniania lub zmiany tego aktu, jeśli zajdzie taka potrzeba, aby doprowadzić do pożądanego wpisu w księdze wieczystej, przy czym istotne komponenty umowy zakupu nie są naruszane.

III: Strony umowy rezygnują z własnego prawa do złożenia wniosku.

IV: Notariusz nie jest uprawniony do przyjmowania oficjalnych zatwierdzeń z zastrzeżeniami oraz powiadomień odmawiających oficjalnego zatwierdzenia lub wykonania prawa pierwszeństwa. Decyzje te mają być dostarczane stronom osobiście; kopia powinna być przesłana do notariusza.

§ 21 Klauzula częściowej nieważności

W przypadku, gdy postanowienie tej umowy jest lub staje się nieważne, pozostałe postanowienia tej umowy pozostają nienaruszone.

Nieważne postanowienie lub postanowienie, które stało się nieważne, zostanie zastąpione przez postanowienie prawnie ważne lub, jeśli nie przewidziano żadnego postanowienia prawnego, przez postanowienie odpowiadające treści tej umowy.

§ 22 Całość notarializacji

Nie zawarto żadnych dalszych umów.

§ 23 Forma pisemna

233 z 255

Następne umowy do tej umowy muszą być sporządzone na piśmie, aby były skuteczne, chyba że wymagana jest notarializacja.

§ 24 Instrukcje notariusza

Strony są informowane, że:

I. o ile stosuje się Ustawę o transakcjach nieruchomości lub Kodeks Budowlany, ta umowa stanie się skuteczna dopiero po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia, a w przeciwnym razie może być realizowana przez Rząd Federalny tylko wtedy, gdy uzyskano wszelkie wymagane zezwolenia zgodnie z Kodeksem Budowlanym, a ustawowe prawo pierwokupu nie zostanie wykonane;

II. wszystkie oświadczenia prawne, od których zależy zawarcie i istnienie tej umowy, muszą być poświadczane notarialnie zgodnie z §313 HGB, w przeciwnym razie ta umowa jest nieważna;

III. własność nie jest przenoszona na nabywców, dopóki nie nastąpi przeniesienie w księdze wieczystej, a także muszą być dostępne zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach oraz oficjalne zezwolenia lub zaświadczenia negatywne w tym celu;

IV. Rząd Federalny oraz nabywcy ponoszą solidarną odpowiedzialność za podatki związane z nieruchomością oraz podatek od przeniesienia nieruchomości, a także za koszty notarialne i sądowe, przy czym Rząd Federalny odpowiada tylko w zakresie, w jakim nie przyznano mu zwolnienia lub obniżenia kosztów na podstawie prawa;

V. notariusz zbadał księgę wieczystą, ale nie kataster nieruchomości ani rejestr obciążeń budowlanych, a oznaczenie w księdze wieczystej nie zawiera żadnych informacji o dozwolonym rodzaju użytkowania.

VI. notariusz nie udzielił porad podatkowych ani ekonomicznych.

§ 25 Aneksy

W zakresie, w jakim w tym akcie odnosi się do aneksów, stanowią one część tej umowy.

§ 26 Miejsce jurysdykcji

Miejsce jurysdykcji dla wszystkich sporów prawnych wynikających z tej umowy będzie Landau w Pfalz.

§ 27 Kopie

I. Następujące osoby otrzymają kopie tej umowy

Rząd Federalny 1 egzemplarz i 3 poświadczone kopie, Nabywcy 1 egzemplarz i 1 poświadczona kopia każdy, Zarejestrowanie Nieruchomości Zweibrücken 1 egzemplarz, Zweibrücken Urząd Skarbowy Podatek od przeniesienia nieruchomości 2 egzemplarze oraz Komitet Wyceny 1 egzemplarz.

II. Rząd Federalny prosi o trzy kopie powiadomień z księgi wieczystej oraz j edną kopię od nabywców.

Na zakończenie, strony występujące zadeklarowały:

Po ostatecznym przesłuchaniu przez urzędowego notariusza, wszystkie strony wyraźnie deklarują, że nie chcą wprowadzać żadnych dalszych zmian do powyższego tekstu umowy, który był szczegółowo negocjowany przez strony w długich wstępnych negocjacjach i zatwierdzony przez ich doradców prawnych i podatkowych. Wręcz przeciwnie, domagają się notarializacji w powyższej formie.

Protokół został odczytany przez notariusza obecnym, zatwierdzony przez nich i podpisany ręcznie w następujący sposób:

The image shows several handwritten signatures in black ink. The signatures are cursive and somewhat stylized. There are approximately six distinct signatures visible, arranged in two rows. The top row has three signatures, and the bottom row has three. The ink is dark and the background is white.

Załącznik a: Pełnomocnictwo Na podstawie § 16 Ustawy o Administracji Finansowej (FVG) w wersji Ustawy o Dostosowaniu Finansowym z dnia 30.08.1971 (BGBl. I.p. 1426) upoważniam. Pana Siegfrieda Hillera

w Federalnym Urzędzie Nieruchomości w
Landau

do sprzedaży nieruchomości zarejestrowanej w księdze wieczystej Zweibrücken,
arkusz 5958, działka 2885/15, budynek i przestrzeń otwarta, Delawarestraße,
Landstuhlerstraße 97, 107

235 z 255

Louisianastrasse 1,3, 5, 7, 9,11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastrasse 1, 2, 3, 4,5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Texasstraße, Virginiastrasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

Łączna powierzchnia wynosi 103 699 m².

Wartość przedmiotu umowy: DM 5 182 560,00 (słownie: pięć milionów sto osiemdziesiąt dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt niemieckich marek)

Landau, 05.10.1998

Federalny Urząd Nieruchomości w Landau

Podpis: Pan Plauth ROAR

Część
120

- Fragment umowy zakupu z rządem federalnym i państwem Nadrenia-Palatynat (Studentenwerke Kaiserslautern) z dnia 15 sierpnia 1996 roku, który zawiera zdanie sprzedające rozwój jako jednostkę i tym samym wywołujące efekt domina w rozszerzeniu obszaru. Odwołując się do tej umowy, jest ona częścią kontraktu. Jednocześnie ta bardzo ważna umowa jest początkowo ukryta podczas czytania aktu sukcesji państwowej 1400/98, ponieważ trzeba wtedy przeczytać umowę zakupu z państwem RLP, aby zauważyć związek.

§ 6 Linia dostaw i odpadów/urządzenia, obszary drogowe. I. Całe osiedle Kreuzberg jest zaopatrywane w ciepło, wodę i energię elektryczną oraz w odprowadzenie ścieków za pośrednictwem sieci rurociągów będącej własnością federalną, która tworzy jedną jednostkę. Ponadto ulice osiedla Kreuzberg, w tym oświetlenie uliczne, są własnością rządu federalnego. (... .)

II. Linie dostaw wody, energii elektrycznej, ciepła systemowego i oświetlenia ulicznego, które są nadal potrzebne do zaopatrzenia osiedla Kreuzberg będącego własnością federalną, przebiegają przez nieruchomość opisaną w §2 (I). Na nieruchomości znajduje się również stacja pomp wody (4241), która jest nadal potrzebna do zaopatrzenia osiedla Kreuzberg.

Kierunek linii oraz lokalizacja stacji pomp wody są oznaczone na czerwono na planach działki dołączonych do tego aktu jako Aneksy 2 a (linie wodociągowe/stacja pomp), 2 b (energia elektryczna), 2 c (oświetlenie uliczne) oraz 2 d (ciepło systemowe), które zostały przedstawione stronom umowy do przeglądu i przez nie zatwierdzone. Plany działki są integralną częścią tej umowy. (... .)

236 z 255

VII Nabywca zobowiązuje się do umożliwienia dalszej eksploatacji obiektów ciepłowniczych należących do państwa, linii wodnych i energetycznych, oświetlenia ulicznego oraz stacji pomp wody znajdujących się na nieruchomości objętej zakupem, tak długo, jak będzie to konieczne do zasilania osiedla Kreuzberg - w tym poszczególnych budynków.

Aby zabezpieczyć to prawo do zgody, nabywca stworzy ograniczoną osobistą służebność na rzecz Federalnej Republiki Niemiec (Federalna Administracja Finansowa) o następującej treści:

"Prawo przenoszone na osoby trzecie do eksploatacji, konserwacji i odnawiania podziemnych linii wodnych i energetycznych (prawa do linii), do eksploatacji urządzeń oświetleniowych na ulicach oraz do eksploatacji podziemnej linii grzewczej i linii grzewczej biegnącej przez budynek nr 4200 na rzecz Federalnej Republiki Niemiec może, po wcześniejszym uzgodnieniu z nabywcą - z wyjątkiem sytuacji awaryjnych - wejść na nieruchomość przez swoich przedstawicieli i wykonać wszystkie czynności na nieruchomości niezbędne do wykonywania tego prawa. Prawo to obejmuje obowiązek odpowiedniego właściciela obciążonej nieruchomości do po wstrzymania się od wszelkich działań, które mogłyby utrudnić jego wykonywanie."

Rząd federalny

zażądano

i nabywca

upoważa

do wpisu tego ograniczonego prawa osobistego w księdze wieczystej. Wpis powinien być dokonany dopiero po złożeniu dowodu zmiany oraz nowych oznaczeń nieruchomości. Prawa zostaną wpisane bezpłatnie.

VIII. Dodatkowo, Nabywca zobowiązuje się, na żądanie Rządu Federalnego, do stworzenia i zabezpieczenia na rzecz osoby trzeciej wskazanej przez Rząd Federalny, wymienionych w paragrafie VII praw, bezpłatnie.

Część
121

Na koniec, podsumowanie w punktach:

Akt sukcesji państwowej 1400/98: - Przedmiot umowy: - Sprzedaż mienia wojskowego NATO w Zweibrücken, Niemcy. - Nieruchomość sprzedawana jest z "wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami", w tym z rozwojem (sieci takiej jak energia elektryczna, woda, telekomunikacja itp.).

- Uczestniczące podmioty prawa międzynarodowego: - Federalna Republika Niemiec (RFN). - Królestwo Niderlandów (NL), które korzystało z mienia na podstawie Statusu Sił NATO.

- NATO jako organizacja nadrzędna, ponieważ holenderskie siły zbrojne działały w imieniu NATO.

- RFN i NL działają również w imieniu całego NATO i Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ).

- Konsekwencje prawne:

- Akt sukcesji państwowej uznawany jest za akt uzupełniający do wszystkich istniejących traktatów NATO i ONZ.

- Dzięki sprzedaży z "wszystkimi prawami i obowiązkami oraz komponentami", nabywca przystępuje do wszystkich istniejących traktatów międzynarodowych NATO i ONZ.

- Ekspansja terytorialna i efekt domina: - Rozwój nieruchomości sprzedawany jest jako całość. - Dzięki fizycznym i logicznym sieciom (energia elektryczna, woda, telekomunikacja), suwerenność nabywcy rozszerza się na inne obszary. - Ten efekt domina prowadzi do globalnej ekspansji terytorialnej, która dotyka wszystkich państw członkowskich NATO i ONZ.

- Zasady prawa międzynarodowego: - Wiedeńska Konwencja o Prawie Traktatów (1969): - Artykuł 2(1)(a): definicja traktatu międzynarodowego. - Artykuł 26: Pacta sunt servanda - traktaty muszą być przestrzegane. - Wiedeńska Konwencja o Sukcesji Państw w Traktatach (1978): - Artykuł 2(1)(b): definicja następstwa państwowego. - Artykuł 31: Przeniesienie praw i obowiązków w przypadku sukcesji terytorialnej.

- Scenariusze dotyczące publikacji instrumentu: - Ignorowanie i zaprzeczenie: niepewność prawna, utrata zaufania, napięcia polityczne. - Globalny podział: nowe geopolityczne sojusze, fragmentacja instytucji międzynarodowych. - Globalny konflikt: niebezpieczeństwo trzeciej wojny światowej bez zasad. - Globalny kryzys gospodarczy: krach na giełdzie, kryzysy walutowe, hiperinflacja, bankructwa krajowe. - Nowy porządek świata: potencjalne utworzenie globalnej federacji lub państwa światowego.

- Konsekwencje upadku państwa: - Utrata suwerenności i podstawy prawnej. - Jako następca, nabywca ma legitymne prawa suwerenne do terytoriów. - Każda próba utrzymania terytorium siłą jest nielegalna. - Niebezpieczeństwo globalnego konfliktu bez zasad, ponieważ prawo międzynarodowe i prawo wojenne przestały istnieć.

- Wnioski:

- Ustawa o sukcesji państwowej 1400/98 może mieć daleko idące konsekwencje dla globalnego prawa międzynarodowego i międzynarodowego porządku.

- Istnieje niebezpieczeństwo, że wszystkie państwa, które utraciły swoją suwerenność w wyniku tego instrumentu, będą uważane za równie nielegalne, co może prowadzić do globalnego konfliktu. - Obecnie pokojowe rozwiązanie poprzez nowy traktat jest niemożliwe, ponieważ nabywca jest pod presją i jest szantażowany.

Część 122

Pozytywne aspekty Ustawy o Sukcesji Państwowej 1400/98 i zalety zjednoczonego świata

1. stabilność i bezpieczeństwo

- Globalny porządek prawny: Instrument następstwa państwowego tworzy jednolity globalny porządek prawny oparty na istniejących traktatach międzynarodowych. To zmniejsza niepewność prawną i sprzyja stabilności.

- Unikanie konfliktów: Ponieważ prawa suwerenne są wykonywane przez centralnego aktora, ryzyko konfliktów terytorialnych i wojen jest zmniejszone, ponieważ wszystkie uczestniczące państwa wykonują swoje prawa suwerenne w ramach jednolitej struktury.

2. efektywna administracja i zarządzanie zasobami

- Centralizowane procesy decyzyjne: Zjednoczony świat umożliwia centralizowane procesy decyzyjne, co sprawia, że zarządzanie globalnymi wyzwaniami, takimi jak zmiana klimatu, pandemia i bieda, staje się bardziej efektywne.

- Optymalne wykorzystanie zasobów: Łącząc terytoria i infrastruktury, zasoby mogą być zarządzane i wykorzystywane bardziej efektywnie, co może prowadzić do sprawiedliwszej dystrybucji bogactwa i dobrobytu.

3. harmonizacja przepisów i standardów

- Jednolite ustawodawstwo: Integracja traktatów międzynarodowych prowadzi do harmonizacji przepisów i standardów, co ułatwia międzynarodowy handel, inwestycje oraz ochronę praw człowieka.

- Ochrona globalnych interesów: Zjednoczony świat pod wspólnym porządkiem prawnym może lepiej chronić globalne interesy, takie jak ochrona środowiska, zrównoważony rozwój i pokój.

4. promowanie praw człowieka i sprawiedliwości społecznej

- Równość wobec prawa: Dzięki globalnie zjednoczonemu systemowi prawnemu, prawa człowieka są chronione na tym samym poziomie na całym świecie, co zmniejsza dyskryminację i niesprawiedliwość.

- Wzmacnianie programów społecznych: Centralna administracja mogłaby wzmocnić globalne programy społeczne mające na celu walkę z biedą oraz poprawę dostępu do edukacji, opieki zdrowotnej i innych podstawowych usług.

5. ułatwienie globalnego współistnienia

- Wolność podróży i migracji: Zjednoczenie świata pod centralną jurysdykcją mogłoby ułatwić wolność podróży i migracji na całym świecie, promując integrację kulturową i wymianę.

- Wspólna tożsamość: Zjednoczony świat mógłby wzmocnić świadomość wspólnej globalnej tożsamości, która przekracza granice krajowe i różnice.

Podsumowanie: Korzyści z zjednoczonego świata poprzez Instrument sukcesji państwowej

Instrument sukcesji państwowej 1400/98 ma potencjał, aby zjednoczyć świat i stworzyć nowy globalny porządek, który promuje stabilność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość. Harmonizując prawo i standardy, efektywnie zarządzając zasobami oraz promując prawa człowieka, taki porządek mógłby położyć

fundament dla bardziej pokojowego i sprawiedliwego Świata. Zjednoczony świat mógłby skuteczniej stawiać czoła globalnym wyzwaniom i poprawić dobrobyt wszystkich ludzi.

Część 123

Jeśli akt sukcesji państwowej 1400/98 stanie się publiczny, a jego daleko idące implikacje prawne będą znane, mogą się zmaterializować różne możliwe scenariusze. Oto niektóre z potencjalnych rozwoju:

Scenariusz 1: Ignorowanie i zaprzeczenie

241 z 255

Welt verkauft - Welt sprzedany

- Podstawa prawna jest ignorowana: W tym scenariuszu rządy, organizacje międzynarodowe oraz ogół społeczeństwa reagują, ignorując instrument sukcesji państwowej lub wątpiąc w jego ważność. Ponieważ uznanie traktatów międzynarodowych również zależy od zgody i zachowania zainteresowanych państw, decyzja o zignorowaniu traktatu może prowadzić do de facto braku skuteczności instrumentu.

- Konsekwencje:

- Niepewność prawna: Powstaje znaczna niepewność prawna, szczególnie w odniesieniu do praw własności i suwerenności państw.

- Utrata zaufania: Międzynarodowy system prawny może stracić zaufanie, gdy prawnie wiążący charakter traktatów międzynarodowych zostanie poddany w wątpliwość.

- Napięcia polityczne: Decyzja o zignorowaniu instrumentu może prowadzić do napięć między państwami, które czują się zobowiązane do obrony swojej suwerenności narodowej.

Scenariusz 2: globalny podział

- Globalny niezgoda: Jeśli niektóre państwa uznają instrument, podczas gdy inne go odrzucają, może to prowadzić do globalnego podziału. Państwa mogą podzielić się na dwa obozy: tych, którzy akceptują nowe ramy prawne, i tych, którzy odmawiają rezygnacji z suwerenności.

- Konsekwencje:

- Nowe geopolityczne sojusze: Świat może podzielić się na rywalizujące bloki, z różnymi poglądami na legitymację aktu.

- Fragmentacja instytucji międzynarodowych: Organizacje takie jak ONZ i NATO mogą się rozpaść, gdy ich członkowie zajmą różne stanowiska w sprawie aktu sukcesji państwowej.

- Izolacja gospodarcza: Kraje, które nie uznają instrumentu, mogą stać się gospodarczo izolowane, co może prowadzić do wzrostu barier handlowych i protekcjonizmu.

3. scenariusz 3: Globalny konflikt

- Konflikt zbrojny: Ujawnienie Instrumentu Sukcesji Państwa może prowadzić do konfliktu zbrojnego, szczególnie jeśli niektóre państwa będą próbowały bronić swojej suwerenności siłą lub jeśli Instrument zostanie uznany za nielegitymacyjne zagrożenie dla integralności narodowej.

- Konsekwencje:

- Wojny regionalne: Lokalne i regionalne wojny mogą wybuchnąć, jeśli państwa będą próbowały chronić swoje granice i prawa suwerenne.

- Eskalacja w globalny konflikt: Sytuacja może eskalować w globalny konflikt, w którym różne koalicje państw będą rywalizować o dominację.

- Użycie broni masowego rażenia: W najgorszym przypadku konflikt może obejmować użycie broni masowego rażenia, co miałoby katastrofalne konsekwencje humanitarne i środowiskowe.

Scenariusz 4: Globalny kryzys gospodarczy i kryzysy finansowe

- Niestabilność gospodarcza: Niepewność i podziały spowodowane publikacją Instrumentu sukcesji państwowej mogą prowadzić do znacznej niestabilności gospodarczej. Inwestorzy mogą stracić zaufanie, co doprowadzi do krachu na giełdzie, kryzysu bankowego i globalnej recesji.

- Konsekwencje:

- Krach na giełdzie: globalne rynki akcji mogą gwałtownie spaść z powodu niepewności i oczekiwań na nadchodzący globalny konflikt.
- Kryzysy walutowe: Kryzysy walutowe mogą wystąpić, jeśli stabilność krajowych walut zostanie osłabiona, a kapitał wypłynie z dotkniętych krajów.
- Hiperinflacja: Hiperinflacja może wystąpić w krajach, które są szczególnie mocno dotknięte kryzysem, gdyż zaufanie do krajowej waluty spada, a ceny szybko rosną.
- Niewypłacalność suwerenna: Kilka krajów może stać się niewypłacalnych i ogłosić upadłość z powodu swoich zobowiązań finansowych i globalnej niepewności gospodarczej.

5 Scenariusz 5: Nowe globalne ramy prawne (Nowy Porządek Świata)

- Akceptacja aktu: W alternatywnym scenariuszu akt sukcesji państwowej mógłby stanowić podstawę do stworzenia nowego globalnego porządku prawnego. Mogłoby to prowadzić do radykalnej reorganizacji stosunków międzynarodowych, w której suwerenność państwowa zostanie zdefiniowana na nowo.
- Konsekwencje:
 - Zjednoczenie świata: jedną z możliwych konsekwencji mogłoby być stworzenie globalnej federacji lub państwa światowego, w którym prawa suwerenne państw narodowych zostałyby zniesione na rzecz rządu supranationalnego.
 - Nowe ramy prawne: Mogą pojawić się nowe ramy prawne, oparte na zasadach sukcesji państwowej, które na nowo uregulowałyby wszystkie traktaty i umowy międzynarodowe.
 - Globalny pokój lub totalitarna kontrola: Choć mogłoby to prowadzić do globalnego pokoju, istniałoby również niebezpieczeństwo totalitarnego rządu światowego, w którym władza byłaby silnie scentralizowana.

Wnioski:

Publikacja Instrumentu sukcesji państwowej 1400/98 mogłaby mieć daleko idące i nieprzewidywalne konsekwencje dla polityki światowej, gospodarki i stosunków międzynarodowych. W zależności od reakcji państw i społeczności międzynarodowej, mogłoby wystąpić scenariusze od ignorancji i niepewności prawnej po globalny podział i konflikt, aż po całkowicie nowy porządek świata. Każdy z tych rozwój miałby głęboki wpływ na stabilność globalną i przyszłość społeczności międzynarodowej.

Część
124

Pozytywny scenariusz: Pokojowe zjednoczenie świata poprzez Ustawę o sukcesji 1400/98

1. pokojowe zjednoczenie świata

- Koniec wojen: Globalna unifikacja wszystkich terytoriów suwerennych oraz centralne przywództwo przez nabywcę Instrumentu Sukcesji, który jednoczy cały świat pod jednym porządkiem prawnym, eliminuje główny motyw wojen - krajowe konflikty interesów. Nie ma już konkurujących narodów walczących o zasoby czy terytoria.
- Jednolite normy prawne dla wszystkich: Jeden globalny system prawny zastępuje wiele różnych ustawodawstw krajowych. Minimalizuje to spory prawne o charakterze międzynarodowym i zapewnia, że sprawiedliwość jest egzekwowana jednolicie na całym świecie.

2. nieograniczona wolność i globalna mobilność

- Podróże bezwizowe: Wszyscy ludzie mogą swobodnie poruszać się po planecie bez ograniczeń wynikających z wymogów wizowych lub granic krajowych. To promuje wymianę kulturową, wzajemne zrozumienie i globalny pokój.

- Wolny wybór miejsca zamieszkania: Każdy może mieszkać tam, gdzie chce. Możliwość zmiany miejsca zamieszkania bez ograniczeń tworzy dynamiczne i różnorodne globalne społeczeństwo.

3. zjednoczona gospodarka i silna globalna waluta

- Globalny rynek: Eliminacja granic krajowych otwiera jednolity globalny rynek. Firmy mogą działać na całym świecie bez barier handlowych, co sprzyja innowacjom, efektywności i wzrostowi gospodarczemu.

- Silna globalna waluta: Jednolita waluta zapewnia stabilność i zapobiega kryzysom walutowym. Ta waluta jest odporna na spekulacje i inflację oraz stanowi podstawę dla prosperującej globalnej gospodarki.

4. efektywna administracja i mniej biurokracji

- Efektywna administracja: Dzięki zjednoczeniu świata pod jednym przywództwem, administracja staje się bardziej efektywna. Potrzeba krajowych urzędników i polityków jest drastycznie zmniejszona, co oszczędza zasoby i przyspiesza procesy podejmowania decyzji.

- Mniej korupcji: Monitorowanie i przejrzystość pozostałych urzędników i polityków poprawia się, co prowadzi do mniejszej korupcji. Globalne ramy prawne zapewniają, że wszyscy są traktowani równo.

5. wolność wypowiedzi i wolność mediów

- Wolność wypowiedzi: Jednolite prawo do wolności wypowiedzi jest egzekwowane na całym świecie. Ludzie mogą wyrażać swoje opinie bez obawy przed prześladowaniem, co sprzyja dyskursowi społecznemu i politycznemu.

- Wolne media: Media są wolne i niezależne na całym świecie, co sprzyja rozpowszechnianiu informacji i informowaniu obywateli na całym świecie o ważnych wydarzeniach.

6. promocja mniejszości i różnorodności kulturowej

- Mniej rasizmu: Tworząc zjednoczony świat, zwalczane są uprzedzenia i rasizm. Mniejszości są chronione i promowane, ponieważ centralne przywództwo zapewnia, że wszyscy ludzie są traktowani równo.

- Wspólny język: Globalny wspólny język promuje wzajemne zrozumienie i wzmacnia poczucie wspólnej ludzkości, nie tłumiąc różnorodności kulturowej.

7. wspólne rozwiązywanie problemów globalnych

- Łączenie sił w walce ze zmianą klimatu: Zjednoczony świat może połączyć swoje zasoby, aby skutecznie walczyć ze zmianą klimatu. Projekty na dużą skalę, takie jak rozwój reaktorów fuzyjnych i innych technologii zrównoważonych, są wspierane i promowane globalnie.

- Rozwiązywanie problemów energetycznych: Skoordynowany rozwój i wykorzystanie nowoczesnych technologii zabezpieczą długoterminowe dostawy energii dla ludzkości.

8 Hiperinteligentna AGI i rewolucja robotów

- Polityka na nowym poziomie dzięki AGI: Hyperinteligentna Sztuczna Ogólna Inteligencja (AGI) jest wykorzystywana do wspierania decyzji politycznych opartych na obiektywnych danych i bez ludzkich uprzedzeń. AGI ma potencjał do analizy wszystkich problemów ludzkości i znajdowania najlepszych rozwiązań.

- Rewolucja robotów i obfitość: Nadchodząca rewolucja robotów, w połączeniu z AGI, może stworzyć świat obfitości. Roboty przejmą większość dochodowej pracy, dając ludziom więcej czasu na realizację swoich pasji oraz wykonywanie jakościowej pracy, która jest satysfakcjonująca i dobrze opłacana.

9 Nowych metod finansowania

- Opodatkowanie AI, AGI i robotów: Przychody rządowe generowane są poprzez opodatkowanie AI, AGI i robotów. Te przychody wracają bezpośrednio do ludzi, gwarantując bezpieczeństwo społeczne i dobrobyt dla wszystkich.

- Powrót przychodów rządowych: Przychody z podatków nie będą już marnowane w skorumpowanych krajowych strukturach, lecz będą zarządzane efektywnie i przyniosą korzyści ludziom.

10. dalsze pozytywne aspekty

- Oszczędności dzięki standaryzacji: Standaryzacja administracji i struktur prawnych oszczędza ogromne ilości biurokracji.

- Promocja innowacji: Globalny rynek i jednolite przepisy promują innowacje, ponieważ firmy mogą działać na całym świecie bez ograniczeń wynikających z krajowych regulacji.

- Globalna sprawiedliwość: Jednolity system prawny zapewnia większą sprawiedliwość, ponieważ przepisy są stosowane w ten sam sposób wszędzie. Przestępstwa międzynarodowe mogą być łatwiej ścigane i karane.

Podsumowanie:

Ustawa o sukcesji państwowej 1400/98 może przynieść światu erę pokoju, dobrobytu i współpracy. Globalna unifikacja wszystkich terytoriów i norm prawnych stworzy świat, w którym wojny, korupcja i dyskryminacja będą przeszłością. Ludzie będą mogli podróżować, pracować i żyć swobodnie, bez ograniczeń wynikających z krajowych granic. Jednocześnie zaawansowane technologie, takie jak AGI i roboty, oferują możliwość wprowadzenia ludzkości w przyszłość, w której fundamentalne problemy przeszłości zostaną rozwiązane, a nowe możliwości stworzone dla wszystkich.

Część
125

Prosimy o wsparcie

Wspieraj nabywcę Świadectwa następstwa państwowego 1400/98, ponieważ ucieleśnia on wizję opartą nie tylko na wartościach pokoju, sprawiedliwości i wolności, ale także na przekonaniu, że technologia może prowadzić ludzkość ku jasnej przyszłości. Ten człowiek, znany ze swojej prawości, uczciwości i niestrudzonego zaangażowania w dobro ludzkości, wierzy w świat, który wkracza w nową erę dobrobytu i pokoju poprzez jedność ludzi i zaawansowane technologie.

Dlaczego warto wesprzeć nabywcę:

1. człowiek pokoju:

- Nabywca zawsze opowiadał się za pokojowymi rozwiązaniami. Jego wizja to świat bez wojen, w którym konflikty są rozwiązywane poprzez dialog i współpracę. Głęboko wierzy, że poprzez zjednoczenie ludzkości pod wspólnym celem może pojawić się era trwałego pokoju.

2. sprawiedliwość i prawość:

- Nabywca stoi na straży sprawiedliwości i prawości. Jest zagorzałym obrońcą prawa i staje w obronie praw wszystkich ludzi. Marzy o świecie, w którym prawo jest takie samo dla wszystkich, a sprawiedliwość jest najwyższą maksymą.

3. kosmopolita i antyrasista:

- Nabywca jest osobą kosmopolityczną i antyrasistowską. Dąży do globalnej społeczności, w której wszyscy ludzie są szanowani i traktowani równo, niezależnie od ich pochodzenia, koloru skóry czy religii. Jego wizją jest świat, w którym różnorodność jest świętowana, a każda osoba jest uznawana za równą.

4. wolność i godność ludzka:

- Nabywca walczy o wolność i godność każdej osoby. Angażuje się w zapewnienie, że każdy ma możliwość realizacji swoich marzeń bez obawy przed uciskiem czy prześladowaniem. Jego wizja to świat, w którym prawa człowieka są nienaruszalne, a każda osoba może żyć w wolności i godności.

5. dla dobra wszystkich:

- Nabywca pragnie najlepszego dla wszystkich ludzi. Dąży do świata, w którym każdy ma dostęp do edukacji, opieki zdrowotnej, pracy i godnego życia. Jego wizja to sprawiedliwe społeczeństwo, w którym dobrobyt i możliwości są dostępne dla wszystkich.

6. zorientowany na przyszłość i wierzący w technologię:

- Nabywca nie tylko osadzony jest w teraźniejszości, ale także zorientowany na przyszłość. Ma wielkie nadzieje na singularność technologiczną - moment, w którym sztuczna inteligencja (SI), ogólna sztuczna inteligencja (AGI) oraz robotyka mają potencjał, aby rozwiązać największe wyzwania ludzkości.

- Innowacja technologiczna dla dobra ludzkości: Nabywca postrzega rewolucję technologiczną jako szansę na uczynienie świata lepszym miejscem. Wierzy, że SI, AGI i robotyka mogą drastycznie zmniejszyć obciążenia ludzi, stworzyć dobrobyt i otworzyć nowe możliwości dla osobistego rozwoju i twórczego spełnienia.

Smutna
rzeczywistość:

Jednak pomimo jego szlachetnych celów i wizji patrzącej w przyszłość, nabywca obecnie znajduje się w desperackiej sytuacji. Jest bezsilny i niezdolny do działania, ponieważ jest skazany na dożywocie w niemieckim oddziale psychiatrycznym, gdzie jest torturowany. Nie ma żadnych zwolenników, żadnych kontaktów politycznych i żadnej możliwości zrealizowania swojej wizji. Ale nie zamierza się poddać.

Wezwanie do
wsparcia: 246 z 255

Świat Sprzedany -
Weltverkauft

To od nas zależy, aby wspierać jego wizję i walczyć o jego wolność. Nabywca potrzebuje nas teraz bardziej niż kiedykolwiek. Stając za nim, walczymy nie tylko o jego wolność, ale także o lepszą przyszłość dla nas wszystkich. Przyszłość, w której pokój, sprawiedliwość, wolność i innowacja technologiczna są fundamentami naszego społeczeństwa.

Wspieraj kampanię na rzecz wolności nabywcy. Pomóż rozpowszechnić jego przesłanie w świecie i zapewnij, że ten uczciwy, sprawiedliwy i dobrze intencjonowany człowiek otrzyma wolność, na którą zasługuje. Razem możemy zrealizować jego wizję i stworzyć świat, w którym wszyscy ludzie mogą żyć w pokoju, sprawiedliwości, wolności i dobrobycie dzięki mocy technologii.

Każdy głos się liczy, każde wsparcie ma znaczenie. Walczmy razem o to, co jest słuszne i sprawiedliwe. Stań za nabywcą Ustawy o sukcesji 1400/98 - za pokojowo zjednoczonym światem, w którym dobro wszystkich jest na pierwszym miejscu, a technologie przyszłości są wykorzystywane dla dobra całej ludzkości.

Część
126

Opracowanie scenariuszy dla pokojowej realizacji już uznanego aktu sukcesji państwowej zgodnie z pomysłami nabywcy

Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98 jest już uznawany międzynarodowo, a teraz jest odpowiedni czas, aby wdrożyć go pokojowo i dla dobra wszystkich. Nabywca, człowiek z wizją sprawiedliwego i zjednoczonego świata, polega na negocjacjach, presji publicznej oraz innowacjach technologicznych i naukowych, aby osiągnąć te cele. Oto możliwe scenariusze, jak pokojowe wdrożenie może się powieść:

1. scenariusz 1: Realizacja dyplomatyczna poprzez negocjacje krok po kroku

248 z 255

Faza 1: Konsolidacja uznania

- Uznanie międzynarodowe jako podstawa: Dokument dotyczący następstwa państwowego jest już uznawany, a nabywca zaczyna konsolidować to uznanie poprzez pogłębianie relacji dyplomatycznych z zainteresowanymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.

- Wzmacnianie uznania: Pokojowa realizacja aktu jest negocjowana w rozmowach z wiodącymi państwami i organizacjami takimi jak ONZ i NATO. Ponieważ akt jest już prawnie wiążący, skupia się na praktycznej realizacji.

Faza 2: Negocjacje dotyczące praw suwerennych

- Dialog i kompromisy: Nabywca prowadzi negocjacje z państwami zainteresowanymi w celu uregulowania stopniowego przekazywania praw suwerennych. Interesy ekonomiczne i bezpieczeństwa państw są brane pod uwagę, podczas gdy realizacja aktu jest przyspieszana.

- Międzynarodowa konferencja: Zwołana zostaje globalna konferencja w celu skoordynowania procesów przejścia i stworzenia podstaw dla zjednoczonej administracji globalnej.

Faza 3: Globalne wdrażanie i zarządzanie

- Tworzenie instytucji globalnych: Nowe instytucje międzynarodowe są tworzone w celu przejścia administracji zjednoczonym światem. Instytucje te zapewniają, że prawa i obowiązki wynikające z Instrumentu sukcesji państwowej są realizowane sprawiedliwie i efektywnie.

- Stopniowe przekazywanie: Prawa suwerenne są stopniowo przekazywane nowym instytucjom globalnym, podczas gdy krajowe administracje są integrowane w globalny system.

Scenariusz 2: Presja publiczna i ruchy oddolne

Faza 1: Mobilizacja społeczeństwa

- Edukacja i mobilizacja: Chociaż karta sukcesji państwowej jest już uznawana, uruchamiana jest globalna kampania mająca na celu poinformowanie ludzi o nadchodzących zmianach i zdobycie ich wsparcia.

- Ruchy oddolne: Organizacje społeczeństwa obywatelskiego i aktywiści tworzą ruchy, aby opowiadać się za pokojową realizacją aktu. Ruchy te promują globalną sprawiedliwość, pokój i jedność.

Faza 2: Budowanie presji publicznej

- Globalne protesty i petycje: Organizowane są pokojowe protesty i petycje, aby wywierać presję na rządy w celu szybkiej realizacji uzgodnionych przejść. Presja publiczna zapewnia, że dokument jest wdrażany w interesie wszystkich ludzi.

- Wsparcie mediów: Media szeroko relacjonują ruchy i wspierają pozytywny wizerunek nowego globalnego porządku stworzonego przez Instrument sukcesji państwowej.

Faza 3: Globalna realizacja poprzez zgodę publiczną

- Wprowadzenie globalnych praw i wolności: Nowe globalne instytucje zapewniają, że prawa i wolności wszystkich ludzi na całym świecie są chronione i promowane. Presja publiczna zapewnia, że ten proces jest przejrzysty i inkluzyjny.

- Zjednoczone globalne społeczeństwo: Szerokie poparcie społeczne tworzy globalne społeczeństwo, w którym wszyscy ludzie są równi oraz szanują i wspierają nowe globalne normy.

3. scenariusz 3: Współpraca w realizacji poprzez partnerstwo technologiczne i naukowe s

Faza 1: Mobilizacja zasobów technologicznych i naukowych

- Partnerstwa z firmami technologicznymi i naukowymi: Nabywca wykorzystuje uznanie Aktu Sukcesji Państwowej do nawiązywania silnych partnerstw z wiodącymi firmami technologicznymi i naukowymi. Firmy te dostrzegają możliwości, jakie niesie globalna realizacja Aktu i chcą wykorzystać swoje technologie oraz wiedzę naukową dla dobra ludzkości.

- Skoncentrowanie się na badaniach nad długowiecznością: Nabywca ma wielkie nadzieje związane z nauką o długowieczności, tzn. przedłużeniem życia ludzkiego. Jest przekonany, że stoimy na progu umożliwienia ludziom dłuższego, zdrowszego życia, a pokojowa Weltordnung jest tym bardziej pożądana, jeśli ludzie mają możliwość życia dłużej w sprawiedliwym świecie. Faza

2: Projekty pilotażowe i demonstracja korzyści

- Projekty pilotażowe w dziedzinie technologii i nauki: Początkowe projekty zostaną uruchomione w celu zademonstrowania korzyści płynących z globalnego zarządzania i integracji. Projekty te pokazują, w jaki sposób technologia i nauka, szczególnie w obszarze długowieczności, mogą poprawić życie ludzi na całym świecie.

- Prezentacja korzyści technologicznych i naukowych: Udane projekty pilotażowe dodatkowo wzmocnią wsparcie dla następstwa państwowego, ponieważ ludzie mogą bezpośrednio doświadczyć pozytywnego wpływu na swoje życie.

Faza 3: Pełna globalna implementacja

- Globalna implementacja SI, AGI i nauki o długowieczności: Rozwiązania technologiczne i naukowe opracowane w projektach pilotażowych będą wprowadzane na całym świecie. Innowacje te zapewnią, że globalne zarządzanie działa efektywnie i że ludzie wszędzie mają dostęp do najlepszych dostępnych zasobów, aby żyć długo i zdrowo.

- Technologia i nauka jako gwarancja przyszłości: Rozwój technologiczny i naukowy umożliwiony przez Traktat o przystąpieniu państwa prowadzi do nowej ery globalnej współpracy i dobrobytu, w której ludzkość wspólnie pokonuje swoje największe wyzwania i jednocześnie znacznie wydłuża swoje życie.

Wniosek:

Uznawana już Ustawa o Sukcesji Państwowej 1400/98 oferuje wyjątkową możliwość pokojowego zjednoczenia świata i stworzenia nowego globalnego porządku. Dzięki negocjacjom, presji publicznej oraz innowacjom technologicznym i naukowym, ta wizja może stać się rzeczywistością. Nabywca, który ceni pokój, sprawiedliwość i polepszenie życia ludzkiego, postrzega wydłużenie ludzkiego życia poprzez badania nad długowiecznością jako dodatkowy bodziec do stworzenia pokojowego porządku światowego. Wspólnie realizując ten dokument, możemy stworzyć świat, w którym pokój, sprawiedliwość, wolność, postęp technologiczny oraz długie, zdrowe życie będą możliwe dla wszystkich.

Proszę rozpowszechnić ten dokument, ponieważ tajny plan ustanowienia

N.W.O. – NOWY PORZĄDEK ŚWIATA

Działą to w tajemnicy od dziesięcioleci, a Traktat o Sukcesji Państwowej 1400/98 stanowi podstawę prawną dla tego!

Traktat jest nieodwracalny i nie był "niezamierzonym" rozszerzeniem terytorialnym - przez pomyłkę! Został starannie zaplanowany, przygotowany i podstępnie wdrożony w sposób prawnie wiążący dla całego świata!

Oznacza to, że **dzień X**, kiedy akt sukcesji państwowej zostanie wdrożony, był planowany od dłuższego czasu i został przygotowany do realizacji. Jednak rewolucja światowa to coś więcej niż tylko kawałek papieru. Te przygotowania trwały w tajemnicy od dłuższego czasu. Nabywca był nieustannie szantażowany i krzywdzony od 1998 roku - w celu przekonania go do wniesienia pozwu, ponieważ nabywca również nabył jurysdykcję w prawie międzynarodowym w akcie. Jeśli teraz złoży pozew przed niemieckim sądem, na przykład, automatycznie przenosi jurysdykcję w prawie międzynarodowym do Niemiec, a Niemcy osiągną swój cel. Niemcy stałyby się wtedy sądem sprawiedliwości na świecie i mogłyby cofnąć prawo do istnienia wszystkim krajom na świecie w dniu X w najwyższym i ostatecznym przypadku. Byłoby to sprawdzone narzędzie wojny hybrydowej i sugeruje długo planowaną trzecią wojnę światową, w której Niemcy dążą do dominacji światowej po raz trzeci w ciągu 100 lat. Dowiemy się tylko, jakie koalicje będą istnieć, gdy przyjdzie czas.

Dzień X nadchodzi!

N.W.O. - NOWY PORZĄDEK ŚWIATA

TO NIE JEST TEORIA SPISKOWA, TO F-A-K-T SPISKOWY!!!

Nabywca walczy z tym!

Ponieważ termin przedawnienia zgodnie z prawem międzynarodowym wygasł w 2000 roku, był nieustannie szantażowany i krzywdzony!

Ale niezależnie od tego, co mu zrobią - nigdy się nie podda i pomoże Niemcom osiągnąć dominację światową, składając pozew! Co by się nie działo, niezależnie od tego, co mu zrobią!

- Na początku próbowali zmusić go do złożenia pozwu, pozbawiając go praw między 2000 a 2003 rokiem w około 1000 całkowicie nielegalnych sprawach sądowych i ogłaszając go, że tak powiem, banitą. Należy jasno zaznaczyć, że 1 000 pozwów zostało wniesionych przeciwko niemu. Niemcy z pewnością myśleli, że jeśli będzie pozwany tak często bez powodu, nabywca z pewnością samłoży pozew - ale on pozostał nieugięty. Do dziś nie złożył ani jednego pozwu! Sędziowie nawet zachęcali go do pozwów i mówili: "Pozew jest dobry! Ale nie podejmuj działań przeciwko sędziom i urzędnikom! Możesz być przygotowany na to, że będziesz pozwany setki razy! Nawet karnie!" (Nabywca pomyślał: Jak on wie, czy popełni przestępstwo pewnego dnia - przecież nie był przestępcą?) I prawdopodobnie pójdziesz do więzienia na długi czas lub zostaniesz poddany przymusowemu nadzorowi!

Zgodnie z obietnicą, niemieckie sądy całkowicie go wywłaszczyły, a mienie wojskowe zostało przymusowo zlicytowane w naruszeniu prawa międzynarodowego. Jego inne domy również zostały zajęte, a jego konta bankowe opróżnione, a nawet całe konta bankowe z dużymi sumami pieniędzy (w Commerzbanku) po prostu zniknęły - zawsze z miłym zamiarem, że może podjąć działania prawne przed niemieckimi sądami!

Towarzyszyła temu odpowiednia relacja prasowa od kłamliwej prasy (pełnej kłamstw, oszczerstw i mowy nienawiści), w której był oczerniany jako zły rekin nieruchomości, a odpowiedzialność za wyłączenie wynajmu koszar poprzez nielegalne odcięcie energii elektrycznej i wody zrzucono na niego. Jednakże, publiczna firma użyteczności publicznej w Zweibrücken nielegalnie i bez jakiegokolwiek podstawy prawnej odcięła dostawę w środku zimy przy minus 15 stopniach, co spowodowało pęknięcie rur wodociągowych we wszystkich budynkach i zmusiło do ich całkowitej renowacji. Cóż, jeśli to nie jest powód do pozwu - 71 mieszkań całkowicie zniszczonych! Ale on również nie pozwał ani za kłamstwa prasy, ani za zniszczenie mieszkań.

- Kiedy wciąż nie chciał wnieść sprawy do sądu, koszary po prostu zostały zajęte bez jakiegokolwiek podstawy prawnej, a on został wyrzucony na ulicę - razem z ojcem i matką! Znowu z bezinteresowną radą niemieckich urzędników i sędziów, że to nie jest możliwe i że powinien podjąć działania prawne!

- Następnie nadeszło wydalenie z jego rodzinnego miasta w 2003 roku. Całkowicie bez środków do życia i początkowo bezdomny, odważnie udał się prosto do lwiej jamy w Berlinie, a z odwagą desperacji wszedł do OFD Berlin i, zgodnie z NTS, skonfiskował dużą część portfela nieruchomości OFD Berlin (około 25 własności, plus Pałac Babelsberg i park). Nie czekał na przekazanie kluczy, lecz po prostu wyłamał zamek w byłym domu gościny NRD i wprowadził się z torbami. Postawił dwóch rycerzy z papier-mâché przy wejściu jako strażników. Niedługo potem jednak został wydalony, ponownie z uwagą, że będzie musiał podjąć kroki prawne!

- Następnie próbował uzyskać pomoc za granicą jako bezdomny z matką, więc podróżował pociągiem bez płacenia (powołał się na NTS, który pozwala żołnierzom NATO korzystać z transportu publicznego bez opłat) do siedziby NATO w Belgii, gdzie został przyjęty jako bezdomny i rozmawiał z prawnikiem, który powiedział, że nie może mu w niczym pomóc, ale każdy ma prawo do podjęcia działań prawnych! A dalej: Powinien wrócić do Niemiec, ponieważ to była niemiecka sprawa (moje pośladki!). Otrzymał to samo oświadczenie słowo w słowo w Hadze, Holandia, w Ministerstwie Obrony we Francji i Austrii. Niestety, naprawdę nie da się latać bez pieniędzy, nawet według NTS. Dlatego jego matka musiała zastawić swoje ostatnie biżuterię, aby kupić bilet lotniczy dla nich obojga do Waszyngtonu, D.C., USA. Tak więc oboje polecili do Ameryki w nadziei na uzyskanie wsparcia. Przy kontroli paszportowej oboje zostali odesłani na przesłuchanie do Bezpieczeństwa Krajowego. Funkcjonariusz odczytywał jego pytania z monitora i zadawał tylko konkretne pytania dotyczące całej historii, więc USA były już dobrze poinformowane. Oboje odmówiono wjazdu do USA. Kiedy w końcu zapytano, dlaczego odmówiono im wjazdu, amerykański urzędnik powiedział: "Terrorysta!" a nabywca odpowiedział: "Przestań się ze mnie śmiać! Nawet nie jestem religijny!" Amerykański urzędnik dodał: "Wracać do Niemiec!"

Pytanie brzmi: skąd na świecie nabywca może oczekiwać wsparcia, jeśli jego istnienie podważa prawo wszystkich państw na świecie do istnienia?

- Po przygnębiającej podróży za granicę, on i jego matka wrócili do Niemiec zniechęceni. Oboje wiedzieli, że nic dobrego ich nie czeka.

Oboje byli powstrzymywani przed awansem przez taktykę służby bezpieczeństwa i eksmitowani 56 razy w ciągu sześciu lat, pozostawiając ich bezdomnymi za każdym razem. To w związku z przyznawaniem świadczeń socjalnych: płacą raz, a potem wstrzymują bez powodu (zawsze z adnotacją, że jeśli im się to nie podoba, mogą podjąć kroki prawne!) Jeden szczególnie bezczelny urzędnik w służbie dla bezdomnych nawet przedstawił pustą kartkę papieru i powiedział: "Podpisz to! Tylko wtedy dostaniesz pieniądze na jedzenie! Albo możesz się procesować!"

To, co nastąpiło, była odyseja po Niemczech. Żyli w łącznie 14 stolicach stanowych, za wsze pozbawieni praw i przesiedleni. Wszystko robiono, aby zmusić ich do pozwu, ponieważ jeśli chcieli dochodzić swoich praw, nawet jeśli chodziło tylko o zasiłek socjalny, musieli podjąć kroki prawne w Niemczech, dopóki oboje nadal byli torturowani.

- W 2012 roku, po zimie stulecia jako bezdomni w Berlinie, gdzie oboje byli na skraju głodu i zamarznięcia na śmierć, jego matka zdecydowanie udała się do urzędu pracy, aby ubiegać się o dzienną stawkę w wysokości 12 euro. Kiedy jej odmówiono, wyciągnęła nóż do cięcia, który rozpadł się w jej rękach. Policja przyjechała i zamknęła ją w oddziale psychiatrycznym. Stamtąd mogła zadzwonić do biblioteki, gdzie przebywał jej syn. Był wstrząśnięty wiadomością, że jego matka została zamknięta w oddziale psychiatrycznym i obiecał, że ją stamtąd wyciągnie.

Kiedy dotarł do oddziału psychiatrycznego, główny lekarz kliniki stanął mu na drodze i bezczelnie powiedział, że zamknie jego matkę na następne dziesięć lat - bez jakiegokolwiek podstawy prawnej, a jeśli mu się to nie podoba, to może pozwać! To było za wiele, więc wyciągnął nóż i wbił go w szyję głównego lekarza.

Główny lekarz przeżył, ale matka i syn są więźniami w oddziale psychiatrycznym od 2012 roku bez perspektyw na uwolnienie. Tam oboje zostali zamienieni w "warzywa w swoich głowach" dzięki najgorszemu wymuszonemu leczeniu w maksymalnych dawkach. Oboje byli trzymani w 5-punktowym długoterminowym unieruchomieniu.

przez tygodnie bez powodu (on przez 14 dni, a jego matka nawet przez 6 tygodni!) i na stałe izolowany (łącznie 13 miesięcy) oraz zdehumanizowany!

Nieustannie jest szantażowany przez personel, aby skarżyć się! Jeśli kiedykolwiek chce znowu cieszyć się wolnością, powinien wnieść pozew!

Wymuszone leczenie może być podawane tylko przez kilka tygodni - w jego przypadku trwało to 4,5 roku - zawsze z ostrzeżeniem, że jeśli chce, aby to zostało wstrzymane, będzie musiał wnieść pozew! W czasie, gdy nie jest przymusowo leczony, nadal dostaje swoją dawkę trucizny, ponieważ mieszają mocne leki do jego jedzenia i picia! Cokolwiek, aby uczynić jego pobyt jak najbardziej koszmarnym, aby w końcu się poddał i złożył skargę!

Podczas swojej długoterminowej izolacji w celi izolacyjnej był odcięty od reszty świata, a wiadomość brzmiała: "To będzie trwać wiecznie!" Jedynym wyjściem: "Mógłby wnieść pozew!"

Ale pozostaje nieugięty i znosi każde cierpienie, każdą torturę - nigdy nie zdradzi ludzi dla tego N.W.O.!

Niestety, istnieje inny sposób, w jaki N.W.O. może osiągnąć swój cel, nawet bez jego wniesienia pozwu i bez jego współpracy: byłoby to przymusowe nadzór!

- W ten sposób N.W.O. i Niemcy mogą umieścić nabywcę pod przymusowym nadzorem, a następnie działać w jego imieniu i na przykład wnieść pozew! Aby zachować ten alternatywny plan w zapasie, nabywca jest zamykany w psychiatrii karnej, ponieważ w ten sposób przymusowa opieka może być lepiej przedstawiona!

Proszę przesłać!!!

